

NELJAPÄEV, 11. MÄRTS 2010

ISTUNGI JUHATAJA: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

asepresident

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 9.05)

2. Investeerimine vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiatesse (arutelu)

Juhataja. – Järgmine pävakorrapunkt on Herbert Reuli nõukogule ja komisjonile esitatud suuliselt vastatav küsimus vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiate arendamisse investeerimise kohta (O-0015/2010 – B7-0011/2010).

Herbert Reul, autor. – (DE) Austatud juhataja, volinik, nõukogu eesistuja! Küsimus on seotud asjaoluga, et 2007. aastal esitas komisjon kava eesmärgiga edendada energiavaldkonnas vähese CO₂-heitega tehnoloogiaid, et need kiiresti kasutusele võtta. Tehti ettepanekud väga konkreetseteks meetmeteks: Euroopa tööstusalgatused, eelkõige tuule-, päikese-, bioenergia, süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise, elektrijaotusvõrkude ja tuuma lõhustumise, Euroopa Energiaalaste Teadusuuringute Liidu loomise, Euroopa energiainfrastruktuurivõrkude säästliku ümberkorraldamise, pidevalt kaasajastatavate Euroopa energiatehnoloogia süsteemide ning strateegiliste energiatehnoloogiate juhtrühma loomise valdkondades.

Nimetatud faasis jäi vastuseks üks olulise tähtsusega küsimus, nimelt rahastamise küsimus. Seitsmenda teadusuuringute raamprogrammiga nähakse ette igal aastal energiauuringuteks 886 miljonit eurot. Kõigile on siiski selge, et see ei ole piisav. 2009. aastal esitas komisjon teatise vähese süsinikdioksiidiheitega energiatehnoloogiate rahastamise kohta, milles kirjeldas vajadust kolmekordistada järgmise kümne aasta jooksul energiateadusuuringute rahastamist. See tähendaks 50 miljardi euro investeerimist. Teatises kirjeldati, kuidas eraldada raha kõige olulisemate vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiatele, et Euroopal oleks võimalik loobuda ulatuslikust fossiilkütustest sõltumisest CO₂-heite suurema vähendamise kasuks. Lõplik kava prognoosib 6 miljardit eurot tuuleenergia uurimiseks, mis vastavalt komisjoni arvamusele võiks 2020. aastaks moodustada viiendiku ELi energiatootmisest; 16 miljardit eurot päikeseenergiale, et töötada välja uued fotogalvaanilised kontseptsioonid ja keskenduda tööstuses oluliselt päikeseenergiarajatistele; 9 miljardit eurot bioenergiauuringutele, et katta 14% ELi energiavajadusest. Taastuvate energiaallikate energiaturuga kohandamiseks saaksid elektrijaotusvõrgud 2 miljardit eurot, et pooled jaotusvõrgud saaksid töötada aruka elektrivõrgu põhimõttel. Lisaks taastuvatele energiaallikatele nähakse ette veel 13 miljardi euro eraldamine 12-le süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise projektile, eraldades ühtlasi 7 miljardit eurot tuumauuringutele. Rahastamisetpanekus nähakse ette samuti 11 miljardi euro eraldamine nn arukate linnade kavale, et ka selles valdkonnas leida sobivad vastused.

Toona tegi komisjon ettepaneku, et energiauuringute rahastamiseks on kõige usaldusväärsem viis avaliku ja erasektori partnerlused, kuid ei suutnud täpselt määratleda, kuidas rahastamiskohustused nimetatud kahe poole vahel jaguneksid. Hetkel on energiauuringute valdkonnas erasektori osakaaluks 70% ja avaliku sektori osaluseks 30%, kui tuumauuringud välja jätta. ELi argument on, et riiklikku rahastamist on vaja oluliselt suurendada. Komisjon sedastas, et kõrgema riskiga projektide puhul peab riiklikul rahastamisel olema peamine roll. Sekkumise taseme optimeerimiseks kutsus komisjon üles ELi kavade algatamiseks, eelkõige valdkondades, kus ELi tasemel on olemas selge lisaväärtus, nt kavade puhul, mis üksikute liikmesriikide jaoks oleksid liiga kulukad. Praegu rahastatakse liikmesriikide tasandil 80% avaliku sektori investeeringutest projektidesse, mis ei ole seotud tuumaenergiaga. Ka selles teatises jääb lõpuks lahtiseks küsimus, kust see raha tulema peaks. Komisjoni arvutuste kohaselt on vaja juurde 75–80 miljardit eurot.

Sellel põhjusel keskendusime me oma komisjonis sellele, et leida selgust nimetatud valdkonna rahastamisega seotud küsimuste osas. Ma lihtsalt tuletaksin teile meelde, mis küsimused need olid. Esiteks, kuidas kavatseb komisjon paika panna oma prioriteedid seoses 2010–2020 teekaardiga, et toetada vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiate rahastamist? Millal tehakse sellekohased tööstuspoliitilised algatused? Teiseks, kuidas kavatseb komisjon leida ELi eelarvesse lisavahendeid? Kuidas konkreetsetelt on komisjon seotud kohustusega tagada, et kaheksandast raamprogrammist on rahalised vahendid varakult kättesaadavad? Kas komisjon tagab, et peetakse kinni erinevateks tööstusalgatusteks kindlaks määratud eelarvetest? Ja viimasena,

kuid mitte vähem tähtsamana, kuidas komisjon – ja see käib loomulikult ka nõukogu kohta – teeb ELi eelarvevahendid kättesaadavaks muude tehnoloogiliste võimaluste rahastamiseks kui need, mis on teatistes välja toodud, sealhulgas säilitamistehnoloogiad, ookeanienergiad jne? Mul puudub vajadus kõikide küsimuste ettelugemiseks. Me oleme küsimusi teile siin tutvustanud ja palume nõukogult ja komisjonilt vastuseid.

Pedro Luis Marín Uribe, nõukogu eesistuja. – (ES) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Ma alustaksin oma sõnavõttu sellega, et rõhutan strateegilise energiakava tähtsust ja panuseid, mis on vajalikud puhaste säästlike ja mõjusate energiatehnoloogiate väljatöötamise ja rakendamise kiirendamiseks.

Ilma sellise kavata ei ole võimalik saavutada 2020. aastaks seatud eesmärgi ega viia ellu 2050. aastaks üleminekut vähese süsinikdioksiidiheitega majandusele sellises ulatuses, mida soovime.

Mul on hea meel, et parlamendi ja nõukogu vahel on laialdane konsensus kava mõlema eesmärgi tähtsuse ja vajalikkuse osas ning vahendite osas, mis tuleb kättesaadavaks teha.

Transpordi-, telekommunikatsiooni- ja energianõukogu kavatseb oma järgmisel reedel, 12. märtsil toimival koosolekul vastu võtta energiatehnoloogia strateegilise kava (SET) järeldused. Kõnealused järeldused on oluliseks orienteeriks Euroopa Ülemkogu 25. märtsil toimuvale kevadistungile, kuna päevakorras on kliimamuutusi käsitlev punkt.

Ülemkogu kohtumisel arutletav järelduste eelnõu hõlmab rahastamise küsimust, ehkki sellele lähenetakse nõuetekohase ettevaatusega. Me ei taha ennetada läbirääkimisi, mis peavad selles küsimuses aset leidma järgmise finantsraamistiku kontekstis.

Ma toon nüüd välja järelduste eelnõu peamised koostisosad. Esiteks, on saabunud aeg liikuda tehnoloogilistelt teekaartidelt edasi Euroopa tööstusalgatuste operatiivsele rakendamisele. Peaksime seda tegema järk-järgult, kuid nii kiiresti kui võimalik.

Teiseks, oma lähenemises Euroopa-siseste energiauuringute tulevasele koostööle peaksime keskenduma riiklike vahendite tõhusale kasutamisele ning koos tööstusega paindlike partnerluste arendamisele avaliku ja erasektori vahel. Seega kutsume komisjoni tungivalt üles looma platvormi, mis hõlmab kõiki huvitatud rahandusorganisatsioone, et neil oleks võimalik vahetada teavet ja parimaid tavasid ning samal ajal vastavalt vajadusele oma tegevust kooskõlastada.

Kolmandaks, arvestades keskmises perspektiivis vajaminevat era- ja riikliku sektori rahastamist eelkõige selleks, et toetada olulisi näidisprojekte, võib osutuda vajalikuks suurendada ELi tasandil riikliku rahastamise osakaalu. Seega peame me seda arvestama nii eelarve läbivaatamisel kui ka järgmise finantsraamistiku üle peetavatel läbirääkimistel.

Neljandaks peaksime toetama liikmesriikide valitsusi ja julgustama neid looma piisavaid stiimuleid ja andma järjekindlaid signaale, et seda poliitikat saaks ellu viia. Vajadusel peaksid nad oluliselt suurendama riiklikku rahastamist vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiate väljatöötamiseks.

Viies punkt, mida mainida, on see, et Euroopa Komisjon ja Euroopa Investeerimispank teevad koostööd rahastamise koordineerimise ja järjepidevuse parandamiseks energiaspektori näidisprojektide osas, millega kaasneb kõrge tehnoloogiline risk. Nad teevad ka tööd muude erasektori ja riiklike rahastamisvõimaluste leidmiseks ja kättesaadavaks tegemiseks.

Viimaseks, komisjon ja Euroopa Investeerimispank otsivad peamistele näidisprojektidele optimaalseid finantspakette ning kutsume ka komisjoni üles analüüsima eri allikatest pärinevate ressursside kombineerimise uusi viise ning töötama välja *ad hoc* vahendi vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiate kaubandusliku kasutuselevõtu rahastamiseks.

Kallid kolleegid! Kõik need komponendid moodustavad selge sõnumi vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiate arendamisesse tulevikus investeerimiseks. Karmidele eelarvepiirangutele vaatamata seisame silmitsi sõnumiga, mille nõukogu oma reedesel koosolekul välja saadab, milleks on pühendumus, positiivsete väljendite kasutamine selle asjaolu olulisuse väljendamiseks Euroopa tasandil ning iga liikmesriigi vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiasse investeerimise elulist tähtsust.

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Ehkki asendan täna siin oma kolleegi Günther Oettingeri, on mul tõsiselt hea meel arutada koos teiega vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiate tulevikku.

Ma olin isiklikult eelmises komisjonis väga lähedalt seotud Euroopa energiatehnoloogia strateegilise kava (SET-kava) väljatöötamisega ja usun kindlalt, et nende tehnoloogiate väljatöötamine on saabuvatel aastatel üks meie arendatava energiapoliitika nurgakividest.

Parlamendi 2008. aasta juunis koostatud raport SET-kava kohta oli väga selge, pakkudes välja sobiva tasemega ambitsioonikuse. Me ei tohiks nüüd neid eesmärgi vähendada. Täna esitasite kolm selget küsimust ja ma vastan neile ükshaaval.

Esiteks, rääkides meie prioriteetidest aastateks 2010–2020 ja Euroopa tööstusalgatuste kasutuselevõtmisest, siis need kuus algatust vastavad tõepoolest meie prioriteetidele – tuule-, päikese-, bioenergia, säästlik lõhustumine, arukad elektrivõrgud ning süsinikdioksiidi kogumine ja säilitamine on prioriteetidid, mida parlament ja nõukogu kindlalt toetavad.

Teie palvel oleme prioriteediks seadnud ka energiatõhususe, töötades välja uue pühendunud algatuse – „Arukad linnad” –, et vabastada energiatõhusate tehnoloogiate turupotentsiaal linnades ja regioonides. Selleks et selle initsiatiivi raames tegevusi eelistada, töötas komisjon koos sidusrühmadega välja tehnoloogilised teekaardid perioodiks 2010–2020. Kõnealustes teekaartides seatakse konkreetsed eesmärgid ja nende saavutamiseks vajalikud tegevused. Algatused on küpsed, et neid sel, 2010. aastal käivitada. „Arukad linnad” on kavandatud järgmiseks aastaks.

Teie teine küsimus puudutas vajadust ennustatavate, stabiilsete ja piisavate SET-kava eelarvete jaoks jooksva finantsperioodil ja 2014. aastale järgneval perioodil. Meie hinnangute kohaselt on SET-kavaga ettenähtud väheste süsinikdioksiidheitega tehnoloogiate väljatöötamiseks vajalike avaliku ja erasektori investeeringute suurus 8 miljardit eurot aastas. Tänapäeval investeeritakse Euroopa Liidus igal aastal 3 miljardit eurot, mis tähendab, et perioodiks 2010–2020 vajatakse veel 50 miljardit eurot. Selle lõhe vähendamine peaks olema saabuvatel aastatel üks institutsiooniliste arutelude põhiteema. Jõupingutused tuleb suunata sinna, kus sekkumine on kõige tõhusam, et vältida dubleerimist ning soodustades turul suurimat võimalikku mõju.

On selge, et ELi tasandil ei piisa investeeringuid, pärinegu need seitsmendast raamprogrammist või Euroopa majanduse elavdamise energieetikakavast. Ei piisa ka saastekvootide kauplemisest eraldatud 300 miljonist süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise ning uuenduslike taastuvtehnoloogiate demonstreerimiseks. Praeguste hindade juures teeb see umbes 4 miljardit eurot. Seega on vaja nii era- kui ka avaliku sektori suuri jõupingutusi. Avalik sektor hõlmab nii Euroopa Liitu kui ka loomulikult liikmesriike. Otse öeldes peab suur osa rahast tulema sealt, kus suur osa rahast asub.

Kolmandaks, te küsisite, kas komisjon kavatseb rahastada muid tehnoloogilisi võimalusi ning teha ettepanekuid tööstuslike lisaalgatuste osas. Aja jooksul ilmnevad kindlasti muud tehnoloogiad, mis väärivad Euroopa tasandil sekkumist, nii et SET-kava peab jääma paindlikuks, nagu me juba näitasime uue energiatõhususe algatusega – „Arukad linnad” –, mille me loodame käivitada, nagu ma ütlesin, 2011. aastal. Me jälgime SET-kava infosüsteemi kaudu tähelepanelikult kõige paljulubavamaid tehnoloogiaid. SETIS, nagu seda nimetatakse, töötab juba säilitamis- ja ookeanitehnoloogiatega, et hinnata nende potentsiaali ja teha kindlaks parimad võimalused Euroopa sekkumiseks. Me oleme samuti julgustanud uue tehnoloogilise platvormi loomist taastuvenergia, kütte ja jahutamise osas, mis peaks asjaomastel sektoritel aitama oma tehnoloogiasiiret paremini määratleda.

Mul on väga hea meel, et see toimik saab toetust, mida see väärrib. See on tähtsaim toimik meie energiapoliitiliste eesmärkide saavutamiseks, tähtsaim toimik Euroopa ja meie tuleviku jaoks.

Jean-Pierre Audy, fraktsiooni PPE nimel. – (FR) Austatud juhataja, minister, volinik! Ma olen rõõmus nähes teid, Janez Potočnik, siin jälle teie keskkonnavoliniku ametis. Te asendate meie tööstusvolinikku, mille eest ma tänan teid ja tänan teid ka teie sõnavõtu eest!

Ma tervitan oma kolleegi Herbert Reuli esitatud küsimust, sest tal on õigus, volinik, seada kahtluse alla viisi, kuidas komisjon suhtub sellesse süsinikdioksiidheitega energiatega ja uute tehnoloogiate rahastamise üliolulisse küsimusesse. Maailma rahvastik kasvab. 2030. aastal vajame me 40% rohkem energiat ja ma lisaksin, et 80% sellest tarbijanõudlusest tuleb väljaspool OECD-d asuvatest riikidest.

Nende tähtsate väljakutsete valguses ei ole lahenduseks võtta vastu energiakasutuse vähendamise ideoloogia või leida varju minevikumõtetes. Euroopa Liit on seega kohustatud sekkuma ja ma tahaksin ütelda paar sõna teema kohta, mis võib meid meie poliitilistes fraktsioonides lahutada, milleks on tuumaenergia küsimus.

Tuumenergia osas on meil liikmesriigid, kellel on nendes asjades pikad traditsioonid. See ei anna Euroopa Liidule privileege, kuid tähendab, et oleme kohustatud andma oma panuse aruteludesse ja rahastamisesse.

Nagu teame, on tuumaenergia süsinikku mittesisaldav energia, ja me vajame rahastamist, volinik, eriti raha, mis on kogutud süsihappegaasikrediitide arvelt, investeerimist teadusuuringutesse, arengusse ning kõigis neis valdkondades koolitamist.

Me teeme teile mõned muudatusettepanekud konkreetse eesmärgiga parandada esitatud resolutsioone ning ma lõpetan paari sõnaga tuuma kõrvalsaadustest, mis on meie kaaskodanike suureks mureks. Maailmal on kaks valikuvõimalust: pikaajaline säilitamine, mis on Ameerika Ühendriikide valitud võimalus, ja meie, Euroopa Liit, peame valima teistsuguse lähenemisviisi, milleks on taaskasutamine ringlussevõtmise teel. Venemaa, Jaapan ja Prantsusmaa on valinud selle võimaluse.

Selles kontekstis peame meie, kes me vastutame ohutuse ja julgeoleku eest, usaldama teadust ja teadmisi kõigi nende teemade kohta.

Teresa Riera Madurell, fraktsiooni S&D nimel. – (ES) Austatud juhataja, riigisekretär ja nõukogu eesistuja, volinik! Me oleme kõik teadlikud, et juba eksisteerib selge konsensus selles osas, et mida kiiremini me rajame roheline majanduse, seda rutem toibume majanduskriisist.

Mitmetes uuringutes on arvatud, et kui me saavutame eesmärgi, et taastuenergiaallikate osakaal on 20%, tähendab see seda, et 2020. aastaks töötab selles sektoris 2,8 miljonit Euroopa töötajat. Lisaks hinnatakse, et kaks kolmandikku uutest töökohtadest luuakse väikese ja keskmise suurusega ettevõtetes. Võti, kallid kolleegid, on roheliste tehnoloogiate arendamine.

Selle reaalsuseks tegemiseks pooldab minu fraktsioon kolme põhieesmärgi. Esiteks vajame tõelist pühendumist vahendite eraldamisele energiatehnoloogia strateegilisele kavale (SET). Lihtsalt olemasolevate toetuskavade ümbergrupeerimisest ja –nimetamisest vaid ei piisa. Me nõustume, et peame oma eesmärgi muutma taastuenergia ja energiatõhususe uuringutele eraldatud vahendite reaalseks suurendamiseks. Me peaksime seda tegema viivitamata järgmine kord, kui vaatame läbi finantsperspektiivid, ja loomulikult uute finantsperspektiivide üle peetavate läbirääkimiste ajal.

Teiseks, kui tahame luua töökohti, mis on vajalikud, et meie majandus kriisist toibuks, on elulise tähtsusega, et tõhustaksime uuenduslike tehnoloogiate tutvustamisetappi ning lihtsustaksime nende turul kasutuselevõttu.

Viimaseks, roheliste töökohtade võimalik loomine ei saa toimuda õiges suunas, kui meil puudub kõrge kvalifikatsiooniga tööjõud. Me vajame investeringuid haridusse ja teadlikkusse, et tugevdada äri- ja akadeemilise maailma sidemeid, ja me peaksime edendama pädevusi arendus- ja teadustegevuses ning uuenduses, et suudaksime ületada võimalikud lühed taastuenergia tööturgudel.

Fiona Hall, fraktsiooni ALDE nimel. – Austatud juhataja! Me võime seada endale siin päikese all kliimamuutustega võitlemiseks igasuguseid eesmärgi, kuid me ei saavuta neid. Kindlasti ei saavuta me 2050. aastaks seatud pikaajalisi eesmärgi, kui me ei investeri ulatuslikult ja süstemaatiliselt säästliku vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogia arendamisesse ja parandamisesse.

USA-d on õigusega kritiseeritud selle eest, et see ei ole alla kirjutanud kasvuhoonegaaside vähendamise eesmärkidele, kuid ELi investeeringute tase ei ole praegu kaugeltki võrreldav USA tasemega. Korralike investeeringuteta ELi säästliku vähese süsinikdioksiidiheitega investeerimiskava takerdub, mis tähendab, et sajad tuhanded töökohad, mida saaks luua siin ELis ja piirkondades, nagu see, kust mina tulen, Kirde-Inglismaa, kus juba hakatakse üle minema vähese süsinikdioksiidiheitega majandusele, tähendab see, et need töökohad luuakse ilma investeeringutega mujal, USAs ja Hiinas.

Ma olen pettunud, et komisjon loobus varasemast SET-kava projektist, kus olid selgelt näidatud kindlakstehtud vajalike investeeringute allikad. Kas komisjon oleks nüüd selgesõnalisem, eriti umbes miljardi euro suuruse puudujäägi osas igal aastal, mida volinik äsja mainis?

Viimaseks, loomulikult on tähtis parandada tuumatehnoloogiat, eelkõige tööohutuse ja jäätmemajanduse osas, kuid minu fraktsioon on arvamisel, et väljendis „säästlik tuuma lõhustumine” on terminite vastuolu. Kas volinik nimetaks kuuenda Euroopa tööstusalgatuse lihtsalt ümber tuumaenergia algatuseks?

Claude Turmes, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – Austatud juhataja! Ma arvan, et SET-kava puhul on tegemist põhimõtteliselt tühja karbiga, kuna raha selles ei ole. Me peame tõepoolest mõtlema sellele, kust raha võiks saada. Veel halvem on see, et komisjonil olnud vahendid – NER300, taastamiskava ning praegu Euroopa Investeerimispankas olemasolevad mõned fondid – on prioriteetsed nõndanimetatud vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiate jaoks, mille tõhusus on kõige väiksem ning millega seotud riskid on kõige suuremad.

2008. ja 2009. aastal tehti Euroopas juba rohkem kui 70% investeeringutest taastuvenergiaallikatesse: tuul, päike, biomass. Nii et, kuidas on võimalik, et me töötame välja SET-kava – ja eraldame selleks Euroopa tasandil raha –, milles taastuvenergia osa on põhimõtteliselt väiksem võrreldes praegu juba turul kasutatavaga, samal ajal suunates raha süsiniku sidumisse ja tuuma lõhustamisse, mida siin dokumendis ei ole käsitletud, kuid milleks eraldatakse ELis kõige rohkem vahendeid?

Meie probleem on see, et teatava lobitöö tõttu puudub meil julgus seada õigeid prioriteete, ja ma usun, et isegi Rahvusvahelisel Energiaagentuuril (IEA), mis ei ole keskkonnasõbralik rohujuureorganisatsioon, on olemas väga selged prioriteedid. Viiskümmend viis protsenti kogu CO₂ vähendamisest tuleb energiatõhususe arvelt. Miks ei eraldanud me ELi taastamispaketis energiatõhususele mitte ühtegi eurot? Kolmkümmend kuni kolmkümmend viis protsenti kasvuhoonegaasi heitkoguste vähendamisest tuleb taastuvenergia arvelt, samas kui parimal juhul vaid 10% langeks süsiniku sidumise ja 10% tuuma arvele. Seda vastavalt IEA-le, mis ei ole rohujuureorganisatsioon. Nii et isegi Euroopas jääme me maha selles osas, kuidas me raha jagame sellest, mida IEA valitsustele räägib.

Ainus väljapääs on seada selged prioriteedid. Esiteks: energiatõhusus; teiseks: taastuvenergia, sest sellega vähendatakse riskivabalt süsinikku; ja seejärel muud tehnoloogiad.

Giles Chichester, *fraktsiooni ECR nimel*. – Austatud juhataja! Ma pean väljendama mõningast kahetsust parlamendi vasakpoolsete tuumaenergiaga seotud sundmõtete üle, mis tähendab, et täna on täiskogule esitatud kaks resolutsiooni, mille sisu suures osas sarnaneb, välja arvatud tuumaenergia teema, eriti kui tegu on ainsa tõestatud tehnoloogiaga, millega on võimalik toota suuri kogusid ülivähe süsinikdioksiididega elektrit Euroopas.

Kui me tahame end fossiilkütustest – eriti naftast ja kivisöest – võõrutada, vajame kõiki väheste süsinikdioksiididega tehnoloogiad, mida meil on võimalik saada. Paljud neist on siiani suurema potentsiaaliga kui tootmine ja peame jääma realistlikuks selles osas, kui edukad me oleme taastuvenergiaallikatest saadud energia sihtväärtuste saavutamisel. EL on tuntud kui väga ambitsioonikate eesmärkide seadja, mille saavutamisel ta 100% kindlusega läbi kukub. Me peame paremini tegutsema.

Vahepeal ei tohi kaotada aega, et suurendada tuumaenergia osakaalu Euroopa elektritarbetes. Selle abil toodetakse juba praegu suurim osa elektrist, kuid kui me läheme üle ja töötame välja alternatiivi ja uued tehnoloogiad, siis on meil vaja baaskoormuselektrienergiat, et meie tuled ei kustuks ja et, näiteks, laadida elektrisõidukeid.

Uute roheliste tehnoloogiate, nagu päikese soojusenergia Saharast ja tuulepargid Põhjamere, potentsiaal on tohutu, rääkimata süsinikdioksiidi kogumisest ja säilitamisest ning energiatõhususe elementaarsest parandamisest, mille osas – vähemalt praegu – olen ma ühel meelel rohelistest kolleegidega saali teises otsas, kuid kõige selle jaoks on vaja suuri investeeringuid ja see on täna esitatud küsimuste oluline punkt.

Marisa Matias, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (PT) Austatud juhataja, volinik, nõukogu eesistuja! Me oleme siin, et arutada Euroopa energiasüsteemi taasloomist väheste süsinikdioksiididega tehnoloogiatesse investeerimise teel.

Ma arvan, et see on üks olulisematest väljakutsetest, mida on mainitud ka teatistes. See on üks nendest väljakutsetest, millele me peame keskenduma, kuid siin puudub selgus ning seega on oluline esitada küsimusi ja jõuda selgusele. Paistab, et puudu ei ole mitte ainult rahalisest, vaid ka poliitilisest selgusest.

Me räägime energiatõhususest, süsinikdioksiidi kogumisest, tuumaenergiast, biokütustest, päikeseenergiast ning räägime isegi energiatõhususest kui odavaimast heitkoguste vähendamise viisist. Mind üllatab see, et süsinikdioksiidide vähendamiseks on muid palju odavamaid viise, mida selles teatistes ei ole isegi mainitud, nagu energiatarbimise vähendamine, mikrotootmine, jaotus ja eri jaotuse vormid ning eri projektid, milleks ei pea olema vaid suured struktuurid, ja energiale juurdepääs. Ma usun, et siinkohal annaksime kindlasti panuse parema rahalise selguse saamiseks, et valida odavaim kava.

Seega on meil poliitilise ja rahalise selguse huvides vaja arutada seda, mis minu arvates on eluliselt tähtis, milleks on, et alati asetatakse rõhk avaliku ja erasektori partnerlustele, nagu lahendaks see kõik probleemid.

Kui esitame küsimuse, kust raha tuleb, siis vastab komisjon, et raha tuleb sealt, kus seda parasjagu on. Tunnistan, et ma ei tunne, et oleksin rohkem selgust saanud, kui mulle öeldakse, et raha tuleb sealt, kus seda parasjagu on, täpsustamata, kust täpselt.

Seega, kui loota avaliku ja erasektori partnerlustele, mis juhtub alati, kui me räägime vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiatest, siis on üks asi kindel: ei ole teada, kust raha tuleb, ja on teada, et on avaliku ja erasektori partnerlused, mis, nagu teame, maksavad selle kohe algusest peale kinni. Alguses maksavad maksumaksjad, tarbijad, kes lõppkokkuvõtteks on samuti maksumaksjad. Me teame samuti, et need, kes maksavad vähem, on asutused ja eraorganisatsioonid – nemad teevad investeringud, neile tasutakse selle eest, kuid lõpus jätavad nad kasumid endale.

Ilma selguseta tundub mulle, et jällegi jätame me järjekindlalt Euroopa energiamudeli muutmise arved tulevastele põlvedele tasumiseks.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Põhimõtteliselt oleme me kõik ühel meelel, et SET-kava tuleks tervitada. Me nõustume suure osaga sisust, kuid meil on kaks probleemi. Ühest küljest ei suuda me – ja ma pöördun siinkohal Claude Turmes'i poole – avaldada koos survet liikmesriikidele ja komisjonile, kui jätkame ideoloogilist vaidlust, mille teemaks on alati tuumaenergia. See on tänasel hääletusel otsustav küsimus. Me oleme jõudnud SET-kava osas kompromissile, milleks on, et oleme täpsustanud kriteeriumid, mille kohaselt me seda toetada tahame, ja need kriteeriumid on selgelt määratletud, nimelt säästlikkus, konkurentsivõime ja varustuskindlus. Oleme öelnud, et tahame töötada ilma konkreetsete tehnoloogiate kasutamise piiranguta, ning jälle peame me ideoloogilist vaidlust tuumaenergia üle. See arutelu võib toimuda, kuid lõpuks osutub see SET-kava kontekstis mõttetuks.

Ma olen teiega nõus selles osas, mida SET-kavaga tegelikult saavutada suudame. Kas tegelikkuses on lahenduse leidnud küsimus, millises ulatuses on liikmesriigid valmis otsima ühtset energiapoliitilist lähenemisviisi? See, mida nõukogu täna paika pani, on vaid kulunud väljendid. Probleemid ei ole tegelikult seotud sellega, mida me SET-kavas sätestame, vaid erinevad teadusele, uuendustele eraldatavad vahendid, raha SET-kavast, tutvustusvõimaluste küsimus, liikmesriikide tasandil Euroopa direktiivide ülevõtmise küsimus – see, missugune on nende kõigi vastastikune mõju. Me oleme hetkel punktis, kus peame tõesti selgelt välja ütlema, et võime koostada ja vastu võtta veel ühe SET-kava, kuid praegu vajame käegakatsutavaid meetmeid. Kuna see nii on, siis ei peaks me pidevalt üksikasjade üle vaidlema. Me peaksime suurendama survet komisjonile ja liikmesriikidele, et midagi rakendamise heaks toimuma hakkaks.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Austatud juhataja! Säästvatele taastuvatele energiaallikatele ja kliimasõbralikule ühiskonnale üleminekuks ei piisa soovunelmate hellimisest. On vaja ka ulatuslikke investeringuid. Erasektor peab suures osas jagama alusuuringute finantseerimise kohustust ja liikmesriigid peavad suurendama oma pühendumust. Lisaks on vaja eraldada rohkem raha ELi eelarvest.

Eelarvet tuleb lihtsalt kohendada, et see vastaks päikese- ja tuuleenergia, energiatõhususe jms seotud poliitilistele prioriteetidele. Me peame ELi eelarves rahalistele vahenditele uued prioriteedid seadma ja need uuesti ümber jagama. See on ainus viis, kuidas SET-kava ja selle täiskogu liikmed saavad oma usaldusväärst säilitada.

Chris Davies (ALDE). – Austatud juhataja! Kolm aastat on möödunud sellest, kui nõukogu seadis endale eesmärgi 2015. aastaks käivitada kuni 12 süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise näidisprojekti ning selles osas ei ole meil eriti midagi ette näidata.

Jah, tegime kindlaks rahastamise allika ja nüüd on meil olemas komisjoni otsuse eelnõu, mis ootab parlamendi kinnitust selle rahastamise kasutamise kohta, kuid alles järgmise aasta lõpuks saame kindlaks määrata projekti, mis selliseks rahastamiseks kvalifitseerub. Nii et ajakava on väga tihe ja 2015. aastaks seatud eesmärgi täitmine osutub üha raskemaks. Sel teel toimub igal sammul mahajäämisi.

Tohin ma paluda, et komisjon kaaluks neid asju. Esiteks tuleb ajakava üle vaadata. Kas on võimalik sealt võtta päevi, nädalaid vähemaks? Ja eelkõige, kas saame avaldada Euroopa Investeerimispankale võimalikult suurt survet, et see peaks kinni sellele otsuse eelnõus eraldatud ajast?

Teiseks, parlamendi komiteemenetluse lõppedes peaks komisjon tegema avalduse ajakava kohta. See tuleks avaldada. Sellega aidatakse tagada, et mahajäämus on minimaalne. Sellega pannakse kõik kehtestatud tähtaegadest kinnipidamise nimel tööle.

Lõpetuseks, ärge unustage, et suurimaid viivitusi põhjustab tõenäoliselt taotlus, mille projektiarendajad peavad täitma, et saada torujuhtmete kavandamise luba jms, mis on vajalik CO₂ äraviimiseks. See võib võtta väga kaua aega. Seetõttu võib tähtjast kinnipidamine osutuda täiesti võimatuks.

Nii et kas ma tohiksin komisjonilt paluda teha avaldus, milles rõhutatakse, et Euroopa rahastamist soovivad arendajad hakkasid projektile kohe luba taotlema. Las nad tõestavad tegudega oma sõnu!

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Esitatud resolutsioon näitab väga hästi, kuidas Euroopa Liidus kliimapolitiika energiajulgeoleku üle domineerib. Samuti näitab see selgelt osa täiskogu tuumavastastest eelarvamusest. Asi on nii, et tuumaenergia on ainus kaubanduslikult tõestatud vähese süsinikdioksiidihetega energiaallikas, kuid sellest hoolimata kritiseeritakse resolutsioonis seda karmilt. Euroopa Liidu piiratud rahalised vahendid tuleb investeerida valitud energiaallikatesse just seetõttu, et need on säästlikud, ja selle puhul on tegemist tõsise turusekkumisega. Selle poliitikaga piiratakse kindlasti kulutusi strateegilistele suurtele infrastruktuuriprojektidele, mida vajatakse juba praegu, ning ühenduste toetamisele. Energiajulgeolekuks lihtsalt raha ei jätku. Seetõttu ei saa me seda resolutsiooni täna heaks kiita.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Austatud juhataja, minister, volinik! Me kõik teame, kui ohtlikud on narkomaanid, sest järjekordse doosi saamiseks ei kohku nad millestki tagasi. Tegelikult teame me, et igasugune sõltuvuse liik on soovimatu nähtus, mis tuleb likvideerida. Euroopa Liidus on meie majandus sõltuvuses ja seda sõltuvust toidab importnafta ja -gaas. Me peame olukorda muutma! Peame suurendama investeringuid tehnoloogiatesse, mille abil suurendatakse vahetult päikese, tuule, vee ja biomassi kasutamist Euroopa Liidus! Enamgi veel, nende konkreetsete tehnoloogiate kasuks räägivad mitmed võimsad argumentid. Esiteks, kui me nendes tehnoloogiatesse ei investeeri, siis meie sõltuvus naftast ja gaasist vaid kasvab ning olukord muutub hullemaks, sest need ressursid muutuvad kogu maailmas harvemaks ning hinnad tõusevad veelgi. Teiseks on nende investeringute abil samal ajal võimalik julgustada just eriti väikese ja keskmise suurusega ettevõtteid, kui anname neile teatavad eelised rahaliste vahendite ja fondide taotlemisel. Kolmandaks, uutesse tehnoloogiatesse investeerimisega ületame vahetult praegused takistused elektrivõrkude tasakaalustamiseks päikese ja tuule abil toodetud elektri muutuvate kogustega. Kallid kolleegid, aeg on tegudeks! Me peame vähendama sõltuvust imporditud naftast ja gaasist ning toetama investeringuid just neisse tehnoloogiatesse, mis suurendavad ja edendavad päikese, tuule, vee ja biomassi energiaallikate suuremat kasutamist.

Täna teid tähelepanu eest!

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Austatud juhataja! Meil on põhjust tunda heameelt SET-kava üle. Ilma 59 miljardi eurota, mida praegu investeeritakse usaldusväärsesse energiaprojektidesse, ei suuda me 2020. aastaks saavutada 20% taastuvenergia osakaalu eesmärki. Investeringud reaalsesse ja säästlikusse taastuvenergiasse moodustavad kaks kolmandikku SET-kava fondidest. See kehtib näiteks fotogalvaanika, tuuleturbiinide ja biomassi kohta. SET-kava ei ole aga tähtis ja õige mitte ainult seetõttu, et see tagab meile puhtama energia. SET-kava on otsustava tähtsusega seoses meie püüetega tulla välja sotsiaal- ja majanduskriisist. Tänu ulatuslikele investeringutele kaasaegsesse energiatehnoloogiasse suudame me luua sadu tuhandeid uusi rohelisi töökohti. Samuti saame muuta ELi rohelise ja säästliku tehnoloogiaalaseks teadmiste keskuseks. Ärgem siiski unustagem, et nende investeringutega kaasneb vastutus: vastutus tagada, et praegu energiasektoris töötavatele inimestele antakse võimalus ümberõppeks ja enda täiendamiseks! Seetõttu peavad investeringud tehnoloogiasse toimuma käsikäes investeringutega inimestesse.

Liam Aylward (ALDE). – Austatud juhataja! Tahaksin kiirelt peatuda kahel küsimusel. Esimene on seotud investeringutega vähese süsinikdioksiidihetega tehnoloogiatesse ja teine süsinikdioksiidi kogumisega põllumajanduses.

Esiteks, rääkides realistlikult, on hädavajalik, et EL keskendab oma tähelepanu ja eelarve energiatehnoloogia strateegilisele kavale. Ei ole kahtlust, et kui EL tahab saavutada 2020. aastaks seatud sihtväärtused, siis on hädavajalik suurendada suunatud investeringuid vähese süsinikdioksiidihetega tehnoloogiatesse.

Teiseks tuleb suurendada uuringuid ja investeringuid seoses süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamisega kui kliimamuutuste vastu võitlemise praktilise vahendiga. Siin saab põllumajandus mängida seoses süsiniku sidumisega peamist rolli ja aidata kaasa 2020. aasta eesmärkide saavutamisele.

Mulla biomassid ja looduslik süsinikdioksiidi talletamine (mulda) võib tuua täiendavat kasu talunikele tänu erosiooni ja väetisekasutuse vähenemisele. Vaja on teha lisauuringuid ja -investeringuid, et kasutada täielikult ära põllumajandust ja põllumajandusmaad süsiniku kogumiseks ning aidata kaasa 2020. aastaks seatud eesmärkide saavutamisele.

Mõõdetavate tulemuste saavutamiseks tuleb piisavalt ja tõhusalt toetada uuendust vähese süsinikdioksiidihetega tehnoloogiatesse ja nende uurimist.

Vicky Ford (ECR). – Austatud juhataja! Ma toetan initsiatiivi rääkida investeringutest vähese süsinikdioksiidihetega tehnoloogiasse ja konkreetsemalt energia kokkuhoiust ning turvalisemate ja mitmekesisema energiatarnete tagamisest. Ma tahaksin eelkõige arutada ELi rahaliste vahendite kasutamist.

Minu esindataval piirkonnal on juba rohkem kui 250 miljoni euro suurune ELi fond vähese süsinikdioksiidiheitega majanduskasvuks. Ehkki selle eesmärgid on väärtuslikud, siis selle fondi tegevus tähendusriikaste investeeringute tegemisel ei vasta suuresti ootustele.

Ida-Inglismaa, sealhulgas Cambridge'i ülikool, on juhtivate teadusrajatiste asukoht, ning minu piirkonnas on sõlmitud rohkem kui 250 lepingut toetuste taotlemiseks seitsmenda raamprogrammist. Ma olen näinud mõnda suurepärase uuenduslikku uurimust, kuid tõusetunud on suured küsimärgid seoses protsessi keerukusega, eriti väikese ja keskmise suurusega ettevõtete jaoks, bürokraatia ja paindumatusega arengute ja teadusuuringutega kohandamisel. Mõnedel juhtudel on räägitud kohutavatest juhtumitest, kui EL ise on maksetega hiljaks jäänud.

Arvestades, kuidas maksumaksjate raha tulevikus investeeritakse, siis peaksime juba toimunust õppima ning tagama, et kulutame raha tulevikus paremini.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Euroopa Liidu seatud kliimaeesmärkide saavutamine sõltub strateegia väljatöötamisest, millega toetatakse etapiviisilist üleminekut vähese süsinikdioksiidiheitega tööstusele ja säästliku energia kasutamist.

Uute energiatega kasutamine võib ehitistes energiatarbimist vähendada kuni 17% ja transpordi heitkoguseid kuni 27% samas, kui arukate arvestite kasutuselevõtt võib energiatarbimist vähendada kuni 10%. Energiatarbimise ja süsinikdioksiidiheite mõõtmiseks on vaja standardset metodoloogiat, et saavutada optimaalne avaliku ja erasektori energiatarbimine. Seda silmas pidades on meil vaja ühiseid funktsionaalseid miinimumspetsifikatsioone ning koostalitlusvõimelisi arukaid võrgustikke Euroopa tasandil.

Komisjon peab kaasrahastama nii palju ulatuslikke projekte kui võimalik, et soodustada arukate arvestite ja arukate võrgustike standardina kasutamist, sealhulgas liikmesriikides, kus siiani neid tehnoloogiaid ei ole.

Ma sooviksin küsida, kas komisjon kavatseb hetkel leida ELi eelarvest lisaressursse, et julgustada väikese ja keskmise suurusega ettevõtteid arendama tehnoloogiaid vähese süsinikdioksiidiheitega säästliku energia tootmiseks.

Täna teid!

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Meil on vaja ambitsioonikat ja arukat tööstuspoliitikat, mis võimaldaks Euroopa Liidul nii säilitada oma globaalne konkurentsivõime kui ka töökohad ja tootmine ELis. Investeeringud vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogia arendamisse aitavad Euroopa Liidul majanduskriisist väljuda ja nende abil on 2020. aastaks võimalik luua umbkaudu 2,7 miljonit töökohta.

Euroopa Liit peab investeerima Euroopa algatustesse, millega edendatakse taastuvenergiaallikaid ja nende kasutuselevõttu Euroopa elektrivõrgus ning biokütuseid ja rohelist transporti. Investeeringutega intelligentsetesse linnadesse ja energiatõhusatesse ehitistesse, eriti kodudesse, on võimalik saavutada kiireid tulemusi.

Ma kutsun komisjoni ja liikmesriike tungivalt üles suurendama elamusektori energiatõhususe jaoks tehtavaid eelarvealdisi struktuurifondide kasutamise vahetõukuvõtte tegemisel, võtma vastu meetmed, mis on vajalikud elamusektori energiatõhususe 4% ERDF määra parandamiseks. Seeläbi saab seda määra perioodil 2014–2020 parandada.

Täna teid!

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Arutelu vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiatesse investeerimise üle kujutab endast arutelu meetodite üle, kuidas kohandada liikmesriikide majandusi kasvuhoonegaaside heitkoguste piiramise nõuetega. Hoolimata sellest, kuidas viimastel kuudel valitsenud kliima- ja ilmaolud on kippunud andma argumente juurde teadlastele, kes seavad kahtluse alla inimese mõju kliimamuutustele CO₂-heite läbi, peaksime me sellegipoolest vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiatest rääkides selles kontekstis järgmise küsimuse esitama: kuidas tagada vahendid, mis on vajalikud puhaste tehnoloogiate arendamiseks, et saavutada võimalikult lühikese ajaga maksimaalsed tulemused?

Ma arvan, et süsteem, mida töötatakse välja teadus- ja arendustegevuse toetamiseks, peaks olema võimalikult paindlik, et juhtida ressursse viisil, mis sobib teadusuuringute dünaamikaga. Tekib küsimus, kas ja kuidas plaanitakse luua sobivad mehhanismid, millega toetada investeeringuid vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiatesse?

Lõpetuseks sooviksin lisada, et hoolimata kui olulisi argumente võib leida vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiate arendamisse investeerimise poolt, ei tohiks see toimuda ühtekuuluvuspoliitika arvelt.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Komisjoni 23. jaanuari 2008. aasta teatise pealkirjaga „Fossiilkütustest säästva elektrikütuse tootmise varase tutvustamine toetamine”, mis moodustab osa kliima- ja energiapaketi, sedastati, et Euroopa Liit toetab 10–12 süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise näidistehase ehitamist. 2008. aasta lõpus käsitles ka Euroopa Parlament seda küsimust oma resolutsioonis. Kõnealuse dokumendi põhjenduses 11 sedastati, et komisjoni kirjeldatud meetmed ei ole küllal dased, et tagada soovitud stiimuleid 2015. aastaks vähemalt 12 näidisobjekti rajamiseks, samas kui põhjenduses 18 peeti tingimata vajalikuks, et vähemalt 12 näidisobjekti, mille rajamist toetati, hõlmaksid kolme erineva süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise tehnoloogia võimalikke kombinatsioone.

Rahalised vahendid loodetakse saada aga 300 miljoni CO₂ saastekvoodi müügist uute osalejate reservi New Entrants' Reserve ehk NER 300 raames. Järelikult sõltub näidistehase ehitamise toetamiseks mõeldud summa saastekvootide turuhinnast. Hinnanguliselt on see 7–12 miljardi euro vahemikus. Komisjoni poolt ettepanekus tehtud otsuste ettepanekust võib järeldada, et NER 300 raames hõlmab toetus kuut süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise projekti elektritootmises ja kahte tööstuses.

Kas nõukogu koostöös komisjoniga tahab toetada veel kahe kuni nelja tehase ehitamist? Kui vastus on jah, siis kuidas?

Roger Helmer (ECR). – Austatud juhataja! Oleme täna siin kuulnud palju mõttetusi roheliste töökohtade teemal. Tõde on, et meie taastuvallikate kinnisidee tõstab juba praegu elektri hinda ning sunnib Euroopa kodanikke kütusevaesusesse. Kõrgem energiahind tähendab seda, et energiantensiivsed ettevõtted Euroopas lihtsalt loobuvad ja lahkuvad siit soodsamatesse jurisdiktsioonidesse. Kõrgem energiahind tähendab väiksemat kasvu ja suuremat töötust ning see läheb meile maksma töökohti. Ma olen näinud ainult ühte ametlikku uuringut roheliste töökohtade teemal. See korraldati Hispaanias ja selles näidati, et iga rohelises sektoris loodud töökohta kohta kadus mujal 2,2 töökohta.

Kui me tõepoolest arutame vähese süsinikdioksiidiheitega elektri üle, siis on ainult üks lahendus, milleks on tuumaenergia. Kogu Euroopas oleme hakanud rääkima uutest tuumavõimsustest ja see on hea. Kui tahame, et valgus ei kustuks, siis on meil vaja tuuma uuestisündi ja vajame seda kiiresti.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Teadustegevus ja tehnoloogia mängivad otsustavat rolli vähese süsinikdioksiidiheitega ühiskonnas. On kriitilise tähtsusega investeerida radikaalsesse ühiskonna muutmisse, mille aluseks on linnade säästlikkus, detsentraliseeritud energiatootmine ja tööstuse konkurentsivõime. See poliitika on hädavajalik õitsva ja säästliku ühiskonna jaoks, mis on valmistunud kliimamuutuste, energiapuuduse ja globaliseerumisega seotud väljakutseteks ja kes on puhaste tehnoloogiate sfääris maailmaliider.

Energiatehnoloogia strateegilise kavaga soovitakse kaasa aidata just selle eesmärgi täitmisele. Ma tervitan teatistes esitatud olulisi suuniseid selle kohta, kuidas korraldada sekkumise loogikat avaliku ja erasektori vahel, ühenduse, riikliku ja piirkondliku rahastamise vahel.

Siiski on hädavajalik suurendada teadusuuringute riiklikku rahastamist puhaste tehnoloogiate valdkonnas. Euroopa peab samuti looma tingimused, mis soodustavad selles valdkonnas erainvesteeringute tegemist. Peame kiiresti minema sõnadelt tegudele.

Energiajulgeolek, võitlus kliimamuutuste vastu ja keskkond peavad olema ELi tulevaste finantsperspektiivide ja teadus- ja arendustegevuse kaheksanda raamprogrammi prioriteedid. See on ainus viis, kuidas suudame säilitada meie tööstuse konkurentsivõime, edendada majanduskasvu ja luua töökohti.

Patrizia Toia (S&D). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! See ei ole rutiinne arutelu, vaid peaks olema väga konkreetne arutelu, milles esitatakse selgeid ja täpseid küsimusi – missugused ressursid on olemas ja kust neid leida –, ja ma loodan, et parlament ootab sama selgeid ja täpseid vastuseid nii täna kui ka 12. märtsi ja 25. märtsi nõukogu kohtumisel.

Me tahame komisjonile ja nõukogule kindlalt öelda, et Euroopa Liit, kes on olnud maailmas eestträäkija võitluses atmosfääri paisangute ja kliimamuutuste vastu, peab nüüd olema järjekindel, kui ei taha kaotada oma usaldusväärsust. Nende eesmärkide saavutamiseks tuleb teha kõik, mis võimalik. Me teame hästi, et vähese süsinikdioksiidiheitega majandusest rääkimine tähendab tootmissüsteemi jaoks Koperniku saavutatuga võrreldavat revolutsiooni; see tähendab paljude asjade muutmist, selgete prioriteetide ja poliitilise tahte olemasolu, kuid üle kõige piisavaid ressursse ja vahendeid.

Me teame ka seda, et see koperniklik revolutsioon on eluliselt tähtis meie tootmissüsteemi, Euroopa tööstuse konkurentsivõimeliseks jäämiseks. Paljudes riikides, paljudes teaduskeskustes ja paljudes ülikoolides on valmis intellektuaalsed ressursid, on olemas võimalused ja tahe: nüüd on aeg asjad liikuma panna. Nagu volinik ja nagu nõukogu on öelnud, seda peab tegema igaüks: liikmesriigid, ettevõtjad ja erasektor. Ma usun siiski, et selle keerulise partnerluse loomise eluliselt tähtis ülesanne lasub Euroopa Liidul.

Mairead McGuinness (PPE). – Austatud juhataja! Me kõik nõustume, et suurem energiatõhusus on selles ahelas esimene samm, kuid ma tahan oma panuses juhtida teie tähelepanu bioenergia teemat ümbritsevale poliitilisele segadusele ja ärevusele.

Ma arvan, et eriti see täiskogu ja komisjon ning Euroopa üldiselt vältisid osaliselt bioenergia küsimust, kui 2007. ja 2008. aastal toiduainete hinnad tõusid. Vähesed meist räägivad Euroopa talunike kogetavast reaalsusest hetkel, kus hindade langetamise tõttu tekkis usalduskriis. Ent neile ei saadeta ühtset poliitilist sõnumit maakasutuse kohta ega maa kasutamise kohta energiakultuuride kasvatamiseks.

Meil Iirimaa on eriti just valitsus, kes seda valdkonda väldib. Vaadake! Tööstus vajab poliitilist kindlust; poliitikutud ei ole seda kindlust suutnud sisendada ja see, mida me nüüd lõikame, on selle vili.

Kui me räägime teadusuuringutesse investeerimisest ja kui tulemusi ei võeta kasutusele, kuna me ei tee õigeid poliitilisi otsuseid, siis raiskame me oma aega.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Austatud juhataja, volinik! Rohelistele vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiatele ülemineku finantseerimine on eriti raske uute liikmesriikide puhul. Kyoto' protokollil alusel kogutud heitkoguste ühikute kasutamine oleks Kesk-Euroopa ja Balti riikide jaoks üks potentsiaalne ja väga tähtis allikas, millega teenida tulu nende riikide kliimaressurssidest. Selle eeltingimus on loomulikult Kyoto-järgse süsteemi loomine või Euroopa Ülemkogu ja komisjoni toetus meie püüdlustele tagada meie järelejäänud kliimaressurssidele õige väärtus. Biogaasi raportöörina tean ma hästi uute tehnoloogiate kulu ja ka seda, et tehnoloogiline areng on väga tähtis. Selle temaga on väga oluline jätkata ühise põllumajanduspoliitika raames, näiteks eluskarja sööda koostise muutmise, lisaks sügavharimisele muude künnimeetodite kasutuselevõtuga ja uute, uuenduslike tehnoloogiate kasutuselevõtuga.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Euroopa Liidu pikaajalise strateegia üks olulisemaid prioriteete peaks olema uuendusliku majanduse loomine, näiteks praeguse energiasüsteemi muutmise vähest süsinikdioksiidiheidet kasutavaks mudeliks, eelkõige selliseks, mis põhineb puhta süsiniku tehnoloogiatel. Umbkaudu 80% Euroopa Liidus kasutatavast primaarenergiast saadakse fossiilkütustest. Paari viimase aastakümne jooksul on täiustatud tarnevõrke ja -ahelaid, varustades ühiskonda energiaga, mida saadakse just neist allikatest. Majanduskasv ja -õitseng on ehitatud naftale, kivisõele ja gaasile ning seda üleöö muuta on raske. Euroopa Liidu energia- ja kliimapoliitika tugisambaks olev Euroopa energiatehnoloogia strateegiline kava on hea samm Euroopa Liidu viimiseks uuendusliku energia suunas, loomulikult tingimusel, et selles arvestatakse puhta süsiniku tehnoloogiate rahastamist. Kui Euroopa soovib saavutada ambitsioonikaid säästmiseesmärke kokkuhoidlikult, siis on hädavajalik, et suurendatakse kulutusi puhastele säästlikele ja tõhusatele energiatehnoloogiatele ja koordineeritakse võimalikke ressursse nii avalikus kui ka erasektoris jõudude kombineerimise teel.

Minevikus toimunud tööstusrevolutsioonid on näidanud, et tehnoloogia abil on võimalik meie eluviisi alaliseks muuta. Praegu on kordumatu ja teostatav võimalus muuta meie energiatootmise mudelit. Ent investeerimist puhaste taastuvenergiaallikate arendamisse ja edendamisse, on võimalik realiseerida ainult siis, kui ühendus tagab piisava rahastamise taseme ja lisab need investeeringud Euroopa Liidu strateegiliste eesmärkide loetelusse.

Fiorello Provera, fraktsiooni EFD nimel. – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Euroopa Liidu energiaalalike arutelude on kindel üks asi: säästetud energia on kõige olulisem, odavam ja säästlikum meile kättesaadav energiaallikas. Looduslikel, ajaloolistel, kultuurilistel ja majanduslikel põhjustel esindavad mägiregioonid energiatarbimise vähendamise mudelit kooskõlas moodsa elu nõudmistega ning neid kasutatakse ulatuslikuks eksperimenteerimiseks vähese süsinikdioksiidiheitega taastuvenergiaallikate kasutuse osas.

Mägiregioonid toodavad peaaegu kogu Euroopa hüdroelektrienergiast. Itaalia provintid näiteks, kust mina pärit olen, toodab üksi 12% kogu riigi hüdroelektrienergiast. Lisaks on mägipiirkondadel energiasäästlikumate hoonete ehitamise ajalooline kogemus. Oleme suutnud ehitada kodusid, mis on elektri ja kütte osas täielikult iseseisvad ning mis isegi toodavad rohkem energiat, kui seda kasutavad. Ilmselgelt on selleks kasutatud kõrgtehnoloogiasid. Mägesid on sageli kasutatud katsealana ja nõnda on see ideaalne keskkond, et eksperimenteerida biomassi, päikeseenergia, geotermiaenergia, soojapumpade parema kasutamisega ning eelkõige energijaotussüsteemi muutmiseks.

Volinik! Mäed on täis energiat, puhast energiat: vaja on vaid seda kasutada. Sellel põhjusel palume me komisjonil lisada mägipiirkonnad oma strateegiasse, uurida hoolikalt nende kogemusi ning tunnistada nende õigust saada õiglast hüvitist taastuvenergia eest, mida need piirkonnad on juba tarninud. Lissaboni lepingu artiklis 174 tunnustatakse mägede rolli ja seetõttu ootame me ärevalt komisjoni algatust selle artikli rakendamiseks ning Euroopa mäepoliitika kujundamist ka energia valdkonnas.

Seega kutsun ma komisjoni üles järgima Regioonide Komitees Durnwalderi raporti soovitusi ning lisama Euroopa territooriumide hinnangusse energiaküsimused ja mägipiirkondade taastuvenergia ja passiivse ehituse tootmisvõimsused.

Mägesid, mis moodustavad 40% Euroopa territooriumist ja on koduks 90 miljonile inimesele, on siiani käsitletud kui ebasoodsaid piirkondi: uuendusliku ja järjepideva poliitika rakendamisega on kõnealustel piirkondadel võimalik see puudus ületada ning luua eluliselt tähtsaid stiimuleid, et saavutada strateegias 20-20-20 seatud eesmärgid, näidata, et energeetiline iseseisvus on vastuvõetavate kuludega võimalik, kui seda poliitiliselt tahta.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Sageli süüdistatakse Euroopa põllumajandust kui globaalse soojenemise peamist põhjustajat. Loomulikult ei ole see ettekujutus päris õige. Teisest küljest ei saa ignoreerida panust, mida põllumajandus saab anda süsinikdioksiidiheite vähendamiseks.

Teised sõnavõtjad on selle teema juba kindlasti tõstatanud. Vaid mõned näited sellest, kuidas see probleem põllumajandust mõjutab, on süsinikdioksiidi säilitamine, biomass ning ka investeeringud kasutatavate väetiste koguste vähendamisse. Sellepärast arvan ma, et madala süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiatesse investeerimise aruteludes peab prioriteetide seas olema põllumajandus ning seda ei tohiks täielikult eirata, nagu juhtus ühe teise Euroopa strateegiaga seoses. Ma räägin EU 2020 strateegiast.

Täna teid!

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Austatud juhataja, volinik, nõukogu eesistuja! Ma räägin enda nimel ja ma sooviksin öelda võrdluseks: minu arvates ei ole tuumatehnoloogia lahendus ning minu seisukohalt ei ole see ka taastuvenergiaallikas.

Meie ülesanne on siin paika panna meetmed, mis on kasuks meie lastele ja meie tulevikule pikas perspektiivis. Seega on väga tähtis, et vähendaksime CO₂-heidet, kuid vähendada ei tohi keskkonna arvelt – teiste sõnadega peame me pöörama väga hoolikalt tähelepanu sellele, missuguseid meetmeid rahastatakse ja missugustesse meetmetesse investeeritakse. Me ei tohi päästa süsinikdioksiidi oma keskkonna hävitamise hinnaga.

2010 on bioloogilise mitmekesisuse aasta ja on tähtis, et talletaksime nendes dokumentides ametlikult, et kõiki investeeringuid, kõiki meetmeid tuleb ühtlasi vaadelda ka selles valguses, et säilitada keskkonda meie lastele, meie tulevikule ja bioloogiliseks mitmekesisuseks.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja, volinik! Arutledes üleminekut vähese süsinikdioksiidiheitega majandusele, ei tohi me unustada järgmist tõsiasja. Vaevast, et üleminek saab olema sujuv. Mõne aasta pärast seisame silmitsi primaarenergia, millest me sõltume, nappuse ja selle progresseeruva ammendamise mõjudega: see energia on fossiilkütused. Kõnealuseid kütuseid kasutatakse ka toormaterjalina paljudes äärmiselt tähtsates tööstusharudes, näiteks keemia- ja farmaatsiatööstuses.

Inimkonna jaoks on hädavajalik, et maailma järelejäänud naftavarusid juhitakse väga targalt, mis esmajoones tähendab väga kokkuhoidlikku juhtimist.

Selles kontekstis on naftavarude kahanemise protokolliks nimetatud kava, mille esitas 2002. aastal Uppsalas ja 2005. aastal Lissabonis mitmete nafta ja maagaasi kasutuse haripunkti uurimise ühendusse kuuluvate riikide teadlaste ja spetsialistide rühm, vastuvõtmine otsustava tähtsusega, et võtta kasutusel kava, mis seab prioriteediks kõnealuste ressursside hea ja õiglase juhtimise, nende nappuse leevendamise ja kontrollitud ülemineku muudele energia primaarallikatele.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Minu arvates ei ole tuumaenergiale selles raportis antud kohta, mida see väärrib. Alternatiivse, bio-, tuule- ja päikeseenergia väljatöötamisele suunatud lahendused võtavad kõik aega ja ei pruugi lõpuks end ära tasuda. Kuid kui tuletame meelde eelmise aasta gaasikriisi ja kliimamuutuste ohtu, siis peame me oma energiastrateegiaga kiiresti edasi liikuma. Tuumenergia on suurim süsinikuvaba energiaallikas Euroopa Liidus ja rahuldab praegu ühe kolmandiku meie vajadustest. Selle edasine ohutu arendamine on lihtsalt vältimatu. Sellest oleks abi, kui me kõik seda mõistaksime.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Austatud juhataja! Ma kuulasin arutelu ja see oli väga huvitav. Ma olen selle teema kohta lugenud kõike, mida olen saanud.

– Ma tahaksin sellel teemal teha vaid kaks märkust. Esiteks: küsimus, kust tuleb rahastamine, juba esitati. Teiseks: kuidas koordineeritakse teadus- ja arendustegevust?

Mulle tundub, et siin on võimalus kolmel Euroopa Liidu institutsioonil – parlamendi, nõukogu ja komisjoni asjatundjatel – saada kokku ja moodustada juhtrühm. Esiteks, et leida rahastamise allikad, mis on vajalikud avaliku ja erasektori partnerlusteks, seades igale riigile võimalikud sihtväärtused; ja teiseks: et teostada järelevalvet teadustegevuse üle ja seda koordineerida. See peaks olema teadus-, arendus- ja tutvustamistegevus ning osalt peaks rahastamise eeltingimuseks olema kindlasti edukas tulemus. Vastasel juhul hakkab Euroopas iga õppejõud teadustegevusega tegelema ja see toimuks lõpuks koordineerimatult.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Me oleme kuulnud nõukogu ja komisjoni esindajalt kauneid sõnu vähese süsinikdioksiiditega tehnoloogiate kohta, kuid ta ei puudutanud põhiküsimust: kust tuleb rahastamine? Teataval osal liikmesriikidel on allikas olemas: endised sotsialistlikud riigid on suuresti ületanud Kyotoga pandud kohustusi. Seetõttu saab Euroopa Liit Kopenhaageni konverentsil pea püsti seista. Kõnealustel riikidel on õigus saada tasu oma süsinikdioksiidi kvootide eest. Komisjon ja 15 algset liikmesriiki tahavad aga neil takistada seda tegemast. Ungari puhul on jutt mitmest sajast miljardist forintist. Kopenhaagenis nõustasid Ungari ja Poola kasutama seda raha roheliste infrastruktuuride jaoks. Niisiis oleks see allikas olemas. Siiani on see ettepanek jõudnud kurtidesse kõrvadesse, osutades sellele, et ikkagi on tõsi, et uusi liikmesriike peetakse teisejärgulisteks Euroopa Liidu liikmeteks.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Euroopa Liidu üks eesmärkidest on arendada välja vähese süsinikdioksiiditega majandus. Eesmärgiks on, et 2020. aastaks pärineb 20% koguergiast taastuvenergiaallikatest.

Rumeenial on ambitsioonikam eesmärk: 24%. Uuringute kohaselt on Kagu-Rumeenias asuv Dobrogea piirkond tuuleenergia potentsiaali poolest Euroopas Põhja-Saksamaa järel teisel kohal. Praegu arendatakse seal suurimat maal asuvat tuuleparki Euroopas, millel saab olema 240 tuuleturbiini ja kus toodetakse 600 MW taastuvenergiat. Projekti esimene etapp lõpetatakse selle aasta jooksul, kui tööle hakkab 139 installatsiooni. Kogu projekt valmib Constanța maakonna Fântânele' ja Cogea Ciocului piirkondades 2011. aastal.

Selle projekti elluviimine on Rumeenia energiajulgeoleku jaoks oluline, kuna see aitab vähendada energiaressursside importi.

Täna teid!

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Ma usun, et arvestades, mis täna siin toimunud on, oleme me mitme punkti osas ühel meelel: tõhusus, kokkuvõtte, taastuvenergia ja uued tehnoloogiad. Kallid kolleegid! Sellest ei piisa aga, kui me ei otsustavalt lahendust veel kahele küsimusele.

Esimene on tuumaenergia: juba see sõna, mis vaid riivamisi puudutab teemat, hirmutab meid. Viigem läbi uurimus ja proovigem selles uurimuses olla vastutustundlikud! Teiseks rahastamine: nagu täna hommikul kuulsin, kardame rääkida avaliku ja erasektori partnerlustest. Pelk mõte sellest, et erasektor võiks osaleda avaliku sektori algatustes, tundub millegi võõra, häbiväärse ja kahtlasena.

Kallid kolleegid! See on vältimatu, arvestades finantsressursse, mis meil on. Lisaks on oluline, et avalik sektor teeks erasektoriga koostööd, sest avalik sektor peab õppima käituma ärimehelikult ja kooskõlas säästliku poliitikaga.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Minu küsimus on lühike. Fraktsioonides on meil olnud äraieerdatud arutelusid – ehkki need on olnud põhjendatud – ideoloogiliste küsimuste üle tehnoloogiate kontekstis. Esitagem aga kordki koos ühegi küsimuse, millele nõukogu ja komisjon peavad vastama! Me oleme SET-kava kaua aega arutanud. Missugused on vahendid selle elluviimiseks? Missugune on ajakava? Milliseid on olnud liikmesriikide ettevõtmised?

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Austatud juhataja! Ma ei käsitleks siinkohal ideoloogia küsimust – võime seda teha mõni teine kord –, kuid ma arvan, et ideoloogid on tegelikult selle saali vastaspoolel.

Komisjoni käsutuses on järgmise mõne nädala jooksul kaks käegakatsutavat vahendit. Esimene on riskijagamise rahastus, millel on veel raha. Seda raha võiks nüüd kasutada, et minna uue jõuga edasi taastuvenergia ja energiatõhususe küsimustega. Mulle on öeldud, et komisjoni teadusuuringute peadirektoraat

blokeerib seda raha – nad ei taha seda energiale kulutada, vaid pigem info- ja kommunikatsioonitehnoloogiale ja muudele valdkondadele. Ehk on volinikul selle kohta midagi öelda?

Teine vahend hõlmab vähemalt 1 5% fondidest, mis on ilmselt veel olemas majanduse taastamise kava raames ning meie kui parlament oleme sätestanud, et see raha tuleb kulutada energiatõhususele, eelkõige arukatele linnadele. Kas oskate mulle ka selles kohta midagi öelda, volinik?

Iosif Matula (PPE). – (RO) Tõsiasi, et arutame täna Euroopa Parlamendis investeeringuid vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiasse, tõstab esile seda, et Euroopa Liit soovib kinnitada oma juhtivat rolli mitte ainult energiatarbimise vähendamises ja energia tõhusamaks muutmisel, vaid ka tervisliku keskkonna tagamisel. Ma usun, et meie roll on nüüd edendada selliseid valdkondi nagu teadusuuringud ja uuendused, et leida lahendused, millel saaks põhineda säästlik Euroopa energiasüsteem. Seega on meil selles valdkonnas vaja kehtestada rahastamisnõuded eesmärgiga tõsta Euroopa Liidu konkurentsivõimet kogu maailmas.

Ma arvan, et meie jaoks on eluliselt tähtis keskenduda tähelepanu rohelise energia potentsiaalile piirkondlikul ja kohalikul tasandil. Piirkonnal Rumeenias, kust ma pärit olen, on oluline geotermaalse energia potentsiaali, mida hetkel piisavalt ei kasutata. Sellel on erinevad põhjused, kuid ma arvan, et me peame andma kohalikele valitsustele selles osas olulise rolli, et julgustada neid arendama avaliku ja erasektori partnerlusi.

Täna teid!

Pedro Luis Marín Uribe, nõukogu eesistuja. – (ES) Austatud juhataja! Ma olen täna hommikust arutelu nõuetekohaselt arvesse võtnud ja mul on hea meel kinnitada, et nõukogu jagab paljusid parlamendi väljendatud murekohti. Usun, et homme vastuvõetavad järeldused võimaldavad meil luua tugeva baasi, mis vastab väljendatud muredele, ja lubavad meil tööstusalgatuste käivitamisega kohe edukalt edasi liikuda.

Ma usun, et on olemas selge konsensus selles osas, et need algatused on olulised, kui me tahame vähendada oma energiasõltuvust, suurendada tõhusust, jätkata tehnoloogiaprogressiga – ergutamaks veelgi Euroopa tehnoloogiat – ja loomulikult vastata kliimamuutustega seotud väljakutsetele.

Need algatused on samuti vajalikud, et säilitada Euroopa konkurentsivõimet ja luua töökohti. Usun, et ma võin Roger Helmerile kinnitada, et lisaks tema loetule on teisi uuringuid, millest mõned on korraldanud komisjon ise, mis on näidanud positiivset mõju tööhõivele – mõju, mis pikas perspektiivis suureneb.

Me teeme seega ettepaneku ühiste põhimõtete ja tavade kogumi kohaldamiseks, mis annab suuna olemasolevatele tööstusalgatustele. Selleks on loomulikult lisaks muule meil vaja kehtestada finantsvahendid ja avaliku sekkumise kriteeriumid, mida on vaja selliste tehnoloogiate arendamise toetamiseks.

Suurt rõhku on pandud finantsküljele ja nõukogu jagab seda muret. Kuid nõukogu ei saa võtta fondide ümberjagamise kohustust, austamata komisjoni algatusõigust ning selles valdkonnas parlamendiga jagatavaid volitusi. Seega tuleb vahepeal kohaldada kehtivaid rahastamiskokkuleppeid.

Sellegipoolest peame toonitama eelarve suurendamise tähtsust, et kõnealuseid tehnoloogiaid saaks välja töötada, ning asjaolu, et eelarve suurendamise prioriteediks seadmine peab olema Euroopa asutustega, eelkõige parlamendiga tulevikus toimuvate arutelude oluline koostisosa.

Ma võin teile samuti kinnitada, et nõukogu on teinud ja teeb edaspidi kõik, et tagada energiatehnoloogilise strateegilise kava (SET-kava) nõuetekohane rahastamine nii jooksva finantsraamistiku kui ka tulevaste finantsraamistike kontekstis.

Tuletan teile meelde, et nagu volinik juba ütles, siis mängivad üldiselt olulist rolli ka eraalgatused – rahastamisallikad erasektoris. Selles valdkonnas peame me töötama käsikäes, et kasutada maksimaalselt ära avaliku sektori ressursside mõju. Meil on vaja saavutada ulatuslik mitmekordistuv mõju, mis võimaldab meil edukalt ellu viia algatused, mis on Euroopa tuleviku jaoks eluliselt tähtsad.

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Kõigepealt tahaksin ma teid selle arutelu eest tänada. Jälginis seda väga hoolikalt ja oma töös arvestame kindlasti edaspidi paljude asjadega.

Lubage mul kõigepealt rääkida teile üks jutuke! Pärast seitsmekümnendatel aset leidnud naftakriisi olime tunnistanud enneolematule entusiasmile saavutada uuenduste abil konkurentsieelis, arvestades isegi keskkonnaga, kuid see ei kestnud kaua. Kui naftahinnad pidevalt järjekindlalt langesid, loobuti investeeringutest teadus- ja arendustegevusse ning kasutuselevõttu, uute tehnoloogiate pooldamine turul lõppes, millega nihutati tarbimisharjumusi ning meid tõugati petliku mugavuse ajastusse, kus sõltusime odavast välisenergiast. Sellel perioodil valitses säästlikkuse illusioon.

Muide investeeringud teadus- ja arendustegevusesse kohe naftakriisi järel olid ligi neli korda suuremad kui nüüd või paar aastat tagasi.

Ja kus oleme me nüüd pärast seda perioodi, kui toimus vastumeelne ja vastutustundetu areng ja puudus ennetav lähenemisviis. Kliimamuutuste ohule reageerimine ja püüded lahendada sõltuvust energiapuudusest; nii et tõesti usun, et ennetav visioon on realistlik ja vajalik lähenemisviis ja mitte unenägu.

Selles kontekstis – mõned päevad tagasi vastuvõetud dokumendis rõhutasime me Euroopa Liidu 2020. aasta strateegiat – me ei näe rohelisele kasvule alternatiivi. Meil on vaja rohkem puhtaid tööstusi, mitte rohkem puhastustööstusi. Meil on vaja stiimuleid, hindu, kulusid ja õigeid signaale. Meil on vaja keskenduda energiatõhususele; meil on vaja, kui lubate, keskenduda ressursside tõhususele, mis on üks EL 2020 põhikomponente.

Ma tulen nüüd teise küsimuse juurde, milleks on SET-kava, mida me siin arutame. SET-kavas esitatud kõik vajamineva rahastamise hinnangud põhinevad tehnoloogia teekaartidel. See oli väga tõsine ettevõtmine. Kui te vaatate meie ettepanekuid, mida me ette näeme, kuidas me hindame tuleviku rahastamisvajadusi, siis leiate järgmised arvud: tuul: 6; päike: 16; bio: 19; süsinikdioksiidi kogumine ja säilitamine: 13; tuuma: 7; nutikad võrgud: 2; kütuseelemendid ja vesinik: 5; arukad linnad: 11; Euroopa Energiaalaste Teadusuuringute Liit: 5, ja alusuuringud: 1. Kokku liites saame tulemuseks 75.

Ma tuletaksin teile meelde, et tuumaenergia näitaja on 7. Pean jääma õiglaseks! Lõhustumist ei ole arvestatud, aga lõhustumine on jällegi tõsine näitaja, mis peaks seal olema, kuid ma arvan, kui me vaatame seda pilti, siis komisjoni seisukoht on selles osas üsna selge, kuhu enamik meie investeeringutest peaks minema.

Järgmine teema on rahastamisallikad ja teekaardid. Nagu ma oma sissejuhatuses ütlesin, peavad peamised allikad pärinema sealt, kus asuvad peamised allikad, ehk siis tööstusest ja liikmesriikidest. See tähendab, et selles osas peaks eriti kaaluma Euroopa Liidu eelarvet, jooksvat ja tulevasti finantsperspektiivi, Euroopa majanduse elavdamise energeetikakava, Euroopa Liidu heitkogustega kauplemise süsteemi ning muude olemasolevate vahendite kasutamist ja Euroopa Investeerimispanka.

On tõsine küsimus investeeringute struktuurist seoses erinevate ettepanetud algatustega. Ma arvan, et on ilmne, et avaliku ja erasektori investeeringute sisemine struktuur ei ole ühesugune turuläheduse tõttu, turuhäiringute tõttu seoses eri tehnoloogiate liikidega, mis on lahendamist vajavad küsimused, kuid ma usun, et teile on esitatud tõsine asi, eriti kui hakkate arutama järgmist finantsperspektiivi, ning me peame oma prioriteetide üle uuesti järele mõtlema, samuti selle üle, kuidas me tulevikus peaksime investeerima.

Järgmine, mida ma tahaksin mainida, on see, et me käivitame kõik peale ühe algatuse – milleks on „Arukad linnad” ja mis esitati teie algatusel hiljem ja mis peamiselt käsitleb ressursside tõhusust – 2010. aasta jooksul, kuid ärge arvake, et siinräägitust midagi ei toimu juba: toimub küll, eriti teadustegevuses. Teadusuuringute Liit on selle teemaga juba mitmeid aastaid töötanud.

Viimane, mida mainida tahaksin, on see, et SET-kavaga algatame Euroopa Liidu tasandil midagi väga konkreetset. Te teate, et oma eelmise mandaadi ajal võitlesin ma väga otsustavalt Euroopa uurimise piirkonna eest. Euroopa tasandil käsitleme me umbes viit protsenti uurimisrahast, nii et me ei saa loota reaalselt edu, välja arvatud kui ühendame oma jõud ELi tasandil – st Euroopa tasandil – ja väldime jõupingutuste dubleerimist. Ärge vaadake ainult Euroopa eelarvet! Me peaksime oma uurimisvõime kiirendamiseks raha liitma.

SET-kava on parim näide, mis meil hetkel ühisest kavandamisest ELi tasandil on. Tulemas on teisigi ettevõtmisi ja see on õige, kuid ma arvan, et me ei tohiks alahinnata seda, mis siin toimumas on. Me räägime siin avaliku sektori / avaliku sektori / erasektori partnerlustest, mis on väga vajalikud, ja üks küsimustest, millele ma tahaksin tuleviku tarbeks teie tähelepanu juhtida. Samuti on olemas finantsmäärus, milles te seda arutate. Selles tuleb lubada riskide võtmist, kui me tõsiselt tahame küsimustele lahendusi leida.

Ma arvan, et me oleme ühe suurima uue arengu taga Euroopas, kui me räägime SET-kavast, ühisest kavandamisest, mis selle taga on. Meil on olemas Euroopa Energiaalaste Teadusuuringute Liit – parim väljaspool asutatud uurimisorganisatsioon –, mis juba täna teeb koostööd kõigis neis olulistest küsimustes.

Minu lõplik sõnum on, et meie peamine kohustus on anda sellele kavale oma poliitiline kaal.

Juhataja. – Ma olen saanud kaks resolutsiooni ettepanekut⁽¹⁾ kooskõlas kodukorra artikli 115 lõikega 5 arutelu kokkuvõtmiseks.

– Arutelu on lõppenud.

Hääletamine toimub neljapäeval, 11. märtsil 2010 kell 12.00

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Kuigi ma tunnistan, et komisjoni teatise eesmärk on kiirendada uute tehnoloogiate arendamist, millel on suurem potentsiaal väheseks süsinikdioksiidiheiteks tänu kõrgemale energiatõhususele ja taastuvenergia kasutamisele, siis on mul kahju, et Euroopa piirkondadel ei ole selles strateegias ikka veel paremini määratletud rolli.

Oluline on tagada piirkondlikele ametiasutustele korrektne rahastamine, näiteks tagada rahastamine pilootprojektide katsefaasis või investeeringud taastuvenergia projektide uuringute ja katsefaasis.

Ma usun, et on tähtis lisada näiteks geotermaalne energia. Tegemist on taastuvenergiaallikaga, millel on suur potentsiaal laieneda vulkaanilistesse piirkondadesse, mis on eriti tähtis liidu äärepoolsematele ja saarepiirkondadele, kuid ühtegi eesmärki seatud ei ole.

Selles kontekstis tuleb suurendada avaliku ja erasektori investeeringuid, arendades energiatehnoloogiaid, et saavutada vähesed süsinikdioksiidiheitega majanduse ihaldatud eesmärk ning aidata ka ületada kliima- ja energiapaketi viidatud turuhäiringuid.

András Gyürk Gyürk (PPE), kirjalikult. – (HU) Ma arvan, et on märkimisväärne, et Euroopa Komisjon oma energiatehnoloogia strateegilist kava koostades võttis arvesse toetuse määra, mida on vaja roheliste tehnoloogiate uuringute ja arendamise toetamiseks. Selles on seda enam tõtt, kuna praeguses etapis ei tasu päikese- ja bioenergia ning vesinikutehnoloogia veel enamasti ennast majanduslikult ära. Nagu Ameerika Ühendriikide energiaminister Steven Chu on õigesti öelnud, on vaja Nobeli preemia väärilist teaduse edasiminekut, et rohelised tehnoloogiad hakkaksid konkureerima traditsiooniliste fossiilkütuste tehnoloogiatega. Rohelise tehnoloogia kava tõsine viga on aga see, et meil ei ole aimugi, missuguseid ELi fonde selle elluviimiseks kasutada. See ei ole tähtsusetu kaalutlus, kui vaadata 16 miljardi euro suurust kulu, mida peetakse vajalikuks päikeseenergia uuringute puhul, või 5 miljardit eurot, mida läheb hinnanguliselt vaja vesinikuga seotud tehnoloogia jaoks. Siinkohal ei ole mingeid märke, et järgmises seitsme aasta finantsraamistikus suurendataks vahendeid roheliste tehnoloogiate uurimiseks. Me teame hästi, et toetus avaliku sektori fondidest ei asenda erainvestorite pingutusi. Sellegipoolest peavad Euroopa Liit ja liikmesriigid rohelise tehnoloogia uurimisele pühendatud fonde tagant tõukama. Saastekvootidega kauplemise süsteemist saadav tulu võib olla selleks hea baas. Panused ei ole tühised. Me ei saa lubada, et energiapolitikale ja kliimakaitsele langeks osaks sama saatust nagu Lissaboni strateegiale ja selle vastuolulistele tulemustele.

Jim Higgins (PPE), kirjalikult. – Selleks et süsinikdioksiidi tehnoloogiast saaks praktikas tõelisus, on meil vaja lahendada inseneride ja teiste kõrge kvalifikatsiooniga töötajate, kes kavandavad ja toodavad kõrgtehnoloogiaid, nappuse probleem. Seda saab teha, luues või tõhustades koolituskavasid või stipendiume, et tagada töötajate oskuste ajakohastamine majanduse peatset elavnemist silmas pidades. Meil on vaja tagada kõrgelt kvalifitseeritud ja hea haridusega töötajad, kelle teoreetilised ja praktilised oskused on sobivas tasakaalus. Meil on samuti vaja kõrvaldada ELi-sisese liikuvuse püsivad takistused, eriti teadlaste ja kõrge kvalifikatsiooniga töötajate jaoks, ning lahendada inseneride kvalifikatsiooni tunnustamine terve ELi ulatuses. Finantsturud ja -institutsioonid kipuvad olema investeerimisel ettevaatlikud, eriti väikese ja keskmise suurusega ettevõtete puhul, mis toetavad uuendust, ehkki neid peaks paremini sobitama ja kooskõlastama nii pakkumise kui ka nõudluse perspektiivist. Me peame hõlbustama väikese ja keskmise suurusega ettevõtete ning uurimisinstituutide koostööd, edendama intellektuaalomandi õigust ja tehnosiiret. Elektrotehnikatööstuse ettevõtted peavad klastrialgatuste toetamisel ja klastritega ühinemisel näitama üles rohkem initsiatiivi. Me peame samuti edendama teadusuuringuid ja uuendust maksusoodustuste või innovatsioonitunnistuste abil ning parandama riskikapitaliinvesteeringute tingimusi, näiteks investorite võrgustike või piiriülese riskikapitali puhul.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjalikult. – (PL) Inimtegevusest põhjustatud kliimasoojenemine on tõsiasi. Selle protsessi ja selle negatiivsete mõjude vastu võitlemine on aktuaalne küsimus. Üks viis nende probleemide lahendamiseks on puhaste ja taastuvenergiaallikate kasutamine. Selleks aga, et need energiaallikad

⁽¹⁾ Vt protokoll.

mängiksid Euroopa energiasüsteemis olulist rolli, on vaja vastata kahele tingimusele. Esiteks on meil vaja suurendada nende arendamise uurimiseks kättesaadavat rahastamist. Teiseks on meil vaja suurendada investeringute rahastamist, millega rakendatakse uusimaid vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiaid. Euroopa energiatehnoloogia strateegilises kavas hõlmatud vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiate arendamisse investeerimine on tähtis kogu ELi vaatenurgast. Ent eriti on see tähtis riikidele, mille energiatööstuses paisatakse – ajaloolistel põhjustel – õhku suuri CO₂ koguseid. Poola on üks nendest riikidest. Kogu Poola majanduse jaoks on süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise tehnoloogiate parandamine ja arendamine elulise tähtsusega küsimus.

3. Tormi Xynthia tagajärjed Euroopas (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on komisjoni avaldus tormi Xynthia tagajärgede kohta Euroopas.

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Vaid kaks nädalat pärast hirmsat katastroofi Madeiral, šokeerisid ja kurvastasid komisjoni surmad ja laastamised, mille põhjuseks oli torm Xynthia Prantsusmaal ja teistes Euroopa riikides.

Ma soovin väljendada oma isiklikku kaastunnet kõigile neile, kes kannatavad katastroofi tagajärjel. Komisjoni kaastundeavaldused lähevad eriti nende peredele ja sõpradele, kes kaotasid elu.

Komisjon on kodanikukaitse järelevalve- ja teabekeskuse kaudu hoolikalt jälginud tormi Xynthia põhjustatud sündmusi ning on teinud ettepaneku luua mehhanism ELi aktiivseks abiks. Õnneks suutsid Prantsuse päästeteenistused katastroofile reageerida oma vahenditega ning ei taotlenud mehhanismi käivitamist.

Komisjon uurib nüüd koos liikmesriikide vastavate ametkondadega kõiki võimalusi ja vahendeid ELi tasandil, et abistada rahaliste vahenditega katastroofist ülesaamist ja aidata võimalikult peatselt naasta normaalsete elutingimuste juurde.

Kaks päeva tagasi kohtus komisjoni president Barroso olukorra arutamiseks Prantsuse president Sarkozy'ga. Eile kohtus ta ka mitmete selle täiskogu liikmetega eri riikidest. Nädal tagasi külastas minu kolleeg Johannes Hahn, regionaalpoliitika ja solidaarsusfondi eest vastutav volinik, kõige rängemalt kannatada saanud piirkondi Prantsusmaal – La Rochelle ja l'Aiguillon-sur-Mer – ja kohtus riigi ja piirkonna ametiasutustega.

Madeiral, kus katastroof toimus kaks nädalat varem, on ametiasutused ja päästeteenistused teinud tohutuid edusamme üleujutuse tagajärgede vastu võitlemisel. Volinik Hahn külastas eelmisel nädalavahetusel Madeirat, et saada vahetuid muljeid ja arutada kohalike ametiasutustega, mida edasi teha.

Euroopa solidaarsusfond asutati 2002. aastal spetsiaalselt ELi tasandi vahendina, et pakkuda rahalist abi ulatuslikus looduskatastroofis kannatada saanud ELi liikmesriikidele, tingimusel et vastatakse teatavatele tingimustele. Prantsusmaa on juba teatanud kavatsusest taotleda solidaarsusfondist abi. Ma peaksin osutama sellele, et Euroopa solidaarsusfondi määruse kohaselt on sealt abi võimalik taotleda üldiselt ainult „ulatusliku looduskatastroofi” puhul, kus riigi kahjud ületavad 0,6% rahvamajanduse kogutulust ehk 2002. aasta hindade kohaselt 3 miljardit eurot. Prantsusmaa puhul tähendab, et kahju peaks praeguste hindadega olema rohkem kui umbes 3,4747 miljardit eurot.

Erakorralistel asjaoludel ja, kui vastatakse konkreetsetele kriteeriumidele, võib fondi siiski ka kasutada väiksemate „erakorraliste piirkondlike katastroofide” puhul, eriti kui tegemist on äärepoolseimate piirkondadega, nagu Madeira.

Prantsuse ametiasutused hindavad praegu kahjusid ja tagasilööke majandusele ja elanike elamistingimustele.

Need on vajalikud andmed, et esitada taotlus, mis peab komisjonini jõudma pärast katastroofi 10 nädala jooksul. See tähendab, et enne 9. maid. Pärast taotluse saamist vaatab komisjon selle võimalikult kiiresti läbi. Komisjoni teenistused, eriti regionaalpoliitika peadirektoraat abistavad ja juhendavad igakülgselt taotluse koostamisel. Asjatundjate tasemel on sisse seatud head kontaktid Prantsuse ametiasutustega, mis töötab tõhusat edasiliikumist.

Palun siiski teadmiseks võtta, et solidaarsusfondi abi ei saa kohe välja maksta. Solidaarsusfondi ei tohiks pidada hädaabivahendiks. Tegemist on rahastamisvahendiga, millega aidatakse kanda hädaabimeetmete finantskoormat. Sellisena saab võimalikku toetust kasutada hädaabimeetmeteks tagasiulatuvalt katastroofi esimesest päevast alates.

Solidaarsusfondi rahalised vahendid leitakse liikmesriikide lisapingutuste abil väljaspool tavalist Euroopa Liidu eelarvet. Parlament ja nõukogu peavad selle eelarve muutmise menetlusega heaks kiitma.

Nagu teate, võtab kogu menetlus – alates taotluse tegemisest kuni toetuse väljamaksmiseni – vältimatult mitu kuud aega. Komisjon teeb siiski kõik, et see ajavahemik oleks võimalikult lühike.

Mis puutub struktuurifondidesse, eriti ERFi, siis neid loomulikult ei saa kasutada kohesteks hädaabimeetmeteks. Prantsusmaa ja komisjon on siiski aga hakanud arutama võimalusi ning võimalikke ja vajalikke programmilisi muutusi, mis võivad osutuda kasulikuks pikemaajalisemal taastamisel ning ülejutusest mõjustatud ettevõtetesse investeerimisel.

Viimane märkus, mille selle täiskogu liikmed juba Madeira-teemalisel arutelul kaks nädalat tagasi tegid. Komisjon kasutab hetke poliitilist hooba, et tõsta nõukogus blokeering ettepanekult solidaarsusfondi määrase muutmise kohta. Parlament toetas seda ettepanekut laialdaselt ja ma arvan, et praegu on õige hetk nõukogu kaudu jällegi ühiselt tegutseda.

Elisabeth Morin-Chartier, PPE fraktsiooni nimel. – (FR) Austatud juhataja, volinik! 27.–28. veebruari õhtul ründas torm Xynthia eriti rängalt minu piirkonna Charente-Maritime'i ja Vendée rannikuid. Viiskümmend kolm inimest suri, tosin inimest on kadunud ning sajad inimesed kaotasid oma kodu.

Need on märkimisväärsed kaotused, millele lisanduvad tõsised probleemid infrastruktuuriga. Eelkõige viitan ma tammidele, raudteeliinidele, kanalisatsiooni-, elektri- ja telekommunikatsioonivõrkudele ning kogu väikese ja keskmise suurusega ettevõtete võrgustikule, eriti merendus-, akvakultuuri- ja põllumajandussektoris, kus 45 000 hektarit on üle ujutatud soolaveega, kuna ülejutus sai alguse merest.

See kahju on laiaulatuslik. Tegemist on kahjuga, mille tagajärgi tuntakse aja jooksul, kuna osa põllumajandusmaast on mitmeteks aastateks kasutuskõlbmatuks muutunud.

Kutsun seega Euroopa Liitu üles solidaarsust näitama ning loomulikult sellele, et solidaarsusfondi võimaldatakse kasutada parimatel võimalikel tingimustel ja võimalikult kiiresti, sest me ei saa öelda oma kaaskodanikele, et fondidega tuleb oodata ja et probleeme ei saa lahendada siin ja praegu. Pärast voliniku – keda ma siiralt tänan, et ta läks kohapeale ja nägi oma silmaga katastroofi ulatust, ja ma tean, et ka teda mõjutas see sügavalt – visiiti peame me koos ühendama oma jõupingutused, et parandada selle fondi kasutamist, et saaks kiiremini edasi liikuda. Me kaebame pidevalt, et Euroopa on oma kodanikest liiga kaugel. Näidakem neile täna, et me suudame kiiresti reageerida! Mul on kahju, et täna ei viibi siin nõukogu, kes saaks meid selle regulatiivse muudatuse tegemisel aidata. Igal juhul võite kindlad olla, et me vajame seda ja et meie kaaskodanikud ootavad seda.

ISTUNGI JUHATAJA: Libor ROUČEK

asepresident

Edite Estrela, fraktsiooni S&D nimel. – (PT) Austatud juhataja! Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni Euroopa Parlamendis nimel sooviksin ma lisada meie siirad kaastundeavaldused Portugali, Madeirat, Prantsusmaad ja Hispaaniat tabanud looduskatastroofide ohvrite peredele.

Eelmisel nädalal käis meie fraktsiooni delegatsioon Madeiral, külastas katastroofi kõige raskemini kahjustatud alasid ning kohtus piirkondlike ja kohalike ametiasutuste ning ettevõtete, tööstuse, kaubanduse ja talunike liitudega.

Meie mälusse on sööbinud rabavad pildid ja sõnumid sellest, mida me nägime ja kuulsime. Saime teada tervetest perekondadest, kes omaenda kodus surid; kuulsime dramaatilisi pealtnägijate kirjeldusi inimestest, keda vesi endasse haaras ja keda enam kunagi ei nähtud. Terved majad paisati tänava ühelt küljelt teisele ning autod koos reisijatega pühiti tänavatelt merre.

Sama rabav oli aga Madeira inimeste vaprus õnnetusele vastuastumisel. Mulle jäävad alati mälu pildid nende inimeste meelevärskest, kes keeldusid alla andmast, ehkki olid kaotanud oma äri, oma kodu, oma asjad. Vastupidi, nad asusid otsesemal tööle, valmis alustama nullist. Vaid mõne päevaga veeti Funchali linna keskusest ära tonne ja tonne kive, mulda ja muud prahti.

Riigi, piirkonna ja kohalikud ametiasutused ühinesid jõupingutustega, et saarel saaks elu naasta tavapärase juurde. Seetõttu on oluline anda teada, et turistid võivad Madeirale tagasi tulla. Saare looduse ilu ja selle inimeste soojus ootavad meid.

Madeira inimesed ootavad nüüd ka solidaarsust Euroopa institutsioonidelt, et nad saaksid üles ehitada hävinud teed, sillad ja avalikud hooned. Ka ärimehed, töösturid ja talupidajad vajavad meie toetust, et ehitada uuesti üles oma elu ja anda panus regiooni majanduslikku arengusse.

Mul on väga hea meel, volinik, kuulda, et komisjon ja ka parlament ning nõukogu tahavad kindlalt ühtekuuluvusfondi blokeeringut vabastada – parlamendi juba vastuvõetud uus ettepanek –, et saaks rakendada uusi eeskirju, mis on paremini kohandatud üldsuse reaalsele vajadusele.

Nagu te teate, volinik, ka teisi struktuurifonde on vaja ümber korraldada ja ümber jagada kõige enam kannatanud aladele, kuna eriolukorrad nõuavad erilahendusi.

Giommaria Uggias, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioon sooviks ühineda kaastundeavaldustega tormi Xynthia, mis on mõjustanud mitmeid Euroopa piirkondi, ohvritele. Me peame tegutsema ja selles mõttes kiidan ma heaks volinik Potočniki, kelle asjatundlikkust ma hindan ja kelle pühendumust ma tunnustan, täna tehtud tõsised avaldused. Selles osas pöördun ma tema poole, et tehtaks vajalikud muutused solidaarsusfondis, ehkki tuletan talle meelde, et parlament võttis suure hääleteenamusega meetme 2006. aastal vastu. Arvestades kõnealuseid olukordi ja hukkunuid, võime ainult korrata, kui olulise tähtsusega on selliseid meetmeid vastu võtta.

Ent, austatud juhataja, samal ajal peame me tegutsema mitmel rindel ja kõigepealt vaatama üle kõik arengu- ja regionaalplaneerimiskavad ning neid vastavalt keskkondlikule mõjule ajakohastama, lisades ka kohapeal tehtud mõjude hinnangu. Meil on samuti vaja investeerida olulisi summasid, et luua pikaajaline tegevusplaan eesmärgiga viia ellu katastroofi vältimise strateegia. See ei ole vabatahtlik ega luulelennuline valik, vaid vajalik valik, kui me tahame, et sellistel katastroofidel nagu need, mida me täna arutame, ei oleks nii traagilisi tagajärgi.

Ent eksisteerivad ka majanduslikud põhjused, kui me tahame piirduda ainult selle tahuga, mis sunnivad institutsioonidel ärahooldamise nimel tegutsema. Samal ajal, kui väidame resolutsioonis, et kahju heastamiseks on vaja kulutada olulisi summasid, peame oma tähelepanu ja tegevuse nihutama keskkonnakaitsele investeerimisele ja sellealastele algatustele, metsa uuendamisele ja taimkatte kaitsele, sest nii vähendame keskkonnale tekitatud kahju heastamise kulusid.

Me peame sedalaadi katastroofidest õppima – tänapäeva inimene peab neist õppima –, et kõike ei ole võimalik kontrollida, kuid piisavate ettevaatusabinõude võtmisel saab kõike piirata. Me peame seda tegema, austatud juhataja, ka selliste ohvrite mälestuseks, kes viimastel päevadel ja viimastel nädalatel on õnnetuseks kogu Euroopas meie piirkondade realiteete iseloomustanud.

Raül Romeva i Rueda, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (IT) Austatud juhataja! Ma tahaksin samuti väljendada sügavaimat kaastunnet – nii minu kui ka minu fraktsiooni – ja solidaarsust kannatanud piirkondadele, tundes samal ajal kahju katastroofide tõsiste majanduslike tagajärgede pärast, ning eriti avaldada meie kaastunnet ohvrite peredele. Tähtis on ka rõhutada vajadust selle järele, et riigi, piirkonna ja kohalikud ametiasutused keskendusid nüüd tõhusatele ennetusmeetmetele ja pöörsid rohkem tähelepanu maakasutusega seotud piisavatele tavadele ja õigusaktidele.

Just sellel põhjusel esitas meie fraktsioon kaks muudatusettepanekut, sest meie arvates on need ühisresolutsioonist puudu. Esimeses sedastatakse: arvestades, et Prantsusmaal on lubatud ehitada lammidele ja looduslikel märgaladel; arvestades, et ehitistega spekulimine on julgustanud ehitiste ehitamist tundlikele aladele. Meie jaoks on see aspekt edasimineku saavutamiseks elulise tähtsusega.

Teises muudatusettepanekus kutsutakse üles kasutama nende kavade rakendamiseks kaasrahastamist ühenduse fondidest, eriti struktuurifondidest, EAFRDst, ühtekuuluvusfondist ja Euroopa solidaarsusfondist vastavalt säästlikkuse meetmetele. Meie jaoks omab see elulist tähtsust, kui otsustame, kas me hääletame resolutsiooni poolt.

João Ferreira, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (PT) Austatud juhataja! Meie esimesed sõnad saavad olla ainult kaastunde ja solidaarsuse avaldamiseks katastroofi ohvrite peredele. Me tervitame Euroopa Liidu solidaarsuskinnitust kannatanud piirkondadele ja linnadele. Nüüd on tähtis muuta see solidaarsus reaalseks, mobiliseerides kiiresti vajalikud vahendid ja ressursid, et leevendada halva ilma põhjustatud kahju.

Möödunud aastatel on liikmesriike tabanud arvukalt katastroofe, millest annab tunnistust 62 taotlust solidaarsusfondi kasutuselevõtu kohta, mida on esitanud kokku 21 riiki ja seda ainult fondi esimesel kuuel eksisteerimisaastal.

Nende katastroofide põhjustatud kahju on raske hinnata, eriti inimeste kaotuse tõttu. Igatahes on majanduslik ja sotsiaalne kulu peaaegu alati väga märkimisväärne.

Me peame ennetamise kontekstis mängima tähtsat rolli ning ennetusest peab saama aina olulisem osa katastroofi ohje protsessis. Tähtis on arendada koostööd ja solidaarsust selles Euroopa Liidus asuvas piirkonnas. Kõigepealt, luues selleks ennetuseks sobiva finantsraamistiku, millega toetatakse liikmesriikide kaitsemeetmete rakendamist üldsuse, keskkonna ja kliima tarbeks.

Eriabi peavad muu hulgas saama sellised meetmed nagu potentsiaalselt ohtlike olukordade korrigeerimine, kõige riskialtimate alade kaitse, varaste hoiatussüsteemide tõhustamine liikmesriikides ning erinevate varaste hoiatussüsteemide olemasolevate ühenduste loomine ja tõhustamine.

Nagu siin on juba öeldud, on katastroofide ennetamisel elulise tähtsusega tegurid ka maa mõistlik kasutamine, loodusega kooskõlas olev majandus- ja sotsiaalareng, tugevam ühtekuuluvus Euroopa Liidus.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Mitmeid Euroopa piirkondi on tabanud erakordsed looduslikud meteoroloogilised nähtused, mis on põhjustanud tohutut materiaalselt, majanduslikku, põllumajanduslikku ja keskkonnakahju ning on kahjuks nõudnud ka palju inimesi.

Ma julgen loota, volinik, et lisaks meie kaastundeavaldustele, suudetakse nii Prantsusmaal kui ka Madeiral kiiresti ja paindlikult rakendada Euroopa solidaarsusfondi, meedet, mis on siinkohal kasulik, just nagu seda on tehtud – nagu keegi ütles – teistes Euroopa riikides, et aidata minu kaasmaalastel Vendeés ja Charente-Maritime'is taastada eluliselt tähtsad infrastruktuurid ja teenused.

Ma saan sellest, mida te ütlesite, aru nii, et Prantsuse valitsus ei ole seda asja veel teie ette toonud ja ma olen selle üle väga üllatunud. Kuid ma pean ütlema, et see, kuidas teatavad inimesed neid sündmusi ära kasutavad, on mulle mõnest küljest täiesti vastuvõetav.

Esiteks, sundvajadus siduda meie kannatusi toonud looduskatastroofid niinimetatud globaalse soojenemisega. Mis tahes poliitilisi või pseudoteaduslikke väiteid meile on esitatud, ei dikteeri need ilma ega tõuse ja mõõnasid, nagu ei hoia need ära ka maavärinaid.

Teiseks, süstemaatiline süüdlaste ja ilmsete patuoinaste otsimine. Xynthia katastroofi Lääne-Prantsusmaal põhjustas kahe väga harva esineva sündmuse kombinatsioon: loomulikult torm ise ja ka ebatavaliselt kõrged merevee tõusud, mis viisid tammide kokkukukkumiseni.

Purskunud on vastuolud seoses ehituslubadega, mida on väljastanud linnapead, kes on tehtud isiklikult vastutavaks nende linnades aset leidnud surmade eest. Kuid mitte keegi – ei *département*, piirkond, avalikud teenistused, linnaplaneerijad ega arhitektid – ei vaidlustanud inimeste taotletud ehituslubasid.

Kaaskodanikud austavad täiesti õigustatult piirkonna, eriti väikeste omavalitsuste valitud esindajaid. Nende õlul lasub vastutus vaat, et emillegi eest. Nad tunnetavad suurepäraselt üldsuse huvi, nad saavad hakkama veelgi keerukamate ülesannetega, mille eest osaliselt vastutab Euroopa, ja riigi ametivõimud on nad täiesti üksinda jätnud, ja ma tahtsin seda teile siin öelda.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Austatud juhataja! Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon kiidab resolutsiooni heaks ja soovib, et me annaksime üle sobivad kaastunde- ja solidaarsusavaldused ning hakkaksime kohe tegutsema. Ma tahaksin siinkohal lisada paar märkust. Esiteks arvan ma, et on suurepärane, et komisjon on kriitilisel silmapilgul asunud tühja kohta täitma ja et ka volinik Hahn kaalub, kuidas oleks tal võimalik oma tegevuskava muuta. Lähiajaks on see hea enne.

Tegelik probleem on siiski seotud solidaarsusfondiga. Kuidas on nõukogul aastaid õnnestunud puhtalt pääseda parlamendi meetme, mille eesmärk on muuta solidaarsusfond paindlikumaks, elluviimise venitamisega? Minu arvates on tõepoolest väga tore, et volinik Potočnik rääkis täiesti ühemõtteliselt sellest, et komisjon kavatseb nüüd initsiatiivi võtta. Eesistujariik peaks tõesti täna siin kohal olema, et seda kinnitada. Praegu on aeg tegutseda ning parlament on äärmiselt õnnetu selle venitamise pärast.

Selle küsimusega seoses on aga veel üks mõõde. Ma olen pärit Hollandist. Suurem osa Hollandist asub allpool merepiiri. Meie mälestuses on 1953. aasta kevadülejutused veel värsked, mistõttu me teame, et on eluliselt tähtis ettepoole vaadata. Me teame, et ohutus- ja ennetusmeetmed peavad käima käsikäes nende regioonide arendamisega, st rannikut mõjutavate tegevuste arendamisega, ja see eesmärk on kindlasti saavutatav. Me oleme nüüd Hollandis koostanud kava, deltakava, et tugevdada meie rannikukaitset ning uurime ka muid küsimusi, mille puhul on vaja siduda ohutus majandusarenguga.

Lubage mul järeldusena lisada, et 2008. aastal tuli Prantsuse rannikulinna Saint Malo välja algatusega koondada ühenduses OECD-ga kõik rannikupiirkonnad ÜRO egiidi alla. ÜRO-l on nüüd olemas kataastroofide ennetamise kava rannikualadele ning just see ülemaailmne vaatenurk on nii tähtis. Euroopa Parlamendil on perioodiks 2009–2010 pilootprojekt ja me oleme toetanud oma piirkondade osalemist selles, muu hulgas seda rahastanud. Ülemaailmne mõõde on midagi, mis on vaja saabuval perioodil lisada siinsesse tegevuskavasse.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Austatud juhataja, volinik, kallid kolleegid! Ma tahaksin alustada sellega, et väljendan oma sügavaimat kaastunnet ja solidaarsust Madeira üleujutuste ja tormi Xynthia ohvritele.

Oluline on esitada vajalikud küsimused meteoroloogiliste nähtuste murettekitava sagenemise kohta ning selle kohta, mis rolli mängib selles kliimamuutus, ning samuti on pakiline vajadus leida lahendused. Hetkel on tegemist kiirete lahenduste leidmisega elanikele, keda need kataastroofid on raputanud. Loomulikult peavad reageerima avaliku ja erasektori kindlustusandjad, kuid kui jutt on hävinenud infrastruktuurist ja kannatanud piirkonna taasülesehitamisest, siis tuleb väljendada Euroopa solidaarsust.

Seepärast on Prantsuse valitsus taotlenud abi 2002. aastal loodud Euroopa Liidu Solidaarsusfondist, mida loodetavasti antakse kiiresti ja tähendusrikkalt. Sellele rõhusin ma kahes kirjas, mille ma alates 1. märtsist olen saatnud komisjonile Lääne-Prantsusmaa piirkonna valitud esindajana ning seda oli mul eelmisel neljapäeval võimalik arutada La Rochelle'is koos volinik Hahniga, keda ma reageerimise eest siiralt tänan.

Volinik Hahn nõustus, et mehhanism on keerukas ja raskesti rakendatav. Noh, peame järeldama, et see oleks paindlikum, kui nõukogu ei oleks mõistetamatul kombel blokeerinud selle fondi tegutsemispõhimõtete läbivaatamist, mille väga suur osa Euroopa Parlamendi liikmetest oli 2006. aasta mais vastu võtnud. Ma loodan seega, et eesistujariik Hispaania murrab selle tekstiga seoses patiseisu, et oleks võimalik süsteemi tõhusamaks muutmata.

Lähitegevusega seoses kutsun ma komisjoni üles lubama ühekordset kaasfinantseerimise suurendamist regionaalsete fondide ERDF ja ESF kaudu projektidele kannatanud piirkondades sellise ajakavaga, et nad suudaksid oma majanduse suveks taastada.

Viimaseks, seda abi ei tohi kasutada taasülesehituseks viisil, et tehakse samasuguseid traagilisi keskkondlikke ja linnaplaneerimisvigu. Pigem tuleb seda kasutada läbimõeldult, et ennetada sarnaste tragöödiade kordumist niivõrd, kui see võimalik on.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Austatud juhataja! Pärast seda, kui vaid mõni nädal pärast Madeirat tabas Prantsuse rannikut kataastroof, esitas meie fraktsioon mõned muudatusettepanekud, et parlament mõistaks lisaks solidaarsuse väljendamisele hukka need, kes on vastutavad, sest Euroopa kodanikud ei surnud ja ei kaotanud nendes kataastroofides kõike lihtsalt loodusjõudude vallapaiskumise tõttu. See juhtus ka seetõttu, et lubades rannikujooni ja jõekaldaid hoonestada, tehti väga rõhuvaid vigu. Nendes vigades on süüdi liikmesriigid ning samuti riikide seadused, mis on äärmiselt ebapiisavad, ametiasutused, mis on liiga lodevad, ja valitsused, mis on liiga vastutusvõimetud.

Lubada ehitustegevust üleujutuste tsoonis ei ole vähem tõsine kui lubada aastate jooksul tarbida tubakat ja asbesti, kuigi inimesed surid ja oli täiesti ilmne, et just see oli põhjus. Enne Xynthiat oli Madeira ja enne Madeirat oli Sitsiilia. Homme on uued kataastroofid. Kui Euroopa Parlament ei tõsta häält, siis on ka tema tulevikus asetleidvate kataastroofide eest vastutav. Euroopa Liit peab näitama oma solidaarsust, kuid peab demonstreerima ka vastutustunnet.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Austatud juhataja, volinik! Nagu igaühel siin, on meie mõtted esmajoonel rahva, leinast murtud perede ja nende juures, kes kaotasid tormis Xynthia kõik.

Üks selle tormi õppetunde on ikka uuesti liikmesriikide, linnavalitsuste, departemangude, piirkondade teenistuste kasulikkus, sealhulgas avalike teenistuste ja kodanikukaitse teenistuste, mis on demonstreerinud oma tõhusust. Nagu me kõik nõustume, peame täna kiiresti aitama peredel parandada ja taasülesehitada, kuid taasülesehitus peab toimuma teistmoodi, võttes arvesse loodust ja inimolendeid. Selle jaoks peame julgustama kasumites suplevaid kindlustusfirmasid, et nad hüvitaksid inimestele tekkinud kahju.

Teisest küljest, arvestades kõnealuseid piirkondi tabanud kataastroofide ebataolisust, peab Euroopa Liit koos liikmesriikidega tegutsema palju suuremas ulatuses ja palju kiiremini ning, mitte vähemal määral, rakendades selleks Euroopa solidaarsusfondi ja, volinik, seda tuleb teha paindlikumalt kui äsja kirjeldasite. Tõepoolest, kodude ja ettevõtete hävimist ja põllumajandusmaa viljatuks muutumist on arvatavasti võimatu traditsiooniliste kriteeriumide abil numbriliselt hinnata.

Teiseks peame me ka kombineerima piirkondlikke fonde ja fondi ESF, et aidata piirkondadel tagasi jalule tõusta. Peale selle on oluline äsja juhtunust täies ulatuses õppida ning võtta kõik meetmed, et selliseid katastroofe ennetada või selliste kliimanähtuste kahju piirata. Üleujutuste tsoonide hoonestamise küsimus ning võitlus kinnisvaraspekulatsiooniga rannajoonel tuleb täielikult läbi vaadata, arvestades looduse, põllumajanduse, akvakultuuri, austriašvanduste ja kalanduse tasakaalu, mida nii sageli Euroopa poliitikaga hävitatakse.

Sellepärast teen ma ettepaneku, et Euroopa Liit koostöös liikmesriikide ja piirkondadega kehtestaks järjekindla säästliku rekonstruktsiooni- ja arengukava, milles arvestatakse geograafiat, keskkonda, bioloogilist mitmekesisust ja tegevusi rannajoonel.

Lõpetuseks, peab olema võimalus kehtestada ühtne ennetus-, järelevalve- ja hoiatussüsteem, mille abil saab elanikkonnale kiiresti osutada solidaarsusel põhinevat abi.

Maurice Ponga (PPE). – (FR) Austatud juhataja, volinik, kallid kolleegid! Nagu kolleeg Morin-Chartier ja teised parlamendiliikmed juba on öelnud, räsib 27. ja 28. veebruaril äge torm Xynthia mitmeid Prantsuse piirkondi, nõudes 53 inimest ja põhjustades tohutuid materiaalseid kahjusid.

Torm oli ebatavaliselt äge ja põhjustas Prantsuse rannikul laastavaid üleujutusi. Pärast Madeirat on Euroopa jälle kannatanud. Bretagne, piirkond, kust on pärit mu sõber ja kolleeg Cadec, sai raskelt kannatada. Seega on kolmes Prantsuse piirkonnas kehtestatud looduskatastroofi olukord: Bretagne'is, Poitou-Charentes'is ja Pays de la Loire'is.

Nende katastroofide valguses peab Euroopa Liit demonstreerima oma reageerimisvõimet ja väljendama solidaarsust. Üksnes sõnad ja resolutsioon ei võimalda meil toetada nende katastroofide ohvreid, peame samuti ja eelkõige andma finantsabi.

Seetõttu kutsun Euroopa Komisjoni – ja minu kolleeg Béchu toetab minu palvet – kiiresti vabastama vahendid ELi solidaarsusfondist, et aidata katastroofipiirkondadel kahjudega toime tulla.

See katastroof näitab, et Michel Barnier' ettepanek luua Euroopa kodanikukaitse üksus, on aktuaalne. Eurooplased peavad tegutsema üheskoos, kuna katastroofe toimub aina rohkem ning nendes kannatab meie Euroopa territoorium ja eriti meie kõige isoleeritumad ja haavatavamad piirkonnad, nagu India ookeani ja Kariibi mere saared.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Ma tahaksin kõigepealt väljendada oma solidaarsust tormis Xynthia kannatanud ohvrite peredega.

Eelmisel nädalal oli mul võimalus külastada Madeirat regionaalarengu komisjoni delegatsiooniga, mis koosnes sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni Euroopa Liidus liikmetest. See oli esimene kord, kui Euroopa delegatsioonil oli võimalus kohapeal olla ja kohtuda saare ametiasutuste ja inimestega.

Madeirat tabanud tormid tapsid üle 40 inimese ning vigastasid ja sundisid mujale sadu inimesi. Hinnanguliselt on majanduskahju 100 miljonit eurot, otseselt on kannatada saanud 900 ettevõtet ja rohkem kui 3500 töötajat.

Nüüd on prioriteediks taas üles ehitada infrastruktuur, tagada olukorra normaliseerumine ning esmajoones taastada Madeira kuvand välismaal ja võita tagasi inimeste usaldus saare turismitööstuse vastu, mis stimuleeriks selle majandust ja arengut.

Halvad ilmastikuolud, eriti torm Xynthia, on mõjutanud ka Hispaaniat, eelkõige piirkondi Andaluusias ja Kanaari saartel, samuti Prantsusmaad ja teisi riike.

Need ulatuslikud katastroofid on tekitanud tohutut majanduslikku kahju ning vaja on Euroopa Liidu kohest kiiret ja tõhusat reageerimist, mistõttu on vaja kasutusele võtta seda laadi katastroofiga toimetulemiseks vajalikud vahendid.

Volinik, tegemist on erakorralise olukorraga, mis nõuab erakorralisi meetmeid.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Viimasel ajal aset leidnud loodusõnnetuste ja -katastroofide sagedus ja mastaap teeb ärevaks. On saabunud aeg praktikas kasutusele võtta Michel Barnieri 2006. aastal tehtud ettepanek luua Euroopa kodanikukaitse üksus.

Samuti on vaja ruttu leida lahendus, kuidas kiiresti algetada Euroopa solidaarsusfondi määruse läbivaatamine. Vastavalt parlamendi 2006. aasta seisukohale kiitis parlament heaks määruse muudatustettepaneku eesmärgiga võimaldada liikmesriigilt taotluse saamisel reageerida kiiresti ja tõhusalt. Fondi kasutuselevõtu künnise alandamine ning kiire väljamakse säte, mille aluseks on eelhindamine, on läbivaadatud määruses sisalduvad äärmiselt tähtsad meetmed.

Seetõttu palun ma nõukogul loobuda Euroopa solidaarsusfondi määruse läbivaatamise toimiku blokeerimisest, see kohe läbi vaadata ja uut määrust mitte tagasi lükata.

Täna teid!

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Austatud juhataja, volinik! Eelmise aasta oktoobris oli mul regionaalarengu komisjoni delegatsiooni liikmena võimalus näha kõiki neid imelisi asju, mida ELi fondide abiga Madeiral tehakse, ja seetõttu mõjutab sealne katastroof ka mind isiklikult väga. Ma tahan avaldada kaastunnet kannatada saanute perede liikmetele, kuid ka neile, kes vaid mõne tunni kaotaksid kõik, mida nad oma elu jooksul olid loonud.

Eriti just praegu on Euroopa Liit mikroskoobi all ning solidaarsusfond loodi just selliste raskete olukordade jaoks, kuna Madeira ja Prantsusmaa inimesed ei vaja mitte ainult meie kaastunnet, vaid üle kõige meie finantsabi.

Prantsuse ja Madeira katastroofe raskendas ka see, et inimesed on olnud võib-olla oma looduse kontrollimise püüetes liiga ambitsioonikad ning on elanud loodusseaduseid eirates. Jälle kord sai väga valuliselt selgeks, et pikaajaliselt ei ole see võimalik.

Mida see tähendab, on see, et kõiki fonde tuleb kasutada viisil, mis tagaks turvalisuse, ennetuse ja säästlikkuse, ning sellele tuleb pöörata erilist tähelepanu.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Esitaks tahaksin väljendada oma solidaarsust ja kaastunnet Prantsusmaa ja Portugaliga, eelkõige La Rochelle' ja Madeiraga; teiseks, kas tohin väljendada solidaarsust oma riigiga, eelkõige Andaluusia ja Kanaari saartega, kes nendes ulatuslikes tormides kannatada said. Kuid ma pean karmilt kritiseerima Euroopa Liidu Solidaarsusfondi.

Solidaarsusfond on iganenud ning ei arvesta parlamendi 2006. aasta resolutsiooni. See on praegu väärtusetu. Etteantud näitajad – 0,6% SKTst ja 3 miljardit eurot – ei vasta sellele, mida praegune olukord nõuab, kuna tegemist ei ole enam lihtsalt hädaolukorra, vaid ka ülesehitamisega. Meil on usku eesistujariik Hispaaniasse ning seega kutsume teda üles andma tõuget, mis on vajalik solidaarsusfondi reformimiseks.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Austatud juhataja! Alustan sellega, et avaldan südamlikku kaastunnet Xynthia kõigi ohvrite peredele, eelkõige Prantsusmaal ja Hispaanias. Mitte keegi ei oodanud, et vaid nädal pärast Madeiral juhtunut tabab see torm nii rängalt Prantsusmaa, Hispaania ja eriti Kanaari saarte rannikuid.

Eelmisel laupäeval oli mul võimalus saata volinik Hahni, kes oli Madeiral, et külastada kõige enam kannatanud piirkondi, ning tal oli võimalik oma silmaga näha kohapeal toimunut hävingut. Homme teeb komisjoni president Barroso sama. Asjaolu, et nad seda teevad ja on isiklikult tunnistajaks hävingu määrale, teeb neist juhtunu privilegieeritud tunnistajad ja suunab inimeste tähelepanu sellele, mis on praegu kõige tähtsam: kiirele abile.

On hädavajalik, et parlament saaks pühenduda, et vaadata kiiresti läbi solidaarsusfondi struktuur, lihtsustada seda ning anda abi kiiremini, et me saaksime kiiresti abistada inimesi, kellelt me ei saa nõuda, et nad meile aega juurde annaksid.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Ma tervitan algatust, millega toetatakse Euroopa Parlamendi resolutsiooni ulatuslike looduskatastroofide kohta, mis leidsid aset Madeiral, ja tormi Xynthia mõjude kohta Euroopas. Lubage mul väljendada kaastunnet neile, kes on kannatanud, ja heakskiitu kõigile, kes on aidanud kaasa katastroofidejärgsele sekkumisele.

Ma usun, et Euroopa piirkondadele tuleb anda palju suuremat finantstoetust, et aidata rakendada meetmeid sedalaadi katastroofide ennetamiseks. Euroopa Liit saab teha paremini ning töötada välja kompleksed süsteemid katastroofide põhjuste analüüsimiseks, et luua nende ärahoidmiseks kõige tõhusamad meetmed. Ma usun, et konkreetseteks mõeldud meetmeid võib kasutada Euroopa iga makroregiooni jaoks. Ma mõtlen praegu ELi Doonau strateegiat, isegi kui sellele ei ole kõnealusel resolutsioonis konkreetset viidatud, kuna sellest jõest on lähiminevikus, 2002. ja 2004. aastal alguse saanud looduskatastroofid.

Lisaks hõlbustab kõigi olemasolevate ressursside täiendav kasutamine kõige kergemini kättesaadaval viisil majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse kujunemist, olles selliste katastroofide puhul solidaarse tegevuse platvormiks.

Täna teid!

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Ma olen pärit väikesest umbes 500 elanikuga külast, mida vaid kaks aastat tabasid rängad üleujutused. Et inimohvrid ei olnud, oli tegelikult täielik ime või, kui tahate, õnn. Tollal saime suurt abi samast solidaarsusfondist, millest me siin räägime. Ma mõistan täielikult kohapeal olevate inimeste tundeid. Ka nemad ootavad solidaarsust kogu Euroopa Liidust, solidaarsust, mis on kiire ja tõhus.

Sellepärast arvan ma, et on ülimalt oluline keskenduda solidaarsusfondi määruale. Nagu teate, esitas komisjon ettepaneku Euroopa Liidu Solidaarsusfondi määru muutmiseks 2005. aastal. Kõnealuses ettepanekus käsitleti peamiselt fondi laiendamist lisaks muud liiki katastroofidele kui looduskatastroofid. Selles on siiski ka punkte, mis oleksid olnud asjakohased ka Xynthia puhul – ettepanek alandada künniseid ja võimalus teha ettemakseid oodatava abi arvelt.

Viimasel ajal on mitmed liikmesriigid – sealhulgas Prantsusmaa – andnud märku, et nad võivad oma negatiivset seisukohta revideerida. Komisjon kavatseb koos parlamendiga teha väga kiiresti nõukogu ja eesistujariik Hispaania kaudu uue algatuse loobuda toimiku blokeerimisest.

Ma nõustun samuti märkusega, et peaksime andma endast parima, et olla paremini ettevalmistunud. Katastroofiliste sündmuste sagedus ja intensiivsus on selgelt suurenemas ja see on murettekitav. Nii et ma arvan, et parem ettevalmistus on ülimalt tähtis. Selles kontekstis peaksid oma osa mängima ka ühtekuuluvus- ja struktuurifondid. On ka muid võimalusi, mida võib uurida. Ma juba mainisin struktuuri- ja ühtekuuluvusfondide. Ka maaelu arengu fondi võib ümber suunata, kuid seda loomulikult üksnes liikmesriigi taotlusel.

Ma tahaksin teid teie toetuse eest tänada ning tahaksin teid tänada ka oma kolleegi Johannes Hahni nimel, kes selle valdkonna eest vastutab.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Alain Cadec (PPE), kirjalikult. – (FR) 27. ja 28. veebruaril rasis ränk torm Xynthia Prantsusmaa mitut piirkonda. See nõudis 53 ohvrit ja põhjustas tohutut materiaalselt kahju, sealhulgas raskeid üleujutusi. Madeira katastroofi järel tabas Euroopat uus löök. Minu piirkond Bretagne on saanud rängalt kannatada ning kolmes departemangus on kuulutatud välja loodusõnnetuse olukord, nagu ka Poitou-Charentesi ja Pays de la Loire'i piirkondades. Sooviksin avaldada täit solidaarsust kannatanud perekondade ja õnnetuse ohvritega. Euroopa Liit tervikuna peab näitama oma reageerimisvõimet ja solidaarsust finantsabipaketi ja rekonstrueerimisele suunatud toe kaudu. Christophe Béchu ühineb minuga abi taotlemisel. Täna näib raske solidaarsusfondi rahalisi vahendeid rakendada. Peab tunnistama, et parlament on nõudnud ELi Solidaarsusfondi tulemuslikumat ja kiiremat kasutamist alates 2005. aastast. Komisjon ja nõukogu peavad aitama kaasa selle fondi kiirele eraldamisele puudutatud piirkondade tarbeks. Õnnetus näitab, et Barnier' raport Euroopa kodanikukaitsejõu – EuropeAid – kohta on täiesti loogiline ning võimaldaks meil töötada välja tulemuslikum reageering õnnetustele.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Viimastel nädalatel on tabanud Euroopat ja selle liikmesriike kaks traagiliste mõõtetega loodusõnnetust, jättes endast maha surma ja hävingut ning põhjustades kümneid tuhandeid eurosid maksvat kahju.

Me ei unusta dramaatilisi pilte Madeiralt veebruari lõpus – mida vaatasin erilise kurbusega, kuna tragöödia puudutas saart, mida väga hästi tunnen – või dramaatilist teadet Xynthia rajast läbi mitme Euroopa piirkonna.

Sellel juhul, peale siira mure väljendamise kõigi nende pärast, kes tragöödiates kannatada said, soovitan komisjonil tungivalt enim kannatanud piirkondade abistamisel kiiresti tegutseda. Seda ei tohi teha ainult Euroopa Liidu Solidaarsusfondi võimalikult kiiresti ja paindlikult ning suurima võimaliku rahastamisega aktiveerides, vaid kasutades samuti kõiki Ühtekuuluvusfondiga kättesaadavaks tehtud abivahendeid ja mehhanisme, et abistada puudutatud piirkondi sellest kohutavast tragöödiast ülesaamiseks.

Sooviksin samuti kasutada võimalust solidaarsuse väljendamiseks kõikide jõupingutustega, mida teevad Madeira kohalikud omavalitsused ja selle riigi inimesed.

Veronica Lope Fontagné (PPE), kirjalikult. – (ES) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Kahjuks peame tegelema nüüd uuesti selle kurva ja juba tavapärase asjaga. Sooviksin avaldada austust ja tänulikkust kõikidele elukutselistele ja vabatahtlikele, kes on aidanud puudutatud piirkondades kaasa pääste- ja rekonstrueerimistöödele ning sooviksin avaldada erilist kaastunnet ohvrite perekondadele. Meil on tarvis osutada abi ohvritele ja sillutada teed, nii et puudutatud piirkonnad saaksid kiiresti taastuda. Meil on samuti tarvis jätkata intensiivset töötamist ennetamise vallas. Lõpuks, ja mis kõige olulisem, sooviksin kutsuda Hispaania valitsust üles kasutama oma praegust Euroopa Liidu eesistujamaa staatust hoo andmiseks praeguse Euroopa Liidu Solidaarsusfondi määruise muutmisele – palve, mille Euroopa Parlament juba arvukatel puhkudel esitanud on, et saavutada kiiremat, paindlikumat ja tõhusamat juurdepääsu fondile.

Iosif Matula (PPE), kirjalikult. – (RO) Üleilmsete loodusõnnetuste esinemissagedus on murettekitav. Näeme täna oma varasemate vastutustundetute tegude tagajärgi, samas kui seisame silmitsi uue väljakutsega: kliimamuutuse mõjudega võitlemine.

On enesest mõistetav, et loodusõnnetustest puudutatud piirkondade ülesehitamisega kaasnevate tööde maksumus on ennetamiseks vajaliku tegevuse suhtes võrreldamatult kõrgem. ELi tasandil on meil olemas abivahendeid taoliste olukordadega tegelemiseks, mis täiendavad piirkondades teostatavaid projekte. Näiteks Rumeenia lääne piirkonnas, mida esindan, edendatakse projekti eriolukordades rakendatava sekkumissüsteemi suutlikkuse ja kvaliteedi parandamiseks. Kasutada olevad finantsvahendid, sealhulgas struktuuri- ja Ühtekuuluvusfond ning lisaks maaelu arengu fond, tuleb üle vaadata, nii et need pakuksid eriolukordades suuremat paindlikkust.

Solidaarsusfondi suhtes kiirendaks fondi aktiveerimise künnise langetamine ja vastavate summade ettemaksete võimalus sekkumis- ja rekonstrueerimistegevust ning muudakse selle tulemuslikumaks.

Viimasena, ent mitte vähem olulisena, peame pöörama vajalikku tähelepanu vanemale algatusele, nimelt kiirreageerimisjõule, mis katab Euroopa Liidu kogu territooriumi, kuna loodusnähtused puudutavad naaberpiirkondi, ja see loob tingimused solidaarsuseks ning piiriüleseks tegutsemiseks.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjalikult. – (PT) Sooviksin ühineda paljude kaastundeavaldustega 20. veebruaril Madeirat räsitud paduvihmadega tormi ohvritele ja lisaks ka avaldatud solidaarsusega kõigi suhtes, kes kannatavad leinavalu kaotatud pereliikmete ja sõprade ning kadunud asjade pärast. Sooviksin rõhutada pidevat vajadust konsolideerida Euroopa Liidu suutlikkust osutada abi loodusõnnetustest puudutatud elanikele. Isikliku vara, nagu kodud, elatiseallikad ja töökohad, kaotades võivad elanikud meeleheitlikku olukorda sattuda. Antud juhtudel saavutatakse sotsiaalne õiglus ainult solidaarsuse kaudu, pidades meeles, et terve ühiskond saab sellest kasu, kui riigi igal kodanikul korralikud elamistingimused on. Seetõttu ei ole liias rõhutada vajadust Euroopa Liidu Solidaarsusfondi laiendamiseks ja paindlikumaks muutmiseks. Sellega seoses sooviksin väljendada täielikku toetust täna Euroopa Parlamendis vastuvõetud Madeirat puudutavale resolutsioonile.

Richard Seeber (PPE), kirjalikult. – (DE) Hiljutised tormid Madeiral, Hispaania ja Prantsusmaa piirkondades, on nõudnud ränka hinda 40 hukkunuga Madeiral, teise 60-ga Prantsusmaal, loetlematute teadmata kadunud inimeste ja ulatusliku varakahjustustega. Loodusõnnetustega toimetulek on võimalus Euroopal oma lisandväärtust tõestada. Euroopa partnerite kiiret ja probleemitut koostööd on vaja tormi Xynthia ja laastavate paduvihmade draamatiliste tagajärgedega võitlemiseks. Solidaarsusfond ja muud ELi finantsvahendid saavad vähemalt võimaldada õnnetuse majandusliku kahjuga kiiremat võitlemist. Ent õnnetuste ennetamise korraldamine peab jääma alati liikmesriikide kätte, kes suudavad kõige paremini toime tulla oma riiklike oludega ja nõnda eriolukordades kõige kiiremini reageerida. Edaspidiste tormikahjustuste ennetamiseks peaks komisjon toetama liikmesriikide jõupingutusi tulemuslike eriolukorra lahendamise kavade ja riskitabelite koostamisel. Kliimamuutuse süvenemise ja sellest tingitud veetsüklite nihke tõttu ei ole võimalik tulevikus täielikult ära hoida metsikumaidki torme. Ent taoliste tormide põhjustatud kahju saab kindlasti parema eelneva kavandamisega vähendada.

Dominique Vlasto (PPE), kirjalikult. – (FR) Torm Xynthia on järjekordne traagiline ja valus tõendus kliimahäiretest, mis intensiivistavad selle ägedust ja sagedust, mis on sellele vaatamata siiski loodusnähtused. Tänapäeval on Euroopa Liit liiga tihti vastamisi taoliste loodusõnnetustega, et tulla toime oma olemasolevate poliitikatega, ning minu arvates peaks see tugevdama oma kodanike paremini kaitsmiseks kolme sekkumise valdkonda: ennetamine, mida käsitletakse 2009. aasta valges raamatus kliimamuutusega kohanemise kohta, mille puhul olin arvamusraportöör, ja mis konkreetselt rõhutab ranniku- ja mägiste alade kaitsetust; kiire

sekkumine, luues lõpuks Euroopa kodanikukaitsejõud, millega me ei ole teinud muud, kui nendest rääkinud, ja millel on teostumiseks tarvis vaid ettepanekut, ning parandamine, lubades struktuurifondide – vajadusel väljaspool kavandatavate sekkumisalade piirkondlikku raamistikku – ja Solidaarsusfondi aktiveerimist eriolukordades, mille määrust peab muutma, et kiirendada ja lihtsustada aktiveerimist. Seega on selge, et toetan resolutsiooni, kuid kahetsen, et meie täiskogul tuleb jälle kord nõuda meetmeid, mida oleks võinud välja pakkuda pärast ühte liiga arvukatest loodusõnnetustest, mis Euroopa viimastel aastatel leina heitnud on.

4. Suur loodusõnnetus Madeira autonoomses piirkonnas ja tormi Xynthia tagajärjed Euroopas (esitatud resolutsiooni ettepanekud) (vt protokoll)

5. Olukord Tšiilis ja ELi humanitaarabistrateegia (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on komisjoni avaldus olukorra kohta Tšiilis ja ELi humanitaarabistrateegia kohta.

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Teen avalduse kolleegi Kristalina Georgieva rahvusvahelise koostöö, humanitaarabi ja kriisihje voliniku nimel. Miks tema asemel? See on kaunis selge ja ilmne. Volinik Georgieva saabus eile, 10. märtsil, Tšiilisse, et külastada hiljutisest maavärinast puudutatud piirkondi ning jälgida Euroopa humanitaarabi ja kodanikukaitse asjatundjate tööd seal kohapeal.

Kohe pärast saabumist Tšiili pealinna Santiagosse reisis volinik Georgieva maavärinast ja tsunamist enim puudutatud piirkonda, sealhulgas rannikupiirkonda Constitucióni, Talca, ja Concepcióni ümbruses.

Kohapeal tehtud külaskäigu ajal kohtus ta piirkonnas töötavate humanitaarabi peadirektoraadi partnerite esindajatega, külastas seire- ja infokeskuse baaslaagrit Pencos ning sai kahepoolseid kontakte Tšiili piirkondlike omavalitsustega.

Volinik Georgieva esindab samuti täna hiljem president Barrosot presidendi Sebastián Piñera ametisseastumisel Valparaíso.

Laupäeva, 27. veebruari varastel tundidel Tšiilit tabanud ränga maavärina ja järgnenud tsunami kujul on tegemist kohutava tragöödiaga. Viimased ametlikud arvud osutavad, et vähemalt 528 inimest on saanud surma ja et eeldatavasti see arv tõuseb. Puudutatud on üle kahe miljoni inimese. Infrastruktuurile tekitatud kahju on olnud tohutu ja pool miljonit elamut on saanud tõsiselt kahjustada.

Liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning komisjoni asepresident Cathy Ashton helistas samal päeval Tšiili välisministrile Mariano Fernándezele, et avaldada kaastunnet ohvrite peredele ning ilmutada meie valmidust osutada abi ning toetust.

Niipea kui uudis maavärinast lahvatas, aktiveeriti humanitaarabi peadirektoraadi eriolukordadele reageerimise süsteem. ELi kodanikukaitsemehhanism väljastas viivitamatult osalevatele riikidele häire-eelse sõnum. Seire- ja teabekeskuse (MIC) kriisikeskus tegutses kogu esimese nädalavahetuse, hankides teateid maavärina ulatuse ja mõju kohta, selgitades välja kodanikukaitse vahendeid, mis oleks kättesaadavad kiireks rakendamiseks. Päeval käis volinik Georgieva tööde suunamiseks kriisikeskuses.

Paljud Euroopa Liidu liikmesriigid on teavitanud MICi rakendatud või pakutud abist. Siia hulka kuuluvad juba Hispaaniast, Saksamaalt, Prantsusmaalt ja Ühendkuningriigist Concepcióni saadetud personal ja varustus, töötatud rahalised vahendid Soomest, Ühendkuningriigist ja Madalmaadest ning sildade, telkide, väliköökide ja generaatorite pakkumised Bulgaariast, Slovakiast, Rootsist ning Austriast.

Tšiili ametivõimud on andnud märku Euroopa Liidu liikmesriikide tehtud abipakkumiste vastuvõtmisest.

Komisjoni eriolukordade humanitaarabi vajadusele reageerimise süsteem käivitati samaaegselt Brüsselis ja aktiveeriti humanitaarabi peadirektoraadi Managua piirkondlikus büroos, mis katab Ladina-Ameerikat.

Ühendust võeti potentsiaalsete partneritega kiireks rahastamiseks, kellel on suutlikkus osutada kohest abi, ning humanitaarabi peadirektoraadi kohapealsed asjatundjad mobiliseeriti esimesel võimalusel maavärina piirkonda sõitma. Pühapäeva hommikul vara võeti vastu otsus esmase eriolukorras antava humanitaarabi kohta suurusjärgus 3 miljonit eurot. Nüüd on sõlmitud humanitaarabitoetuste lepingud nelja partneragentuuridega: Telecom Sans Frontières Prantsusmaalt pakub eriolukorras telekommunikatsiooniteenuseid; üleameerikaline Terviseorganisatsioon ja Hispaania Punane Rist aitavad

taastada tervishoiuteenused ning Saksamaa Punane Rist annab peavarju, puhast vett ja põhilise majapidamises esmavajaliku.

Humanitaarabi peadirektoraat paigutas positsioonidele humanitaarabi asjatundjad, kes saabusid Tšiili esmaspäeva, 1. märtsi hommikul, et teostada vajaduste hindamist ning kohtuda ametivõimude ning potentsiaalsete rakendamise eest vastutavate partneritega. Veel kaks meeskonnaliiget saabusid järgmisel päeval ja nad ühinesid mõni päev hiljem viiega.

ELi kodanikukaitsemehhanism, kuuest asjatundjast koosnev meeskond, on nüüd samuti Tšiilis. Neli töötab maavärinapiirkonnas Concepcióni lähedal, samas kui kaks on hetkel Santiagos, et luue side ametivõimudega ja koordineerida Euroopa Liidu liikmesriikide reageeringut.

Humanitaarabi peadirektoraadi asjatundjad ja ELi kodanikukaitse meeskond teostavad ühiseid hindamisi humanitaarabiküsimuste koordineerimisbüroo (OCHA) ning mitme ÜRO asutusega enim puudutatud piirkondades.

Michèle Striffler, *fraktsiooni PPE nimel*. – (FR) Austatud juhataja, volinik, kallid kolleegid! Nagu eelnevalt öeldi, oli Tšiili maavärin, mis oli intensiivsem haitilasi tabanust ning millele järgnes ka tsunami, oli sellele vaatamata palju vähem surmatoov, seda tänu varajasele toimivale hoiatussüsteemile, elanikele, kes olid õnnetusteks paremini ettevalmistatud ning jõulisele riigile, mis suutis reageerida.

Tervitan Euroopa Komisjoni ja liikmesriikide kiiret reageeringut. Euroopa Komisjoni seire- ja teabekeskus aktiveeriti viivitamatult, võeti vastu otsus eriolukorras antava humanitaarabi kohta eraldada 3 miljonit eurot vahetutele vajadustele reageerimiseks ning humanitaarabi peadirektoraadi asjatundjad paigutati õnnetusepiirkonnas positsioonidele vajaduste hindamise teostamiseks.

Sooviksin tunnustada iseäranis volinik Georgieva, kes saabus eile puudutatud piirkondade külastamiseks Santiagosse, viivitamatut avalikku reageeringut.

Enamik loodusõnnetusi on ootamatud sündmused. Elude päästmiseks loodusõnnetuste eest kaitsetutes piirkondades on eluliselt oluline vähendada riske, olles paremini ettevalmistatud ning omades sobilikke hooneid. Samuti on oluline kindlustada, et arendusalasesse koostöösse lülitataks õnnetuste riski vähendamine, mis tähendab, õnnetusteks valmistumine, nende tagajärgede leevendamine ja eelkõige nende ennetamine.

María Muñoz De Urquiza, *fraktsiooni S&D nimel*. – (ES) Austatud juhataja! Kõigepealt, sooviksin ELi-Tšiili parlamentaarse ühiskomisjoni delegatsiooni nimel väljendada meie solidaarsust Tšiili rahva, parlamendi ja valitsusega pärast 27. veebruaril toimunud katastroofilist maavärinat ning siiani toimunud enam kui kahtsadat järeltõuget.

Surma on saanud vähemalt 500 inimest, sealhulgas kaks eurooplast, ning maavärinatest on puudutatud 2 miljonit tšiillast. Mapuche' inimesed on saanud kannatada kõige hullemini, sest nende maad asuvad riigi neljast lõunapoolsest piirkonnast neljas.

Sooviksin samuti avaldada tänu kõikidele inimestele, kes on ennastsalgavalt tööd teinud, ning elukutselistele, kes ohvreid aitasid. Tšiili rahvas on ilmutanud suutlikkust tulla toime väga keeruka olukorra väljakutsetega. Sooviksin õnnitleda president Bacheletti viivitamatu abitegevuse puhul, mille tema valitsus käivitas, et ohjeldada olukorda, mille põhjustas elamispiin ja infrastruktuuri hävitanud kohutav maavärin.

Tšiili valitsus tegutses kiiresti ja ilmutas tõsidust ning vastutustundlikkust, et selgitada välja konkreetsed piirkonnad, kus toetust vaja oli; samuti on ilmutanud solidaarsust rahvusvaheline kogukond, mis on tunnistuseks Tšiili oivalistele suhetele naabrite ning strateegiliste partneritega.

Soovin õnnitleda ka Sebastián Piñera uut valitsust, mis täna ametisse asub, ning julgustada teda rekonstrueerimistegevusel, milles loodetavasti tal on võimalik Euroopa Liidu täiele toetusele loota.

Tšiili, peale selle, et riik on Euroopa Liidu sõber ja partner, on see ka arenenud riik ning Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni liige. Sellele vaatamata on rekonstrueerimistegevuse maksumus oluline: hinnanguliselt saab see olema 20 miljonit USA dollarit, mis kujutab 15% Tšiili SKTst. Sel põhjusel kutsun Euroopa Liitu üles andma Tšiili ametivõimude käsutusse kõik vahendid, et rekonstrueerimisülesandega aidata. Tšiilil läheb tarvis rahvusvahelisi laene, ning Euroopa Investeeringispank, kellega Tšiili asja lepingu sõlminud on, peaks rekonstrueerimisprojektidega aitama.

Euroopa Liit eesistujariigi Hispaania juhtimisel on rajanud mehhanismi abi koordineerimiseks Ühinenud Rahvaste Organisatsiooniga ning õnnetusejärgse rakkerühma; rahvusvahelise koostöö, humanitaarabi ja

kriisiohje Euroopa voliniku saabumist sündmuskohale oodatakse samuti järgmise mõne päeva jooksul. Loodame, et komisjon, jätmata tähele panemata teisi võrdset kiireloomulisi kohustusi, nagu olukord Haitil, tõuseb samuti Tšiili rahva ootuste kõrgusele.

Izaskun Bilbao Barandica, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (ES) Austatud juhataja! Peaksime kasutama enam kui sõnu, et ilmutada solidaarsust riigiga, kes õnnetuse üle on elanud, nagu Tšiili, ja oleme seda komisjoni esindajalt kuulnud.

Tšiili on olnud meie jaoks minevikus kaitse ja varjupaiga allikaks. Näiteks elab seal suur baskide kogukond, kes emigreerisid piirkonda majanduslikel põhjustel 19. sajandil ning poliitilistel põhjustel 20. sajandil.

Just seepärast peaksid teod antud juhul sõnu toetama ja olen rahul kiirete meetmetega, mida rakendas Euroopa Liit, kes saatis viivitamatult 3 miljonit eurot abi tegevuse rahastamiseks; mul on samuti hea meel kõrge esindaja, Catherine Ashton, reageeringuga, ning õnnitlen volinik Georgievat, kes tegutses kiirest ja eilse seisuga on Tšiilis, pakkumas julgustust ja selgitamas välja, mida seal sündmuskohal tarvis on.

Olen rahul, kuidas Euroopa Komisjoni humanitaarabi kodanikukaitsesüsteem toimib, Euroopa institutsioonide osutatava abiga ning eri ametite kaudu rajatud koostööga.

Sellistel aegadel nagu praegu on Euroopal olnud ja on hetkel võimalus konsolideerida oma juhtrolli rahvusvahelisel areenil, tehes vahetult koostööd puudutatutega ning aidates koordineerida abi, mida liikmesriikidest ja piirkondadest korraldatakse.

Sooviksin tõsta esile president Bacheleti tegevust, sest ta on jälle kord näidanud, kuidas poliitikat ajama peaks, ilmutades suurt humaansust ning tehes koostööd Sebastián Piñeraga, kes täna presidendina asemele astub. Soovin teda õnnitleda eeskujuliku viisi eest, kuidas ta on pannud poliitika kõrvale, et oma riigi vajadustele vastavalt väljakutse kõrgusele tõusta!

Euroopa demokraatide ja liberaalide liidu fraktsioon nimel sooviksin väljendada oma solidaarsust, toetust kõikidele teostatavatele operatsioonidele ning kaastunnet 528 hukkunu ning teadmata kadunute peredele ja koduta jäänutele.

Külastasime piirkonda hiljuti valimiseelsete vaatlejatena ELi-Tšiili parlamentaarse ühiskomisjoni delegatsiooni nimel. Meil oli võimalust vaadelda seal arenevaid projekte ning nägime, et Tšiili on Lõuna-Ameerika lõunaosa piirkonnas majandus- ja sotsiaalse arengu eeskujuks.

Meil on tarvis kindlustada, et maavärin ei katkesta seda edasiliikumist majandus- ja sotsiaalse arengu poole.

Raül Romeva i Rueda, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (ES) Austatud juhataja! Sooviksin alustada Muñiz De Urquiza ja Izaskun Bilbao Barandica öelduga, sest minu arvates esimene asi, mida tegema peaksime, on ilmutada Euroopa Liidu solidaarsust Tšiili rahvaga ning Tšiili institutsioonidega, mida väga hästi esindavad president Bachelet ja valitud president Piñera.

Teiseks on minu arvates samuti oluline meeles pidada, et nagu tavaliselt antud olukordade puhul on, ei vali loodusõnnetused ning eiravad täielikult inimeste rikkust või vaesust: nad karistavad kõiki võrdset. Ent samuti on selge, et vaesed kannatavad enim, ning iseäranis raske on üles ehitada vaeseid piirkondi.

Seetõttu on oluline arvestada mitte ainult taastamis- ja rekonstrueerimismeetmeid, mida peale õnnetuse toimumist vaja on, vaid paludel juhtudel ka üle vaadata teatavad struktuurilised elemendid, ning minu küsimus puudutab seda momenti. Kui tohin, volinik, sooviksin küsida väga konkreetse asja kohta seoses riigi strateegiadokumendiga, mis Euroopa Liidul Tšiiliga on.

Kui palju 2007–2013 perioodiks reserveeritud 41 miljonist eurost kasutatakse konkreetselt infrastruktuuri, nagu teede ja transpordi tugevdamiseks? Kui palju kasutatakse elamispinnaehituse parandamiseks kindlustamiseks, et potentsiaalsete soovimatute õnnetuste puhul tulevikus on inimesed seda liiki olukorraks paremini ette valmistatud? Lõpuks, mis osa antud ressurssidest on juba nendeks otstarveteks kõrvale pandud?

Tomasz Piotr Poręba, *fraktsiooni ECR nimel.* – (PL) Maavärin on Tšiilis nõudnud sadu ohvreid ja üle pooleteise miljoni inimese on kaotanud kodu. Ilmutagem aga täna solidaarsust Tšiiliga ning meenutagem, et inimesed kannatavad seal ikka veel hügieenitarvete ja joogivee puuduse ning lisaks ka toidu, ravimite ja tekkide puuduse käes. Lisaks kiusavad inimesi taga kuritegelikud rühmad, kes rüüstavad hüljatud kauplusi ja maju.

Peame Euroopa Liiduna tegema kõik võimaliku, ennetamiseks, et inimesed, kes on kaotanud kõik oma asjad ja paljudel juhtudel pereliikmeid, ei langeks varaste ohvriks, kes nende kannatustele jahti peavad.

Hea on, et oleme otsustanud saata kõige vahetumate vajaduste tarbeks 3 miljonit eurot. Peaksime aga meeles pidama, et Tšiilis on ikka veel paiku, kuhu abi jõudnud ei ole teede ja sildadele tekitatud kahju tõttu. Hiljutised sündmused Tšiilis ja Haitil näitavad, et lisaks finantsabile Euroopa Liidust, on vaja veel mehhanisme abi osutamiseks riikidele, keda on tabanud õnnetused.

Solidaarsus Tšiiliga on väga kaunis asi ja on hea, et Euroopa Liit seda solidaarsust ilmutab. Ent pidagem meeles, et me ei piirduks niisama solidaarsusega, vaid toetaks Tšiilit ka tulevikus!

Fiorello Provera, fraktsiooni EFD nimel. – (IT) Austatud juhataja! Soovin teile kiiret paranemist. Kõigepealt sooviksin väljendada solidaarsust kõigi antud loodusõnnetusest puudutatutega. Kahjuks esineb suurte maavärinate tõttu jätkuvalt tragöödiad. Taolistes olukordades, ulatusliku hoonete ja infrastruktuuri hävingu ning tuhandete hukkunute puhul, on oluline pidevalt täiustada kodanikukaitse koordineerimist ja et päästeteenistused väldiksid tegevuse dubleerimist ning ressursside raiskamist. Euroopa Liit sekkus Tšiilis kiiresti, kuid tal on tarvis teha koostööd kohalike omavalitsustega vajaduste väljaselgitamiseks ja abi tulemuslikuks koordineerimiseks.

Täna hommikustes päevalehtedes avaldati uudis, et pool abist, mis Ühinenud Rahvaste Organisatsioon Somaaliale on andnud, on varastanud kohalikud partnerid, mõned ÜRO ametiisikud ja islamivõitlejad. Üks tahk seega, mida arvestada tuleks, on läbipaistvus riiklike ja eraannetuste kogumisel ning elanikele osutatava abi jaotamise tulemuslikkus. Heldust ei tohi reeta ning kehtestada on tarvis range juhtimisvahendite süsteem, et ennetada raha pillamist või varastamist, isäranis kui abi saadetakse väga kaugetesse riikidesse, mille institutsioonid on võib-olla kriisidest nõrgestatud.

Diane Dodds (NI). - Austatud juhataja! Meie inimesi julgustab see, kui nad kuulevad, et Tšiili inimeste abistamisel on astutud positiivseid samme. Nende raske olukord on meid kõiki liigutanud.

Ent täna soovin käsitleda oma sõnavõttus humanitaarabi strateegiaga seonduvaid üldisemaid küsimusi. Euroopa Komisjon kuulutab end uhkusega üheks maailma suurimaks humanitaarabi annetajaks; kuulutab, et selle mandaat on päästa ja kaitsta elu, leida varjupaika ümberasustatutele ning aidata maailmal kindlustada loodusõnnetusteks valmisolek. Tegemist on tõeliselt auväärsete pürgimustega. Ent see, mida annetakse, ei ole komisjoni raha, vaid Ühendkuningriigi, Saksamaa, Prantsusmaa – tegelikult 27 rahvusriigist pärit raha. Majanduskriisi ajal tuleks tunnustada antud riikidest igat üht auväärsete jõupingutuste eest. Ehk peaks komisjon seda oma dokumentides kajastama ning tunnustama nende jõupingutusi, kes tegelikult ohvreid toovad. Nendeks ei ole Berlemonti poliitiline eliit ja aparatsikud, vaid tavalised inimesed tavalistest riikidest.

Ehkki on tõsi, et arenguriikidel on abi vaja, on samuti tõsi, et neil on tarvis meie toetust tõsiseltvõetavate demokraatlike struktuuride rajamisel ja säilitamisel. Neil on tarvis meie abi tugeva ja kammitsemata kodanikuühiskonna rajamisel. Neil on tarvis meie abi – ja, mis kõige olulisem, meie ausust – poliitiliste režiimide poolsetele rikkumistele osutamisel, kes kindlustavad, et tavalised inimesed elavad jätkuvalt vaesuses ja puuduses.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Austatud juhataja! Hiljutine tohutu katastroofiline maavärin Tšiilis, peagi pärast õnnetust Haitil, läks maksma sadu inimesi ning põhjustas ulatuslikku kahju riigi ehitistele, eriti Concepcióni piirkonnas.

Meil on tarvis seista ohvrite ja nende peredega ning kuulutada siiralt solidaarsust. Meil on tarvis seista riigiga, kellega meil on tihedad ja sõbralikud suhted ning kes on piirkonna üks tugevamaid majandusi ning arenguetalon naaberriikidele. See on kindlustatud parlamentaarse ühiskomisjoni delegatsiooni raames.

Sooviksin teile meenutada, et Euroopa Liit ja Tšiili allkirjastasid 2005. aastal jõustunud assotsiatsioonilepingu, mis sätestab poliitilise ja majanduskoostöö ning ühistegevuse üleilmses mastaabis. Lisaks, nagu juba konstateeritud, on Euroopa Liit võtnud Tšiili puhul vastu kuueaastase strateegilise arenguplaani (2007–2013), mis sätestab ühenduse ressursside kasutuselevõtu antud Ladina-Ameerika riigis piirkondlikele ja valdkondlikele programmidele, mille riigi hiljuti valitud valitsus ette võtab.

Finantsabi ja kõikide teiste asjade viivitamatu väljakuulutamine, mida komisjon täna maininud on, julgustavad. Siiski soovin rõhutada, et meil on tarvis aidata kaasa eelmainitud ELi-Tšiili strateegilisest raamistikust lähtuvalt eraldatud ressursside võimalikult kiirele aktiveerimisele, nii et hiljutise maavärina tagajärgedega riigi infrastruktuurile ja riigi edasisele arengule saaks operatiivselt tegeleda.

Enrique Guerrero Salom (S&D). - (ES) Austatud juhataja! Alustuseks sooviksin väljendada solidaarsust Tšiili rahvaga ja seda solidaarsust on samuti väljendatud Haiti, Türgi ja Peruu rahvastega, kes kõik on hiljuti loodusõnnetuste käes kannatanud.

Solidaarsus on üks Euroopa Liitu eristavaks tunnuseks ning meil tuleb tuleviku osas seda solidaarsust tugevdada.

Õnneks on Tšiili-taolistel loodusõnnetuste aegadel ulatuslikku reageerimissuutlikkusega riik; ent suurtel piirkondadel maailmas seda sama suutlikkust ei ole.

Sooviksin seetõttu mainida Euroopa humanitaarabi strateegiat. Meie reageering oleks võinud veelgi tõhusam olla; oleks võinud kiirem ja tulemuslikum olla, tingimusel, et liigume õiges suunas. Mis on õige suund? Esiteks on minu seisukohast tarvis liikmesriikide, nende vastavate humanitaarabiagenteuride ja Euroopa Liidu institutsioonide vahelist suuremat koordineeritust.

Teiseks on meil tarvis paremat koordineeritust Euroopa Liidu ja rahvusvaheliste humanitaarabiorganisatsioonide, eriti Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni, vahel.

Kolmandaks on meil tarvis suuremat koordineeritust sõjaliste ja humanitaarsete üksuste vahel. Meil tuleb säilitada tsiviilelanikkonna ja humanitaarabi rühmade ohutus, samas humanitaarabi sõltumatust, neutraalsust ja erapooletust ning rahvusvahelise õiguse austamist säilitades.

Mis puutub Euroopa Liitu, siis selleks, et humanitaarabi ja kriisiohje oleks meie välistegevuse aluskomponendiks, on meil tarvis rohkem inim- ja finantsressursse.

Meil on võimalik ära kasutada Barnier' raportit, et asutada Euroopa vabatahtlike korpus, ja volinik Piebalgsi siinviibimist arvestades lisaksin, et tugevdada ja paremini koordineerida humanitaarabi ning rekonstrueerimise ja arengupoliitika vahelist sidet.

Jim Higgins (PPE). – Austatud juhataja! Ma nõustun kõigega, millest Enrique Guerrero seoses meie reaktsiooniga rääkis. Pean tunnistama, et olin alguses šokis, kui kuulsin, et Euroopa Liit – paruness Ashton – kavatses annetada 3 miljoni euro ringis. Kolm miljonit eurot ei ole midagi, arvestades põhjustatud tagajärgi, sadestust ja laastamist.

Eelmine kord, kui me siin olime – neli nädalat tagasi – rääkisime Haitist. Täna hommikul arutame me tormi Xynthia Euroopas ja me arutame ka vaid kaks nädalat tagasi toimunud Tšiili maavärinakatastroofi sadestust. Siis oli maavärina järeltõuge magnituudiga 6,6, mis juba iseenesest oli täiesti laastav.

Sadestus on olemas. Tagajärjed on käes. Statistika on olemas. Me räägime 500 000-st – poolest miljonist – hävitatud majast. Need tuleb uuesti üles ehitada ja siin saame me anda praktilist abi. Umbes 540 inimest on surnud ning surnuid kaevatakse siiani rusudest välja. See on iseenesest looduskatastroof, kuid räägime kuludest, mis kokku teevad 22 miljardit eurot. Me peame oma konkreetset panust selles osas tõesti suurendama.

Üks Lissaboni lepingu müügiedu alus – ja me teame, et Iirimaa lükkasime esimese Lissaboni tagasi – oli, et meil saab olema viivitamatu reageerimine humanitaarabi vajadustele looduskatastroofi korral. Ma pean ütleva, et olgu tegu Haiti, Lõuna-Euroopa või olukorraga Tšiilis, siis me ei ole reageerinud. Ma tean, et oleme alles algusaegades, kuid tõepoolest peame end kokku võtma. Mida me esmajoonelise vajame, on praktiline abi: a) raha, b) puhas vesi, c) elektrivarustuse taastamine ja d) majanduse taastamine nii kiiresti kui võimalik.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Eile rääkisin ma senaator Pizarroga, kellest mõned tunnid tagasi sai Tšiili senati president. Täna annab Pizarro president Piñerale presidendi ametilindi. Ma loodan, et president Piñera asub ülesehitamist tõhusalt teostama ning ma sooviksin president Bacheletti õnnitleda kriisi ohjamise eest.

Austatud juhataja! Kas ma tohin väljendada oma solidaarsust ja vennalikkust kiindumust Tšiili rahvale pärast kohutavaid maavärinaid ja tsunamit, mille nad on üle elanud Concepciónis, Biobíos, Temucos ja Valparaíso. Ma olen kindel, et Tšiili kangelaslik rahvas suudab sellest katastroofilisest olukorrast välja tulla, nagu nad seda varemgi on teinud. Kas tohin veel kord kinnitada oma kiindumust ja sügavaimat solidaarsust Tšiiliga.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Austatud juhataja! Arvestades Tšiilis toimunud 8,8-magnituudise maavärina tagajärgi, peate te nõustuma Concepcióni linnapeaga, et 24 tundi on igavik igaihe jaoks, kes on kiviprügi alla mattunud. Kuigi selle Ladina-Ameerika riigi ametiasutused ja päästeteenistused on kahtlemata hästi ettevalmistatud võimalike maavärinate toimumise puhuks, ei jõudnud logistiliste probleemide tõttu rohkem kui 2 miljoni kannatanu jaoks mõeldud abi kannatadasaanud piirkonna kõigisse osadesse piisavalt ruttu. Sõjavägi, mis jäi niigi kohalejõudmisega hiljaks, mattus kaosesse. Inimesed olid sunnitud põgenema katustele ning ehitama teetõkkeid mitte vaid hirmust järeletõugete ees, vaid ka hirmust kurjategijate ees. Tšiili võib

olla majanduslikult piisavalt edukas, et kanda maavärinas kannatanute eest ise hoolt, kuid tänu jumalale neelas riik uhkuse alla ja palus abi, sealhulgas ELilt.

Ka meil on siin midagi, millest õppida, nimelt see, et hädaolukordade puhul koorub tsivilisatsiooni kiht kiiresti maha ning et 24 tundi võib olla liiga kaua. Selles vaimus tuleks hädaolukorra lahendamise plaanid ja abi koordineerimine hädaolukorras muuta tõhusamaks, seda ka ELis.

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Meid kõiki šokeeris selle loodus- ja humanitaarkatastroofi ulatuslikkus. Tänu Euroopa Ühenduse Humanitaarameti (ECHO) ekstreemabinõude süsteemi ja ELi kodanikukaitse mehhanismi kiirele rakendamisele suutsime me pakkuda koordineeritud ja praktilist abi peagi pärast maavärina algust.

Nagu juba mainitud, oli tähtis ka mitmete ELi liikmete pakutud ja tarvitusele võetud abi.

Lisaks humanitaar- ja muudele meetmetele, mida ma olen kirjeldanud, väärib mainimist, et teisipäeval kirjutasid Luxembourgis Euroopa Investeeringuspank ja Tšiili – seda mainis austatud parlamendiliige – alla raamlepingule, mis võimaldab pangal Tšiilis tegutseda.

See sündmus tõstab esile suurepärased suhted Euroopa Liidu ja Tšiili vahel ning mõlema poole pühendumuse jätkata meie partnerluse laiendamist ja süvendamist. See juhtus ka äärmiselt sobival hetkel, sest EIB-st võib saada Euroopa Liidu jaoks lisavahend koostöös Tšiiliga keskmise ja pika perspektiivi ülesehituses, mis juba praegu toimub.

Seoses konkreetse küsimusega Tšiili riigistrateegiast ja lubatud 41 miljonist eurost, siis 25 miljonit eurot kulutati esimese osamaksena; 15,6 miljonit eurot jääb teiseks osamakseks. Tavapäraselt oleks see tulnud jagada nii, et 50% sotsiaalse ühtekuuluvuse jaoks ja 50% uuenduseks ja konkurentsiks. Me oleme pakkunud, et vahetame selle läbivaatuse all oleva rekonstruktsiooniga. Tšiili võimudelt ei ole sellekohaseid palveid veel tulnud, kuid loomulikult on võimalik see raha mõlema rubriigi all suunata ülesehitusesse.

Tšiili võimud ei ole veel esitanud Euroopa Liidule konkreetset palvet abistada ülesehitusega. Nagu mainisin, astub president Piñera täna ametisse. Kindlasti on tema prioriteetide tipus kahjude hindamine ja numbritesse arvutamine ning ulatuslike tööde planeerimine, mis on vajalikud.

Komisjon on valmis kaaluma iga palvet, mis võidakse esitada. Nagu ma varem mainisin, lisab see, et Euroopa Investeeringuspank võib nüüd Tšiilis tegutseda, uue vahendi lisaks neile, mille seast me juba praegu valida saame.

Samuti väärib meeldetuletamist see, mida teist mõnest juba mainisid, et Tšiili on hea näide arengust. Erinevalt enamikust Ladina-Ameerika riikidest on ta netovõlausaldaja. Eelmisel reedel rõhutas ametist lahkuv rahandusminister, et erinevalt teistest tragöödiatest, mis on Tšiili rahvale osaks saanud, on seekord Tšiili riigil olemas ka oma ressursid.

Niisiis lõpetuseks, Euroopa Liit – liidu inimesed, piirkonnad ja riigid – seisab selles katastroofis Tšiiliga õlg õla kõrval ja nii see peabki tsiviliseeritud ja inimlikus maailmas olema.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

António Fernando Correia De Campos (S&D), kirjalikult. – (PT) Pärast Haiti maavärinat tuleb meil jälle tegemist teha kohutava katastroofiga, kus on 800 kinnitatud ohvrit ja kahjud kokku moodustavad umbes 15% Tšiili SKT-st. Tšiili president Michelle Bacheleti sõnade kohaselt on kannatanud 80% riigi elanikkonnast ja riigi infrastruktuur on tõsiselt kahjustunud.

Euroopa Liit kui selle riigi privilegieeritud kaubanduspartner on jälle kord võtnud endale kohustused, kusjuures EL on Tšiili peamine kaubanduspartner ja Tšiili peamine eksporditur. Euroopa Liidu reaktsioon oli anda hädaabina 3 miljonit eurot, samas kui kohapeal on Euroopa kodanikukaitseksperdid, kes hindavad kõige esmasemaid vajadusi.

Hävitavad looduskatastroofid, nagu maavärinad ja surmatormid, millele me hiljuti ELis tunnistajaks olime, sunnivad meid uuesti mõtlema humanitaarabi ja hädaolukordade, mille korral on vaja kiiret aktiivset ja kooskõlastatud abi, paradigma üle.

EL on näidanud üles tõhusust ja reageerimisvõimet. Lisaks südamlikule kaastundeavaldusele Tšiilile, demonstreerib ka parlament selle arutelu kaudu oma pühendumust aidata see riik, mis sai nii rängalt kannatada 27. veebruari maavärinas, uuesti üles ehitada.

(Istung katkestati kell 11.40 ja jätkus kell 12.00)

ISTUNGI JUHATAJA: Gianni PITTELLA

asepresident

6. Presidentuuri avaldus

Juhataja. – Kallid kolleegid! Enne hääletusega jätkamist sooviksin teha lühikese avalduse, sest täna tähistame me kuuendat Euroopa terrorismiohvrite päeva.

Täna avaldame austust rohkem kui 5000 ohvrile Euroopas ja väljendame oma solidaarsust lugematute haavata saanud inimestega, kes on kannatanud terrorismi barbaarsuse all.

Kuus aastat tagasi Madridis 11. märtsil 2004 toimunud pommirünnakutes hukkus 191 inimest 17 riigist, Londonis 7. juulil 2005. aastal õhatud pomme võib lugeda üheks kõige rängemaks terrorismiaktiks Euroopa pinnal.

Terrorism on rünnak meie kõigi vastu: sellega rünnatakse meie demokraatliku ühiskonna iga kude.

Sellepärast on Euroopa alati ühtne võitluses terrorismi vastu, olgu see siis separatistlik, usuline või poliitiline.

Terrorismi ei saa mitte kunagi, mitte mingil viisil ega põhjusel õigustada. Tänane Euroopa päev annab meile võimaluse näidata, et mitte ükski terrorist ega terrorismiakt ei suuda mitte kunagi purustada või hävitada meie usku põhiväärtustesse, milleks on inimõigused ja demokraatia.

(Aplaus)

7. Osaistungjärekkude avakava (vt protokoll)

8. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletused.

(Hääletustulemuste üksikasjad: vt protokoll)

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Austatud juhataja! Ma palun teil natuke veel oodata, sest paljud parlamendiliikmed on ikka veel liftides kinni. Kellelgi tuli erakordne mõte remontida lifte sellel ühel nädalal kuus, kui me Strasbourgis oleme, ehkki selleks oli aega kolm ülejäänud nädalat.

Juhataja. – Robert Goebbels, kell on juba 12 läbi. Me oleme juba viis minutit oodanud. Ma arvan, et me võime asuda hääletuste juurde.

(Aplaus)

8.1. Kuuba (B7-0169/2010) (hääletus)

8.2. Investeerimine vähese süsinikdioksiidiheitega tehnoloogiatesse (hääletus)

8.3. Suur loodusõnnetus Madeira autonoomses piirkonnas ja tormi Xynthia tagajärjed Euroopas (B7-0139/2010) (hääletus)

9. Selgitused hääletuse kohta

Suulised selgitused hääletuse kohta

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0169/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Valitsuse arhiivide ja kättesaadava kirjanduse kohaselt mõistis kommunistlik režiim Slovakkias aastatel 1948–1989 väidetavate poliitiliste kuritegude eest süüdi 71 168 inimest.

Ei ole paremat viisi nende poliit- ja meelsusvangide mälestuse austamiseks, kui töötada aktiivselt vabaduse ja demokraatia laienemise edendamiseks seal, kus seda peetakse kättesaamatuks luksuseks. Siiani on Euroopa Liidu üleskutsed jäänud vastuseta. Mulle teeb siiski sügavat muret poliitvangide olukord Kuubal ja seega kutsun ma nõukogu ja komisjoni tungivalt üles võtma tõhusaid meetmeid, mis on vajalikud poliitvangide vabastamiseks, ning toetama ja tagama nende kui inimõiguste kaitsjate tööd. Kuuba kodanikele...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Ma kiitsin heaks resolutsiooni ettepaneku Kuuba kohta. Ausalt öeldes ei saa ma aru, miks Fidel Castro Euroopa sõbrad kaitsevad nii kangekaelselt pankrotis ja demoraliseerunud revolutsiooni ideed. Kas peab olema nii, et inimestele jõuab kohale muutuste vajadus Kuubal alles siis, kui surevad selle režiimi, mis peab ennast progressiivseks, ohvrid? Mõnikord aitab üksikisiku ohverdus kaasa ajaloolistele muutustele. Ma loodan, et seekord nii ei lähe. Samal ajal ei tahaks ma, et võimude dogmatismi või nende võimetuse tõttu analüüsida oma positsiooni ja muutuseid, tuleks juurde veel rohkem ohvreid.

Samuti ei ole mulle vastuvõetav asjaolu, et paljud AKV riigid suhtuvad täiesti kriitikavabalt Kuubal ülesehitatud ühiskondliku ja poliitilise süsteemi iseloomu ja tähendusesse. Ma olen sügavalt veendunud, et tegemist on eksliku arusaamaga solidaarsusest. Ausam oleks tunnustada seda, mida Kuubal on saavutatud, kuid samal ajal hukka mõista seda, mis ei ole olnud edukas, mis on ühiskonnastavastane, ebainimlik ja destruktiivne.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Ma sooviksin rääkida kolleeg Muñizi nimel, et selgitada, miks sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni Euroopa Parlamendis Hispaania delegatsioon hääletas Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni esitatud muudatusettepaneku nr 2 vastu, ehkki selles taotleti eesistujariik Hispaania toetamist tema suhetes Kuubaga.

Esiteks, kas ma tohin meelde tuletada, et me ei saa toetada muudatusettepanekuid, mille on esitanud fraktsioon, mis on otsustanud ennast resolutsioonist kui tervikust distantseerida, ja meie pühendumus kõigile poliitilistele fraktsioonidele, mis on resolutsioonile alla kirjutanud ei luba meil toetada dokumendi osalist muutmist.

Teiseks ei ole fraktsiooni GUE/NGL esitatud muudatusettepanek nr 2 kooskõlas seisukohaga, mille on võtnud eesistujariik Hispaania, kes soovib saavutada Euroopa Liidus konsensust, et uuendada meie suhete raamistikku Kuubaga, kuid mitte täielikult loobuda ühisest seisukohast, kuid just seda muudatusettepanekuga kutsuti üles tegema.

See on meie põhjus, miks me muudatusettepaneku tagasi lükkasime.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Minu jaoks oli au toetada täna resolutsiooni Kuuba meelsusvangide kohta, mitte ainult kui endise totalitaarse kommunistliku riigi liige, vaid ka seetõttu, et ma olen minevikus isiklikult kohtunud Kuuba dissidentidega, eelkõige dr Darsí Ferreriga, kes on koos teistega viibinud vangistuses eelmise aasta juulikuust saadik.

Tagasi tulles teavitasin ma parlamenti tervishoiusektori kurvast olukorrast ning sooviksin veel kord rõhutada, et ravimitele puudub juurdepääs inimestel, kes ei ole kommunistliku partei liikmed ja kellel ei ole dollareid. Dr Darsí Ferrer oli Havannas märkimisväärne tegelane, kes aitas dissidentidel ravimeid saada. Nüüd on ta trellide taga.

Ma olen rõõmus, et me võtsime vastu selle resolutsiooni, mis on väga tugev ja mis kindlasti esitab väljakutse Euroopa ametiasutustele jätkata oma jõupingutusi demokraatliku muutuse saavutamiseks Kuubal.

Daniel Hannan (ECR). – Austatud juhataja! Kes oleks mõelnud 20 aastat tagasi, kui Euroopas oli õhk paks langevate müüride tolmust ja hüüetest vabaduse järele, et täna lehvib Havanna kohal ikka veel punalipp ning Fidel Castro on rahulikult suremas omaenda voodis sellel lämbel Kariibi mere saarel.

Sola mors tyrannicida est, on öelnud mu kaasmaalane Thomas More: surm on ainus viis türannist lahti saada.

Kommunistlik režiim on Kuubal püsinud kahel põhjusel. Esiteks, jonnakas Ameerika blokaad, mis on võimaldanud Castrol ja tema režiimil süüdistada välisimperialismi ja mitte kommunismi majanduslikku suutmatust oma kaasmaalaste puuduses viirelemises; ja teiseks mõnede Euroopa kodanike järeleandmine,

sealhulgas mõnede täiskogul viibijate, kellel on vastikud topeltstandardid, millega nad õigustavad inimrikkumisi ja demokraatia keeldu Kuubal põhjusel, et see riik suudab toota häid arste ja baleriine.

Ma loodan, et täiskogu kasvab suureks ning et need mõned siin täiskogul suudavad näha kaugemale oma tudengipõlvest, kui nad kandsid Che Guevera kujutisega T-särke. On tulnud aeg konstruktiivselt tegutseda koos demokraatlike jõududega Kuubas. Ajalugu vabastab meid.

Philip Claey (NI). – (NL) Austatud juhataja! Ma hääletasin Kuuba resolutsiooni poolt, kuna see on tervikuna Havanna totalitaarse režiimi suhtes üsna kriitiline. Samal ajal kasutaksin ma juhust ja kutsun nõukogu üles lõpetama püüded normaliseerida suhteid Kuubaga seni, kui me suhtleme kommunistliku diktatuuriga, kes skandaalselt inimõigusi rikub.

Tahaksin ka värsket kõrget esindajat tungivalt üles kutsuda mitte järgima komisjoni joont varasemates õigusaktides. Siinkohal osutan ma Louis Michelile, kes on korduvalt külastanud Kuubat ja ei ole kordagi kritiseerinud sealset inimõiguste ja demokraatia olukorda. On täiesti vastuvõetamatu, et Euroopa Liit püüdleb Kuuba kommunistliku režiimi soosingut.

Resolutsiooni ettepanek B7-0148/2010

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Resolutsiooni ettepanekut heaks kiites tahtsin ma väljendada toetust investeeringutele vähese süsinikdioksiidheitega tehnoloogiate arendamisesse. SET-kava saab olla tõhus ja usaldusväärne üksnes siis, kui seda nõuetekohaselt rahastatakse, ja see tähendab ka rahastamist eraallikatest. Selliste meetmete vajalikkuse pooltargumentideks on põhimõtteliselt praegune majandusolukord Euroopas, ohtlikud kliimamuutused ja energiapuudust ähvardavad ohud. Tänu uusimatele teadusuuringutele ja tehnoloogiatele on tekkinud võimalus kriisist üle saada, kuid samal ajal toetavad need kliimamuutusega seotud meetmeid. Samuti on see võimalus Euroopa põllumajandusele, viis, kuidas luua uusi, põllumajandusega mitteseotud töökohti maapiirkondades, eelkõige taastuenergiaallikate loomise valdkonnas.

Jan Březina (PPE). – (CS) Ka mina hääletasin resolutsiooni ettepaneku poolt, mis käsitleb investeeringuid vähese süsinikdioksiidheitega tehnoloogiate arendamisesse (SET-kava), kuna minu arvates on see peamine vahend, mille abil muuta liit uuenduslikuks majanduseks, mis suudab täita nõudlikke eesmärke. Selles osas pean hädavajalikus, et komisjon tihedas koostöös Euroopa Investeeringupangaga esitab üldise ettepaneku vahendi kohta, mille abil investeerida taastuvallikatest saadavasse energiasse, energiatõhususe projektidesse ning arukate võrkude arendamisesse mitte hiljem kui 2011. aastal. Sellega käsikäes tuleks tõhustada Euroopa Investeeringupanga rolli energia valdkonna, eelkõige kõrge riskiga projektide finantseerimisel.

Ma olen kategooriliselt vastu vähese süsinikdioksiidheitega tehnoloogiate teema ekspluateerimisele selleks, et anda allpoolvõõd hoole tuumaenergia vastu, mida on oma ettekannetes teinud liikmed, kes esindavad poliitilise spektri vasakut poolt. Ma väidan, et tuumaenergia on puhas energia, mis aitab kaasa säästlikule arengule.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Ma ei saanud resolutsiooni toetada, ehkki see on Euroopa majanduse jaoks äärmiselt tähtis. Tuleks arvesse võtta, et resolutsiooniga võimaldatakse raha tohutut koondamist ainult teatavatesse valdkondadesse, ainult teatavatesse energiatööstuse harudesse – nn rohelistesse valdkondadesse. See on vastuolus energiasolidaarsuse mõistega riikidega, mis toetuvad peamiselt kivisöele. Poola energiavajadused põhinevad kivisöel, nii et meie jaoks on äärmiselt tähtis, et üleminek rohelisele majandusele toimuks tõrgeteta. Selliste meetmete tulemusel peame Poolas töökohti kaotama, selle asemel, et uusi luua. Seda äärmiselt raske kriisi ajal ning see oleks Poolale kahjulik.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0139/2010

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Austatud juhataja, kallid kolleegid! 27. ja 28. veebruaril ründas torm Xynthia Prantsusmaad. Ligi 60 inimest hukkus, sajad tuhanded inimesed kannatasid märkimisväärse kahju käes.

Euroopa Liit peab selles tragöödias olema eeskujuks. Sel põhjusel osalesin ma isiklikult kõnealuse resolutsiooni koostamises, millega kutsutakse Euroopa Komisjoni üles erakorralisele reageerimisvalmidusele. Me ootame, et komisjon osutaks solidaarsusfondi abil finantsabi katastroofi piirkondadele.

Kui selle tragöödia tulemusena Poitou-Charentes'i, Charente-Maritime'i, Pays de la Loire'i ja Bretagne'i piirkonnad paluvad muuta neile eraldatavaid vahendeid, mida kaasrahastavad Euroopa Regionaalarengu Fond ja Euroopa Sotsiaalfond, siis peab Euroopa Komisjon sellised palved äärmiselt soodsalt ja kiiresti läbi vaatama.

Kui see resolutsioon kõrvale jätta, siis mina, nagu mu kolleegid Presidendiamuse Liidust, olen veendunud, et on aeg luua tõeline Euroopa kodanikukaitse üksus. See üksi suudaks osutada eluliselt tähtsat lisaabi sellise katastroofi kontekstis.

Juhataja. – Seán Kelly, kuigi te ennast sõnavõtuks ei registreerinud, siis võite erandina sõna võtta enne esimest selgitust hääletuse kohta. Palun ärge unustage end järgmine kord kirja panna.

Resolutsiooni ettepanek B7-0148/2010

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Ma tahan lihtsalt öelda, et minu arvates on aeg, et meil oleks lõplik dokument tuumaenergia kohta, milles kirjeldatakse edusamme ning võetud ohutusmeetmeid ja seda, kuidas see võetakse üle tulevikus uuringutesse, mida korraldatakse selleks, et kodanikud saaksid langetada oma otsuse.

Selle suhtes ollakse praegu väga skeptilised – ja kahtleval seisukohal – ning see küsimus tuleks selgeks teha, mis kergendaks arutelu vähese süsinikdioksiidheitega tehnoloogia üle.

Kui tohib, siis lõpetuseks önnitlen ma Leedu ja Eesti iseseisvusdeklaratsiooni aastapäeval neid riike 20 iseseisvusaasta puhul.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0169/2010

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton ja Mike Nattrass (EFD), kirjalikult. – Kuigi me tunnistame, et Kuuba puhul on tegemist kommunistliku türanniaga ja kuigi me tahame, et Kuubast saaks rahumeelne demokraatlik riik, ei tunnista me selles protsessis ELi.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Euroopa Parlamendi resolutsioon, mille ettekäändeks on Kuuba vangi Orlando Zapato Tamayo surm näljastreigi tagajärjel vaatamata Kuuba tervishoiuteenistuste pingutustele tema tervise taastamiseks, on provokatiivne ja vastuvõetamatu rünnak Kuuba sotsialistliku valitsuse ja rahva vastu ja moodustab osa ELi juhitud kommunistlikust strateegiast, mille eesotsas on Euroopa Parlament ja mille eesmärk on kukutada sotsialistlik režiim. Me mõistame hukka Euroopa Parlamendis kapitali esindavate parementsentristide, vasaktsentristide ja roheliste silmakirjalikkuse ja provokatiivsed teod selle sündmuse ärakasutamisel.

Kreeka Kommunistlik Partei mõistab Euroopa Parlamendi resolutsiooni hukka ja hääletas selle vastu. Me kutsume rahvaid üles väljendama oma solidaarsust Kuuba valitsuse ja rahvaga. Kutsume üles tühistama ühist seisukohta Kuuba vastu. Mõistma hukka ELi pingutused kasutada inimõigusi ettekäändena imperialistliku surve avaldamiseks Kuuba rahva ja tema valitsuse vastu. Nõudma, et viivitamata lõpetataks USA kuritegelik embargo Kuuba suhtes. Nõudma USA vanglates peetava viie kuubalase viivitamatut vabastamist. Kaitsma sotsialistlikku Kuubat.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) Euroopa Liit on kõige demokraatlikum struktuur maailmas ning see on ülesehitatud põhiväärtusele, milleks on inimõiguste austamine. See on põhjus, miks minu arvates on nii kiiduväärne ja julgustav, et parlamendi kõik fraktsioonid on ühiselt mõistnud hukka Kuuba võimude toimepandud inimõiguste kuritarvitused, rääkimata konstruktiivsest ja dialoogile vastuvõtlikust lähenemisviisist, mida EL on otsustanud Kuuba suhtes kasutada.

Me elame 21. sajandil ning arvamus- ja meelsuskriteod tuleks kõigi maailma riikide väärtuste seast kustutada, ükskõik kui pikk võib olla totalitaarsuse ja diktatuuri ajalugu. Sanktsioonide kehtestamise asemel rahvusvahelise dialoogi pidamist saab kasutada suhtumise muutmiseks, nii et keegi, kes ei nõustu oma valitsusega, ei kannataks kuritarvituste ja ebaõigluse all, mis on omased režiimidele, kes ei austa inimest.

Mitte kunagi ei tohi korduda sellised tragöödiad nagu see, mis juhtus Kuuba dissidendi Orlando Zapata Tamayoga, kes oli „süüdi” meelsuskriteos. Praegu on Kuubal teisigi poliitvange, kes on ohus. Inimõiguste tagajana peab EL sekkuma ja võtma diplomaatiliselt kiireid meetmeid, et Zapata tragöödia mitte kunagi ei korduks Kuubal ega, mis sellesse puutub, mitte kusagil maailmas.

Andrew Henry William Brons (NI), kirjalikult. – Ma mõistan tingimusteta hukka inimeste väärkohtlemise Kuubal (ja mujal). Ent ma jäin erapooletuks Kuuba-vastase resolutsiooni kui terviku suhtes. Üks põhjustest oli see, et resolutsiooniga taheti Euroopa Liidule ja selle ametnikele anda volitused võtta sõna ja tegutseda liikmesriikide nimel. Teine põhjus oli, et Euroopa Liidu paljud liikmesriigid annavad kohtu alla ja vangistavad

inimesi sõnavabaduse vägivaldliku väljendamise, ketserlike avamuste avaldamise või teisitimõtleva tegevuse eest. Parteidest, kes pooldavad poliitilist repressiooni Euroopas, on üdini silmakirjalik vibutada sõrme Kuuba-suguste riikide suhtes, kes jagavad nende repressiivseid ja ebademokraatlikke arvamusi ja tegusid.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin resolutsiooni ettepaneku poolt, mis käsitleb poliit- ja meelsusvangide olukorda Kuubal. Me kordame, et kõik poliit- ja meelsusvangid tuleb kohe vabastada! Me usume, et Kuuba dissidentide kinnipidamine nende vaadete ja rahumeelse poliitilise tegevuse tõttu on inimõiguste deklaratsiooni rikkumine.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ja Åsa Westlund (S&D), kirjalikult. – (SV) Meie, Rootsi sotsiaaldemokraadid, jagame muudatusettepanekus esitatud arvamust, et Kuuba-vastane blokaad tuleb lõpetada. Me arvame siiski, et see avaldus ei sobi sellesse resolutsiooni ettepanekusse, sest selles käsitletakse meelsusvange.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Orlando Zapata Tamayo suri nälga, sest nõudis, et teda koheldakse sellena, kes ta oli: poliitvang, keda kiusati taga režiimiga, mis hoolimata juhtide vahetusest jätkab oma kodanike valitsemist raudse käega ja keelab neil ühineda või vabalt väljenduda.

Tema surma traagilised asjaolud peaksid meid kõiki häbi tundma panema. Eriti poliitiliste otsuste langetajaid, kes José Luis Rodríguez Zapatero ja saadiku Moratinose jälgedes on pööranud Euroopa poliitikat Kuuba suunas.

Kõik, mida Euroopa Liit selle lepituskatsega saavutas, oli karistamatustunde suurendamine, pannes demokraadid – kes väärivad meilt palju rohkem – end rohkem isoleeritumana tundma.

Ma loodan, et naastakse kindla demokraatliku poliitika juurde, mis leevenes alles hiljuti. Ma tahan, et Euroopa Liit tunnistaks lõpuks, et poliitika muutus osutus täielikuks läbikukkumiseks. Samuti tahan ma, et Oswaldo Payá ja Daamid Valges saaksid Euroopas vabalt reisida, et paljastada Kuubal toimuvate sündmuste asjaolusid.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Me hääletasime resolutsiooni vastu seetõttu, et parlamendi enamus kasutas poliitilisel eesmärgil ära Zapato Tamayo näljasurma Kuuba vanglas, ehkki ta sai meditsiinilist abi. Nad tahavad nurjata eesistujariigi Hispaania avalikult väljendatud kavatsust lõpetada ühine seisukoht Kuuba suhtes. Jälle kord ründavad nad Kuubat ja selle rahvast sooviga sekkuda riigi iseseisvusesse ja suveräänsusesse, majandus- ja sotsiaalsesse edusse ja eeskuju andvasse internatsionaalsesse solidaarsusesse.

Kapitalism ei ole inimkonna tulevik. Kuuba on jätkuvalt näide sellest, et on võimalik ehitada üles ekspluateerijatest ja ekspluateeritavatest vaba ühiskond, sotsialistlik ühiskond. Kapitalismi esindajad Euroopa Parlamendis ei tunnista seda tõsiasja. Nad üritavad vältida igakülgset poliitilist dialoogi Kuuba valitsusega samade kriteeriumide alusel, mida EL kohaldab kõikide riikide suhtes, kellega ta suhtleb.

Nad ei mõista hukka USA embargot Kuuba suhtes, mille kohest lõpetamist on Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peaassambleelt taotletud 18 korral. Nad ei räägi midagi viie Kuuba kodaniku olukorrast, kes on olnud USAs vangistuses alates 1998. aastast, ilma et nende üle oleks peetud õiglast kohut, ja nad ignoreerivad seda, et USA annab jätkuvalt varjupaika Kuuba kodanikule, kes algatas pommirünnaku reisilennuki vastu, milles hukkus 76 inimest.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), kirjalikult. – (PL) Täna sel hääletamisel kiitsin ma heaks resolutsiooni, mis käsitleb poliit- ja meelsusvangide olukorda Kuubal. Euroopa Parlamendina peame me selgesõnaliselt hukka mõistma Havanna režiimi tavade ning võtma sõna sõltumatute ajakirjanike, rahumeelsete dissidentide ja inimõiguste kaitsjate õiguste eest. Vastuvõetud resolutsioonis väljendame me sügavat solidaarsust kõigi kuubalastega ning kiidame heaks nende pingutused demokraatia saavutamiseks ning põhiõiguste austamiseks ja kaitsmiseks. Ma olen pärit riigist, milles rahvaliidumine tõusis üles kommunistliku režiimi vastu – Solidaarsuse liikumine. Kuigi Poola ja teised Kesk- ja Ida-Euroopa riigid, kes täna kuuluvad Euroopa Liitu, on praeguseks jätnud valusad kogemused kommunistliku režiimi all selja taha, ei tohi me unustada neid, keda vangistatakse ja kiusatakse taga selle eest, et nad igatsevad demokraatiat, vabadust ja sõnavabadust.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) ELil ei saa olla romantilist nägemust Kuuba poliitilisest režiimist, mis on ehtne kommunistlik diktatuur ja põhineb üheainsa partei loogikal, mis rikub inimõigusi, rõhub kodanikke, kiusab taga ja likvideerib poliitilisi vastaseid ning vangistab loendamatu hulgal inimesi, kelle ainus süü on arvamuse omamine.

Orlando Zapata surm oli lihtsalt veel üks maailma šokeerinud juhtum, mille Euroopa Parlament peab kindlalt hukka mõistma, ilma kõhkluste ja valeõigustusteta. See tõttu olen ma vastu mõnede vasakäärmuslastest

liikmete püüetele seda kohutavat kuritegu ilustada poliitilises mõttes, millega soovitakse vaid seadustada režiimi, mis ei ole ei talutav ega vastuvõetav.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjalikult. – (ES) Ma hääletasin Kuubat käsitleva resolutsiooni RC-B7-0169/2010 vastu, sest ma usun, et tegemist on vahelesegamisega, millega rikutakse rahvusvahelist õigust. Oma häälega väljendasin oma hukkamõistu selle poliitilise manipulatsiooni suhtes, mille ainus eesmärk on taunida Kuuba valitsust. Parlamendiliikmed, kes selle teksti poolt hääletasid, on need, kes ikka ja jälle on keeldunud esitama siin parlamendis resolutsiooni, millega mõistetakse hukka Hondurases toimunud riigipöõre. Kõnealuses resolutsioonis kutsutakse Euroopa Liitu tungivalt üles näitama tingimusteta toetust Kuuba poliitilise režiimi muutmise suhtes ning samuti tehakse selles ettepanek kasutada selle eesmärgi saavutamiseks Euroopa koostöömehhanisme, mis on vastuvõetamatu ja rahvusvahelise õigusega vastuolus olev vahelesegamine. Ameerika Ühendriigid on üle 50 aasta säilitanud Kuuba suhtes majanduslikku, kaubanduslikku ja rahanduslikku embargot, millega häbematult rikutakse rahvusvahelist õigust ja millel on olnud rängad tagasilöögid kuubalaste majandusele ja elamistingimustele. Sellest hoolimata on Kuuba valitsus jätkuvalt taganud oma kodanikele üldise juurdepääsu tervishoiule ja haridusele.

Andreas Mølzer (NI), kirjalikult. – (DE) Ma hääletasin Kuubat käsitleva ühisresolutsiooni poolt, sest ka ELi jaoks on oluline väljendada selgelt mõtet, et selles siiani kommunistliku valitsuse all olevas riigis on vajalik kiire demokratiseerimine. Dissidentide ja poliitiliste vastaste vangistamine on kommunistlikele riikidele tüüpiline, kuid Kuubas praktiseeritakse seda ülemääraselt. Eriti skandaalne on asjaolu, et ametiasutused ei luba isegi näljastreigi tagajärjel surnud vangi perel matust korraldada.

Jääb loota, et saare poliitilise süsteemi muutumine saavutatakse võimalikult ruttu. Sellest hoolimata on siiski nii ELi kui ka USA jaoks tähtis kohaldada igal pool ühesuguseid standardeid. Vastuvõetamatu on, et USA annab pommirünnakutesse segatud kuubalastele nn poliitilise varjupaiga. Ainult siis, kui ise vastad kehtestatud kriteeriumidele, võid teha tõhusat kriitikat.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – (ES) Ma hääletasin Kuubat käsitleva resolutsiooni ühisettepaneku (RC-B7-0169/2010) poolt, sest nagu ma eilsel arutelu ütlasin, on hoolimata meie seisukohtadest Kuuba suhtes Orlando Zapata Tamayoga juhtunu iseenesest kahetsusväärne sündmus.

Samuti toonitan, et peame nõudma vabadust kõigile poliit- ja meelsusvõngidele Kuubal ja mujal maailmas, kuid sellegipoolest annan nõu meetmete võtmise vastu, nagu embargo ja blokaad, mis on juba tõestanud, et ei vii Kuubat demokraatia ega liberaliseerimise poole. On selge, et saarel on vaja kindlasti muutuseid, ning Euroopa Liit peaks neid jälgima, et üleminek demokraatiale tooks Kuuba rahvale kasu.

Alf Svensson (PPE), kirjalikult. – (SV) USA kaubandusembargo Kuuba vastu on kestnud 48 aastat. Embargo mõjutab Kuuba elanikkonda ning seda kasutatakse pidevalt ja korduvalt ära Castro režiimi puuduste väljavabandamiseks. Väidetakse, et kõik on Ameerika embargo süü ja seetõttu ei saa Kuuba rahvas selgelt süüdistada kommunistlikku valitsust ja ennast sellest distantseerida. Kuuba demokraatlik opositsioon tahab embargo lõpetamist. 29. oktoobril 2009 hääletas 187 ÜRO liikmesriiki embargo lõpetamise poolt. Kolm hääletas selle kehtimajäämise poolt ja kaks jäi erapooletuks. Mitte ükski ELi liikmesriik ei hääletanud embargo säilitamise poolt. Minevikus on Euroopa Parlament Kuuba-vastase embargo hukka mõistnud ja kutsunud üles selle kohesele lõpetamisele kooskõlas ÜRO peaassamblee korduvalt esitatud nõudmisele. (P5_TA(2003)0374) Euroopa Parlament on samuti nentunud, et embargo ei täida oma eesmärki. (P6_TA(2004)0061) Resolutsioonis RC-B7-0169/2010 viidatakse poliit- ja meelsusvõngide olukorrale Kuubal. Hääletusele eelnenud arutelul esitasin ma ettepaneku esitada Kuubale ultimaatum. Embargo lõpetatakse ja kuue kuu jooksul tuleb vabastada kõik meelsusvõngid ning alustada reformidega. Kui režiim tingimustest kinni ei pea, siis rakendavad USA, EL ja Kanada uusi ja arukamaid sanktsioone, mis on sihtitud Kuuba juhtkonna vastu, nagu riigile seatav reisimiskeeld ja Kuuba varade ja välisinvesteeringute külmumine.

Resolutsiooni ettepanek B7-0148/2010

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) EL on võtnud kohustuse kärpida 2020. aastaks kasvuhoonegaaside heitkoguseid 20%, vähendada energiatarbimist 20% ning toota vähemalt 20% tarbitavast energiast taastuvallikatest. Lisaks on ELi eesmärk olla globaalseks eeskujuks ressursside kokkuhoidmisel ning keskkonna kaitsmisel.

Kõnealuseid ambitsioonikaid eesmärgi on võimalik saavutada üksnes siis, kui EL tervikuna ja iga liikmesriik eraldi võtavad tähtaegade osas selged kohustused. Investeeringud väheses süsinikdioksiidiheitega energiatehnoloogiatesse on olulise tähtsusega, et saavutada eesmärgid, mis on seatud 2020. aastaks, mis ei

olegi nii kaugel, kui tundub. Nende eesmärkide täitmiseks on vaja märkimisväärt rahalist panust: hoolikate arvutuste tulemusel 58 miljardit eurot nii avaliku kui ka erasektori allikatest.

Rahaline, logistiline ja administratiivne panus teeb aga EList uuenduses ülemaailmse liidri ning sellel on positiivne mõju selle majandusele, sest luuakse töökohti ning avanevad uued väljavaated teaduse valdkonnas, mis on olnud aastakümneid ebaõiglaselt alarahastatud. Investeeringud vähese süsinikdioksiididega energiaallikatesse annavad tulemusi keskmises ja pikas perspektiivis, mõjudes positiivselt kogu Euroopa Liidule.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Ülitähtis on toonitada radikaalset muutust ühiskonnas, mis põhineb säästlikel linnadel, detsentraliseeritud energiatootmisel ja tööstuslikul konkurentsivõimel. See poliitika on hädavajalik õitsva ja säästliku ühiskonna jaoks, mis on valmistunud kliimamuutuste, energia tarnekindluse ja globaliseerumisega seotud väljakutseteks ja on puhaste tehnoloogiate valdkonnas maailma liider. SET-kavaga kavatakse kaasa aidata konkreetselt puhaste tehnoloogiate väljatöötamisele. Ma tervitan teatistes esitatud olulisi suuniseid selle kohta, kuidas korraldada sekkumise loogikat avaliku ja erasektori vahel, ühenduse, riikliku ja piirkondliku rahastamise vahel. Siiski on hädavajalik suurendada teadusuuringute riiklikku rahastamist puhaste tehnoloogiate valdkonnas. Euroopal on ikkagi vaja luua tingimused erainvesteeringute suurendamiseks teadusuuringutesse, tehnoloogilisesse arengusse ja energia valdkonna näidisprojektidesse. Eluliselt tähtis on minna sõnadelt tegudele. Järgmises ELi finantsperspektiivis ja kaheksandas teadusuuringute ja tehnoloogia raamprogrammis tuleks prioriteediks seada energiapoliitika, võitlus kliimamuutustega ja keskkond. See on ainus viis, kuidas suudame säilitada meie tööstuse konkurentsivõime, edendada majanduskasvu ja luua töökohti.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin Euroopa Parlamendi resolutsiooni poolt, mis käsitleb investeeringuid vähese süsinikdioksiididega tehnoloogiate arendamisesse (SET-kava), kuna majanduskriisi tõhusaks lahendamiseks peaks olema prioriteediks investeerimine kõnealustesse uutesse tehnoloogiatesse, millel on kõige suurem potentsiaal luua töökohti. Ma usun, et nende investeeringutega saaks luua uusi võimalusi ELi majanduse ja konkurentsivõime arendamiseks.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Komisjoni esitatud SET-kavas tehakse ettepanek investeerida teadus- ja arendustegevusesse, et töötada välja tõhusad ja säästlikud vähese süsinikdioksiididega puhta energia tehnoloogiad, millega on võimalik tagada heitkoguste vajalik vähendamine ilma Euroopa tööstusi ohtu seadmata ja millega võetakse seega kohustus säästlikuks arenguks, ning me usume, et seda on mõeldud tõsiselt.

Uued energiapoliitikad, eriti üldise kriisi kontekstis, ei tohi silmist kaotada majanduslikku tõhusust ega mingil viisil ohustada Euroopa rahvaste majanduslikku jätkusuutlikkust, kuid see ei tohi tähendada keskkonnakaitsemeetmete väiksemat tõhusust.

Sellel põhjusel kutsun tungivalt üles uuele lähenemisviisile energiapoliitika suhtes, mis põhineks puhtal energial, meie käsutuses olevate loodusressursside tõhusamal kasutamisel ning ulatuslikel investeeringutel teadusuuringutesse ja keskkonnasõbralikumatesse tehnoloogiatesse, et me saaksime säilitada Euroopa konkurentsivõime ja oleks võimalus luua töökohti uuendusliku ja säästliku majanduse keskkonnas.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Ma tervitan SET-kava (energiatehnoloogia strateegiline kava) eesmarke, milles toonitatakse vähese süsinikdioksiididega ühiskonna arendamist. SET-kavaga soovatakse kiirendada vähese süsinikdioksiididega tehnoloogiate väljatöötamist ja -arendamist. Kõnealune kava hõlmab meetmeid, mis on seotud kavandamise, rakendamise, ressursside ja rahvusvahelise koostööga energiaspektori uuenduslike tehnoloogiate valdkonnas. Mitmetes uuringutes hinnatakse, et Euroopa eesmärgi, milleks on 20% ulatuses taastuvenergia kasutuselevõtt, tulemuseks on 2020. aastaks miljonid uued töökohad. Lisaks luuakse kaks kolmandikku neist töökohtadest väikese ja keskmise suurusega ettevõtetes. Selle lahenduse jaoks on vaja arendada rohelisi tehnoloogiaid. Seetõttu on meil vaja SET-kava jaoks suuremat rahastamist, mida ma soovitan leida finantsperspektiivi järgmisel läbivaatamisel. Samuti peame edendama rohelisi tehnoloogiaid ja oskustöölist haridusesse ja teadusesse investeerimise teel. Mida varem hakkame töötama vähese süsinikdioksiididega ühiskonna nimel, seda rutem me kriisist väljume.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Vähese süsinikdioksiididega tehnoloogiate väljatöötamine ja rakendamine on äärmiselt tähtis ja mitte ainult keskkonnaga seotud põhjustel – mille seas on vajadus vähendada süsinikdioksiidide atmosfääri paiskamist –, vaid ka energiaga seotud põhjustel, kui arvestada vältimatult järk-järgult fossiilkütusevarude, millest inimkond on väga sõltuv, nappust ja lõpuks nende ammendumist.

Kahjuks ei pakuta nii SET-kavas kui ka äsja vastuvõetud resolutsioonis mitte vaid pelgalt probleemile – nii arvesse võetavate tehnoloogiate kui ka energiaressursside ning tarbimise vähendamise vajaduse osas – poolikut lähenemisviisi, vaid nendes peetakse investeeringut ikka veel üheks heaks ärivõimaluseks (tänu millele mõned, valitud vähesed teenivad paljude teiste arvelt suuri summasid) ja mitte keskkonna- ja energiavaldkonna vältimatuseks, et kaitsta inimkonna ühiseid huvisid.

On märkimisväärne ja paljastav, et resolutsiooni muudatusettepanekute üle hääletamisel eelistati atmosfääri paisatavate süsinikdioksiidi heitkogustele „ambitsioonikate vähendamiseesmärkide” seadmisele varianti „edendada ülemaailmset süsinikdioksiidi heitkogustega kauplemist”.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Väheste süsinikdioksiididega tehnoloogiate kasutamine, millega loomulikult produtseeritakse vähem süsinikdioksiidi, on positiivne ja ihaldusväärne.

Me ei saa siiski nõustuda, et tehnoloogilise arengu ja niinimetatud SET-kava tõhustamise arvelt püütakse leida veel ühte vabandust liikmesriikide energiapolitika nõrgendamiseks.

Lugedes komisjoni sõnu „Euroopa energiatehnoloogia strateegiline kava on ELi energia- ja kliimapolitika tugisammas tehnoloogiavaldkonnas”, ei jää kahtlustki, et Euroopa Komisjoni tegelik kavatsus on nõrgendada liikmesriikide suveräänsust nii olulises valdkonnas kui rahvuslikud energiasstrateegiad.

Resolutsiooni ettepanek sisaldab detailsemalt tahkusi, millega me ei saa nõustuda, eelkõige „ülemaailmse süsinikdioksiidi heitkogustega kauplemise” edendamisega, kuna see lahendus on juba näidanud, et ei paku eeliseid süsiniku heitkoguste vähendamiseks, ning ka mitte avaliku ja erasektori partnerluste juurdeloomisega, rõhutades, et „oluliselt tuleks suurendada avaliku sektori osa”, st kasutada avaliku sektori raha erahuvide ka kasumite teenimiseks.

Seega hääletas meie fraktsioon vastu.

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjalikult. – Austatud juhataja! Säästlikud ja tõhusad väheste süsinikdioksiididega tehnoloogiad on hädavajalikud selle hiiglasliku süsinikdioksiidide vähendamise ülesande täitmiseks, mis meil tuleb siin ELis ja kogu maailmas lahendada. Seetõttu tervitasin ma seda, kui kiiresti parlament koostas sellel teemal resolutsiooni eelnõu, andes selgelt komisjonile ja nõukogule märku sellest, et SET-kava on ajakohane ja tähtis. Kui meil on oma missiooniga tõsi taga, siis on ilmne, et vajame väheste süsinikdioksiididega tehnoloogiate kõiki vorme, kaasa arvatud säästlikku tuumaenergiat. Sellepärast olen õnnelik, et kustutasime põhjendusest I sõnastuse, mis oli vaid järjekordne püüe asetada tuumatehnoloogia valgusesse, mida see tänapäeval ei vääri. Sellel põhjendusel oleks võinud olla negatiivne mõju „säästlike väheste süsinikdioksiididega tehnoloogiate” kontseptsioonile, sest selle järgi ei oleks tuumatehnoloogia sinna alla kuulunud. Tõde on siiski selles, et me ei saa ELis endale lubada seda mitte kasutada, kui me tahame kliimamuutusesse tõsiselt suhtuda. Seni kuni taastuvenergiad hakkavad realselt tõhusaid tulemusi andma ning tagavad pideva energiavoo, peame me toetuma sellesugustele väheste süsinikdioksiididega tehnoloogiatele.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Investeeringud väheste süsinikdioksiididega tehnoloogiatesse tuleb seada prioriteediks, sest see on üks tõhusamatest kliimamuutuse vastu võitlemise viisidest, valmistades ELi ette roheliseks majanduseks. Arukatele väheste süsinikdioksiididega lahendustele tuleks seega pöörata erilist tähelepanu, kusjuures kõige vähem tähtsam ei ole nende rahastamine, et saavutada ELi 2020. aastaks seatud keskkonnanäesmärgid.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Ma jäin resolutsiooni ettepaneku „Investeeringud väheste süsinikdioksiididega tehnoloogiatesse” üle hääletamisel erapooletuks, sest kuigi selles sisaldus mitmeid mõistlikke lähenemisviisi, toetatakse sellega tuumaenergia edasiarendamist, millega ma seonduvate riskide tõttu ei saa nõus olla. Resolutsiooni ettepanekus osutatakse õigesti sellele, et siiani on teadusuuringuid liiga vähe rahastatud. Selleks aga, et Euroopa jääks teiste globaalsete tegijatega võrreldes konkurentsivõimeliseks, tuleb uurimisprojektide rahastamist siiski ulatuslikult laiendada, eriti uute energiaallikate valdkonnas. Uute väheste süsinikdioksiididega tehnoloogiate väljatöötamine energiasektoris kaitseb loodetavasti mitte ainult selles sektoris praegu olemasolevaid töökohti, vaid tänu nendele luuakse juurde palju kõrget kvalifikatsiooni nõudvaid töökohti. Ma usun siiski, et selles osas tuleks investeeringud suunata päikeseenergia ning süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise valdkondadesse. Investeeringute tuumaenergiasse, arvestades võimalike ränkade tagajärgedega, üle tuleb järele mõelda ja need ümber korraldada. Kõnealune uus poliitiline suund energiaküsimustes parandab ka energia varustuskindlust ELis ning aitab järsemalt saavutada sõltumatuse välisarnijatest.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – (ES) Sarnaselt Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioonile hääletasin ma eri põhjustel resolutsiooni ettepaneku (B7-0148/2010), mis käsitleb investeerimist vähese süsinikdioksiididega tehnoloogiate arendamisse (SET-kava), vastu; eriti kuna võeti vastu muudatusettepanek, millega nõuti I põhjenduse väljajätmist, mis meie jaoks oli olulise tähtsusega; selles lõigus tehti ettepanek, et Euroopa kuues tööstusalgatus „Säästlik tuumaenergia” tuleks ümber nimetada lihtsalt „Tuumaenergiaks”. Me arvame, et „säästliku tuumaenergia” kontseptsioon on mõttetu, kuna parimal juhul on võimalik vähendada ohtu keskkonnale ja inimeste tervisele ning tuumaenergia arendamisest ja kasutamisest tulenevat tuumarelva leviku ohtu, kuid neid ohte ei ole võimalik välistada.

Resolutsiooni ettepanek RC-B7-0139/2010

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin selle resolutsiooni ettepaneku poolt, et väljendada oma südametunnistuse mõlema looduskatastroofi ohvrite pärast ning oma solidaarsust nende perede ja sõpradega. Katastroofides kannatasid tõsiselt mitmed liikmesriigid ja piirkonnad.

Ma väidan seega, et Euroopa jaoks on hädavajalik sellistele sündmustele viivitamata reageerida, nimelt Euroopa solidaarsusfondi kasutuselevõtu teel, millega näidatakse ELi solidaarsust kõigi kannatanutega.

Praegusel hetkel on tähtis eriti arvesse võtta, et saartel ja äärepoolseimatel piirkondadel tuleb lisaks seal alati olevatele püsivatele takistustele nüüd silmitsi seista hävinenud infrastruktuuri, inimeste, ettevõtete ja põllumajandusliku hävinenud vara probleemiga ning paljudel juhtudel ei saa nad kohe asuda tavapärase tegevuse juurde, eriti piirkondades, mis sõltuvad peamiselt ainult turismist, kuna meediakajastus võib potentsiaalseid külastajaid eemale peletada.

Seega on vaja pöörduda komisjoni ja nõukogu poole kohesteks meetmeteks, et nõukogu vaataks uuesti läbi ettepaneku muuta Euroopa solidaarsusfondi kasutamine lihtsamaks, kiiremaks ja paindlikumaks.

Samamoodi on tähtis läbi vaadata koos asjaomaste liikmesriikidega Euroopa kavad ning struktuuri-, põllumajandus- ja sotsiaalfondid, et parandada reageerimist katastroofide tagajärjel tekkinud vajadustele.

Elena Băsescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Ma hääletasin resolutsiooni ettepaneku poolt, mis käsitleb ulatuslikke looduskatastroofide, mis leidsid aset Madeiral, ja tormi Xynthia mõjusid Euroopas. Ma usun, et Euroopa Liit peab näitama solidaarsust nendega, kes nende looduskatastroofide tagajärjel kannatasid. Need tabasid piirkondi Portugalis, Lääne-Prantsusmaal, eri piirkondi Hispaanias, eriti Kanaari saartel ja Andaluusias, samuti Belgiat, Saksamaad ja Hollandit. Lääne-Prantsusmaal põhjustas torm umbes 60 inimese hukkumise ning paljude inimeste kadumise, rääkimata mitme tuhande kodu hävimisest. Euroopa Liit saab kannatanud piirkondadele finantstoetust anda Euroopa Liidu Solidaarsusfondi kaudu. On äärmiselt tähtis, et ulatuslike looduskatastroofide korral valitseks liikmesriikide vahel solidaarsustunne. Kannatanud alade ülesehitamiseks tuleb tagada ametiasutuste vaheline koordineerimine kohalikul, riiklikul ja ELi tasandil. Unustada ei tohi ka tõhusaid ennetusmeetmeid. Me peame nii praegu kui ka tulevikus tagama, et Euroopa fondid jõuaksid kannatanud piirkondadesse nii kiiresti kui võimalik, et abistada looduskatastroofides kannatanuid.

Regina Bastos (PPE), kirjalikult. – (PT) 20. veebruaril leidis Madeiral aset ainulaadne meteoroloogiline nähtus, mille tagajärjel oli vähemalt 42 hukkunut, 32 teadmata kadunut, 370 kodutuksjäänut ja umbes 70 vigastatut.

27. ja 28. veebruaril oli ühe teise ilmastikunähtuse Lääne-Prantsusmaal Atlandi rannikul (Poitou-Charentes ja Pays de la Loire) tagajärjel 60 hukkunut, 10 teadmata kadunut ja 2000 kodutuksjäänut. See torm isoleeris ka mitmed Hispaania piirkonnad, eriti Kanaari saartel ja Andaluusias.

Lisaks inim- ja psühholoogilistele kannatustele põhjustasid need meteoroloogilised nähtused ulatusliku hävingu äärmiselt tõsiste sotsiaalsete ja majanduslike mõjudega nimetatud piirkondade majandustegevusele, kuna paljud inimesed kaotasid kõik, mis neil oli.

Ma hääletasin kõnealuse resolutsiooni ettepaneku poolt, millega kutsutakse komisjoni viivitamata võtma kõiki meetmeid, mis on vajalikud Euroopa Liidu Solidaarsusfondi (EUSF) kasutuselevõtuks kõige kiireloomulisemal ja kõige paindlikumal viisil, eraldades ohvrite abistamiseks maksimaalse võimaliku summa.

Ma rõhutaksin vajadust uue EUSFi määruse koostamise järele kooskõlas komisjoni ettepanekuga, et lahendada looduskatastroofidega kaasnevaid probleeme paindlikumalt ja tõhusamalt.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Madeirat 20. veebruaril laastanud torm põhjustas Madeira piirkonnas tohutuid inim- ja materiaalseid kahjusid. ELi roll on eluliselt tähtis, sest selle käsutuses on mehhanismid ja vahendid, nagu solidaarsusfond, struktuurifondid – Euroopa Regionaalarengu Fond ja

Euroopa Sotsiaalfond – ja ühtekuuluvusfond, mis tuleb kasutusele võtta ja mida on vaja kasutada kiiresti, paindlikult ja lihtsustatud korras. Ma tervitan resolutsiooni ettepanekut, milles Euroopa Komisjonil palutakse kohe Portugali valitsuselt taotluse saamisel algatada meetmed, mis on vajalikud Euroopa Liidu Solidaarsusfondi (EUSF) kasutuselevõtuks kõige kiiremal ja paindlikumal viisil ja kõige suuremas võimalikus ulatuses. Ma kutsun Euroopa Liidu institutsioone solidaarsusele, et nad kiiresti ja paindlikult kasutaksid ühtekuuluvusfondi, pidades silmas Madeira eristaatust ELi saare- ja äärepoolseima piirkonnana. Ma apelleerin Euroopa Komisjoni heale taatele seoses läbirääkimistega piirkondlike rakenduskavade INTERVIR+ (ERDF) ja RUMOS (ESF), samuti Madeirat käsitleva osa rakenduskavas „Temaatiline territoriaalne suurendamine” (ühtekuuluvusfond) läbivaatamiseks.

Nessa Childers (S&D), kirjalikult. – Ma hääletasin selle raporti poolt ja olin väga rõõmus, kui parlament selle vastu võttis. Pärast sarnaseid, ehkki mitte nii karme ilmastikutingimusi Iirimaa, sealhulgas üleujutused ja hiljutine lumesadu, tean ma, kui sügavalt need tragöödiad mõjutavad peresid ja ELi kodanikke, ning on oluline, et see täiskogu teeks kõik, et anda abi igal võimalikul viisil.

Carlos Coelho (PPE), kirjalikult. – (PT) Madeirat 20. veebruaril tabanud looduskatastroof on jätnud endast järele mahajäetud paiga, kannatavad inimesed ja ulatusliku hävingu, millel on laastavad tagajärjed majandus- ja tootmisstruktuuridele.

Nädal hiljem jättis üks teine looduskatastroof – torm Xynthia – laastavad tagajärjed Lääne-Prantsusmaa piirkonda ja mitmesse Hispaania piirkonda.

Ma soovin ühineda nendega, kes tunnevad südamevalu, ja väljendan oma solidaarsust nendega, kes selles tragöödias kannatasid nii inim- kui ka materiaalsete kahjude mõttes.

On eluliselt tähtis anda inimestele abi ning samuti taastada infrastruktuur, avalikud rajatised ja olulised teenused.

Vastab tõele, et solidaarsusfondist saab väljamakseid teha alles pärast fondi kasutuselevõtu menetluse lõppemist ning vastava heakskiidu saamist nõukogult ja parlamendilt. Praeguses olukorras on siiski väga raske paluda oodata inimestel, kes seisavad silmitsi tohutute raskustega, oma normaalse elukorralduse taastamist. Seega palume kiirust ja paindlikkust fondide kättesaadavaks tegemisel ja erakorraliste meetmete võtmisel Madeira abistamiseks.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Selle aasta 20. veebruaril toimus Madeiral tragöödia, mida iseloomustasid enneolematud valangulised vihmad, tugevad tuuled ja tohutud lained. See jättis endast järele vähemalt 42 hukkunut, mitmeid teadmata kadunuid, sadu kodutuksjäänuid ja tosinaid vigastatuid. Ma tahaksin esile tõsta Madeira piirkondliku valitsuse ja asutuste tragöödiale kiiresti ja koordineeritult reageerides tehtud vahetuid jõupingutusi. 27.–28. veebruaril 2010 leidis aset Lääne-Prantsusmaal – eriti Poitou-Charentes'i ja Pays de la Loire'i piirkondades – väga tugev ja laastav torm nimega Xynthia. Sellest jäi maha 60 hukkunut, mitmeid kadunuid ning tuhandeid kodutuksjäänuid. Nende tragöödiatega seoses soovin ma näidata oma südamevalu ja tugevat solidaarsust kõigi kannatanud piirkondadega, avaldada kaastunnet ohvrite peredele ning austust otsimis- ja päästemeeskondadele. Ma pöördun komisjoni poole, et ta kohe vastava liikmesriigi palve saamisel astuks vajalikud sammu, et võtta kasutusele nii suur osa Euroopa Liidu Solidaarsusfondist kui võimalik. Nende palvete hindamisel peab komisjon arvesse võtma üksikute regioonide omapära, eriti isoleeritud ja perifeersete piirkondade haprust.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Ma kiitsin heaks kõnealuse resolutsiooni ettepaneku, mis käsitleb meetmeid, mida tuleb võtta pärast seda, kui üle meie territooriumi käis laastav ja surmakülvav torm Xynthia. Me ei peaks otsima süüdlasi, vaid esmajoones näitama Euroopa solidaarsust mitmeid Euroopa riike tabanud katastroofi ohvrite toetamise teel. Me ei pea mitte ainult rakendama solidaarsusfondi, vaid see abi peab tulema ka ühtekuuluvusfondist, Euroopa Regionaalarengu Fondist, Euroopa Sotsiaalfondist ja Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist. Lõpetuseks, me peame julgustama kindlustusfirmasid võimalikult kiiresti sekkuma, ja õppima sellistest sündmustest, kui edaspidi anname välja planeerimislubasid.

Filip Kaczmarek (PPE), kirjalikult. – (PL) Kallid kolleegid! Ma kiitsin heaks resolutsiooni ettepaneku, mis käsitleb ulatuslikku looduskatastroofi Madeira autonoomses piirkonnas ja tormi Xynthia mõjusid Euroopas. Keskendugem Madeirale, sest seal tekitas katastroof kõige suuremaid kahjusid! Me oleme loomas suurt ja tugevat ühendust paljudel põhjustel, kuid ka selleks, et saaksime üksteist rasketel aegadel abistada. Praegu vajavad abi Madeira ja teised piirkonnad, sest neid on tabanud tormi rängad tagajärjed. Meie kohustus on aidata neid, kes meie abi vajavad. Ma loodan, et resolutsiooni ettepanek aitab kaasa tragöödia mõjude tõhusale likvideerimisele. Ma tunnen sügavalt kaasa kõikidele ohvritele ja nende peredele. Täna teid!

Véronique Mathieu (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Viimastel nädalatel on mitmeid ELi piirkondi tabanud looduskatastroofid: Madeira, seejärel Lääne-Prantsusmaa ja eri Hispaania piirkonnad. Nende ägedate meteoroloogiliste nähtuste põhjustatud inim- ja materiaalsed kahjud on jätnud meisse, Euroopa Parlamendi liikmetesse sügava jälje. See selgitab täna Euroopa Parlamendis hääletatud resolutsiooni ettepanekut loodusõnnetuste kohta; selles väljendatakse meie „sügavaimat kaastunnet” ja „solidaarsust” laastatud piirkondade elanikega. Euroopa solidaarsus peab kajastuma rahalises mõttes Euroopa Liidu Solidaarsusfondi kasutuselevõtuna ja muude Euroopa rahastatud projektide kujul. Seoses solidaarsusfondiga pean aga osutama sellele, et kehtiv määrus ei võimalda reageerida piisavalt paindlikult ja kiiresti; on olemas võimalus seda määrust muuta ning nüüd on kord Euroopa Nõukogu käes selles osas edasi liikuda. Ma hääletasin samuti muudatusettepaneku poolt, millega toetati Michel Barnier’ 2006. aastal tehtud ettepanekut luua Euroopa kodanikukaitse üksus. Mul on kahju, et seda ei ole vastu võetud; selle ettepaneku elluviimine parandaks ELi kriisidele reageerimise võimet.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hiljutine looduskatastroof Madeiral on tekitanud saarel kaose. Tormi Xynthia mõjud on olnud sama laastavad muudele Euroopa piirkondadele. EL peaks tingimusteta andma abi, väljendades ühiselt solidaarsust, võttes selleks kasutusele Euroopa Liidu Solidaarsusfondi. EUSF loodi eesmärgiga anda kiiret finantsabi loodusõnnetustes kannatanud liikmesriikidele.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) 20. veebruaril tabas Madeirat ulatuslik looduskatastroof, millega kaasnesid ennenägematud valangulised vihmahood, võimas torm ja ülikõrged lained ja mille käigus hukkus vähemalt 42 inimest ning paljud inimesed on siiani kadunud. Lisaks on sajad inimesed jäänud ilma koduta. Mõned päevad hiljem käis laastav torm Xynthia üle Prantsusmaa Atlandi ranniku, põhjustades ligi 60 inimese surma, eriti Poitou-Charentes’i ja Pays de la Loire’i ning Bretagne’i piirkondades. Ka seal on paljud inimesed kaduma jäänud.

Samuti on tuhanded inimesed jäänud koduta. Seega toetasin ma resolutsiooni ühissettepanekus tehtud ettepanekuid ELi finantsabiks nimetatud riikidele ja piirkondadele ning sellel põhjusel hääletasin ma resolutsiooni ettepaneku poolt. Eriti tuleb tagada, et liidu solidaarsusfond võetakse kiiresti ja paindlikult kasutusele.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *kirjalikult.* – (PL) Ma hääletasin Euroopa Parlamendi resolutsiooni ettepaneku RC-B7-0139/2010 vastuvõtmise poolt. Ökoloogilistest katastroofidest ja loodusõnnetustest on saanud meie igapäevaelu osa. Keskkonnamuutustest tingitud ohud on viimastel aastakümnetel kasvanud ning me peame tegema kõik võimaliku nende ennetamiseks.

Euroopa Liit oma 27 liikmesriigi ja poole miljardi kodanikuga peab lahendama mitte ainult kliima- ja keskkonnamuutustega seonduva, vaid kandma ka hoolt oma kodanike eest ning tagama neile parimad võimalikud tingimused kriisi järel ellu jäämiseks. Meie jõupingutused ei tohi siiski keskenduda ainult sündmuse toimumise järel abi andmisele. Euroopa Liidu eksisteerimise peamine põhjus on anda oma kodanikele turvalisuse tunne. Sellega seoses peavad asjakohased ELi institutsioonid astuma konkreetseid samme, et teostada järelevalvet piirkondade üle ja nende suutlikkuse üle võtta ennetavaid meetmeid.

Tormi Xynthia mõjude võimalikuks kiireks leevendamiseks peaksime kasutusele võtma Euroopa Liidu Solidaarsusfondi ning aitama kõiki neid, kes on selle katastroofiga seoses kannanud kahjusid. Vaenulikud ja valusad sündmused, mis mõjutavad teisi, peaksid alati ajendama meid tõhusalt tegutsema solidaarselt nendega, kes on kannatanud. Näidakem, et nii on see ka nüüd!

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – Ma jäin erapooletuks resolutsiooni suhtes, mis käsitleb ulatuslikku looduskatastroofi Madeira autonoomses piirkonnas ja tormi Xynthia mõjusid Euroopas (RC-B7-0139/2010), sest kaks meie peamist muudatusettepanekut lükati tagasi. Konkreetsemalt muudatusettepanek, milles osutati asjaolule, et Prantsusmaal on lubatud lammide ja looduslike märgalade hoonestamine ning et kinnisvaraga spekulierimise tõttu ehitati hooneid tundlikele aladele, ning teiseks muudatusettepanek, milles sedastati, et kõigi ühenduse fondide kasutamine selliste kavade rakendamiseks, eriti struktuurifondide, EARFDi, ühtekuuluvusfondi ja Euroopa solidaarsusfondi kasutamise eeltingimus peab olema säästlikkuse meetmete järgimine.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Ma tahaksin alustuseks väljendada oma solidaarsust Madeira looduskatastroofi ja tormi Xynthia ohvrite peredega. Looduskatastroofid on viimasel ajal kliimamuutuse tõttu hakanud üha sagedamini. Seetõttu peame me tagama, et Euroopa Liit oleks valmistunud reageerima nii kiiresti ja tõhusalt kui võimalik.

Ma hääletasin Euroopa Parlamendi resolutsiooni ettepaneku poolt, millega pöörduakse komisjoni poole palvega kaaluda võimalust suurendada ühenduse kaasfinantseerimise määra piirkondlikele rakenduskavadele. Ükski liikmesriik ei suuda ise toime tulla ulatusliku looduskatastroofiga. Selle tõttu peab Euroopa Komisjon kohandama Euroopa solidaarsusfondi, et tagada liikmesriigi, mida on tabanud katastroof, kiirem ja tõhusam fondile juurdepääs.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Kõnealuses resolutsiooni ettepanekus väljendatakse vajadust anda abi nendele Euroopa piirkondadele, mis olid hiljuti looduskatastroofide toimumispaigaks, nagu Madeira autonoomne piirkond. Tugevad vihmajärged 20. veebruaril tõid lisaks tõsistele inimtagajärgedele 42 hukkunut, mitmete vigastatut ja kodutuksjäänute kujul kaasa ka loendamatud tagasilöögid ja tõsised materiaalsed kahjud.

Selles kontekstis on eluliselt tähtis võtta kasutusele abi kannatanud piirkondadele, et nad saaksid toibuda katastroofide majanduslikest ja sotsiaalsetest tagajärgedest. Ma rõhutaksin eriti saare- ja äärepoolseimate piirkondade haprust, nagu Madeira juhtumi puhul, kus majanduse ja sotsiaalse olukorra erilise iseloomu tõttu on parima võimaliku abi andmine seda suurema elulise tähtsusega.

Ma kordaksin vajadust pöörduda Euroopa Komisjoni poole solidaarsusfondi paindlikuks kasutuselevõtuks ning samuti vaadata läbi ühtekuuluvusfondi rahastatavad piirkondlikud kavad eesmärgiga kohandada neid tragöödiast tõusetuvatele nõudmistele.

Sama asjakohane oleks vaadata läbi 2010. aastaks konkreetsetele projektide finantseerimiseks eraldatud rahalised vahendid kooskõlas struktuurifondide üldiste eeskirjadega aastateks 2007–2013.

Võttes arvesse Madeira loodusõnnetuse ulatust ja selle kustutatuid tagajärgi ning tormi Xynthia mõjusid, hääletasin ma esitatud dokumendi poolt.

10. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati kell 12.30 ja jätkus kell 15.00)

ISTUNGI JUHATAJA: Rainer WIELAND

asepresident

11. Eelmise istungi protokoll kinnitamine (vt protokoll)

12. Inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete rikkumise juhtumite arutamine(arutelu)

12.1. Gilad Shaliti juhtum

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete rikkumise juhtumite arutelu (koduorra artikkel 122), kõigepealt Gilad Shaliti juhtum (neli⁽²⁾ resolutsiooni ettepanekut).

Bastiaan Belder (IND/DEM), autor. – (NL) Austatud juhataja! Täna hommikul kella 8 paiku külastasin ma siin parlamendis Gilad Shalitile pühendatud veebilehte ja kohe torkas silma üks valus fakt: 1355 päeva, 3 tundi, 12 minutit ja 37 sekundit on röövitud Giladile keelatud igasugused kontaktid oma isa, ema, venna ja õega. Ent samalt veebilehelt leidsin ma ka järgmise lõigu Jeremia raamatust: „Sul on lootust tulevikuks, ütleb Issand. Su lapsed tulevad tagasi su oma maale”. Noam Shalit, kes on täna siin koos meiega, asetab oma lootuse ja usu teie kätte, samuti Iisraeli jumala kätte, et tema kallis poeg saaks vabaks.

Austatud juhataja, kallid kolleegid! Täna arutame me Gilad Shaliti juhtumit. Eile pärastlõunal Iisraeli delegatsiooniga toimunud erikohtumisel ma juba kinnitasin Noam Shalitile, et tema üritus – Gilad Shaliti vabastamine – on ka meie üritus. Las see arutelu ja see resolutsioon olgu sellest selged märgid, millele loomulikult peavad järgnema liidu välisasjade kõrge esindaja järelemeetmed. Eile hommikul rääkisin ma isiklikult sellest paruness Ashtoniga. Shaliti juhtum on meie üritus, Euroopa üritus.

(2) Vt protokoll.

Kallid kolleegid! Palun jääge sellele üritusele truuks ka edaspidi! Ma loodan teie peole! Laskem Euroopal muuta Lähis-Idas asju! Koos Noam Shaliti ja tema perega loodame juudi palve täitumist Shaliti jaoks, psalm 126, värss 1: „Kui Issand tõi tagasi Siioni vangid, siis olime nagu unenägijad”.

Frédérique Ries, autor. – (FR) Austatud juhataja, volinik! Gilad Shalit oli 19aastane, kui ta rööviti Gaza lähedal Hamasi rünnaku ajal. Mitte Gazas, vaid Iisraelis, kibbutzis, kus tema üksus oli paigutatud.

Ligi neli aastat on see noor mees elanud keldris; tal ei ole õigust võtta vastu külalisi, ei mingit arsti, advokaati, posti, kohtuprotsessi ja ei mingit Genfi konventsiooni Giladi jaoks – mitte midagi. Tema, keda teati – tegelikult ekslikult – kui sõdur Gilad Shalitti, oli armeeteenistuses, nagu kõik teisedki noored tema riigis.

Ta on üsna tagasihoidlik noor mees – nagu muide ta isagi, kellega ma olen mitmel korral kohtunud ja keda meil on hea meel täna siin saalis jälle tervitada –, noor mees, kes armastab matemaatikat, kes armastab jalgpalli ja kes oleks loomulikult naasnud tsiviilellu, kui ta nüüd neljandat aastat ei elaks urkas, lõigatuna maailmast ja lõigatuna oma perest.

Volinik, ma ei taha teile täna pärastlõunal rääkida poliitikast; ma ei taha teile rääkida Lähis-Idast, konfliktidest, kauplemisest ega vangide vahetamisest. Meie parlament pöördub täna teie poole üksmeelselt, et te aitaksite noorel mehel – noorel iisraellasel, noorel prantslasel, noorel eurooplasel – pöörduda tagasi koju.

Sellepärast kirjutan ma täna koos selle resolutsiooni kaasautorite ja kuue poliitilise fraktsiooni liikmega – Sari Essayah, Daniel Cohn-Bendit, Richard Howitt, Charles Tannock ja Bastiaan Belder, kes just äsja sõna võttis –, paruness Ashtonile.

Me kutsume paruness Ashtonit, kes järgmisel kolmapäeval sõidab Iisraelisse ja Gazasse, tungivalt üles kasutama kogu oma mõjuvõimu, et nõuda Gilad Shaliti vabastamist, mõjuvõimu, mis tal on tänu meie tänase resolutsiooni mandaadile, mõjuvõimu tänu 500 miljonile Euroopa kodanikule, keda me siin täiskogul esindame.

(Aplaus)

Proinsias De Rossa, autor. – Austatud juhataja! Ma tervitan fraktsioonidevahelist resolutsiooni, millega kutsutakse üles vabastama Iisraeli sõdur Gilad Shalit, keda Hamasi sõjaline tiib on alates 2006. aastast vangistuses hoidnud. Ma nõustun Giladi isaga, kes on palunud, et tema poja juhtumit käsitletaks kui humanitaarküsimust, mitte ei muudetaks seda poliitiliseks jalgpallimatšiks. Kirglikus poliitilises debatis ei tohi me kunagi unustada nii Iisraeli kui ka Palestiina perele kannatusi, kellelt selle konflikti käigus on võetud neile kallid inimesed.

Genfi konventsioone peavad austama kõik pooled. On täiesti vastuvõetamatu, et Gilad Shalitile on keelatud talle kui sõjavangile kuuluvaid õigusi, milleks tal on vastavalt Goldstone'i raportile täielik õigus. Tema perel puudub teave tema tervisliku, nii füüsilise kui ka vaimse seisundi kohta.

Samal ajal on 7 200 Palestiina vangist, keda samuti Genfi konventsioone rikkudes hoitakse Iisraeli vanglates, 1 500 vangi kinni peetud piiramatul perioodil jooksul ja 13 neist on seal olnud 25 aastat. Nelikümmend neli neist on lapsed ning 23 on Palestiina Seadusandliku Nõukogu liikmed, keda peetakse kinni kättemaksuks Gilad Shaliti vangistamise eest. Goldstone ei jäta jällegi kahtlust: Palestiina Seadusandliku Nõukogu liikmete kinnipidamine on vastuolus rahvusvahelise õigusega.

Ma tõstatan need küsimused Euroopa-Vahemere piirkonna parlamentaarsel assambleel sellel nädalavahetusel Jordaania. Ma kutsun Catherine Ashtonit tungivalt üles, et ta oma peatsel visiidil sellesse piirkonda avaldaks Iisraeli ja Palestiina võimudele, sealhulgas Gaza võimudele, survet vabastada Gilad Shalit ning Palestiina lapsed ja Palestiina Seadusandliku Nõukogu liikmed ning tagada nende turvaline ja peatne tagasipöördumine perele juurde.

Charles Tannock, autor. – Austatud juhataja! Hamasi Jihadi fanaatikud on kapral Gilad Shalitti nüüdseks rohkem kui kolm aastat pantvangis hoidnud. Hamas väidab, et tegutses seaduslikult kooskõlas Genfi konventsioonidega ja seega on Shalit sõjavang, kuid Iisrael näeb teda, ja minu arvates õigesti, alates tema kinnivõtmise hetkest kui röövitut. Hoolimata sellest, missugune on tema õiguslik seisund ja rahvusvaheline õigus, on teda Gazas julmalt peetud isolatsioonis vahi all, jäetud ilma igasugustest kontaktidest välismaailmaga ning talle on isegi keelatud Punase Risti abi, mille lubamine on Genfi konventsioonide kohaselt kohustuslik. Tema perel ei ole tema käekäigu kohta mingit teavet peale ühe video ja harvade teadete Hamasilt, et ta on ikka veel elus ja terve.

Kui Hamasil oleks mingeidki väiteid, mida rahvusvaheline kogukond saaks tõsiselt võtta, siis peaksid nad vähemalt nüüd ühemõtteliselt näitama, et Shaliti vangistuse tingimused vastavad rahvusvahelisele humanitaarõigusele.

Kuid me nõuame rohkem. Me nõuame tema viivitamatut ja tingimusteta vabastamist! Ma ei tee saladust, et olen Hamasi terroristidega, organisatsiooniga, mis on pühendunud Iisraeli hävitamisele, dialoogi pidamise vastu, kuid kui me kunagi peaksime Hamasiga suhtlema, siis ainult pärast seda, kui Gilad Shalit on vabastatud rüvedast vangistusest.

Sari Essayah, autor. – Austatud juhataja! Tavaliselt, kui siin täiskogul koostatakse resolutsioon, mis vaid natukene on seotud Lähis-Ida situatsiooniga, siis on raske jõuda üksmeelele. Selle juhtumi puhul ei ole see nii tänu kolleegidele, kes on selle võimalikuks teinud.

Giladi Shaliti olukord on humanitaarküsimus ja meie ühisresolutsioonis rõhutatakse tõsiasja, et alates pantvangi võtmisest ligi neli aastat tagasi on teda hoitud teadmatuse kohas Gazas, kus ta ei saa teostada oma põhiõigusi vastavalt mis tahes humanitaarnormidele, sealhulgas Genfi konventsioonile. Just sellest humanitaaraspektist lähtudes nõuame me Gilad Shaliti viivitamatut vabastamist. Vahepeal on minimaalseks nõudmiseks, et Punasel Ristil ja Shaliti vanematel lubatakse temaga ühenduses olla.

Inimolendi väärtust ei saa mõõta. See on mõõdetamatu. Gilad Shalitist ei tohiks teha terroristliku organisatsiooni Hamas vahetuskaupa, vaid ta tuleb kohe vabaks lasta. See on sõnum, mida me tahame, et kõrge esindaja paruness Ashton viiks endaga kaasa oma eesiseisval visiidil Gazasse.

Takis Hadjigeorgiou, autor. – (EL) Austatud juhataja! Eile osalesin koos teiste parlamendiliikmetega kohtumisel, millel viibis kohal Shaliti isa, ning ma tahan öelda, et selle perekonna tragöödia ei saa jätta kedagi liigutamata. Sellepärast on meie seisukoht, et Gilad Shalit, Iisraeli relvajõudude liige, kes arreteeriti Iisraeli territooriumil 24. juunil 2006. aastal, vastab sõjavangi kriteeriumidele Genfi kolmanda konventsiooni mõistes.

Sõjavangina tuleks seda kohelda humaanselt ja lubada talle suhtlemist. Rahvusvahelisel Punasel Ristil peaks olema lubatud teda külastada ning tema perekonnal peaks olema täielik õigus saada teavet tema olukorra kohta ja loomulikult teda külastada. Samal ajal väljendame oma usku ja soovi, et see isik vabastatakse.

Soovimata aga mingil viisil tagasi võtta seni öeldut, usun ma, et meie seisukoht, et seda küsimust võib eristada teiste vangistatud palestiinlaste juhtumist, on mõnevõrra apoliitiline. Nende vangistuses viibimine on samuti humanitaarküsimus. Usun, et annaksime tema perele valelootust, kui me arvame, et saavutame midagi, kui keskendume parlamendina ainult selle konkreetse isiku vabastamisele, kelle vabastamist, ma kordan, me nõuame.

Kas tõsiasi, et tosinad 16aastased Palestiina lapsed on vangistuses, ei ole humanitaarküsimus? Kuidas te nende kahe küsimuse vahel saate vahet teha? Me ei saa mitte jätta mainimata asjaolu, et Gaza ise – keegi enne ütles enne, et Shalit elab urkas ja ta tõesti elab urkas –, et Gaza ise, ma kordan, on üks suur urgas. Seal elavad poolteist miljonit palestiinlast kollektiivses urkas. Iisraeli vanglates on 7200 palestiinlast, kelle seas on 270 last vanuses 16–18 ja 44 alla 16aastast last. Alates 1967. aastast on arreteeritud ja vangistatud 750 000 palestiinlast.

Niisiis kutsume üles vabastama Shalitti, kuid meie seisukoht, et me usume, et seda on võimalik saavutada tema eraldamisega üldisest pildist Palestiinas, on apoliitiline.

Lõpetuseks sooviksin ma lisada, et Palestiina on ainus piirkond maailmas, kus on olemas vangide minister. Ma sooviksin veel kord väljendada oma armastust ja kaastunnet perekonnale ning ma usun, et see probleem leiab peatselt lahenduse.

Nicole Kiil-Nielsen, autor. – (FR) Austatud juhataja! Kapral Gilad Shalitti käsitlev resolutsioon, mida me täna arutame, täiendab arvukaid resolutsioone, mida Euroopa Parlament on varem vastu võtnud Lähis-Ida inimõiguste olukorraga seoses.

Kapral Gilad Shalit, keda on hoitud pantvangis 1355 päeva, tuleb vabastada niipea kui võimalik. Me nõuame ja loodame väga siiralt, et ta vabastatakse! Vabastada tuleb noor prantsuse-palestiinlane Salah Hamouri, keda Iisraeli võimud on alates 13. märtsist 2005 kinni pidanud. Iisraelis rahvusvahelise õiguse norme ja lapse õiguste konventsioone rikkudes tuleb vangistatud lapsed vabastada. Okupatsioonivastase vägivallatu rahvaliidumise liikmed, nagu Abdallah Abu Rahmah Bi'inist, tuleb vabastada. Valitud esindajad, Palestiina Seadusandliku Nõukogu liikmed – sealhulgas Marwan Barghouti – tuleb vabastada.

On aeg, et Euroopa Liit nõuaks tungival, et Lähis-Idas austatakse inimõigusi ja rahvusvahelist õigust. Lahendus ei ole ületrumpamine, mida kasutatakse repressiivsetes ja vägivaldsetes tingimustes, mille näide on Hamasi liidri mõrvamine Dubais, mille me hukka mõistame juba üksnes seetõttu, et see raskendab veelgi Giladi Shaliti vabastamist.

Elena Băsescu, fraktsiooni PPE nimel. – (RO) Viimase kahe nädala jooksul on see teine kord, kui ma täisistungil olen Gilad Shalitist rääkinud, ning mul on hea meel, et minu ja minu kaasparlamendiliikmete ühised pingutused on selle resolutsiooni kujul vilja kandnud. Gilad Shaliti juhtum näitab Euroopa Liidu erilist muret humanitaarolukorra pärast Gazas. Giladi õigusi, mis on sätestatud Genfi konventsioonis, ei tohi seada sõltuvusse Iisraeli-Palestiina konfliktist. Tõepoolest, Gilad Shaliti isa Noam on korduvalt kinnitanud, et ei tema ega tema perekond ei ole poliitikas tegevad. Nad ei valinud olukorda, millest nad end leidnud on. Meie, eurooplaste jaoks oleks ideaalne lahendus, kui need kaks riiki eksisteeriksid koos rahu ja turvalisuses.

Läbirääkimised Giladi vabastamiseks on eri vahendajate kaudu toimunud kohe algusest, 2006. aastast peale ning tegelikult on tehtud üks väga vastuoluline ettepanek tema vahetamiseks 1000 Palestiina vangi vastu. Gilad ja tema perekond vajavad meie abi.

Suur tänu teile!

Olga Sehnalová, fraktsiooni S&D nimel. – (CS) Gilad Shaliti juhtumist on saanud Lähis-Ida lõputu meeletehte ja frustratsiooni sümbol. See käib nii seal elavate inimeste kui ka seal tegutseva rahvusvahelise kogukonna kohta. Gilad Shalit on pantvang, kellel on nimi, kelle sündmusterohket saatust me jälgime kaastunde ja murega. Lähis-Ida inimesed on selle igavese konflikti nimetud pantvangid. Silm silma ja hammas hamba vastu. Või on Giladi ja kõigi teiste ohvrite jaoks muud lootust?

Rahvusvahelise õiguse ükski norm ei korva seda, millest me selles konfliktis nii vähe kuuleme – apelleerimine inimlikkusele. Et üritada loobuda geopolitiilisest maailmavaatest, kus inimolendite ja nende saatusega nagu mängukaartidega manipuleeritakse. Et üritada asetada ennast ohvrite perekondade ja kõigi süütuult kinni peetavate ning viiruses vaevlevate inimeste olukorda.

Mis takistab Gilad Shaliti ja kõigi teiste, kelle süü ei ole väljaspool kahtlust, kohtus kinnitatud, vabastamist? Rääkimata nende julgustamist, kes soovivad elada rahu. Rahu võti on usaldus, kompromiss ja julgus kaitsta rahu kõigi nende vastu, kes on lepitamatud. Ma tahaksin teid paluda astuda esimene samm!

Margrete Auken, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (DA) Austatud juhataja! Täna arutelu eesmärk on täie tõsidusega viia inimkannatused kokku nime ja näoga ning seeläbi laiendada meie kaastunnet ja empaatiat. Selles mõttes on tõesti hindamatu, et oleme oma täna arutelu teemaks valinud Gilad Shaliti. See aitab meil laiendada empaatiat teistele, et me saaksime end identifitseerida nende ja nende perekondade kannatustega. Tuhandeid palestiinlasi peetakse kinni absoluutselt vastuvõetamatutes tingimustes, mis on igas suhtes vastuolus rahvusvaheliste normidega, ning see on nende jaoks täpselt sama raske olukord kui Gilad Shaliti ja tema pere jaoks. Me teame andma endast parima, et suhtuda sellesse probleemi tõsiselt, ning ma tunnen, et kõik meist siin täiskogul on valmis seda tegema. Me ei räägi siin ainult ühest vangist, vaid tuhandetest vangidest, kes on selle ulatusliku konflikti ohvrid.

Lisaksin veel ühe märkuse: on tähtis, et me ei pörkuks tagasi nende kannatuste põhjuse eest ja et me mõistaksime, et kui me midagi ette ei võta mitte ainult Gaza piiramise, vaid ka Palestiina okupeerimise vastu tervikuna, ja kui me ei leia nendele riikidele kahepoolset lahendust, mida ma usun, et me kõik nõuame ja tahame, siis neil inimestel ei ole tulevikku. Ma usun, et me läheneme ühise lahenduse leidmisele väga produktiivselt, ja ma loodan, et paruness Ashton suudab asetada ELi olukorda, kus ta ei pea mitte ainult maksma, maksma ja maksma, vaid kus tal aeg-ajalt õnnestub oma häält kuuldavaks teha.

Louis Bontes (NI). – (NL) Austatud juhataja! 25. juunil 2006. aastal rööviti Iisraeli armee ajateenija kapral Gilad Shalit pärast Gaza sektori lähtunud terroristide infiltratsiooni. Sellest ajast on ta olnud Hamasi käes pantvangis. Hamas on hoidnud Shaliti täielikus isolatsioonis välismaailmast. Ta on vangistatud sügavasse pimedusse ning isegi Punane Rist ei pääse tema juurde.

Shaliti juhtum tõestab veel kord, et Euroopa ja Iisrael on samal poolel. Barbaarsed Islami jõud peavad otsustavat sõda lääne tsivilisatsiooni vastu. Iisrael on selle sõja rindejoonel. Iisraelis ja Euroopas loeb iga inimelu. Islami terroristide jaoks ei tähenda inimelu midagi ehk õigemini, üks inimelu on võrdne tuhande eluga, sest Hamas nõuab, et Iisrael vabastaks Shaliti vastu 1000 vangi, sealhulgas arvukalt terroristlike mõrtsukaid.

On tähtis, et me saavutaksime Shaliti vabastamise, kuid nii, et Iisrael ei peaks vastutasuks terroriste vabastama. Lõppude lõpuks oleme ju näinud, kuhu sellised vahetused on minevikus viinud: terroristide, nende jäungrite ja liidrite võidueufooriani, millele vältimatult järgneb uus terror. Me ei saa lubada inimestel terrorismist kasu lõigata ja oleksime vastutustundetud, kui me julgustaksime Iisraeli sellisele pantvangivõtule vahetusega vastama, sest järgmine Hamasi pantvang võib olla keegi Pariisist, Amsterdamist või Brüsselist. Ja mis olukorras me siis oleksime?

Olukorda tuleb teise kandi pealt vaadata: Hamas, mitte Iisrael peab maksma Gilad Shaliti, eurooplase pantvangi võtmise eest. Hind peab olema nii kõrge, et nad vabastavad ta vabatahtlikult. Selles osas taotleme me, et Hamasi režiimi kõigile ametnikele, sealhulgas neile, kes ei ole formaalselt Hamasiga seotud, ja neile, kes ei ole Euroopa terroristide nimekirjas, pannakse täielik Euroopasse ja Euroopast läbisõidu keeld.

Tunne Kelam (PPE). – Austatud juhataja! Seda noormeest on vangistuses peetud peaaegu 1400 päeva, eirates täielikult rahvusvahelisi norme ning ilma, et isegi Punasel Ristil oleks talle juurdepääs. Ma arvan, et seda juhtumit peaks vaatlema ja lahendama üksnes kui inimtragöödiat. Mind julgustab Euroopa Parlamendi laialdane toetus sellele arutelule ning see, kui soojalt meie kolleegid eile Shaliti isa vastu võtsid.

Shaliti juhtumist ei tohiks saada vahetuskaup. Selle asemel on see Hamasi huvides, kui nad tahavad ennast rahuprotsessis legitimiseerida. Kokku võttes oleks parim tõend nende usaldusväärsusest Gilad Shalit tingimusteta vabastada ning loobuda tulevikus inimröövidest.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Täna arutletav resolutsioon ei ole poliitilise alatooniga ning me ei ürita lahendada Lähis-Ida konflikti. Ainus, mida me tahame, on, et süütu pojal lubataks tagasi pöörduda oma isa ja perekonna juurde. Ma ei tea, kas kaasparlamendiliikmed teavad organisatsioon Parent Circle. See on organisatsioon, mis ühendab Iisraeli ja Palestiina peresid, kes on konfliktis sugulase kaotanud. Täna räägime me üksikjuhtumist just sellepärast, et me ei taha, et Gilad Shaliti isa peaks ühinema nendega, kes on kaotanud kõige lähema neile kallitest inimestest – oma lapse.

Me palume pantvang vabastada, sest me ei nõustu sellega, et eesmärk pühitseb abinõu. Võitlusega õiglase ürituse nimel ei saa vabandada tegusid, mida üldiselt peetakse vääraks või terrorismiaktideks. Organisatsioon, mis tahab saavutada meie heakskiitu, meie austust, ei tohi võtta pantvange.

(Aplaus)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Ka mina soovin lisada oma toetuse neile, kes on siin saalis nii täna kui ka eile kutsunud üles Gilad Shaliti vabastamisele ning ma soovin samuti väljendada tema perele oma kaasaalamist.

Ma tahaksin oma sõnavõtu adresseerida neile, kes võib-olla küsivad endalt: „Miks on meil resolutsioon Gilad Shaliti juhtumi kohta ja miks just nüüd?“ Teised kaasparlamendiliikmed tuletasid meile meelde, et varsti saab sellest neli aastat, kui noort Gilad Shaliti on hoitud pantvangis jõhkrates tingimustes, rikkudes sõjavangide kohtlemise Genfi (III) konventsiooni tunnustatud rahvusvahelisi norme. Nagu me igaüks võime ette kujutada, tähendab iga mööduv päev vangistuses kohutavaid kannatusi Shalitile ja tema perele.

Ma annaksin veel ühe põhjuse toetamiseks, nimelt on Gilad Shalit Euroopa kodanik, ta on eurooplasest terrorismiohver ja täna, Euroopa terrorismiohvrite päeval, ei ole minu arust kõnealusest resolutsioonist sümboolsemat žesti.

Ana Gomes (S&D). – Austatud juhataja! Kõigepealt sooviksin ma anda au Gilad Shaliti perekonnale jõupingutuste eest tema vabastamiseks, mida me kogu südamest toetame. See on sõnum, mida me selle resolutsiooniga edastada tahame. Me usume vastavalt Goldstone'i raportis esiletõstatule, et tal on tõepoolest õigus sõjapõgeniku staatusele, nagu peaks olema ka Iisraeli riigi vangispeetavatel, sealhulgas paljudel lastel.

Me tahame nende kõigi vabastamist! Me tahame Gilad Shaliti ja kõigi noorte Palestiina meeste ja naiste vabastamist. See on tõepoolest ainus viis selles regioonis rahu saavutamiseks. Me palume paruness Ashtonil tungivalt teha kõik jõupingutused, et avaldada survet Gilad Shaliti ja teiste Palestiina sõjavangide vabastamiseks, eriti vangistuses vaevlevate noorte inimeste vabastamiseks.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gilad Shaliti juhtumil on eriline isiklik mõõde. Tegemist on väga noore, minu pojaga samavanuse mehe traagilise juhtumiga ning see on ka tema perekonna traagiline juhtum. Ärgem siiski teeseldagem, et sellel juhtumil puudub laiem poliitiline kontekst! Tegelikult meenutab see meile must-valget filmi, mida ka siin saalis sageli väga ühepoolset näidatakse; film, mis räägib ainult Palestiina-poolsetest ohvritest, ei ole tegelikult kuigi objektiivne.

Ma arvan, et me peaksime täna väga selgelt nõudma selle noore mehe vabastamist, kuid ärgem unustagem, et need, kes tulistavad praegu Sderotis välja rakette, vastutavad selle eest, et ta on ikka veel vang.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Austatud juhataja! Nagu teame, selle resolutsiooni taustaks on poliitiliselt väga tundlike asjaolude kogum, kuid see ei tohiks takistada meil võtmast vastu selgelt humanitaarset resolutsiooni, mida ei ole lahjendatud üldiste poliitiliste avaldustega situatsiooni kohta tervikuna.

Mul on hea meel, et selles resolutsioonis ei kalduta teemast kõrvale. Kavatsen selle poolt hääletada. Selles rõhutatakse ideed, et Lähis-Ida kriisi kõik pooled peavad järgima rahvusvahelist humanitaarõigust ning inimõigusalasid õigusakte. Ma loodan, et täiskogu toetab resolutsiooni kindlalt.

(Aplaus)

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Röövitud Iisraeli sõduri Gilad Shaliti juhtum on Euroopa Liidule suure tähtsusega küsimus.

Minu endine kolleeg volinik Ferrero-Waldner esitas täiskogule juba 5. juulil 2006, vähem kui kaks nädalat pärast Gilad Shaliti vangistamist, tungiva üleskutse tema vabastamiseks. Aastate jooksul ja paljudel kordadel, sealhulgas viimasel ELi ja Iisraeli assotsiatsiooninõukogu kohtumisel eelmise aasta juunis ja välisasjade nõukogu järeldustes 2009. aasta detsembris, on EL järjepidevalt kutsunud üles neid, kes Galid Shalitti kinni peavad, teda viivitamata vabastama. Seega ühineme me täna parlamendi ettepanekutega, milles kutsutakse üles teda vabastama.

Meie arvamus, mis ühtib paljude inimõigusorganisatsioonide hinnanguga, on, et Galid Shaliti kinnipidamise tingimused on vastuolus rahvusvahelise humanitaarõigusega. Seega palume tema vangistajaid tungivalt austada sellekohaseid kohustusi, eriti lubada Punase Risti rahvusvahelise komitee esindajatel teda külastada. Lõpuks oleme teadlikud käimasolevast vahendustegevusest eesmärgiga vabastada Gilad Shalit. Me julgustame kõiki sellesuunalisi jõupingutusi ning väljendame lootust, et neid kroonib varsti edu. Ma annan isiklikult oma kolleeg Cathy Ashtonile üle teie selge sõnumi.

Meie mõtted on loomulikult Gilad Shaliti perekonnaga. Ma tean, et tema isa on sel nädalal siin täiskogul viibinud ja olen aru saanud, et ta istub praegugi koos meiega siin.

(Aplaus)

Ma tahan talle kinnitada, et meie mõtted ja jõupingutused on temaga ja loomulikult koos kõigi teistega, kes kannatavad selle pikka aega kestnud konflikti tagajärgede tõttu.

(Aplaus)

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub arutelu lõpus.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Indrek Tarand (Verts/ALE), kirjalikult. – Ma soovin väljendada oma kahetsust Gilad Shaliti vangistamise tõttu. Tema röövimine koos ülejäänud vangide kinnipidamisega selles piirkonnas on vastuvõetamatu. Olukorda tuleb võimalikult kiiresti parandada. Ma usun, et Shaliti vabastamine aitab üldiselt kaasa Lähis-Ida rahuprotsessile.

(FR) Mis muusse puutub, siis Prantsusmaa otsustas äsja müüa Venemaale Mistral-tüüpi sõjalaeva. Me usume, et ta hakkab seda siiralt kahetsema.

12.2. Vägivalla laienemine Mehhikos

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu seitsme⁽³⁾ resolutsiooni ettepaneku üle vägivalla laienemise kohta Mehhikos.

Ramón Jáuregui Atondo, autor. – (ES) Austatud juhataja! Ma tahaksin alustada sellega, et Mehhiko on demokraatlik riik, mis on viimase 20 aasta jooksul stabiilselt edasi arenenud. Tegemist on Euroopa Liidu

(3) Vt protokoll.

sõbraga, kellega meil on strateegiline partnerlusleping. Tahaksin öelda ka seda, et hetkel peab Mehhiko väga rasket sõda organiseeritud uimastikaubanduse vastu.

Täna räägime Mehhikost Euroopa Parlamendis siiski inimõiguste kontekstis, sest vägivald on oluliselt kasvanud ja jätkab kasvamist, mille all kannatab eriti Mehhiko rahvas, ning kuna korduvalt on esitatud tõsiseid kaebusi inimõiguste rikkumiste kohta.

Resolutsioon, mille peamised poliitilised fraktsioonid täna siin vastu võtavad, põhineb austusel ja konsensusel. Selles tunnustatakse loomulikult minu äsjakirjeldatud olukorda ja kutsutakse Mehhikot tungivalt üles jätkama teed õigusi ja täieliku demokraatia suunas.

Kuid selles esitatakse ka neli tähtsat palvet: Mehhikot kutsutakse üles tagama ajakirjandusvabadus, sest ajakirjanike on rünnatud; tagama inimõiguste eest võitlevate organisatsioonide kaitse, kuna neid on rünnatud ja ähvardatud; tagada vägivalda all kannatavate naiste kaitse, kuna palju naisi on tapetud; hoida ära politseijõudude karistamatus ja võimu kuritarvitused. Seda palub parlament Mehhikolt sõpruse vaimus, arvestades häid suhteid Mehhikoga.

Renate Weber, autor. – (ES) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Sellel nädalal tähistame me rahvusvahelist naistepäeva. Oleme siin parlamendis näinud päris palju plakateid kõigis Euroopa Liidu keeltes, millel öeldakse, et me suudame peatada naistevastase vägivalda. Täna räägime me vägivallast Mehhikos ning minu arvates on õige tunnustada, et Mehhiko naised, nii põliselanikest kui ka mittepõliselanikest ohvrid, on kohalike ja föderaalsete ametiasutuste poolt kõige vähem kaitstud.

Mehhiko naised langevad igasuguse vägivalda ohvriteks alates koduvägivallast seksuaalse vägivalda ja piinamiseni, mida panevad toime sõjaväelased või politseinikud, ning nad langevad ka mõrvade ohvriteks. Kahetsusväärset on Mehhiko ametiasutuste reageerimine siiani olnud ebatõhus, mistõttu võime nüüd õigustatult öelda, et tegemist on praktiliselt täieliku karistamatuse juhtumiga.

Meie resolutsioonis kutsutakse Mehhiko valitsust üles võitlema feminitsiidi vastu, mis on küll karm, kuid täpne sõna, kui arvestada, et peaaegu kõik naisohvritega mõravad jäävad karistusest. Viimasel neljal aastal näiteks on Mehhikos ainult 11% kurjategijatest, kes on mõrvanud peaaegu 700 naist, saanud karistuse.

Samal ajal tundub, et naised on kohtusüsteemi lemmikohvrid. Muul viisil ei ole võimalik selgitada, kuidas on võimalik, et kaks põliselanikust naist Alberta Alcántara ja Teresa González mõisteti 21 aastaks vangi, kus nad nüüd on veetnud rohkem kui kolm aastat, Föderaalset Juurdlusbüroost – täiesti omapäi – kuue mehe röövimise eest turul toimunud intsidendi käigus. Loodame, et kohtunik, kes nädala pärast teeb otsuse naiste edasikaebuse suhtes, saab aru olukorra naeruväärsusest ja ebaõiglusest.

Naistevastane vägivald saab siiski alguse kodust. Ma loodan, et Mehhiko seadusandjad muudavad peagi üldseadust naiste õiguse kohta elada vägivallavaba elu, et oleks võimalik korrektselt määratleda vägivalda eri vormid ja seaduste rakendamismehhanismid. Samuti oleks õige kriminaliseerida koduvägivald ja abielusisene vägistamine.

Lisaks on Mehhiko ühiskonna muutumiseks ja naistevastase vägivalda lõppemiseks tähtis, et seda teemat käsitletakse koolides noorte hariduse elementaarse osana.

Adam Bielan, autor. – (PL) Mehhiko ametivõimud, sealhulgas esmajoones president Felipe Calderón, on nüüdseks juba mitu aastat pidanud verist sõda narkojoukudega. Sõjas on osalenud üle 40 000 sõduri ning saavutatud on mitmeid võite. Edulugude seas on kahtlemata Sinaloa ja Juareze kartellide bosside vahistamine, üle 23 000 hektari oopiumisaagi ja 38 000 hektari marihuaanataimede hävitamine, rohkem kui 50 ebaseadusliku narkolabori sulgemine ning rohkem kui 45 000 selle protsessiga seotud inimese vahistamine.

Me peame teadma, et Mehhiko uimastikartellid saavad aastas mitmeid miljardeid dollareid kasumit, mis on võrreldamatult palju rohkem kui summad, mida Mehhiko valitsus eraldab uimastiprobleemi lahendamiseks. Nõnda kulutavad jõugud tohutuid summasid poliitikute, kohtunike ja politseiametnike korrumpeerimiseks. Just sellel põhjusel on võimud sõda kaotamas. Alates 2006. aastast on tapetud ligi 15 000 inimest, rohkem kui 6000 neist on tapetud alates eelmise aasta oktoobrist. Eriti on ohus ajakirjanikud, kuna tapetud on neist rohkem kui 60, sealhulgas hiljuti Jorge Ochoa Martínez.

Me peame aru saama, et ilma rahvusvahelise abita Mehhiko seda sõda ei võida.

(Aplaus)

Santiago Fisas Aixela, autor. – (ES) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Mehhikol on suured probleemid uimastikaubanduse ja uimastitega seotud vägivallaga. Olukorra lahendamiseks on president Felipe Calderóni valitsus võtnud karmi hoiaku, et probleemid likvideerida: ta võttis vastu otsuse mobiliseerida ajutiselt relvajõud, millel on olnud märkimisväärne mõju vahistatud inimeste arvule, uimastite hävitamisele ja relvade konfiskeerimisele. Sõjavägi aktsepteerib kõiki rahvusliku inimõiguste komisjoni soovitusi, sealhulgas neid, mis käsitlevad nende enda tegevuse kohta esitatud kaebuste uurimist.

Valitsus tunnistab samuti, et julgeoleku ja õiguse valdkonnas on vaja teha olulisi muudatusi ning viib ellu ambitsioonikat kohtusüsteemi reformi, et muuta see läbipaistvamaks ning anda inimõigusi järgides kohtu alla need, kes panevad toime kuritegusid.

Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon soovib näidata solidaarsust Mehhiko rahvaga tema võitluses uimastikaubanduse vastu ja me toetame president Calderóni tema valmisolekus võidelda organiseeritud kuritegevuse vastu.

Lõpetuseks tahan ma väljendada oma rahulolu selle kokkuleppe üle, mis ühendab parlamendi peamisi poliitilisi fraktsioone.

Marie-Christine Vergiat, autor. – (FR) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Alates 2007. aastast on inimõiguste rikkumised Mehhikos pidevalt kasvanud.

Mehhiko valitsusväliste organisatsioonide ja meedia kohaselt on üksnes 2009. aastal registreeritud 6500 uimastikartellidele omistatavat mõrva, millest suurem osa pandi toime Chihuahua' osariigis. President Calderóni valitsus on saatnud tuhandeid sõdureid piirkondadesse, kus probleem on kõige teravam.

Sellest ajast saadik on mõlema, sõjaväe ja politsei jõudude toimepandud vägivallaaktid täieliku karistamatuse olukorras ühtemoodi sagenenud. Valitsusvälised organisatsioonid koostavad aina enam raporteid ning räägivad riigi kuritegudest. Eriti kannatavad ajakirjanikud, põliselanike kogukonnad ja just naised, nii põliselanikud kui ka mittepõliselanikud. Ma kohtusin mõnede selliste San Salvador Atencost pärit naistega, keda politseinikud olid vägistanud ja piinanud. See, mida nad rääkisid, kohutas mind. Nende 2006. aasta mais aset leidnud tegude toimepanijad naudivad siiani täielikku karistamatust.

Seega ei saa me jagada Mehhiko ametiasutuste muresid, kuna nende esindajad rikuvad korrapäraselt inimõigusi. Sellest järeldub, et me ei toeta ühisresolutsiooni ning esitame...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Barbara Lochbihler, autor. – (DE) Austatud juhataja! Pidevalt jõuavad meieni massimeedia vahendusel kujutised vägivalla jõhkra kasutamisest tänavatel nõndanimetatud Mehhiko narkosõja käigus. Sadade naiste, enamasti riigi põhjaosa tööliste tapmised on saanud esilehuudisteks ning sünnitanud mõiste „feminiitsid“. Euroopa Parlament on selle kohta koostanud oma raporti. Kuigi Mehhiko valitsus teab inimõiguste tõsiste rikkumiste olulisest kasvust, tundub, et ta ei suuda või ei taha midagi ette võtta. Järjepidevat valitsuse tegevust ei saa asendada, viidates karmusele, mida läheb vaja võitluses narkodiileritega. Sõjalise kohaloleku ja sõjaväevõimu, sõdurite toimepandud kuritegude uurimisega tegelevate militaarkohtute pädevuse ulatuslik laiendamine, peaaegu täielik karistamatus – need on tõelised põhjused, miks vägivald riigis on laienenud. Isegi Mehhiko rahvuslik inimõiguste komisjon on korduvalt dokumenteerinud sõjaväelaste toimepandud vägivallakuritegude kasvu.

Valitsus ise ei taha olukorda tunnistada. Samuti mätsib see pidevalt kuritegusid kinni. Eile näiteks ringles meedias jutt, et kaitseministeerium maksis vaikimise ostmiseks meeletu summa vägivalla ohvrite perekondadele. Kes olid toimepanijad? Nendeks olid sõdurid. EL peab kõigis oma suhetes Mehhikoga adresseerima karistamatuse vastu võitlemise küsimust. Arvestades inimõiguste rikkumiste raskust, on absoluutselt vajalik, et EL ei uuendaks globaalset kokkulepet Mehhikoga. Seda ei tohi teha seni, kuni selles riigis inimõiguste olukord otsustavalt ei parane.

Cristian Dan Preda, fraktsiooni PPE nimel. – (RO) Vägivalla laienemine Mehhiko osariikides Ameerika Ühendriikidega külgnevatel aladel, eriti Ciudad Juárezis on sügavalt murettekitav. Viimaste kuude sündmused on olnud eriti verised, kuna föderaalvõimude sekkumisega nimetatud piirkonnas kaasnes ka narkokaubandusega seotud kuritegude arvu märkimisväärne kasv. Seega lisandus sõda uimastikaubitsejate vastu rivaalitsevate kuritegelike jõukude vahelisele sõjale, mille tulemuseks on erakordselt jõhkrate mõrvate seeriad.

Ma usun, et Mehhiko puhul on tegemist äärmusliku juhtumiga, mis tõstab esile, kui keeruline on võtta kindlakäelisi meetmeid kuritegevuse vastu rahvusliku julgeoleku kaitsmise nimel. On äärmiselt tähtis, et meie siin Euroopa Parlamendis saadaksime selge signaali, millega toetame Mehhiko valitsuse kuritegevuse likvideerimisel tehtud jõupingutusi, millega on parandatud tsiviilelanike olukorda.

Samal ajal peame me Mehhiko võime julgustama jätkama eluliselt tähtsate reformidega õigusriigi kindlustamise valdkonnas, eelkõige kohtu- ja karistussüsteemi reformidega.

Täna teid!

Ana Gomes, fraktsiooni S&D nimel. – (PT) Vägivald Mehhikos on seotud uimastikaubanduse ja sotsiaalse ebavõrdsusega, mida halvendab majanduskriis. Võti on võitlus karistamatuse vastu. On eluliselt tähtis investeerida kohtusüsteemi, et mõista kurjategijate üle kohut ja neid karistada ning tagada kaitse tunnistajatele ja ohvritele, kellest paljud on noored töölised, kelle uimastikaubitsejad on vägivaldlastesse kiskunud.

On šokeeriv, et Juárez on maailma feminitsiidi pealinn, kuid veelgi šokeerivam on *macho*-kultuur, mis selgitab võimude tegevusetust kuritegude eest vastutajate kohtu alla andmisel ning inimõiguste eest võitlejate, sealhulgas ajakirjanike kaitsmisel.

Euroopa peab kasutama oma strateegilist partnerlust Mehhikoga, et konstruktiivselt toetada kõiki neid, kes võitlevad inimõiguste eest. Need samad inimesed võitlevad õigusriigi põhimõtete ja demokraatia kaitsmise eest. Ilma inimõigusteta ei ole ei õigusriiki ega demokraatiat.

Ryszard Czarnecki, fraktsiooni ECR nimel. – (PL) Austatud juhataja! Vaid hetk tagasi kuulsin siin saalis üleskutset mitte alla kirjutada arusaamise kokkuleppele Mehhiko võimudega. Ma ei mõista seda soovitusi. Lõppude lõpuks me kiidame Mehhiko presidenti – ja enne mind hetk tagasi sõna võtnud tegid seda samuti – tema kindlameelse võitluse eest narkoparunite ja maffia vastu. Seega peaksime me Mehhiko võime nende tegevuse eest kiitma, kuid samal ajal loomulikult osutama sellele, et nad ei tohiks last koos pesuveega välja visata, ning sellele, et oma võitluses peaksid nad siiski austama inimõigusi. See on ilmne! Me peame aru saama riigi olukorrast, mis on aastakümneid heidelnud tohutute organiseeritud kuritegevuse sündikaatidega ja maffiaga. Kui riigi president kuulutab selles valdkonnas välja sõja, siis tuleb teda täielikult toetada. Loomulikult oleme siin aga rääkinud ajakirjanikest ning teistest ohvritest. Tuleks rõhutada, et neid inimesi ei tohi muuta diskrimineerimise ohvriteks.

Rui Tavares, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (PT) Kallid kolleegid! Just täna hommikul piiras Mehhiko elektrikute ametiühingu ümber 100–200 politseinikut koosnev politseijõud. See on sama ametiühing, mis pärast üldstreigi väljakuulutamist oli tunnistajaks ühe oma liidri, Domingo Aguilar Vázquezi tabamisele järgmisel päeval, 16. märtsil, ja tema vahistamisele fabritseeritud süüdistuse alusel.

Nimetatud rünnak ametiühingute vabaduse vastu Mehhikos, mille vahetult korraldas valitsus, on seda šokeerivam, et me räägime siin Mehhiko föderaalvalitsusest, mis ei karista kuritegude eest, mille on toime pannud oma sõjaväelased ja mis on uimastikaubanduse vastu võitlemisel ebatõhus.

Jah, olukord on keeruline. Relvajõududega rünnatakse uimastikaubitsejaid, kuid samal ajal rünnatakse ka ametiühinguid. Tulemuseks on, et ebatõhususe, karistamatuse ja süveneva autoritaarsuse olukorras väljub selline demokraatia nagu Mehhikos kontrolli alt.

Meie parlament peab jõuliselt hukka mõistma Mehhiko valitsuse ja esmajoones kutsuma teda üles lõpuks jätma tegevusetuse kurjategijate suhtes ning ilmselt ka näiteks ametiühingute, töötajate ja kodanikuühiskonna liikumiste autoritaarse kohtlemise.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Austatud juhataja! Ma tahaksin meie Mehhikot käsitleva resolutsiooniga seoses esile tõsta kaks küsimust.

Esiteks, nagu kuulsime, on sellel aastal vägivald kasvanud. Mehhiko on suurte narkokartellide haardes ja nende toimepandud vägivald on juba hinnanguliselt maksma läinud 15 000 inimest. Eriti halb on olukord Mehhiko ja Ameerika Ühendriikide vahelise piiri lähedal. Mehhiko valitsus üritab olukorda ulatuslike militaar- ja politseioperatsioonidega kontrolli alla saada. See strateegia on samuti esile kutsunud hulgaliselt kriitikat. Ilmselgelt laieneb vastutus uimastikaubanduse, rahapesu ja nende põhjustatud probleemide eest ka teistele riikidele ning Mehhikole on vaja pakkuda abi ja koostööd.

Teiseks tahaksin ma mainida Amnesty Internationali hiljutisi raporteid, mis käsitlevad võimude soovimatust kaitsta inimõiguste aktiviste. Eriti on ohus need, kes astuvad üles põliselanike ja vaeste kogukondade kaitseks.

Kui inimõiguste edendamine muutub ohtlikuks, siis peavad paljud kaaluma oma töökohaga seotud riske. Need, kelle nimel aktivistid töötavad, kaotavad siis lootuse.

Uimastikaubanduse ja inimõigustega seotud küsimused tuleb esitada arutamiseks mais, kui me mõtleme oma koostööplaanidele järgmisel ELi-Mehhiko tippkohtumisel.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Mehhiko valitsus peab otsustavalt võitlema uimastikaubanduse vastu ja austama inimõiguseid ja õigusriigi põhimõtteid.

Uimastikaubanduse tulemusel on pandud toime vägivaldaakte, mille tulemusel on inimesed kaotanud elu. 2009. aastal olid Tijuana ja Ciudad Juárez maailma kõige ohtlikemate linnade seas. Alates 2007. aastast on uimastitevastases sõjas toime pandud 15 000 mõrva, üksnes 2009. aastal oli see näitaja 7724.

Narkootikumidega kaubitsemine ja narkootikumide tarbimine tabab kõige rängemini noori ja naisi. Mehhikos võib majanduskriis minna üle sotsiaalseks konfliktiks, kusjuures vaesus ja hariduse puudus on need tegurid, mis võivad olla määravad selles, kas noorest inimesest saab uimastite tarbimise ohver. 2010. aastal ei ole umbes 7,5 miljonil noorel inimesel mingit võimalust registreeruda formaalses haridussüsteemis, mis tähendab ka, et neil puudub igasugune lootus edaspidi normaalselt ära elada.

Kokkuvõttes ütlesin ma, et Euroopa Liidu ja Mehhiko dialoogi on vaja kiirendada eesmärgiga edendada majanduslikku ja sotsiaalset arengut ning inimõiguste ja õigusriigi põhimõtete austamist.

Täna teid!

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Siin täiskogul oleme sageli arutlenud diktatuuride üle. Mehhiko ei ole diktatuur, vaid demokraatlik riik. Me arutame tõsiste inimõiguste rikkumiste üksikjuhtumeid. Mehhiko osas ei ole see põhiteema. Põhiteema on selles, et see suur demokraatlik riik, meie strateegiline partner, on aastakümnete jooksul vaevelnud raske ja võib-olla isegi surmava tõve käes.

Seega on vaja seda õigesti ravida ja leida õige arst. President Calderón ja tema kaasvõitlejad on selleks arstiks. See ei tähenda, et nad suudaksid rakendada või et neil lubatakse rakendada mis tahes ravi, kuid me peame neid toetama.

See on põhjus, miks ma arvan, et resolutsiooni lõige 12 on nii tähtis, milles me sedastame, et kavatseme paremini kasutada oma finantsvahendit, et tugevdada head valitsemistava, õigusriigi põhimõtteid, õigusriigi struktuure riigi lagunemise vastu, organiseeritud kuritegevuse vastu, selle karistamatuse vastu, mida on õigesti kritiseeritud. Kuid me ei saa seda teha, kui külmutame või loobume oma sidemetest; pigem peaksime me neid tugevdama.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Meile kõigile teeb muret vägivalga kasv Ciudad Juarezis, kuid ma usaldan Mehhiko valitsuse kehtestatud laiapõhjalisi meetmeid selle keerulise olukorra tõhusaks lahendamiseks. Samuti toetan ma president Calderóni jõulist võitlust uimastikaubanduse vastu, mis on väga tõsine globaalne oht ja puudutab meid kõiki. Sellepärast peaksime me Mehhiko võime selles raskes heitluses aitama.

Kallid kolleegid! Viimase 10 aastaga on Mehhiko läbi teinud väga positiivse poliitilise ja valitsuse moderniseerimise protsessi. President Calderón edendab järjekindlalt reforme. Mehhiko on endale võtnud ka suurema rahvusvahelise vastutuse ning mängib aktiivset rolli näiteks Ühinenud Rahvaste Organisatsioonis ja G20-s.

Olen siin parlamendis alati oma tagasihoidlike võimete piires toetanud strateegilise partnerluse loomist Euroopa Liidu ja Mehhiko vahel, mille me lõpuks 2008. aastal saavutasime. Ma loodan, et mais Madridis toimuval tippkohtumisel võtame me vastu ambitsioonika ühise tegevuskava või -programmi, sest Euroopa Liidul ja Mehhikol on vaja teha koostööd paljudes valdkondades nii kahepoolsel tasandil kui ka mitmepoolsel foorumitel, et ühiselt astuda väljakutsete ja ohtude, sealhulgas narkokaubanduse ja organiseeritud kuritegevuse muude vormide vastu.

Charles Tannock (ECR). – Austatud juhataja! Mehhiko on pikka aega olnud peamine kanal ebaseaduslike narkootikumide toomiseks maailma suurimale turule, Ühendriikidesse. Seetõttu on Mehhiko räsitud julmusest ja vägivallast, mis käib narkokaubandusega käsikäes. Peale selle on ka Mehhiko ise, 100 miljoni elanikuga riik ja ELi tähtis strateegiline partner, hakanud kahjuks üha rohkem muutuma oluliseks kokaiinituruks. Eriti murettekitav on narkootikumide tarvitamise tõus noorte seas.

Uimastitega seotud vägivald Mehhikos näib muutuvat üha hullemaks, toimub aina rohkem kohutavaid mõrvu, ja ajakirjanikud, kes sellest kirjutavad, satuvad ka ise märklauaks. Arvatavasti raskendavad valitsevad tööpuudus ja vaesus olukorda veelgi ning tekitavad Mehhiko mõnedes piirkondades seadusetuse õhkkonna. President Calderóni ees seisavad tohutud väljakutsed, ent ta astub neile otsustavalt vastu ning EL peaks teda selles tugevalt toetama. Eriti peaksime toetama tema jõupingutusi politsei ja kriminaalkohtusüsteemi reformimisel ja ümber struktureerimisel, et lõhkuda korrumpeerunud seoseid uimastikartellide ja õiguskaitseorganite vahel. Arvan ka, et tal on õigus kasutada ajutise hädaabimeetmena sõjaväge.

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Enneolematu vägivalda tõus on tekitanud Mehhiko elanikkonnas tugeva kindlusetunde. Muidugi on komisjon selle olukorra pärast ülimalt mures. Me teame, et Mehhiko ametivõimud suhtuvad asjasse tõsiselt ning on võtnud probleemiga tegelemiseks hulga meetmeid.

President Calderóni jaoks on sõda organiseeritud kuritegevuse vastu esmatähtis. Lisaks sõjaväe riigis laiali paigutamisele organiseeritud kuritegevusega võitlemiseks, teeb Mehhiko tohutuid jõupingutusi õiguskaitse- ja kohtusüsteemi tugevdamiseks.

2008. aasta augustis võeti vastu turvameetmete pakett, eesmärgiga ümber korraldada Mehhiko õiguskaitse- ja kohtusüsteem. Mehhiko Kongressis 2008. aastal heakskiidetud kohtureformil oli potentsiaali tegelda süsteemi peamiste probleemidega, mis olid tekkinud Mehhiko kriminaalkohtutes, kuigi me oleme teadlikud, et selle reformi kohaldamine nõuab pikaajalist pühendumust.

Mehhiko teeb ka väga tõsiseid jõupingutusi, et tegelda inimõiguste rikkumise probleemidega, eelkõige organiseeritud kuritegelike rühmituste kahjulike mõjudega ning ajakirjandusvabaduse ja sõnavabaduse seaduslike õigustega, millele kodanikuühiskonna organisatsioonid on ELi tähelepanu juhtinud. Sellega seoses on Mehhiko valitsus 2006. aastal loonud eriprokuröri ametikoha ajakirjanike vastu sooritatud kuritegude uurimiseks.

See teeb märgatavaks ka jõupingutused muude vajakajäämistega tegelemisel, nagu võib näha naiste vastu suunatud vägivalda kaotamiseks mõeldud föderaalõiguse heakskiitmisest ja vastava eriprokuröri ametisse määramisest ning uuest föderaalõigusest inimkaubandusega võitlemiseks.

ÜRO inimõiguste nõukogu liikmena lubas Mehhiko seoses inimõigustega vastu võtta riikliku poliitika ning jääda inimõiguste osas rahvusvahelisel tasandil avatuks. Inimõiguste kaitsmise teema organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise raamistikus ja inimõiguste eest võitlejate ühtsus peegeldub Mehhiko vastuvõetud soovitusel, mis on riigi ÜRO universaalses perioodilises läbivaatamises osalemise tulemuseks.

Mehhiko on ilmutanud huvi ja valmidust Euroopa Liiduga kõiki neid küsimusi arutada. Viimati tegi see seda ELi-Mehhiko ühiskomitee istungjärgul Brüsselis 26.–27. novembril 2009. Muidugi nõuab see valdkond ka pühendunud koostööd.

3.–4. detsembril 2009 korraldasid EL ja Mehhiko ühiselt Cancúnis jõu õigustatud kasutamise ja inimõiguste kaitse teemal rahvusvahelise seminari. Seminar pakkus kokkusaamiskohta, kus asjatundjad said nõu pidada poliitikadokumendi eelnõu üle seoses piirkondlike politseijõudude vastutusega inimõiguste eest.

Pärast seminari esitleti poliitikadokumendi eelnõud Quintana Roo kohalikule kongressile. See algatus on võrreldav hiljuti vastuvõetud föderaalõigusega kohtusüsteemi reformi kohta ja seda võiksid korrata ka muud liitriigid.

Arvame, et ELi-Mehhiko strateegiline partnerlus pakub ELile parima raamistiku Mehhiko toetamiseks avaliku julgeoleku ja õigusriigi valdkondades. Strateegilise partnerluse täitevdokumendiga, mille üle praegu läbirääkimisi peetakse, on ette nähtud dialoogi algatamine ELi-Mehhiko ametliku julgeolekupoliitika küsimustes, samuti koostöö tugevdamine asjakohaste ELi ametitega, näiteks CEPOL, Europol, Eurojust ning Narkootikumide ja Narkomaania Euroopa Järelevalvekeskus (EMCDDA).

Komisjon omalt poolt juba toetabki 2004.–2007. aastast pärit projekti õigusemõistmise tugevdamiseks Mehhikos. Edasine koostöö selles vallas on ette nähtud aastateks 2011–2013.

Kokkuvõttes on selge, et Mehhiko ees seisavad avaliku julgeoleku ja inimõiguste austamise valdkonnas suured probleemid. Nendega toime tulla ei ole lihtne ja olukord on ideaalsest kaugel, kuid on siiski õiglane öelda, et see demonstreerib tahet ja otsustavust tagada tõhusa avaliku julgeoleku poliitika kooskõla inimõiguste austamisega. Me toetame jätkuvalt Mehhikut selle jõupingutustes.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub pärast arutelude lõppu.

12.3. Lõuna-Korea – surmanuhtluse kuulutamine seaduslikuks

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on viie resolutsiooniettepaneku arutelu, mis käsitlevad surmanuhtluse seadustamist Lõuna-Koreas.

Renate Weber, autor. – Pärast 13 aastat, mille jooksul Lõuna-Koreas ei ole kohaldatud surmanuhtlust, on äärmiselt kahetsusväärne, et mõni nädal tagasi hääletas Korea Vabariigi Põhiseaduskohus surmanuhtluse poolt. Selles otsuses sedastatakse, et surmanuhtlus on seaduslik karistus, mis võib kuritegevust üldiseks hüvanguks vähendada. See on üldiselt kasutatav argument ja lihtsalt reageering emotsioone tekitavatele olukordadele teataval ajal teatavas riigis.

Tegelikult tähendab see, et surmanuhtlust vaadeldakse ennetava sunnivahendina lootuses, et kui kurjategija teab, et surmanuhtlus on olemas, siis mõtleb ta põhjalikult järele, enne kui hakkab kuritegu sooritama. Me kõik teame, et paljud uuringud on tõestanud selle idee paikapidamatust.

Veelgi olulisem on tõsiasi, et surmanuhtlus on pöördumatu; seda ei ole võimalik heastada. Justinianuse-aegne Rooma õigus väidab, et on parem lasta süüdlasel pääseda karistusest, kui süütult tema elu võtta. Nõnda oli 15 sajandit tagasi. Kuna Lõuna-Korea Põhiseaduskohus ise tunnistas, et surmanuhtluse määramisel võib ette tulla vigu ja kuritarvitusi, võib täna meie väljendatud mure toetada Korea Vabariigi demokraatlikke institutsioone nende arvamuses, et oleks parem see karistusmeetod kaotada.

Kuna Lõuna-Korea Vabariik ühines 1990. aastal kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise paktiga ning on alla kirjutanud enamikule peamistest inimõiguste lepingutest, kahjustaks tagurpidi liikuma hakkamine tõsiselt selle rahvusvahelist mainet.

David Martin, autor. – Austatud juhataja! Euroopa Liidul üldiselt ja eriti selle parlamendil on väga uhke saavutus – austust äratav traditsioon – võidelda surmanuhtluse vastu. Seepärast ei jää meil muud üle, kui tunda kahetsust Korea Vabariigi Põhiseaduskohtu otsuse pärast, et surmanuhtlus ei riku selle riigi põhiseadust.

Arvan siiski, et peame seda probleemi õiges suhtes hoidma. Otsus tehti napi häälteenamusega viis neljale. Eelmise hääletamise ajal oli see seitse kahele. See ei innusta ega andesta surmanuhtluse kasutamist, kuid nõuab Korea parlamendilt poliitilise otsuse tegemist, et tulevikus surmanuhtlus selles riigis kaotada.

Peame märkima ka seda, et *de facto* on Lõuna-Korea surmanuhtluse kaotamist pooldav riik. 1998. aasta veebruarist alates ei ole hukkamisi täide viidud ning 2007. aastal liigitas Amnesty International Lõuna-Korea nende riikide rühma, kes on surmanuhtluse tegelikult kaotanud.

Siiski jõuab hetke tõsidus sellise määraneni, mil taipame, et Korea Suure Rahvuspartei parlamendifraktsiooni juht on äsja öelnud, et *de facto* moratoorium surmanuhtlusele tuleks lõpetada ja teatavate vangide kiire hukkamine teoks teha. Loodan, et see kahetsusväärne oportunistlik hääl Koreas jäetakse tähelepanuta ning et Lõuna-Korea tõepoolest lõpetab *de facto* moratooriumi riigiks olemise, muudab oma seadusandlust ja saab *de jure* moratooriumi riigiks.

Martin Kastler, autor. – (DE) Austatud juhataja, kallid kolleegid! On kahetsusväärne, et paljudes maailma riikides tänapäeval ikka veel rakendatakse või lubatakse raskete kuritegude karistamiseks sellist ebainimlikku karistusviisi. Ma arvan, et mitte kellelgi ei ole õigust otsustada teise inimese elu või surma üle, olgu see siis elu algus- või lõpufaasis, ning kindlasti mitte seoses kuriteo karistamisega. Sellel barbaarsel karistusel ei ole kohta kaasaegses maailmas.

Unustamatu suur paavst Johannes Paulus II rõhutas, et kõige tähtsam on heastamine, et peab jääma võimalus lepituseks. Sellise pöördumatu teo puhul nagu surmanuhtlus ei ole see võimalik. Sellepärast ühendame me parlamendifraktsioonidena oma jõud, et kutsuda üles meie kolleege Lõuna-Koreas tõstatama seda teemat oma parlamendis ja ühinema meie, eurooplastega, võitluses surmanuhtluse kaotamise kui humaansuse avalduse eest. Tahaksin paluda kõiki parlamendiliikmeid seda ühisresolutsiooni ühehäälselt toetada.

Marie-Christine Vergiat, autor. – (FR) Austatud juhataja! Genfis veebruaris toimunud neljandal surmanuhtluse vastasel kongressil tervitas surmanuhtluse kaotamise eest võitlev liikumine nende riikide arvu kasvu, kus surmanuhtlus on keelatud või peatatud. Paistab, et ka Lõuna-Korea on end sellele suunale pühendanud, kuna alates 1997. aasta septembrist ei ole seal täide viidud ühtegi hukkamist.

Ent Korea Vabariigi Põhiseaduskohtu hiljutine otsus valmistab meile muret; meil jääb selle üle vaid kahetsust avaldada. Seetõttu tahame, et komisjon ja nõukogu suhtuksid surmanuhtluse kui riigi kuriteosse, millega rikutakse õigust elule, ning peaksid surmanuhtluse kaotamist keskseks teguriks Euroopa Liidu suhetes kolmandate riikidega.

Me tahame, et nad kutsuksid üles Korea valitsust ja vabariigi presidenti, kes 1981. aastal oli ise surma mõistetud, võtma kindlat kohustust surmanuhtluse kaotada; otsustama moratooriumi kasuks ÜRO otsuse kohaselt; väljendama oma muret 59 inimese olukorra pärast, kellele on selles riigis surmanuhtlus mõistetud ja kelle hulka kuuluvad ka teatavad poliitvangid, ning nende surmanuhtluse muudetuks kuulutama.

Barbara Lochbihler, autor. – (DE) Austatud juhataja, Euroopa välispoliitika väga edukas osa on surmanuhtluse kaotamine. Seda võib näha ühinemisläbirääkimistel, kahepoolsetel läbirääkimistel ja ka ÜROs, kus üha rohkem maailma riike otsustab moratooriumi või surmanuhtluse täieliku kaotamise kasuks. Siiani oli Lõuna-Korea Vabariik üks neist riikidest, kus seda alandavat karistust tegelikkuses enam ei kohaldata.

Tänane resolutsioon väljendab meie muret selle üle, et seoses Lõuna-Korea Põhiseaduskohtu otsusega hukkamiste juriidilise koostõlga kohta põhiseadusega, muudetakse olukord nüüd niisuguseks, mis tõepoolest hõlbustab surmanuhtluse uuesti kasutusele võtmist. Seetõttu pöördume Lõuna-Korea valitsuse poole, et ta teeks kõik, mis on tema võimuses, et esimese sammuna vastu võtta õiguslikult siduv moratoorium, mis keelab hukkamiste täideviimise – lõppude lõpuks ootab seal surmaotsuse kohaldamist üle 55 vangi – ning seejärel peaks Lõuna-Korea parlament teise sammuna vastu võtma seaduse surmanuhtluse kaotamiseks.

On väga positiivne näha, et ka Lõuna-Korea ühiskonnas on tekkinud liikumine, mis oma põhieesmärgina võitleb surmanuhtluse kaotava seaduse vastuvõtmise eest. Meie siin täiskogul peaksime seda liikumist toetama.

Jarosław Leszek Wałęsa, fraktsiooni PPE nimel. – (PL) Austatud juhataja! Ajal, mil kasvab surmanuhtluse kasutamisest loobuvate riikide arv, tuleks Lõuna-Korea Põhiseaduskohtu otsus vastu võtta vähemalt üllatusega.

Surmanuhtlus on inimõiguste selge rikkumine, sest inimelu on eelkõige väärtus, mida seadus peaks kaitsma. Õigussüsteem, mis surmanuhtlust lubab, lõhub omaenda aluseid ja on üks silmakirjalikkuse iseäralik liik. Sellise õigussüsteemi kasutamise vastu räägib palju argumente. Minu jaoks on neist kõige tähtsam pöördumatus. Mida muud selle kohta ka ei öeldaks, kuid surmanuhtlus on lõplik karistus. See võtab inimestelt kõige väärtuslikuma asja, mida nad omavad. Peale selle jääb ka moraalne vastutus selle teo täideviijate eest, sest alati on oht, et hukatakse süütu inimene.

Liitigi on põhiseaduskohtu otsus pettumust valmistav, kuna me teame, et Koreas ei ole hukkamisi täide viidud juba aastaid. Ma loodan, et see otsus ei hakka mõjutama langetatud surmaotsuste arvu. Veel enamgi, ma nõuan, et surmaotsuste langetamine Lõuna-Koreas täielikult lõpetataks.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, fraktsiooni S&D nimel. – (PL) Lõuna-Korea on üks Euroopa Liidu põhilisi kaubanduspartnereid. See on ka riik, millega Euroopa Liidu komisjon on lõpule viinud läbirääkimised vabakaubanduslepingu üle, mis annab kummalegi osalisele väga laialdase juurdepääsu teise poole turule. Nii tihedaid majandussuhteid silmas pidades olen ma üllatunud, et ELi ja Korea vahel on nii suured erinevused, kui tegemist on inimõiguste austamisega.

Kõik Euroopa Liidu liikmesriigid on alla kirjutanud inimõiguste ja põhivabaduste kaitse Euroopa konventsiooni kolmeteistkümnendale protokollile, millega keelatakse surmanuhtluse kasutamine. Peale selle kuulutab Euroopa Liit rahvusvahelisel areenil, et on seadnud endale eesmärgiks tegutseda surmanuhtluse üldise kaotamise heaks. Koostöös selle avaldusega peaks EL väljendama selget toetust Korea liikumisele, mis võitlevad surmanuhtluse kaotamise eest. Lootkem siis, et kõigepealt kehtestatakse hukkamiste täideviimisele moratoorium ning et Korea valitsus hakkab aktiivselt osa võtma ÜROs tehtavatest jõupingutustest surmanuhtluse kaotamiseks!

Vastavalt uutele volitustele kaubanduspoliitika valdkonnas on meil, Euroopa Parlamendil, õigus ja kohustus nõuda surmanuhtluse kaotamist kõigis Euroopa Liidu partnerriikides.

Zbigniew Ziobro, fraktsiooni ECR nimel. – (PL) Austatud juhataja! Kui tänapäevased vaated surmanuhtlusele oleksid Euroopas kehtinud Nürnbergi protsessi ajal, siis ei oleks ühelegi natsist kurjategijale, kelle üle seal kohut mõisteti ja kes vastutasid miljonite süütute inimeste julma tapmise eest, määratud surmanuhtlust. Ma ei ole juhtunud kuulma, et Euroopas oleks keegi Nürnbergi tribunali tema ebaõiglaste kohtuotsuste eest kritiseerinud.

Euroopa nihkub üha kaugemale põhimõttest, et õiglane karistus kui reageering peab olema proportsioonis kurjategija tehtud väärteoga ja sellega kaasneva süüga. Kui kõneleme mõrvadest, paljude inimeste tapmisest näiteks terroriakti ajal, või kui kõneleme genotsiidist ja miljonite inimeste surmast, mis Euroopas just juhtuski, siis tekib küsimus karistuse proportsionaalsusest. On tõsi, et Euroopas ja igal pool mujal käib akadeemilistes ringkondades arutelu sellise karistuse tõhususe üle, pidades silmas selle ennetuslikku mõju ja süütute inimolendite kaitsmist. See ei ole siiski praegu kõige olulisem argument.

Euroopa on praeguseks surmanuhtlusest loobunud. See on demokraatlik valik ja me tahame, et seda valikut austataks. Peaksime siiski austama ka teiste valikuid ning sellepärast pooldan ma selle teema arutamist, sealjuures arutamist ka Lõuna-Korea rahvaga. See on demokraatlik riik ja demokraatlik maa.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Mina arvan, et me ei peaks seda teemat kommenteerima ega antud küsimuses ka sekkuma, ja seda vähemalt kahel põhjusel. Esiteks sellepärast, et Lõuna-Korea on demokraatlik riik ja põhiseaduskohtu otsus on selle riigi seadusandliku organi otsus. Sel põhjusel puudub oht, et surmanuhtlust kasutatakse poliitilistel või tühistel põhjustel – surmaotsus langetatakse ikkagi kurjategijatele ja mõrvaritele. Teiseks, surmaotsus on hirmutusvahend. Seda ei ole muidugi võimalik empiiriliselt tõestada, aga kui tunnistame tõeks süllogismi, et mida karmim karistus, seda rohkem see hirmutab, siis tähendab see, et veel karmim karistus hirmutab veel rohkem, ja see omakorda tähendab, et surmanuhtlus hirmutab kõige rohkem. Kuna see on nii, siis surmanuhtlust kohaldades säästame me tegelikult süütute inimeste elusid. Sellepärast ei peaks Euroopa Liit ja Euroopa Parlament selles küsimuses Lõuna-Korea ametivõimude tegevusse sekkuma.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Lõuna-Korea Põhiseaduskohtu otsust, et surmanuhtlus ei ole põhiseaduse rikkumine, tuleb vastu võtta kurbusega. See otsus on samm tagasi võrreldes Lõuna-Koreas valitsenud suundumusega, kus surmanuhtlust polnud kohaldatud üle kümne aasta. Viimane hukkamine viidi täide 13 aastat tagasi. Praegu on seal 57 surmamõistetut, kes hukkamist ootavad. Lõuna-Korea kohtu otsust tuleks vaadata kriitilise pilguga. Lõuna-Korea kui selle piirkonna majanduslik liider peaks andma eeskju eelkõige selles, et austab iga isiksuse õigust elule. Surmanuhtlus ei ole kaasaegse kriminaalkohtusüsteemiga kooskõlas ega põhjusta vastupidi käibelolevale arvamusele ka kuritegevuse vähenemist.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Surmanuhtlus on probleem, mis jääb päevakorrale sama kaua, kui leidub koletisi ja mõrtsukaid, kes elavad teadmise, et võivad inimesi piinata, kuritarvitada ja tappa ise inimühiskonnas peitu jäädes, kuna nõrk ja võimetu ühiskond ei suuda nende loomaliku käitumisega toime tulla.

Igal nende koletiste ohvril on samasugune õigus elule nagu meil kõigil, kuni selle hetkeni, mil nende tee ristub sellise koletise omaga, kurjategijaga, kes perversse mõnu saamiseks oma ohvrite saatuse otsustab, ilma et neile jääks mingit õigust armu paluda või ennast kaitsta. Korea Põhiseaduskohus on esitanud arvamuse, et surmanuhtlus ei ole Korea põhiseadusega vastuolus. Sellega on õiguslikule olukorrale põhimõtteliselt hinnang antud. See, et Euroopa poliitiline eliit on meie kõigi nimel sellest võimalusest loobunud, ei tähenda siiski, et oleksime saanud paremateks inimesteks või et meie ühiskond oleks humansem. Ei ole! Kohutavad loomalikud koletised, kes tapavad korralikke inimesi Euroopas, just nagu Koreaski, ei ole peatunud.

Ainus erinevus on see, et Euroopa koletised ei pea surmanuhtluse pärast muret tundma. Head kolleegid! Ma austan meie mudelit, mis põhineb Euroopa inimõiguste konventsioonil, kuid ma arvan, et enne, kui seda muule maailmale peale suruma hakata, tuleks kindlaks teha, kas see korralike inimeste jaoks on ikka parim lahendus, ja et...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Tahaksin öelda, et Lõuna-Korea Põhiseaduskohtu otsus on pettumust valmistav ja häiriv. Vaatamata faktile, et viimane hukkamine Lõuna-Koreas toimus 1997. aastal, langetas kohus 25. veebruaril otsuse, et surmanuhtlus on karistuse vorm, mis ei riku põhiseaduslikku õigust elule. Nüüd juba teist korda langetab teeb samasuguse otsuse. Esimene otsus tehti 1996. aastal, kui kohus teatas, et avalik arvamus ei poolda surmanuhtluse kaotamist. Seega võib järeldada, et Lõuna-Korea avalik arvamus on jäänud samaks, ja sellest on kahju, sest riik, mis on majanduslik liider, peaks olema teistele riikidele eeskjukuks oma suhtumises õigusesse elule, mis on põhiline inimõigus.

(Aplaus)

Janez Potočnik, *komisjoni liige*. – Austatud juhataja! Võitlus surmanuhtluse vastu on ELi inimõiguste poliitika tähtsaim osa. Euroopa Liit arvab, et surmanuhtlus on julm ja ebainimlik karistusviis, millega ei õnnestu ära hoida kuritegelikkust käitumist, samas kui surmanuhtluse kaotamine annab oma panuse inimväärikuse suurendamisse.

Oleme saanud rõõmustada mitme hiljutise positiivse arengu üle surmanuhtluse vastu võitlemisel. Selle aasta jaanuaris kehtestas Mongoolia moratooriumi surmanuhtlusele. 2009. aastal kaotasid surmanuhtluse Burundi, Togo ja USA osariik New Mexico. 2007. aastal võttis ÜRO Peaassamblee esimest korda vastu resolutsiooni, milles kutsus riike üles kehtestama hukkamistele moratooriumi, väljaatega surmanuhtlus edaspidi kaotada; 2008. aastal järgnenud resolutsioon kinnitas seda üleskutset.

Seda silmas pidades oli EL loomulikult pettunud Korea Vabariigi Põhiseaduskohtu 25. veebruari otsuses – kus hääled jagunesid viieks poolt- ja neljaks vastuhääleks – et surmanuhtlus on kooskõlas põhiseaduse sätetega. Märgime siiski, et see kohtuasi oli seotud Korea põhiseaduse tõlgendamisega; see ei olnud poliitiline otsus surmanuhtlus säilitada. Märgime eriliselt ära ka seisukohad, mida avaldasid kolm viiest kohtunikust, kes olid leidnud, et surmanuhtlus on põhiseadusega kooskõlas. Kohtunikud Lee Kang-Kook ja Min Hyung-Ki tegid selgeks, et surmanuhtluse kasutamist tuleb piirata ning surmanuhtlusega karistatavate kuritegude arvu vähendada, kuna kohtunik Song Doo-hwan väitis, et kõik surmaotsused tuleks panna avalikule arutelule ja õigusaktiga edasi kaevata.

Kuigi kohtud jätkavad surmaotsuste langetamist, on Korea Vabariik 1997. aastast peale säilitanud hukkamistele moratooriumi. Praegu ei ole mingeid märke sellest, et põhiseaduskohtu otsus seda moratooriumi kahjustama hakkab. Me tervitame Korea otsustavust säilitada moratoorium hukkamiste täideviimisele.

Nagu ÜRO peaassamblee on märkinud, ei tuleks moratooriumis näha siiski lõppe märki, vaid üht sammu surmanuhtluse täieliku kaotamise suunas. Sellest lähtudes soovitab EL Korea Rahvusassambleel surmanuhtluse kaotamiseks võimalikult kiiresti järgmisi samme astuda. Korea Vabariik on seoses inimõiguste probleemidega Aasias pikka aega olnud piirkonna liider. Surmanuhtluse kaotamine võiks seega ainult tugevdada Korea Vabariigi pühendumust inimõiguste kaitsele ja edendamisele.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub arutelu lõpus.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Gerard Batten (EFD), *kirjalikult*. – Önnitlused Lõuna-Korea Põhiseaduskohtule surmanuhtluse pooldamise eest! Nad kavatsevad säilitada surmanuhtluse kõige raskemate kriminaalkurjategijate suhtes. Näiteks Kang Ho-soon, kes teadete kohaselt on üles tunnistanud seitsme naise tapmise. Justiitsministeerium avaldas hiljuti andmed, mille kohaselt pooldab surmanuhtlust rohkem kui 60% rahvast. Kui sama küsitlus teha Suurbritannias, siis oleks vastus vähemalt samasugune. Meie Briti vanglates teenivad eluaegset karistust erinevad sarimõrvarid, vägistajad, lastemõrvaritest pedofiilid, nekrofiilid ja kannibalid. Värskeim näide on eelmisest nädalast, kui pervert Peter Chapmanile, kes meelitas 17aastase süütu ohvri, Asleigh Halli tema surma, mõisteti 35 aastat vabadusekaotust. See karistus on ebapiisav. Tema ja teised temasugused tuleks hukata. Sellega hoiaksime samuti igal aastal kokku miljoneid naelu, mida praegu raisatakse kurjategijate eluks ajaks vanglas pidamiseks, kui seda raha saaks paremini kasutada vanade ja haigete heaks. Nii et, hästi tehtud, Lõuna-Korea: jätkake oma kõige raskemate kurjategijate hukkamist!

Monica Luisa Macovei (PPE), *kirjalikult*. – „Igal inimesel on õigus elule. Kui mitte, siis saavutab kurjategija tahtmatult lõpliku ja perversse moraalse võidu, muutes ka riigi tapjaks, vähendades sellega ühiskonna põlastust inimolendi elu teadliku lõpetamise suhtes.” (Amnesty International 1998). Kuriteoohje lähenemisviisiga soovitakse kuritegelikkust käitumist alla suruda, samas kui inimõiguste / nõuetekohase kohtumenetluse mudelis on rõhk indiviidi õigustel. Esimeses mudelis peetakse surmanuhtlust moraalseks, sest kohtualune on võtnud elu (kättetasumine), heidutav, sest need, kes võiksid tappa, loobuvad oma elu pärast kartes seda tegemast, kusjuures õiglus on tähtsusetu või tõestamata. Teises mudelis väidetakse, et surmanuhtlus on moraalivastane, sest riik ei tohiks võtta elu, see ei ole heidutav – mida tõestab statistika – ning seda mõistetakse ebaõiglaselt, kuna mõnikord võib surmamõistetud osakonnas viibija olla süütu ja nende kohtuprotsessis on tehtud vigu. Mina usun inimõiguste mudelisse, mida peegeldab rahvusvaheline kogukond nii siduvas kui ka soovituslikus õiguses ning surmanuhtluse kaotanud riikide arvu kasv. Ma kutsun Korea Vabariiki tungivalt üles näitama selget poliitilist tahet surmanuhtluse kaotamiseks ning seniks kehtestama viivitamata selle kohaldamisele moratooriumi!

Cristian Dan Preda (PPE), kirjalikult. – (RO) ELi suunised surmanuhtluse kohta on pärit 1998. aastast. See oli Lõuna-Korea surmanuhtlusele mitteametlikult kehtestatud moratooriumi esimene aasta. Vahepealsel perioodil on Lõuna-Korea parlament arutanud kolme ettepanekut surmanuhtluse kaotamiseks. Eelmisel kuul kinnitas selle riigi põhiseaduskohus napi häälteenamusega surmanuhtluse põhiseaduslikkust.

Ma taunin seda otsust ja loodan, et Korea parlament teeb otsuse surmanuhtluse keelustamiseks.

Kui Lõuna-Korea liituks surmanuhtluse kaotanud riikidega, saadaks see võimsa signaali kogu Aasia kontinendile.

13. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletused.

(Hääletuste tulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

13.1. Gilad Shaliti juhtum (B7-0171/2010)

13.2. Vägivalla laienemine Mehhikos (B7-0188/2010)

13.3. Lõuna-Korea – surmanuhtluse kuulutamine seaduslikuks (B7-0191/2010)

14. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

15. Nõukogu esimese lugemise seisukohad (vt protokoll)

16. Teatud dokumente puudutavad otsused (vt protokoll)

17. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

18. Registrisse kantud kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 123) (vt protokoll)

19. Istungil vastu võetud tekstide edastamine (vt protokoll)

20. Järgmiste istungite ajakava (vt protokoll)

21. Istungjärgu vaheaeg

Juhataja. – Kuulutan välja Euroopa Parlamendi istungjärgu vaheaja.

(Istung lõppes kell 16.30)

LISA (kirjalikud vastused)

KÜSIMUSED NÕUKOGULE (Nende vastuste eest vastutab üksnes Euroopa Liidu Nõukogu eesistujariik.)

Küsimus nr 9, mille esitas Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (H-0060/10)

Teema: Venemaale ja Valgevenesse kavandatud tuumaelektrijaamad

Valgevenes ja Venemaa Kaliningradi piirkonda projekteeritakse kahte tuumaelektrijaama. Mõlema tuumaelektrijaama kavandavad ehitusplatsid asuvad vähem kui 100 km kaugusel kahest liikmesriigist – Leedust ja Poolast. Lisaks plaanivad nii Leedu kui ka Poola omaenda tuumaelektrijaamade ehitamist.

Mida arvab nõukogu mitmest tuumaelektrijaamast ELi idapiiril? Võttes arvesse Hispaania eesistumise kava, milles on ette nähtud strateegiliste suhete arendamine Venemaaga, siis milliseid konkreetseid algatusi kavatseb nõukogu teha Venemaa ja Valgevenega koostöö sisseseadmiseks seoses nende riikide territooriumitele kavandatavate tuumaelektrijaamade keskkonnamõjuga?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta märtsi osaistungjärgul Strasbourgis.

Nõukogu on korduvalt rõhutanud rangete tuumaohutusnormide ja range keskkonnakaitse tähtsust. Nõukogu juhib järjepidevalt tähelepanu sellele, et ta toetab karmi tuumaohutust ja keskkonnakaitset kogu Euroopa Liidus ja kolmandates riikides.

Riikide vastutust tuumaohutuse eest kinnitavad ka Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri rahvusvahelised konventsioonid, näiteks tuumaohutuse konventsioon, millega on ühinenud nii Valgevene, Venemaa kui ka Euratom ja enamik ELi liikmesriike. Tuumahutuse konventsiooni kohane läbivaatuskonverents annab võimaluse avaldada teistele osalistele survet seoses nende käitiste ohutusega ja sellega, kuidas nad rakendavad konventsiooni asjaomaseid sätteid.

Nõukogu tahaks juhtida tähelepanu konkreetsetele sellele, et tuumaohutuse konventsiooni kohaselt tuleb kavandatud tuumakäitise läheduses asuvate konventsiooniosalistega konsulteerida, sest käitis võib ka neid mõjutada.

Lisaks peaks praegu läbirääkimistel olev Euratomi ja Venemaa leping tuumaenergia rahumeelse kasutamise kohta sisaldama nõuet, et tuumaohutus ning töötajate ohutuse ja tervise kaitse peab olema tõendatav.

Samuti tuleb nõukogu meelde, et selle teemaga tegeldakse pidevalt ELi ja Venemaa energiadialoogis ning alalistes energiapartnerluse nõukogudes. Sellega seoses tuleb märkida, et viimases (kümnes) dialoogi eduaruandes on kirjas: pooled (Venemaa ja EL) juhivad tähelepanu sellele, et nii energiaallikate kui ka transpordiinfrastruktuuri mitmekesistamine on meie ajal kohustuslik, ning sellega seoses toetavad nad elektrienergiaga kauplemist ELi ja Venemaa vahel, unustamata vajadust tagada range tuumaohutus.

Mis puudutab rahvusvahelist mõju hindamist, märgib nõukogu, et Valgevene on piiriülese keskkonnamõju hindamise Espoo konventsiooni osaline ja selles on siduvad kohustused hinnata ja vähendada miinimumini keskkonnamõju ja võimalikku ohtu keskkonnale. Nõukogu rõhutab, et keskkonnamõju hindamise kohustus on peamiselt projektide edendajatel.

Venemaa Föderatsioon ei ole Espoo konventsiooni täieõiguslik osaline, aga EL julgustab Venemaad sellegipoolest kohaldama Espoo konventsiooni vabatahtlikult. Seda on räägitud Venemaale päris kaua, sealhulgas seoses olemasolevate tuumajaamadega.

*

* *

Küsimus nr 10, mille esitas Czesław Adam Siekierski (H-0062/10)**Teema: Euroopa Parlamendi koosseis pärast Lissaboni lepingu jõustumist**

Vastavalt 1. detsembril 2009. aastal jõustunud Lissaboni lepingule on Euroopa Parlamendi liikmete arv 750 (pluss president). See tähendab parlamendiliikmete arvu suurendamist 18 võrra 1. detsembrini 2009 kehtinud Nice'i lepingu kohase olukorraga võrreldes.

Novembris 2009 võttis Euroopa Parlament vastu raporti uute liikmete staatuse kohta, kus on sätestatud, et uued lisaliikmed asuvad ametisse pärast Lissaboni lepingu jõustumist ja pärast seda, kui kõik liikmesriigid on ratifitseerinud lisaprotokollid parlamendiliikmete arvu suurendamise kohta. Kõnealune lisaprotokoll ei ole aga veel ELi liikmesriikide riigipeade poolt allkirjastatud ning raske on prognoosida, millal see aset leiab. Enne vastava valitsustevahelise konverentsi kokkukutsumist ei saa uued parlamendiliikmed oma mandaati täitma asuda.

Milliseid meetmeid kavatseb nõukogu kirjeldatud olukorras võtta, et kiirendada eeskirjade vastuvõtmist, mis võimaldaksid uutel parlamendiliikmetel asuda oma mandaati täitma vastavalt Lissaboni lepingule? Kas Hispaania eesistumise ajal on oodata olukorra lahendamist?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta märtsi osaistungjärgul Strasbourgis.

Nagu austatud parlamendiliige õigesti ütles, ei tohi Lissaboni lepinguga kehtestatud Euroopa Liidu lepingu artikli 14 kohaselt Euroopa Parlamendi liikmete arv olla suurem kui 750, millele lisandub president. Et Euroopa Parlamendi valimised toimusid 2009. aasta juunis endise aluslepingu kohaselt (s.t valiti 736 parlamendiliiget), lepidi 18.–19. juunil 2009 toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumisel kokku, et juunikuistel valimistel täidetud 736 kohale lisatakse veel 18 siis, kui Lissaboni leping jõustub⁽⁴⁾. Euroopa Ülemkogu selle kokkuleppe rakendamiseks on vaja, et 27 liikmesriiki võtaksid ELi lepingu artikli 48 lõikes 3 sätestatud korra kohaselt vastu ja ratifitseeriks Lissaboni lepingule lisatud üleminekumeetmete protokolli nr 36 artiklit 2 muutva protokolli. Hispaania valitsus esitas 4. detsembril 2009 ettepaneku lepingute sellesisuliseks muutmiseks.

10. ja 11. detsembril 2009 kokku tulnud Euroopa Ülemkogu⁽⁵⁾ otsustas selle ettepaneku läbivaatamiseks konsulteerida Euroopa Parlamendi ja komisjoniga. ELi lepingu artikli 48 lõike 3 teise lõigu kohaselt märkis Euroopa Ülemkogu, et ei kavatse enne liikmesriikide valitsuste esindajate konverentsi kokku kutsuda konventi (kuhu kuuluvad riikide parlamentide, liikmesriikide riigipeade või valitsusjuhtide, Euroopa Parlamendi ja komisjoni esindajad), sest ülemkogu arvates ei ole see kavandavate muudatuste ulatust arvestades põhjendatud. Seetõttu palusid Euroopa Ülemkogu esindajad selleks Euroopa Parlamendi nõusolekut, nagu on nõutud ELi lepingu artikli 48 lõikes 3.

Liikmesriikide valitsuste esindajate konverentsi algusaeg sõltub neid kaht küsimust puudutava Euroopa Parlamendi arvamuse saamisest.

*
* *

Küsimus nr 11, mille esitas Zigmantas Balčytis (H-0065/10)**Teema: institutsionaalne järelevalve Läänemere strateegia projektide üle**

Läänemere strateegia on Balti riikide piirkonna jaoks strateegilise tähtsusega ja ajaloolise tähendusega protsess. Edusammud selle arendamisel tugevdavad kogu Euroopa Liidu ühtsust, sest miljonid inimesed, kes elavad geograafiliselt lähedastes piirkondades, kuid on ajaloolistel põhjustel teinud omavahel vähe koostööd, keskendavad oma pingutused ühiste projektide elluviimisele. Selle piirkonna esindajana olen mures ELi nõukogu eesistujakolmiku riikide 18 kuu tegevusprogrammi pärast, milles keskendutakse ELi strateegiale Doonau piirkonnas, kuid ei mainita Läänemere piirkonna strateegiat.

(4) 11225/2/09 REV 2.

(5) EUCO 6/09.

Kas nõukogu ei arva, et kuna Läänemere strateegia rakendamine on just alanud, siis on veidi liiga vara pidada seda projekti lõpuleviiduks ja pöörata sellele vähem institutsioonide tähelepanu? Kas nõukogu ei arva, et Läänemere strateegia tuleks võtta sisse ELi eesistujakolmiku riikide 18 kuu programmi ning et selles tuleks ette näha elujõulise projekti järelevalvemehhanism, mis tagaks kavandatud projektide õigeaegse elluviimise?

Vastus

(ET) Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta märtsi osaistungjärgul Strasbourgis.

14. detsembril 2007 kutsus Euroopa Ülemkogu komisjoni üles koostama Euroopa Liidu Läänemere piirkonna strateegia. Komisjon esitas strateegia 2009. aasta juunis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele.

Läänemere strateegia eesmärk on kooskõlastada liikmesriikide, piirkondade, Euroopa Liidu, Läänemere-äärsete riikide üleste organisatsioonide, rahastamisasutuste ja valitsusväliste organisatsioonide tegevust, et Läänemere piirkonna areng oleks rohkem tasakaalus ning oleks olemas tegevuskava, milles keskendutaks neljale põhiteemale: merekeskkonnale, jõukusele, transpordile ja energiale ning ohutusele ja turvalisusele.

2009. aasta oktoobris kokku tulnud Euroopa Ülemkogu märkis, et Läänemere strateegia on piirkonna majandusliku edukuse, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse ning ELi konkurentsivõime jaoks tähtis, ning kutsus kõiki osalisi üles kiiresti tegutsema ja Läänemere strateegia täielikult ellu viima.

Strateegia aluseks on olemasolevad ELi vahendid, fondid, poliitika ja programmid.

Nagu 26. oktoobri 2009. aasta järeldustes kirjas, on nõukogu ülesanne poliitikat kujundada; selleks saab ta komisjonilt perioodiliselt aruandeid ja ettepanekuid võtta vastu soovitusi, aga tegeliku kooskõlastamise, järelevalve, aruandluse, rakendamisele kaasaaitamise ja järeelmeetmete eest vastutab komisjon.

Lisaks kutsus ülemkogu komisjoni üles esitama eduaruande hiljemalt 2011. aasta juuniks, mida eesistujariikide 18 kuu programm ei hõlma.

Seni võib nõukogu osaleda ainult siis, kui komisjon otsustab strateegiat muuta, mispuhul tuleb kavandatud muudatuse jaoks nõukogult heakskiit saada.

*
* *

Küsimus nr 12, mille esitas Ilda Figueiredo (H-0066/10)

Teema: ühenduse vahendid

Seoses olukorra tõsidusega teatavates liikmesriikides on vaja kiiresti võtta mitmesuguseid meetmeid, eelkõige eelarvelisi ja rahalisi meetmeid, et võidelda tulemuslikult tööpuudusega, muuta esmatähtsaks meetmete võtmine tööpuuduse probleemi lahendamiseks, edendada tootmist ja luua töökohad, millega kaasnevad õigused, et tagada majanduslik ja sotsiaalne sidusus.

Kas nõukogu on liikmesriikide vahelist solidaarsust arvestades valmis toetama ühenduse vahendite ülekandmist riikidele, kellel tõsiste sotsiaalsete ja majanduslike probleemide tõttu on nendele õigus, nii et need riigid saaksid neid vahendeid kasutada ilma omafinantseeringu kohustusega? Kas nõukogu on valmis arutama Euroopa Keskpangaga rahalise abi meetmeid, eeskätt soodustingimustel laenu võimalusi?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta märtsi osaistungjärgul Strasbourgis.

Euroopa Liit ja selle liikmesriigid on kriisiga tegelemiseks alates 2008. aasta detsembrist rakendanud palju erakorralisi meetmeid, sealhulgas Euroopa majanduse taastamise kava, mille aluseks on solidaarsus ja sotsiaalne õiglus. Euroopa majanduse taastamise kava raames muudeti 2009. aastal Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise määrust, et fond hõlmaks ka üleilmsest finants- ja majanduskriisist põhjustatud koondamisi.

Lisaks peaks aastatel 2010–2013 toimima ka uus mikrofinantseerimise edendamise rahastu, mille eesmärk on parandada laenude kättesaadavust ning vähendada sellega töötust ja vaesust, mis on tekkinud kriisi

tagajärjel. Nõukogu arvates aitab Euroopa Parlamendis esimesel lugemisel saavutatud kokkulepe mikrofinantseerimise edendamise rahastu üle sellele tublisti kaasa.

Struktuurifondidega seoses on vaja lisameetmeid, et leevendada majanduskriisi mõju kõige rohkem kannatanud liikmesriikides. Seetõttu kavandab nõukogu riigiabi saajatele ettemaksete tegemist lihtsustavaid meetmeid. Lisaks kavandab nõukogu eelrahastamise lisamakse aastal 2010, et rahavood oleksid regulaarsed ja programmi elluviimise ajal saaks abisaajatele paremini makseid teha.

Mis puudutab rahalist abi, siis liikmesriikide suhete aluseks peaks olema lisaks solidaarsusele ka vastutus.

Kuigi majandus- ja rahaliidu olemasolu lisab stabiilsust ja kaitseb turukõikumiste eest, on euroala liikmetel ühine kohustus hoolitseda stabiilsuse eest euroalal ning nende majanduspoliitika puudutab kõiki.

Kui liikmesriikidel, kes ei kuulu euroalasse, on või võib tõenäoliselt tekkida probleeme välismaksetega, võib nõukogu anda neile rahalist abi.

*
* *

Küsimus nr 13, mille esitas Gay Mitchell (H-0070/10)

Teema: toetus majanduse taastamisele

Enamik Euroopa Liitu ja eurosooni kuuluvaid riike on suutnud majanduslangusega toime tulla ja nende majandus on taas kasvu teel. Arvestades seda maailma ja Euroopa erinevates osades tekkivat õrna lootust, siis milliseid asjakohaseid meetmeid kavatseb nõukogu võtta, et toetada majanduse taastamist ning tagada selle kasv ja tugevamaks muutumine?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta märtsi osaistungjärgul Strasbourgis.

Pärast eelmise aasta sügisel ilmnunud esimesi soodsaid märke kriisi leevenemisest muutus majanduskasv ELis möödunud aasta kolmandas kvartalis positiivseks.

Liikmesriigid ja EL on majanduskriisist ülesaamiseks finantssektorit ja reaalmajandust tohutute summadega toetanud. Seda on tehtud eelkõige Euroopa majanduse taastamise kava raames, milles lepiti kokku 2008. aasta detsembris, et võidelda üleilmse finantskriisi ja majanduslangusega.

Sellegipoolest on 20 liikmesriigil praegu liiga suur eelarvepuudujääk, mida tuleb lähiaastatel nõutud piirini vähendada. Hea eelarvepoliitika puudumine ja nõrk rahandussektor võivad tõsiselt ohustada majanduse taastumist ja õõnestada Euroopa Liidu makromajanduspoliitika tõsiseltvõetavust.

Ühelt poolt on vaja järk-järgult kaotada erakorralised finantsmeetmed, mis ei ole liikmesriikide jaoks jätkusuutlikud, aga teiselt poolt peaks see toimuma proportsionaalselt jätkusuutliku majanduskasvuga.

Seda arvestades peaks liidu poliitika olema taas suunatud pikaajalistele reformidele uues kaugeleulatavas strateegias, et parandada konkurentsivõimet veelgi ja suurendada ELi jätkusuutliku majanduskasvu võimalusi.

Euroopa 2020. aasta strateegiat käsitlevas komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatises on komisjon teinud ettepaneku, et kevadisel Euroopa Ülemkogu kohtumisel lepitaks kokku selles, millele see strateegia keskendub, seataks kvantitatiivsed eesmärgid ja pandaks lõplikult paika juhtimisstruktuur, ning juunis kokku tulev Euroopa Ülemkogu peaks heaks kiitma strateegia rakendamise koostööd ja iga riigi kvantitatiivsed eesmärgid.

*
* *

Küsimus nr 14, mille esitas Vilija Blinkevičiūtė (H-0073/10)

Teema: sooline võrdõiguslikkus kui põhisõnum

EÜ asutamislepingu kohaselt kuulub sooline võrdõiguslikkus Euroopa Liidu aluspõhimõtete hulka ning on üks ühenduse eesmärkidest ja ülesannetest. Naiste ja meeste võrdõiguslikkust rakendatakse kõigis poliitikavaldkondades. Soolise võrdõiguslikkuse küsimused on olulised säästva majanduskasvu ja

konkurentsivõime seisukohast, rahvaarvuga seotud probleemide lahendamisel ning ELi majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse huvides.

Soolise võrdõiguslikkusega seotud küsimuste päevakorra tipus hoidmine on majanduskriisi tingimustes raske ülesanne ning üks viis seda lahendada on hoolitseda soolise võrdõiguslikkuse teemade nähtavuse eest. Euroopa Ülemkogu 30. novembri 2009. aasta järeldustes palutakse nõukogu eesistujal ja komisjonil lisada soolise võrdõiguslikkuse teema põhisõnumite hulka, mille tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu (EPSCO) vastu võtab ja 2010. aasta kevadisele Euroopa Ülemkogule esitab.

Kas sooline võrdõiguslikkus võetakse EPSCO põhisõnumite hulka ja esitatakse kevadisele Euroopa Ülemkogule?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta märtsi osaistungjärgul Strasbourgis.

Nagu austatud parlamendiliige märkis, on sooline võrdõiguslikkus ELis kõikjal väga oluline. ELi aluslepingute sätteid kinnitavad jõuliselt naiste ja meeste võrdõiguslikkust. Euroopa Liidu lepingu artiklis 3 on sätestatud, et liit edendab meeste ja naiste võrdõiguslikkust, ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 8 on kirjas, et seda eesmärki järgitakse liidu kõikide meetmete puhul. 23. ja 24. märtsil 2006. aastal kokku tulnud Euroopa Ülemkogu tunnistas soolise võrdõiguslikkuse Euroopa pakti⁽⁶⁾ vastuvõtmisel sõnaselgelt, et soolise võrdõiguslikkuse poliitika on majanduskasvu, jõukuse ja konkurentsivõime jaoks ülimalt tähtis.

2009. aasta 30. novembril võttis nõukogu vastu selleteemalised järeldused⁽⁷⁾, nõudes soolise võrdõiguslikkuse põhisõnumite edastamist Euroopa Ülemkogule.

Järeldustes kinnitas nõukogu konkreetselt mitut punkti, mida austatud parlamendiliige nimetas. Konkreetselt leidis nõukogu, et „sooline võrdõiguslikkus on määrava tähtsusega majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse alaste ELi eesmärkide saavutamiseks ja samuti jätkusuutliku majanduskasvu ja konkurentsivõime tagamiseks ning demograafilistele väljakutsetele reageerimiseks”⁽⁸⁾.

Soolist võrdõiguslikkust käsitletakse ka ELi 2020. aasta strateegias, mille komisjon võttis vastu 3. märtsil. Nõukogus toimus arvamuste vahetus sel üldisel teemal 8. märtsi istungil ja eesistujariik on võtnud endale kohustuseks edastada nende kõneluste tulemused Euroopa Ülemkogule. See menetlus annab liikmesriikidele ja eesistujariigile olulise võimaluse kinnitada mureküsimusi ja positiivset väljavaadet, millest nõukogu oma novembrikuu järeldustes juttu tegi.

Samuti tasub tähele panna, et Euroopa Liidu praegune eesistujariik Hispaania on soolise võrdõiguslikkuse valdkonnas olnud väga tegus ja korraldanud juba Euroopa Naiste Foorumi „Peking +15”, mis toimus 4. ja 5. veebruaril, pärast 3. veebruari Euroopa konverentsi „Naised võimul”, kuhu kogunesid Euroopa Liidu valitsuste, Euroopa Majanduspiirkonna, kandidaatriikide, Euroopa Komisjoni, Euroopa Parlamendi ja Euroopa peamiste soolise võrdõiguslikkuse eest võitlevate naisorganisatsioonide esindajad.

Järgmisena korraldab eesistujariik Hispaania 25. ja 26. märtsil soolise võrdõiguslikkusega tegelevate ministrite mitteametliku kohtumise, kus keskendutakse võrdõiguslikkusele kui majanduskasvu ja tööhõive alusele.

*
* *

Küsimus nr 15, mille esitas Alan Kelly (H-0075/10)

Teema: ebaausad tavad toiduainete tarneahelas

Milline on nõukogu seisukoht toiduainete tarneahelas valitsevate ebaausate kaubandustavade kohta? Nagu komisjon teatistes KOM(2009)0591 märkis, ei ole toiduainete tootjahindade langus ühelgi märkimisväärsel viisil tarbijateni jõudnud, samal ajal kui jätkuvalt kõrged toiduainete hinnad on vähendanud Euroopa toidukaupade nõudlust sellisel määral, et enamik põllumajandustootjaid müüb oma tooteid tootmiskuludest madalama hinnaga.

⁽⁶⁾ Vt dok 7775/1/06 REV 1, lõige 40 ja II lisa.

⁽⁷⁾ Dok 15782/09.

⁽⁸⁾ Dok 15488/09, lõike 2 punkt a.

Paljud jaemüügisektori töötajad on teatanud juhtumitest, kus suured jaemüügiketid nõuavad tarnijatelt raha ainuüksi nende toodete ladustamise eest.

Kas nõukogu leiab, et kõnealune olukord väärib kogu ELi hõlmavat ulatuslikku uurimist konkurentsi seisukohast? Kas nõukogu tunnistab, et jaemüüjate ja tarnijate/tootjate läbirääkimispositsioon ei ole võrdne ning et seda võidakse ära kasutada, arvestades, et toiduainete tootjate/tarnijate arv on palju suurem kui jaemüüjate arv?

Kuidas nõukogu soovib seda probleemi lahendada ning kas lähitulevikus on kavas avaldada teatise sellel teemal?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta märtsi osaistungjärgul Strasbourgis.

Nagu eesistujariik Hispaania 27. jaanuaril põllumajanduskomisjoni ees rõhutas, on toiduainete tarneahela toimimise parandamine põllumajanduse ja põllumajandusliku toidutootmise tõhusamaks ja konkurentsivõimelisemaks muutmisel esmatähtis, üks eelisvaldkondadest.

Konkreetselt uurib nõukogu praegu komisjoni teatist „Toiduainete tarneahela parem toimimine Euroopas” (KOM(2009) 591 lõplik). Sellega seoses toimus nõukogus jaanuaris selleteemaline arvamuste vahetus, mille aluseks oli eesistujariigi koostatud küsimustik, ja nüüd on nõukogus koostamisel seda teatist käsitlev nõukogu järelduste eelnõu.

Järelduste eelnõus on praegu viis põhiideed, mis võivad lõppversioonis muutuda. Enamikku neist ideedest mainisite oma küsimuses:

- põllumajandusliku toidutootmise konsolideerimine ja selle struktuuri parandamine, et saavutada maht, mis võimaldaks suuremat kaalu läbirääkimistel suurte jaemüüjatega;
- toidutarneahela läbipaistvuse suurendamine. Suurem läbipaistvus võimaldab jälgida hinnataset ja suundumusi ning avaldada tugevamat survet sidusrühmadele, et nad kannaksid tootjahinnamuutuse kiiremini tarbijahindadesse. See on toidutarneahelas lisandväärtuse õiglaseks jaotumiseks määrava tähtsusega;
- ebaõiglaste kauplemistavade vastu võitlemine. Komisjon teeb ettepaneku hinnata neid tavasid siseturul ja töötada välja vajalikud ühenduse meetmed selliste tavade vastu võitlemiseks;
- enesereguleerimisele ärgitamine. Komisjon teeb ettepaneku teha koostööd toidutarneahela sidusrühmadega, et koostada kogum tüüplepinguid. Samuti nähakse ette hea kaubandustava koodeks;
- toidutarneahelas esineva konkurentsi uurimine. Komisjon teeb ettepaneku töötada koos Euroopa konkurentsivõrgustikuga välja ühine poliitika toidutarneahela toimimise jaoks tähtsate konkurentsiküsimustega tegelemiseks. Nõukogu arutleb olemasolevate konkurentsieskirjade ja ÜPP eeskirjade vahelise mõju üle.

Eesistujariik loodab, et nõukogu võtab need järeldused vastu märtsikuisel istungil.

Viimasena tuleb märkida, et nõukogu teeb praegu Euroopa Parlamendiga koostööd seoses komisjoni ettepanekuga sõnastada uuesti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/35/EÜ hilinenud maksmisega võitlemise kohta äritehingute puhul.

*

* *

Küsimus nr 16, mille esitas Georgios Papastamkos (H-0078/10)

Teema: Euroopa majanduspoliitika

Kreeka praeguse sügava majanduskriisi ja euroala teiste riikide eelarvepuudujäägiga seoses kerkib esile küsimus majandus- ja rahaliidu ülesehituse stabiilsuse, dünaamilisuse ja jätkusuutlikkuse kohta. Ei ole mingit kahtlust selles, et euroalasse kuuluva riigi eelarve konsolideerimine on just nimelt kõnealuse riigi ülesanne. Finantskriis on aga tõstnud esile asjaolu, et täieliku rahaliidu ja ebatäieliku majandusliidu vahel valitseb ebakõla.

Kas nõukogu on valmis tegema ettepanekut kujundada välja ja luua Euroopa Rahandusfond, millel oleks majandus- ja rahaliidu struktuuriliste vajakajäämistele korvamiseks piisavalt vahendeid ja sekkumisvõimalusi, mis oleksid formaalsema ja kooskõlastatuma Euroopa majanduspoliitika väljenduseks?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta märtsi osaistungjärgul Strasbourgis.

Kuigi majandus- ja rahaliidu olemasolu lisab stabiilsust ja kaitseb turukõikumiste eest, on euroala liikmetel ühine kohustus hoolitseda euroala stabiilsuse eest ning nende majanduspoliitika puudutab kõiki. Nende riiklik poliitika peab olema korrektne ning kooskõlas stabiilsuse ja kasvu pakti ja majanduspoliitika üldsuunistega.

Hiljutine majanduskriis ja praegused suundumused finantsturgudel on näidanud, kui oluline on majanduspoliitika tihe kooskõlastamine. ELi riigipead ja valitsusjuhid andsid 11. veebruaril toimunud mitteametlikul kohtumisel teada, et euroala liikmesriigid tegutsevad vajaduse korral otsusekindlalt ja kooskõlastatult, et kaitsta kogu euroala finantsstabiilsust. Seni ei ole ükski euroala liikmesriik abi palunud.

Pärast riigipeade ja valitsusjuhtide üleskutset tegeles nõukogu 16. veebruaril Kreeka valitsemissektori eelarve puudujäägi ja riigivõlga ning võttis vastu:

- arvamuse Kreeka ajakohastatud stabiilsusprogrammi kohta, milles on sätestatud plaan vähendada aastaks 2012 valitsemissektori eelarve puudujääki nii, et see oleks alla 3% SKPst;
- otsuse, milles nõutakse, et Kreeka viiks ülemäärase puudujäägi aastaks 2012 normi piiresse, ja sätestatakse konkreetse ajakavaga eelarve konsolideerimise meetmed, sealhulgas tähtjad võetud meetmetest teatamiseks;
- soovituset Kreekale viia majanduspoliitika kooskõlla ELi majanduspoliitika üldsuunistega.

Seoses majandusliku kooskõlastamise ja järelevalvega euroalal üldisemalt kavatseb komisjon esitada sel kevadel Lissaboni lepingu sätete alusel ELi toimimise lepingu artikli 136 kohaselt nõukogule ettepaneku. Nõukogu vaatab komisjoni ettepaneku läbi, kui on selle kätte saanud. Seni ei ole nõukogu sellist ettepanekut saanud, täpsemalt öeldes ei ole saanud ega arutatud ettepanekut Euroopa Rahandusfondi kohta.

*
* *

Küsimus nr 17, mille esitas Mairead McGuinness (H-0083/10)

Teema: kava euroala liikmete majanduspoliitika koordineerimise ja järelevalve tugevdamiseks

Kas nõukogu võiks täpsustada ettepanekuid, mille kohaselt võiksid euroala riigid üksteise majanduspoliitikas rohkem kaasa rääkida? Komisjon teatas hiljuti, et kooskõlas Lissaboni lepingust tulenevate volitustega esitab ta enne juunit kava majanduspoliitika koordineerimise ja vastastikuse järelevalve tugevdamiseks. Kas nõukogu toetab majanduse laialdasemat koordineerimist ja kas ta arvab, et see tugevdaks euroala?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta märtsi osaistungjärgul Strasbourgis.

Hiljutine majanduskriis ja praegused suundumused finantsturgudel on näidanud, kui oluline on majanduspoliitika tihe kooskõlastamine. Seda kinnitasid ka ELi riigipead ja valitsusjuhid ning Euroopa Ülemkogu eesistuja 11. veebruari mitteametlikul kohtumisel.

Põhivastutus oma majanduspoliitika eest lasub liikmesriikidel endil. EL kooskõlastab ja teostab järelevalvet, eelkõige stabiilsuse ja kasvu pakti ning majanduspoliitika üldsuuniste raames. Kui stabiilsuse ja kasvu pakti keskendutakse peamiselt eelarvedistsipliini jõustamisele ja säilitamisele, siis majanduspoliitika üldsuuniste eesmärk on tagada liikmesriikide majanduse suundumuste mitmepoolne järelevalve. Struktuuripoliitikat kooskõlastatakse selle aasta kevadel ELi 2020. aasta strateegiana taaskäivitava Lissaboni strateegia raames, eelkõige eesmärgiga parandada konkurentsivõimet, mis viib suurema majanduskasvu ja tööhõiveni.

Kõikide nende vahendite aluseks on liikmesriikide partnerlus ja koostöö. Lissaboni leping on euroala jaoks õiguslik lisaraamistik, mis aitab tagada majandus- ja rahaliidu õige toimimise. Euroühma olemasolu tunnustatakse ametlikult Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 137 ja esimeses protokollis (nr 14)

eurorühma kohta. Lisaks lubab Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 136 võtta lisameetmeid, mida kohaldatakse ainult euroala suhtes ning mille eesmärk on tugevdada euroala liikmesriikide eelarvedistsipliini koordineerimist ja järelevalvet või kehtestada nende liikmesriikide tarvis majanduspoliitilised suunised. Sellised meetmed võetakse vastu Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 121 ja 126 nimetatud meetmete seast, välja arvatud artikli 126 lõikes 14 nimetatud meede.

Komisjon kavatseb sel kevadel kõnealuste Lissaboni lepingu sätete alusel esitada nõukogule ettepaneku tugevdada majanduspoliitika koordineerimist ja järelevalvet. Nõukogu vaatab komisjoni ettepaneku läbi, kui on selle kätte saanud.

*
* *

Küsimus nr 18, mille esitas Enrique Guerrero Salom (H-0086/10)

Teema: ebaseaduslikud rahavood, maksudest kõrvalehoidumine ja arengumaad

Praegu on meil piisavalt tõendeid selle kohta, et ebaseaduslikel rahavoogudel on arengumaade jaoks kahjulikud tagajärjed. Isegi kui piiriülesed ebaseaduslikud rahavood on suures osas varjatud ja raskesti mõõdetavad, ulatuvad need hinnanguliselt 1000–3000 miljardi USA dollarini aastas. Maailmapank viitab teabele, mille kohaselt ulatuvad sellised rahavood igal aastal 1000–1600 miljardi USA dollarini, millest hinnanguliselt 500–800 miljardi USA dollari suurune summa tuleb arengumaadest. Aastas hinnanguliselt 500–800 miljardi USA dollarini ulatuvad ebaseaduslikud rahavood arengumaadest on kõige olulisem majanduskahju, mille tõttu vaesed kannatavad. Ebaseaduslikud rahavood vähendavad välisvaluutareserve, kiirendavad inflatsiooni ja vähendavad maksutulu ning mõjutavad mitmel muul moel negatiivselt arengumaade võimalusi.

Milliseid meetmeid EL võtab ja milliseid meetmeid ta kavatseb lähikuudel võtta arengumaades ja neist tuleneva maksudest kõrvalehoidumise ja kapitali väljavoolu vastu võitlemiseks? Kuidas me saame parandada arengumaade maksuhalduse alast suutlikkust?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta märtsi osaistungjärgul Strasbourgis.

Maksudest kõrvalehoidmine, kapitali väljavool ja ebaseaduslikud rahavood on arengu seisukohalt kahtlemata tõsine probleem, eelkõige arengumaades, ning need toodi ka Doha 2008. aasta deklaratsioonis arengu rahastamise kohta esile peamiste takistustena riiklike vahendite koondamisele arengu eesmärgil.

2008. aasta mais võttis nõukogu vastu järeldused⁽⁹⁾, milles on rõhutatud, et maksuvaldkonna hea valitsemistava, mis hõlmab läbipaistvuse, teabevahetuse ja õiglase maksukonkurentsi põhimõtteid, on oluline vahend võitluses piiriülese maksupettuse ja maksudest kõrvalehoidmisega ning tugevdab võitlust terrorismi rahastamise, rahapesu ja korruptsiooni vastu.

EL edendab neid põhimõtteid innukalt paljudes valdkondades.

Euroopa naabruspoliitikas on paljudes konkreetsete kolmandate riikide jaoks mõeldud tegevuskavades mainitud koostööd maksuküsimustes, läbipaistvuse põhimõtteid, teabevahetust ja äriühingute maksustamise juhendit. Need tegevuskavad on ELi ja partnerriikide majandusliku ja poliitilise koostöö vahendid.

ELi arengukoostöö poliitikaga antakse Euroopa naabrus- ja partnerluspoliitika valitsemistava rahastu ning kümnenda Euroopa Arengufondi juhtimisalgatuse kaudu lisatoetust arengumaadele, kes tahavad järgida hea valitsemistava põhimõtteid, sealhulgas maksuvaldkonnas.

Lisaks on OECD maksunormide hiljutine laiem rahvusvaheline omaksvõtt (sh paljude arengumaade poolt) muutnud rahvusvahelises keskkonnas maksuküsimusi märgatavalt läbipaistvamaks ja viinud ELis arutelu edasi. Komisjon andis 28. märtsil 2009 välja teatise heade maksuhaldustavade edendamise kohta⁽¹⁰⁾, milles pakuti välja hulk ideid, kuidas edendada kolmandates riikides häid maksuhaldustavasid.

⁽⁹⁾ Vt käesoleva märkuse tausta nõukogu järeldustest teemal „Maksuküsimused lepingutes kolmandate riikidega”.

⁽¹⁰⁾ Dok 9281/09 – KOM(2009) 201 lõplik.

Oma 18. mai 2009. aasta järeldest kutsus nõukogu komisjoni üles esitama ettepanekud ELi konkreetse tegevuse jaoks kolmandate riikidega suhtlemisel ning nende abistamisel seoses heade maksuhaldustavade edendamise ja riiklike maksusüsteemide tulemuslikumaks muutmisega, et saavutada arengueesmärgid.

Nõukogu käsitles seda teemat taas 17. novembri 2009. aasta järeldest poliitikavaldkondade sidususe kohta arenguga. See teema kuulus esialgse viie prioriteetse küsimuse hulka, mida puudutab sel aastal nõukogule esitatav tööprogramm, mis käsitleb poliitikavaldkondade sidusust arenguga. Järeldest mainiti vajadust suurendada läbipaistvust ning võidelda ebaseaduslike piiriüleste rahavoogude ja maksudest kõrvalehoidmise vastu, tunnistades, et neil on arengumaades tõsine mõju riiklike ressursside mobiliseerimise võimele.

Neid varasemaid saavutusi aluseks võttes on eesistujariik Hispaania lisanud selle teema oma selle poolaasta arengukava eelisvaldkondade hulka.

ELi arenguvaldkonnaga tegelevad ministrid pidasid 17. ja 18. veebruaril 2010 Hispaanias La Granjas toimunud mitteametlikul kohtumisel, kus osales ka Euroopa Parlamendi arengukomisjoni esimees, põhjaliku arvamuste vahetuse arenguvaldkonnaga seotud maksustamise ja hea valitsemistava ning uuenduslike rahastamismehhanismide üle.

Nõukogu jätkab järgmistel kuudel seda arutelu ja ootab komisjoni teatist heade maksuhaldustavade edendamise kohta arengukoostöö raames. Eeldatavasti esitatakse see nõukogule nn aprillipaketis.

*
* *

Küsimus nr 19, mille esitas Nikolaos Chountis (H-0092/10)

Teema: stabiilsuspakt ja finantsolukord liikmesriikides

11. veebruari 2010. aasta Euroopa Ülemkogu võttis vastu ajaloolise tähtsusega otsuse, sama tegi ka eurorühm 16. veebruaril 2010. Esimest korda määrati liikmesriik – Kreeka – kolme institutsiooni järelevalve alla. Esimest korda keelas nõukogu ametlikult meetmete vastuvõtmise töötasu, tervishoiusüsteemi, pensionisüsteemi, avaliku halduse, turgude jne valdkonnas. On tähelepanuväärne, et siiani ei ole nõukogu üldse ära märkinud teiste Euroopa Liidu liikmesriikide majanduse kehva olukorda. Näiteks Hispaanias on eelarvedefitsiit 11,2% ja võla kasvumäär 20%. Prantsusmaa eelarvedefitsiit on 8,3% ja võla kasvumäär 10%. Itaalia eelarvedefitsiit on 5,3% ja riigivõlg moodustab 114% SKPst. Portugali eelarvedefitsiit on 8,7% ja võla kasvumäär 10%, Ühendkuningriigi eelarvedefitsiit on 12%. Kreekas on võla kasvumäär 20%. Madalmaades on riigivõlg peaaegu 234% SKPst, Iirimaa on riigivõlg 222%, Belgias 219%, Hispaanias 207% ja Kreekas 179%.

Eespool öeldut arvestades on stabiilsuspakt tegelikult tühistatud. Kas nõukogu tunnistab seda? Kas nõukogu arvates on Euroopa Liidus registreeritud märkimisväärsed eelarvepuudujäägid tingitud erinevatest pankadele ja tööstussektorile ette nähtud ebaseaduslikest toetuspakettidest? Kas Kreeka töötajate suhtes võetud meetmed kuulutavad analoogsete „soovituste” kohaldamist kõigi euroala töötajate puhul? Kas Kreeka on katsejäneseks, nagu väidab Kreeka peaminister?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta märtsi osaistungjärgul Strasbourgis.

Stabiilsuse ja kasvu pakt on endiselt peamine vahend finantsstabiilsuse hoidmiseks nii kogu ELis kui ka euroalal. Seda kohaldatakse kõikide liikmesriikide suhtes õiglaselt ja ühtmoodi ning praegu kohaldatakse seda paindlikult, nagu lubab selle 2005. aasta täiendatud ja parandatud versioon. Seetõttu ei ole stabiilsuse ja kasvu pakt kaugeltki mitte kehtetu.

Et saada üle kõige raskemast üleilmsest majanduskriisist, mis on aset leidnud pärast 1929. aastat, on liikmesriigid ja EL viimase kahe aasta jooksul toetanud finantssektorit ja reaalmajandust tohutute summadega, mis muidugi viisid riigieelarve puudujäägi suurenemiseni. Selline sekkumine oli vajalik ja õige ning sellel on olnud ülimalt tähtis osa veelgi tõsisema kriisi vältimisel, majanduse stabiliseerimisel ja järsema majanduslanguse ärahoidmisel. Sellisel raskel perioodil on selgunud, kui väärtuslik on stabiilsuse ja kasvu pakti paindlikkus.

Kui majanduse elavnemine leiab kinnitust, tuleb erakorralised meetmed lõpetada. Nõukogu on peamistes kriisist väljumise strateegia põhimõtetes kokku leppinud. Eelarvevaldkonnas rakendatakse neid stabiilsuse

ja kasvu pakti raames. 2009. ja 2010. aastal võttis nõukogu vastu soovitusel, mille eesmärk oli vähendada 20 liikmesriigi eelarvepuudujääki nii, et see jääks alla 3% SKPst. Nende riikide seas on Belgia, Hispaania, Iirimaa, Itaalia, Madalmaad, Portugal ja Ühendkuningriik. Puudujäägi vähendamise tähtsajad varieeruvad sõltuvalt liikmesriikide konkreetsest olukorrast 2011. eelarveaastast kuni 2015. aastani.

Liikmesriikidest, kelle suhtes kohaldatakse ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust, oli Kreeka ainus, kes ei suutnud võtta tulemuslikult meetmeid, mida nõukogu oma 2009. aasta aprilli soovitusel välja pakkus. Lisaks, nagu näitavad 2009. aasta oktoobri eelarveandmed, ei ole Kreeka valitsuse esitatud teave usaldusväärne. Nõukogu jälgib ka edaspidi hoolega olukorda kõikides liikmesriikides, kus riigieelarve puudujääk on lubatust suurem, ja kui mõni neist soovitusi ei järgi, võtab nõukogu vajalikke meetmeid.

Kreekale ja teistele liikmesriikidele esitatud soovitude eesmärk on aidata valitsusel järgida head eelarvepoliitikat. Need ei ole suunatud mingi elanikkonnarühma vastu. Mõned liikmesriigid on lasknud oma riigi rahandusel kujuneda selliseks, et see ei ole jätkusuutlik, ja nad peavad seetõttu võtma parandusmeetmeid. See on ainus õige ja jätkusuutlik viis liikuda majanduse jõulise elavnemise poole. Pikemas plaanis viiks eelarvedistsipliini puudumine jätkusuutmatu eelarvepuudujäägi ja riigivõlani, mis kahjustavad kogu ELi ja liikmesriigi enda majandust.

*
* *

Küsimus nr 20, mille esitas Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0093/10)

Teema: majanduskasvu soodustavad eelarve kohandamise meetmed Kreekas

Oma 16. veebruari 2010. aasta vastavasisulises soovitusel kutsus majandus- ja rahandusministrite nõukogu Kreekat üles võtma vastu meetmepaketti, mille eesmärk on mitte ainult kulude vähendamine, vaid ka tulude suurendamine. Kõnealused meetmed seisnevad eelkõige palgakulude kärpimises, käibemaksu tõstmises ning sõiduautode ja energia maksustamises. Arvestades, et enamik meetmeid, mis Kreeka valitsus on võtnud või kavatses võtta, hõlmavadki juba palgakulude kärpimist ja tulude suurendamist otseste ja kaudsete maksude tõstmise abil, palun nõukogu eesistujal vastata järgmistele küsimustele.

Kas nõukogu ei leia, et kõnealused meetmed, mille eesmärk on tulude-kulude osas range eelarvepoliitika, võivad veelgi vähendada investeeringuid ja tarbimist Kreeka majandusvaldkonnas ning seetõttu kahjustada Kreeka jõupingutusi majanduse elavdamiseks ja eelarve stabiliseerimiseks? Kas nõukogu kavatses teha Kreeka valitsusele ettepaneku meetmete kohta, mis soodustaksid majanduskasvu, võimaldaksid valitsusel taastada Kreeka majanduse tootlikkuse ja võidelda tööpuuduse suurenemise vastu?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta märtsi osaistungjärgul Strasbourgis.

Kreeka riigi rahanduse allakäik koos laiema makromajandusliku tasakaalutuse ja Kreeka majanduse konkurentsivõime kadumisega viimastel aastatel ongi viinud praeguse raske majandusolukorrani selles liikmesriigis. Kreeka valitsus tahab võtta meetmeid selle olukorra lahendamiseks ja nõukogu soovib Kreekat selles toetada.

Nõukogu on erisuguse mitmepoolse järelevalvetegevuse käigus korduvalt juhtinud tähelepanu Kreeka majanduse pikaajalistele struktuurilistele probleemidele. Seoses majanduskasvu ja tööhõivet käsitleva Lissaboni strateegiaga märkis nõukogu oma soovitusel liikmesriikide majanduspoliitika üldsuuniste ajakohastamise kohta 2009. aastal, et on kohustuslik tugevdada „makromajandusliku tasakaalustamatuse ja Kreeka majanduse struktuuriliste nõrkuste kõrvaldamiseks vajalikke jõupingutusi”. Nõukogu soovitas Kreekal parandada konkurentsi erialateenuste sektoris, suurendada investeeringuid teadus- ja arendustegevusse, kasutada struktuurifonde tulemuslikumalt, viia ellu avaliku halduse reform ja rakendada ühtse turvalise paindlikkuse raames hulka tööturumeetmeid.

Pärast riigipeade ja valitsusjuhtide üleskutset tegeles nõukogu 16. veebruaril Kreeka valitsemissektori eelarve puudujäägi ja riigivõlaga ning võttis vastu:

– arvamuse Kreeka ajakohastatud stabiilsusprogrammi kohta, milles on sätestatud plaan vähendada aastaks 2012 valitsemissektori eelarve puudujääki nii, et see oleks alla 3% SKPst;

– otsuse, milles nõutakse, et Kreeka viiks ülemäärase puudujäägi aastaks 2012 normi piiresse, ja sätestatakse konkreetse ajakavaga eelarve konsolideerimise meetmed, sealhulgas tähtjad võetud meetmetest teatamiseks;

– soovitus Kreekale viia majanduspoliitika kooskõlla ELi majanduspoliitika üldsuunistega.

Eelnimetatud meetmetega seoses soovitas nõukogu Kreekal rakendada kõikehõlmav meetmepakett, et parandada tooteturu ja ettevõtluskeskkonna toimimist, toetada tootlikkuse ja tööhõive suurenemist ning parandada töhusust ja ELi struktuurifondide kasutamise tulemuslikkust ja kiirust, samuti kaotada ülemäärane eelarvepuudujääk ja parandada riigi rahanduse pikaajalist jätkusuutlikkust. Tootlikkuse ja tööhõive kasvu toetamiseks kutsuti Kreekat üles:

– võtma kohe meetmeid mitteametliku töötamise vastu;

– vaatama läbi tööturгу käsitlevad eeskirjad, sealhulgas töökaitsega seotud õigusaktid, et suurendada tööjõupakkumist;

– toetama tööjõunõudlust, vähendades sihipäraselt tööjõukuluseid;

– viima läbi haridussüsteemi reformid, mille eesmärk on parandada tööjõu oskusi ja suurendada vastavust tööturu vajadustele.

Võttes arvesse ülesannet suurendada tootlikkust muu hulgas avaliku sektori prioriteetsete investeeringustrateegiate raames, peaks Kreeka võtma kõik vajalikud meetmed, et parandada ELi struktuurifondide kasutamise töhusust ja kiirust. Seda tehes tuleks erilist tähelepanu pöörata haldusreformi ja digitaalset konvergenti käsitlevate tegevuskavade kiirele ja tõhusale rakendamisele, kuna need toetavad avaliku halduse olulisi reforme, mis on 2010. aasta jaanuaris ajakohastatud stabiilsusprogrammis esitatud reformistrateegia olulised elemendid.

Kreeka peab esimese aruande nende meetmete rakendamise kohta esitama 16. märtsiks, teise maiks ja seejärel iga kvartalis. Nõukogu hoiab olukorral hooliga silma peal ja võtab vajaduse korral meetmeid Kreeka valitsuse toetamiseks majanduskasvu edendamisel ja hea eelarvepoliitika järgimisel.

*
* *

Küsimus nr 21, mille esitas Ryszard Czarnecki (H-0096/10)

Teema: poola vähemuse diskrimineerimine Valgevenes

Kas nõukogu kavatseb reageerida rahvusvähemuste, eelkõige poola vähemuse diskrimineerimisele Valgevenes? Olukord on eriti halvenenud viimastel nädalatel. Sageli ja korduvalt on vahistatud poola organisatsioonide juhte, samuti on ära võetud nende valdusi, eeskätt hooneid, mida kasutavad poola ühendused ja rühmitused.

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta märtsi osaistungjärgul Strasbourgis.

ELile teeb muret olukorra hiljutine halvenemine Valgevenes ja inimõiguste rikkumise süvenemine. ELi arvates on poolakate liiduga seotud olukord osa suundumusest vähemuse poole, millest annavad märku ka sõna- ja kogunemisvabaduse puudumine, suurem kontroll meedia üle ja surve avaldamine ajakirjanikele, uus interneti kasutamist piirav seadus ja opositsiooniaktivistide tagakiusamine.

Kõrge esindaja Catherine Ashton väljendas oma 16. veebruari avalduses muret poola rahvusvähemuse olukorra pärast Valgevenes ning konkreetselt selle pärast, et politsei tõstab vähemuste esindajaid nende endi ruumidest välja, vahistab neid ja Minsk püüab neile juhte peale suruda. Meie murest neis küsimustes on diplomaatilisi kanaleid pidi teavitatud ka Valgevene võime.

Nõukogu vahetas sel teemal veidi arvamusi 22. veebruaril ja teeb seda tulevastel kuudel põhjalikumalt.

Kui kõrge esindaja Ashton Kiievis 25. veebruaril Ukraina presidendi Viktor Janukovitši ametissenimetamise ajal lühidalt välisminister Martõnaviga kohtus, rääkis ta oma suurest murest inimõiguste rikkumise pärast ja märkis, et poolakate liiduga seotud olukord ei ole pelgalt Valgevene siseasi.

Nõukogu kavatseb jätkata ELi tingimuslike sidemete poliitikat, mida toetavad ka Valgevene väljapaistvad demokraatiad ja Euroopa Liitu pooldavad liidrid, näiteks Aljaksandr Milinkevitš.

Samas on äärmiselt tähtis, et Valgevene järgiks OSCEga seotud ja rahvusvahelisi kohustusi, mis sisaldavad ka vähemuste õiguste kaitsmist ja edendamist.

ELi huvides on jätkata suhteid Valgevenega, et edendada ühiseid väärtusi ja põhimõtteid.

EL jälgib endiselt inimõiguste olukorda Valgevenes ja seab selle vastastikuses poliitilises suhtluses tähtsale kohale.

*
* *

Küsimus nr 22, mille esitas Pat the Cope Gallagher (H-0097/10)

Teema: Euroopa passide kuritarvitamine

Seoses Hamasi juhi mõrvamisega jaanuaris Dubais kasutati võltsitud Euroopa passe, sealhulgas Iiri passe. Kas nõukogu võib anda ajakohastatud hinnangu meetmete kohta, mida ta on võtnud seoses ELi kodanike murega Euroopa passide kuritarvitamise pärast?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta märtsi osaistungjärgul Strasbourgis.

Nõukogu rõhutas oma 22. veebruari avalduses, et Mahmoud al-Mabhouh' tapmine 20. jaanuaril Dubais tõstatas probleemid, mis on Euroopa Liidu jaoks ülimalt murettekitavad.

Nõukogu arvates ei aita see tegu kuidagi kaasa rahu ja stabiilsuse saavutamisele Lähis-Idas. EL mõistis rangelt hukka selle, et tapmises osalenud kasutasid ELi liikmesriikide võltspasse ja -krediitkaarte, mis olid omandatud ELi kodanike identiteedi varguse kaudu.

EL väljendas heameelt Dubai võimude alustatud uurimise üle ja kutsus kõiki riike üles sellele kaasa aitama. Asjaomased ELi liikmesriigid tegelevad ise ka oma passide kuritarvitamise põhjaliku uurimisega.

EL tahab hoolitseda selle eest, et nii ELi kodanikud kui ka kolmandad riigid usaldaksid endiselt ELi liikmesriikide passe. Sellega seoses võttis EL 2004. aastal vastu liikmesriikide poolt väljastatud passide ja reisidokumentide turvaelementide ja biomeetria standardid. Seda õigusakti ajakohastati 2009. aastal ja selle eesmärk on muuta niisugused dokumendid turvalisemaks ja luua usaldusväärsem seos dokumendi ja selle omaniku vahel.

*
* *

Küsimus nr 23, mille esitas Brian Crowley (H-0099/10)

Teema: Kalahari bušmanid

Botswana ülemkohus otsustas 2006. aastal, et Kalahari bušmanite väljaajamine nende traditsioonilistelt aladelt on ebaseaduslik ja põhiseadusevastane. Vaatamata sellele takistab Botswana valitsus Kalahari bušmaneid veevarustuse sulgemise kaudu jätkuvalt nende traditsioonilistele aladele tagasi pöördumast. Kas nõukogu võib seda olukorda Botswanas uurida, et anda hinnang Kalahari bušmanitele osaks saava ahistamise ulatusele?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta märtsi osaistungjärgul Strasbourgis.

Botswana valitsuse poliitika ja sanide ehk bušmanite ümberasustamine Kesk-Kalahari metsloomade reservaadist on tõmmanud erilist tähelepanu ja pannud muretsema maailma inimõiguslased, sealhulgas ÜRO rassilise diskrimineerimise likvideerimise komitee ja ÜRO alalise põlisrahvaste foorumi.

EL on omalt poolt rääkinud Botswana valitsusega bušmanite küsimusest kohapealsete esinduste juhtide kaudu. Need arvamustevahetused toimuvad Cotonou lepingu artikli 8 kohase dialoogi raames. See on süstemaatiline ametlik dialoog, mis on seotud Cotonou lepingu kolme põhielemendiga, nimelt inimõiguste, demokraatlike põhimõtete ja õigusriigi põhimõtete austamisega. Neil kohtumistel on valitsus teavitanud Euroopa Liitu riigikohtu otsuse järelmeetmetest. Meile teadaolevalt valisid bušmanid detsembris endale esindajad, kellele on antud ülesanne rääkida valitsusega Kesk-Kalahari reservaadist teemal. Praegu toimuvad nende kohtumised valitsusega, et reservaadist ümberasustamise probleemile lahendus leida.

Nõukogu jälgib Botswana bušmanite olukorda ka edaspidi hoolega.

*
* *

Küsimus nr 25, mille esitas Georgios Toussas (H-0105/10)

Teema: Ameerika Ühendriikide nn uuendatud Afganistani-strateegia

NATO käivitas Euroopa Liidu ja ÜVJP aktiivsel toetusel ning Nobeli rahupreemia laureaadi president Barack Obama välja töötatud nn Ameerika Ühendriikide uuendatud strateegia raames operatsiooni Moshtarak, kõige suurema pealetungi alates Ameerika Ühendriikide ja nende liitlaste sõjalisest sekkumisest Afganistanis. Kõigest mõni päev pärast käivitamist tõi operatsioon kaasa esimesed ohvrid. Marjah' piirkonnas sai operatsiooni tõttu surma vähemalt viisteist tsiviilelanikku. NATO relvajõud väidavad, et tegemist oli eksitusega, kuid Afganistani relvajõud tunnistavad, et sihtmärk oli valitud, ning lükkavad vastutuse Talibanile. Need ohvrid lisanduvad 2412 tsiviilelanikule, kes ÜRO andmetel ainuüksi 2009. aastal Afganistanis NATO okupatsioonivägede tõttu hukkusid.

Kas nõukogu mõistab hukka need uued tapatalgud Afganistani rahva vastu? Kas nõukogu vastab rahupooldajate sõnastatud nõudele kõik võõrväed Afganistanist tagasi kutsuda?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta märtsi osaistungjärgul Strasbourgis.

ELi Afganistanis tegutsemise raamistik on sätestatud ELi Afganistani ja Pakistani tegevuskavas, mille nõukogu võttis vastu 27. oktoobril 2009. aastal. Selle raamistiku kohaselt puudutavad ELi jõupingutused Afganistanis tsiviiltegevust. EL ei osale operatsioonis Moshtarak ega üheski muus operatsioonis.

EL keskendub oma pingutustes afgaanide riigi ja institutsioonide võimekuse tugevdamisele, et edendada head valitsemistava, inimõigusi ja tõhusat avalikku haldust, eelkõige kohalikul tasandil. Majanduskasvu toetamine eelkõige maaelu arengu ja sotsiaalse arengu kaudu on samuti esmatahtsate eesmärkide seas.

Lisaks keskendub EL õigusriigi tugevdamisele, s.t aitab EUPOL Afganistani (ELi politseimissioon Afganistanis, mida Euroopa Liit alustas 2007. aasta juunis ja mis toetab riikliku justiitsprogrammi elluviimist) kaudu luua tsiviilpolitseijõude.

See tegevus on kooskõlas ka Afganistani valitsuse strateegiliste prioriteetidega.

Nõukogu on rõhutanud, et rahvusvaheline abi peab olema üleminekustrateegia, millega võimaldatakse Afganistani valitsusel võtta endale täielik vastutus ja millega rahvusvaheline üldsus asub järk-järgult pigem toetavasse rolli.

ELil on väga kahju, et Afganistanis on tsiviiliskuid surma saanud.

*
* *

Küsimus nr 26, mille esitas Charalampos Angourakis (H-0106/10)

Teema: Iisraeli surmavad rünnakud palestiinlaste vastu

Palestiinlaste vastu suunatud Iisraeli provokatsioonid Palestiina aladel sagenevad. Iisraeli armee ründas Palestiina Rahvapartei kontoreid, tekitades suurt materiaalist kahju, ning vahistas kohalolnud isikud. See juhtum leidis aset kümnete Iisraeli rünnakute raames Rām Allāhis ja Jordani Läänepoolsetel, kus sajad isikud avaliku korra rikkumise ettekäändel vahistati. Samal ajal toetab Iisrael jätkuvalt kohtuväliste hukkamiste poliitikat ning Palestiina organisatsioonide liikmete mõrvamist, mida USA, EL ja NATO mitteametlikult toimuda lasevad.

Kas nõukogu mõistab hukka nii Iisraeli poliitika, mis on suunatud Palestiina rahva ja rahu vastu kõnealuses piirkonnas ning millega kaasnevad armee surmavad rünnakud, kui ka Iisraeli keeldumise tunnustada sõltumatut Palestiina riiki 1967. aasta piiridega ja pealinnaga, milleks on Ida-Jeruusalemm?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta märtsi osaistungjärgul Strasbourgis.

Tsiviilelanike tagakiusamine riigivõimu poolt, olgu see suunatud riigi enda kodanike või kellegi teise vastu, on vastuolus õigusriigi ja üldse demokraatia põhimõtetega. Lisaks on sellised teod vastuolus Euroopa Liidu põhiväärtustega, nimelt õigusega turvalisele elule. Väiteid selliste tegude kohta tuleb põhjalikult uurida.

Seoses Iisraeli julgeolekuteenistuste ja palestiinlaste vahel aset leidnud juhtumite ning Iisraeli okupatsioonipoliitikaga on nõukogu alati nõudnud, et mõlemad pooled peaksid järgima rahvusvahelist õigust ja rahvusvahelist humanitaarõigust. Neile põhimõtetele on nõukogu viidanud ka oma järeldustes Lähis-Ida rahuprotsessi kohta. Viimati tegi ta seda 2009. aasta detsembris.

Tahaksin austatud parlamendiliikmele kinnitada, et nõukogu peab kooskõlas nimetatud õiguslike alustega ka edaspidi inimõigusi eriti tähtsaks ja on valmis nende kindlalt tõendatud rikkumist vajaduse korral hukka mõistma.

*

* *

Küsimus nr 27, mille esitas Silvia-Adriana Țicău (H-0108/10)**Teema: olukord seoses nõukogu otsuste vastuvõtmisega, mis käsitlevad Euroopa Liidu ja Kanada vahelisi lennutranspordilepinguid**

Transatlantilise dialoogi intensiivistamine Euroopa Liidu ning Ameerika Ühendriikide ja Kanada vahel on üks ELi eesistujariigi Hispaania prioriteete. Selle dialoogi kaks osa Kanada puhul on esiteks nõukogu ja ELi liikmesriikide valitsuste esindajate otsuse vastuvõtmine lennutranspordi lepingu allkirjastamise ja ajutise kohaldamise kohta ning teiseks nõukogu otsuse vastuvõtmine tsiviillennunduse ohutust käsitleva ELi ja Kanada vahelise lepingu allkirjastamise kohta.

Kas nõukogu võiks öelda, kuidas nende lepingute allkirjastamine edeneb, arvestades kõnealuste lepingute allkirjastamise olulisust Euroopa Liidu ja Kanada vahelise koostöö jaoks?

Vastus

(EN) Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta märtsi osaistungjärgul Strasbourgis.

Nõukogu võttis otsuse ELi ja Kanada õhutranspordilepingu sõlmimise ja ajutise kohaldamise kohta vastu 30. novembril 2009 ning leping allkirjastati 17. ja 18. detsembril 2009.

Lepingu sätete järgi kohaldavad liit ja selle liikmesriigid lepingut enne jõustumist ajutiselt vastavalt kehtivale liikmesriikide õigusele alates selle kuu esimesest päevast, mis järgneb kuupäevale, mil esitatakse viimane teade, millega lepinguosalisel teavitavatel teineteist lepingu ajutiseks kohaldamiseks vajalike riiklike menetluste lõpuleviimisest. Nõukogu ei ole sellekohast teatist veel saanud.

Sellegipoolest hakkavad nõukogu ettevalmistavad organid lepingu sõlmimiseks valmistumise eesmärgil sobival ajal tegema vajalikke Lissaboni lepingule vastavaid kohandusi ning seejärel tehakse otsus edastada nõukogu otsuse eelnõu lepingu sõlmimise kohta ja lepingu tekst nõusoleku saamiseks Euroopa Parlamendile.

30. märtsil 2009. aastal võttis nõukogu vastu otsuse ELi ja Kanada tsiviillennunduse ohutuse lepingu allkirjastamise kohta ja leping allkirjastati 6. mail 2009. aastal Prahas.

Seda lepingut ei kohaldata ajutiselt, vaid see tuleb enne sõlmida, kui see saab jõustuda. Seetõttu on nõukogu ettevalmistavad organid hakanud tegema ettevalmistusi vajalike Lissaboni lepingule vastavate kohanduste tegemiseks, et koostada otsus edastada nõukogu otsuse eelnõu lepingu sõlmimise kohta ja lepingu tekst nõusoleku saamiseks Euroopa Parlamendile.

*
* *

KÜSIMUSED KOMISJONILE

Küsimus nr 38, mille esitas Marian Harkin (H-0087/10)

Teema: roheline raamat vabatahtliku tegevuse kohta

Kas komisjon võiks selleks, et suurendada vabatahtliku tegevuse väärtuse mõistmist kogu ELis ning seoses esitatud algatustega tähistada Euroopa vabatahtliku tegevuse aastat, mõelda põhjaliku rohelise raamatu koostamisele vabatahtliku tegevuse kohta, et hõlbustada ja tunnustada vabatahtlikku tegevust ning tõsta selle väärtust?

Kas komisjon peab lisaks kõnealuse rohelise raamatu koostamisele oluliseks koostoime loomist muude rahvusvaheliste organisatsioonide, nagu ILO ja ÜRO vahel seoses Johns Hopkinsi Ülikooli ja ILO vabatahtlike analüüsi projekti ning ÜRO kasumivaba ettevõtluse käsiraamatuga?

Vastus

(EN) Euroopa Komisjonil on hea meel, et vabatahtliku tegevuse teema pakub Euroopa Parlamendile endiselt huvi.

Euroopa vabatahtliku tegevuse aastal 2011 on järgmised neli eesmärki: esiteks luua vabatahtlikku tegevust soodustav keskkond, teiseks anda rohkem volitusi vabatahtlikele organisatsioonidele, kolmandaks parandada teadlikkust vabatahtliku töö väärtusest ja tähtsusest ning neljandaks tunnustada vabatahtlikku tegevust rohkem. Euroopa aasta kaasab seetõttu kõik asjaomased sidusrühmad, eelkõige kodanikuühiskonna organisatsioonid nii ELi, riiklikul, piirkondlikul kui ka kohalikul tasandil. Komisjon loodab ka parlamendi jätkuvale osalusele selleks aastaks valmistumisel.

Komisjon soovib austatud parlamendiliikmele kinnitada, et peab enda eesmärgiks hoolitseda selle eest, et vabatahtliku tegevuse teemaga tegelemine jätkuaks ka pärast Euroopa aasta lõppu. Selle mõju peaks kajastuma poliitilistes algatustes ja jätkuvas dialoogis kodanikuühiskonna sidusrühmade, ettevõtete ning Euroopa ja rahvusvaheliste institutsioonidega, kes kõik tagavad tulevastel aastatel käegakatsutavad kasulikud tulemused vabatahtliku tegevuse sektori ja üldse Euroopa ühiskonna jaoks. Ent komisjoni arvates on praegusel Euroopa vabatahtliku tegevuse aastaks 2011 valmistumise etapil liiga vara hinnata, kas roheline raamat vabatahtliku tegevuse kohta oleks õige vahend vabatahtliku tegevuse soodustamiseks, tunnustamiseks ja sellele väärtuse lisamiseks.

2010. aasta alguses valminud komisjoni uuring vabatahtliku tegevuse kohta Euroopa Liidus⁽¹¹⁾ oli esimene omataoline pilguheit vabatahtliku tegevuse hetkeolukorrale Euroopa Liidus. Kuigi uuringu jaoks on koondatud ja kasutatud suurt hulka erisuguseid allikaid, et saada võimalikult palju teavet vabatahtliku tegevuse määra kohta ELis, ei ole olnud võimalik koostada statistiliselt täpset võrdlust Euroopa riikide vahel ja endiselt puuduvad võrreldavad andmed liikmesriikide kohta. Seetõttu on komisjonil hea meel algatuste üle, mille eesmärk on parandada arusaama vabatahtliku tegevuse sektorist, ning ta kavatseb kindlasti uurida võimalikku koostoimet Eurostati ja teiste rahvusvaheliste institutsioonidega, näiteks Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni ja ÜROga, nagu austatud parlamendiliige välja pakkus.

*
* *

Küsimus nr 40, mille esitas Marc Tarabella (H-0095/10)

Teema: meetmed, mida komisjon peaks võtma, et Euroopa tasandil tõhusalt võidelda naistevastase vägivalla vastu

Euroopa Parlament võttis hiljuti suure häälteenamusega vastu resolutsiooni soolise võrdõiguslikkuse kohta Euroopa Liidus aastal 2009 (P7_TA(2010)0021). Naiste õiguste komisjoni raportöörina tegin ettepaneku kuulutada välja naistevastase vägivalla vastu võitlemise Euroopa aasta, see ettepanek võeti vastu 591

⁽¹¹⁾ http://ec.europa.eu/citizenship/index_en

poolthääle, 30 vastuhääle ja 15 erapooletuga. Eva-Britt Svenssoni kirjalik avaldus, milles ta nõudis sellise aasta väljakuulutamist, kogus eelmise aasta aprillis 408 toetusallkirja.

Milliseid meetmeid kavatseb komisjon võtta vastuseks Euroopa Parlamendi ulatuslikule tegevusele ja jätkuvatele üleskutsetele kõnealuses küsimuses?

Lisaks võeti minu ettepanek, milles kutsusin „komisjoni üles alustama ettepaneku koostamist ülddirektiivi kohta, mis käsitleb naistevastase vägivalla kõigi vormide, eelkõige naistega kauplemise ärahoidmist ja sellise vägivalla vastu võitlemist” vastu 558 poolthääle, 85 vastuhääle ja 22 erapooletuga.

Milliseid meetmeid kavatseb komisjon seoses selle ettepanekuga võtta?

Vastus

(EN) Naistevastase vägivalla vastu võitlemine on üks komisjoni esmatähtsatest poliitilistest eesmärkidest. Komisjonil on hea meel, et Euroopa Parlament võttis vastu resolutsiooni soolise võrdõiguslikkuse kohta Euroopa Liidus (P7_TA(2010)0021), samuti on tal hea meel, et võeti vastu ettepanek kuulutada välja laste-, noorte- ja naistevastase vägivalla vastu võitlemise Euroopa aasta.

Komisjon kavatseb otsustavalt kasutada oma poliitilisi, õigusloome- ja finantsvaldkonna volitusi ja vahendeid, et aidata kaasa naistevastase vägivalla kaotamisele nii Euroopas kui ka mujal. Komisjoni tasandil tegeldakse selle probleemiga õigusloome- ja poliitikaalgatuste kaudu ning põhiõiguste kaitsmise, soolise võrdõiguslikkuse ja muu tööhõive ja sotsiaalpoliitikaga seotud tegevuse, inimkaubanduse ja seksuaalse ärakasutamise poliitika, korrakaitse ja kriminaalõiguse alase koostöö, varjupaiga- ja sisseträndepoliitika, rahvatervise, arendustöö, uurimistegevuse ja hariduse kaudu.

Komisjon on loonud viimasel ajal mitu algatust vägivalla vastu võitlemise valdkonnas.

Praegu on koostamisel soolise võrdõiguslikkuse vahestrateegia, mis peaks vastu võetama 2010. aasta keskel ja olema jätk senisele raamistikule. Naistevastane vägivald peab jääma ka edaspidi eraldi eelisvaldkonnaks, millele komisjon tähelepanu pöörab.

Kriminaalõiguse valdkonnas esitab komisjon varsti ettepaneku inimkaubanduse kohta. Samuti toetab komisjon eesistujariigi Hispaania kava luua Euroopa lähenemiskeeld, mille eesmärk on samuti kaitsta koduvägivalla ohvritest naisi.

Kõige sihtotstarbelisemat ja laiaulatuslikumat vägivallavastast võitlust hõlmava programmi Daphne III raames alustati hiljuti kahjulike tavade uuringut, mis valmib 2010. aasta aprilli alguses. Lisaks on programmi raames alustatud Eurobaromeetri uuringut ELi kodanike arvamuse kohta naistevastasest vägivallast. See võimaldab võrrelda vägivalla tajumise muutusi ELis viimase kümne aasta jooksul. Eurobaromeetri uuringu tulemused peaksid selguma 2010. aasta keskel.

Veel on programmi Daphne III raames Euroopa Parlamendi algatuse järgi alustatud liikmesriikide soolise ja lastevastase vägivalla õigusaktide standardimise ettevalmistamisega. Selle uuringu mõte on aidata komisjonil teha kindlaks oma tulevase tegevuse ulatus, sealhulgas võimalus esitada ettepanekuid selle valdkonna õigusaktide vastuvõtmiseks. Uuringus vaadeldakse võimalust ühtlustada soolise vägivalla õigusaktid Euroopa tasandil – see võiks aidata kaasa soolise vägivalla vähenemisele Euroopa Liidus. Uuring on praegu käimas ja lõpparuanne peaks valmima 2010. aasta septembri lõpus. Uuringu tulemusi esitletakse 2010. aasta lõpus toimuval konverentsil. See annab komisjonile võimaluse esitleda vägivallavastase võitluse poliitika tugevdamise meetmeid.

Eelnimetatud algatusi arvestades võtab komisjon teadmiseks parlamendi palve koostada Euroopa Liidu strateegia naistevastase vägivalla vastu võitlemise kohta ning valmistada ette siduvad õigusaktid, mille eesmärk on kaotada naistevastane vägivald, ja Euroopa teavituskampaania naistevastase vägivalla kohta. Komisjon uurib praegu neid võimalusi ja kaalub, kuidas neid soove on kõige parem täita.

*

* *

Küsimus nr 41, mille esitas Brian Crowley (H-0100/10)**Teema: ELi uimastistrateegia**

Ebaseaduslik uimastikaubandus avaldab üksikisikutele, perekondadele ja kogukondadele kogu Euroopas jätkuvalt laastavat mõju. Kas komisjon kavatseb muuta ELi uimastistrateegia tõhusamaks, et asjakohaselt võidelda ebaseaduslike uimastite piiriülese kaubanduse ja tarnimise vastu?

Vastus

(EN) Euroopa Ülemkogu võttis ELi uimastistrateegia (2005–2012) vastu aastal 2004. See on strateegia, mitte õigusakt. Selle rakendamine on suuresti liikmesriikide kätes.

Komisjoni ülesanne on pakkuda välja nelja-aastane strateegia rakendamise tegevuskava ja teostada järelevalvet. Järelevalvearuanded esitatakse nõukogule ja Euroopa Parlamendile teatistena.

*
* *

Küsimus nr 42, mille esitas Sarah Ludford (H-0058/10)**Teema: kauplemine elevandiluuga Tansaania ja Sambias**

Tansaania jaambia soovivad CITESi märtsikuisel kohtumisel saada loa elevandiluuvarude müügiks. Selleks teevad nad ettepaneku kõrvaldada nende elevandipopulatsioon CITESi 1. lisast, mis keelab igasuguse kauplemise, ning kanda see 2. lisse, mis võimaldab kauplemist järelevalve all.

Teised Aafrika maad, keda ühendab Aafrika elevandi koalitsioon, on tugevalt selle soovi vastu ning on esitanud CITESi nimetatud kohtumiseks vastuettepaneku, milles nõutakse tõelise moratooriumi kuulutamist igasugusele elevandiluuga kauplemisele.

Kas Euroopa Liit ja selle liikmesriigid toetavad täielikult seda moratooriuminõuet ning keelduvad andmast luba järjekordseks elevandiluu müügi vooruks?

Vastus

(EN) Euroopa Liit peab veel kujundama oma seisukoha seoses elevantidega seotud ettepanekutega, mida arutatakse 13. märtsil 2010 algaval CITESi osaliste konverentsil. Seisukoht kujundatakse siis, kui on saadud kogu asjaomane teave, eelkõige CITESi alalise komitee määratud eksperdikogu aruanne, milles antakse hinnang Tansaania jaambia ettepanekutele.

Siiski on väga ebatõenäoline, et EL toetab elevandiluu kaubanduse taaslubamist. Praegu uuritakse võimalikku seost varasemate ühekordsete vandlimüügitehingute ja ebaseadusliku tegevuse vahel. Seni on raske näha, kuidas Euroopa Liit saaks nõustuda vandlikaubanduse taastamisega, eelkõige praeguses olukorras, kus on palju salakütte ja ebaseaduslikku vandlikaubandust.

*
* *

Küsimus nr 43, mille esitas Bendt Bendtsen (H-0059/10)**Teema: oma ettevõtete kaitse Hiinas vastavalt teatisele nr 618**

Hiina kodumaiste uuenduslike toodete heakskiitmise riikliku programmi (15. novembri 2009. aasta teatis nr 618) eesmärk on kaitsta Hiina ettevõtteid riigihangete korral. See programm piirab ilmselgelt muude riikide ettevõtete, sealhulgas isegi Hiinas tütarettevõtteid omavate ettevõtete võimalusi toota Hiina turu jaoks ja müüa Hiinas tooteid, mis ei ole selle programmiga seotud.

Milliseid meetmeid on komisjon võtnud pärast seda, kui Pekingis asuva ELi kaubanduskoja president Jörg Wuttke saatis 14. detsembril 2009. aastal asjaomastele Hiina riigiasutustele kirja, milles ta väljendas selgelt oma muret seoses selle programmiga ja esitas rea selgitavaid küsimusi programmi sisu ja võimalike tagajärgede kohta?

Milline on komisjoni seisukoht Hiina oma ettevõtteid kaitsva uue poliitika küsimuses, pidades silmas läbirääkimisi Hiina ühinemiseks WTO riigihankepinguga?

Milliseid täiendavaid meetmeid kavatseb komisjon praeguses olukorras võtta?

Vastus

(EN) Hiina võimud andsid 17. novembril 2009. aastal välja ringkirja, milles nad kuulutasid välja meetmed nn uuenduslikes sektorites sellise süsteemi loomiseks, kus riigihangetes saab osaleda ainult eelneva kvalifitseerumise (akrediteerimise) alusel. Sellest ajast alates on komisjon tihedalt suhelnud Hiinas ja ka Euroopas tegutsevate Euroopa ettevõtetega, samuti rahvusvaheliste partneritega, et hinnata selle ringkirja mõju.

Komisjon on tõstatanud nimetatud teema paljudel eri tasanditel kahepoolsetel kohtumistel Hiina valitsusega, et väljendada muret nende meetmete pärast, ja palunud Hiina valitsusel neid selgitada. Sama on teinud paljud rahvusvahelised partnerid ning märkimisväärsel hulgal riiklikke ja rahvusvahelisi äriorganisatsioone.

Komisjon ja tema paljud rahvusvahelised partnerid on arvamusel, et Hiina võimud ei ole esitanud nende uute meetmete kohta rahuldavat seletust. Olulised küsimused on vastuseta. Komisjon kavatseb sel teemal Hiina võimudega kõikidel tasanditel edasi rääkida, et olukorda selgitada ja hoolitseda selle eest, et Euroopa ettevõtete huvid oleksid Hiina hanketurul kaitstud.

Hiina ei ole WTO riigihankelepingu osaline, kuigi selleteemalised läbirääkimised on käimas. Kui Hiina selle lepinguga liitub, peab ta järgima rahvusvaheliselt kokkulepitud korda, mis aitab selliseid probleeme lahendada. Seni aga jätkab komisjon WTOs arutelusid teemal, kuidas tegelda kaubanduse moonutustega, mis tulenevad teenuskaubanduse toetustest ja millega tuleb Hiina jaoks siduva teenuskaubanduse üldlepingu XV artikli kohaselt tegelda.

*
* *

Küsimus nr 44, mille esitas Santiago Fisas Ayxela (H-0061/10)**Teema: ELi ja Colombia vaheline mitmepoolne kaubandusleping**

Pärast edukat Lima läbirääkimistevooru, kus käsitleti ELi ja Colombia vahelist mitmepoolset kaubanduslepingut, võib öelda, et kokkulepe on praktiliselt saavutatud. Mõned parlamendiliikmed on lepingu sõlmimisele siiski survet avaldanud, viidates ametiühingute gelaste mõrvadele, ja seda hoolimata sellest, et Colombia valitsus on kahtlemata parandanud inimõiguste alast olukorda, mida Rahvusvaheline Tööorganisatsioon on EP arengukomisjonis tunnustanud. Lisaks teatas president Obama hiljuti, et Ameerika Ühendriigid tugevdavad kaubandussuhteid Colombiaga.

Milline on Colombiaga peetavate läbirääkimiste seis ja millal loodab komisjon selle kaubanduslepingu allkirjastada?

Vastus

(EN) Komisjoni tehnilised läbirääkimised Peruu ja Colombiaga ELi ja Andide piirkonna riikide vahelise mitmepoolse kaubanduslepingu üle jõudsid lõpule 1. märtsil 2010. aastal. Nüüd peab teksti juriidiliselt viimistleva, seejärel võib selle paraferida ja ettepanekuna nõukogule esitada, et saada luba leping ametlikult allkirjastada, ning siis küsitakse nõusolekut Euroopa Parlamendilt. Nagu kaubanduse eest vastutav komisjoni liige lubas, toimub enne lepingu paraferimist ka poliitiline arutelu Euroopa Parlamendi rahvusvahelise kaubanduse komisjonis. Kogu menetlusele kulub mitu kuud ja mõistlik on eeldada, et allkirjastamine toimub pärast suve.

*
* *

Küsimus nr 45, mille esitas Alan Kelly (H-0064/10)**Teema: kodanikualgatus – juurdepääsu võimaldamine internetis**

Lissaboni lepinguga anti õiguslik seisund uut tüüpi osalusdemokraatiale, mida tuntakse kodanikualgatuse nime all. Kas komisjon uuriks võimalust teha kodanikualgatus kättesaadavaks internetis, nii et allkirjade kogumine oleks tõhus ja kergesti juurdepääsetav?

Internet on praegu eurooplaste põhiline massikommunikatsioonivahend ning osalusdemokraatia jaoks on see eriti tõhus tööriist. Oleme olnud tunnistajaks poliitiliste algatuste kampaaniatele MySpace'is ja Facebookis ning näinud, kui suurel määral on inimesed osalenud demokraatlike muutuste elluviimise püüetes.

Võttes arvesse info- ja kommunikatsioonitehnoloogia arengut, peaks olema võimalik internetis allkirju kontrollida. Kui komisjon lisaks kodanikualgatusele internetielemendi, avaks see tee tõelisele osalusdemokraatiale, mis lubaks palju kergemini ja odavamalt allkirju koguda ning võimaldaks Euroopa avalikkuse arvamuste vahetust.

Kas komisjoni meelest oleks see võimalik, unustamata seejuures nende inimeste õigusi, kes ei kasuta internetti ning kes peavad saama osaleda kodanikualgatuses, andes allkirja traditsioonilisel viisil?

Vastus

(EN) Komisjoni arvates peaks olema võimalik koguda internetis allkirju Euroopa kodanikualgatuse toetuseks. Komisjon uurib praegu seda teemat ja koostab selleteemalise õigusakti ettepanekut.

*
* *

Küsimus nr 46, mille esitas Ilda Figueiredo (H-0067/10)

Teema: ühenduse vahendid

Seoses olukorra tõsidusega teatavates liikmesriikides on vaja kiiresti võtta mitmesuguseid meetmeid, eelkõige eelarvelisi ja rahalisi meetmeid, et võidelda tulemuslikult tööpuudusega, millest on mõjutatud 23 miljonit inimest, ning vaesusega, milles elab üle 85 miljoni inimese.

Oluline on keskenduda sotsiaalsetele edusammudele, et muuta esmatähtsaks võitlus tööpuuduse ja vaesusega, edendada tootmist ja luua töökohad, millega kaasnevad õigused, selleks et tagada majanduslik ja sotsiaalne sidusus ning anda rahalist abi raskemas olukorras olevatele riikidele ilma nende riikide omafinantseeringu kohustusega.

Kas komisjon võiks öelda, kas ta on valmis kiiresti üle kandma ühenduse vahendeid riikidele, kellel tõsiste sotsiaalsete ja majanduslike probleemide tõttu on nende õigus, nii et need riigid saaksid neid vahendeid kasutada ilma omafinantseeringu kohustusega?

Vastus

(EN) Oma teatistes „Euroopa majanduse taastamise kava“⁽¹²⁾ ja „Ühine kohustus tööhõive tagamisel“⁽¹³⁾ andis komisjon kindla lubaduse võtta tulemuslikke meetmeid liikmesriikide abistamiseks kriisi mõju leevendamisel, kiirendades struktuurifondidest ja Ühtekuuluvusfondist kaasrahastatavate rakenduskavade elluviimist.

Esimesed meetmed, mis sisaldavad abikõlblikkuse eeskirjade lihtsustamist ja lisaettemakset seoses rakenduskavade, võeti Euroopa majanduse taastamise kava kohaselt vastu 2009. aasta aprillis ja mais. Liikmesriikidele maksti lisaks 4,5 miljardit eurot Euroopa Regionaalarengu Fondist ja 1,8 miljardit eurot Euroopa Sotsiaalfondist, et toetada kiireloomulist tegevust, mis aitaks kriisiga toime tulla (2009. aastal tehti liikmesriikidele ettemakseid kokku 11,3 miljardi euro suuruses summas).

Samuti julgustas komisjon liikmesriike kasutama rakenduskavade paindlikkust, et tarvitada struktuurifondi vahendeid kriisile reageerimiseks, ja vajaduse korral rakenduskavu muutma. Lisaks märkis komisjon, et mõningaid meetmeid võib rahastada ainult struktuurifondidest, sest kaasrahastamise põhimõtte järgimist hinnatakse programmi ajal prioriteedile kulutatud keskmise summa alusel. See tähendab, et selliseid meetmeid saab täiel määral rahastada fondidest, tingimusel, et teisi meetmeid rahastatakse enne 2015. aasta lõppu samas ulatuses ainult riiklikest vahenditest.

Teatist „Ühine kohustus tööhõive tagamisel“ ja sellega seotud meetmeid oli vaja töökohtade loomise hoogustamiseks ja kriisist tööhõivele tulenenud tagajärgede leevendamiseks ajal, mil kriis hakkas reaalmajandusele ja tööturule mõju avaldama. Sellega koos esitati ettepanekud muuta struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi üldmäärust.

Tähtsaimas muudatusettepanekus oli kaheaastane luba (aastateks 2009 ja 2010) eirata Euroopa Sotsiaalfondi rakenduskavadele tehtud vahemaksete hüvitamise arvutamise eeskirju ja see oleks tähendanud, et kui liikmesriik oleks tahtnud seda võimalust kasutada, oleks hüvitatud kogu summa, mille riik maksis prioriteetsele tegevusele, mida hõlmavad vahemaksete nõuded kuni 2010. aasta lõpuni. Kui rakenduskavades oleks pidanud

⁽¹²⁾ KOM(2008) 800 lõplik.

⁽¹³⁾ KOM(2009) 257 lõplik.

kinni pidama kaasrahastamismäärast kogu perioodi arvestuses, oleks kavad näidanud, mida on võimalik rakendada. Arvestades, et Euroopa Sotsiaalfond on ELi peamine inimestesse investeerimise vahend (see toetab igal aastal üheksat miljonit inimest), oli selle sätte selge eesmärk kiirendada meetmeid inimeste heaks ja eelkõige nende heaks, kes seda kõige rohkem vajavad – töötute ja töö kaotamise ohus inimeste heaks –, eraldades selleks hinnanguliselt 6,6 miljardit eurot.

Nõukogu jõudis kompromisskõkkuleppele, mille kohaselt tehti Euroopa Sotsiaalfondist ja Ühtekuuluvusfondist 775 miljoni euro suurune lisaettemakse viiele kriisis kõige rohkem kannatada saanud liikmesriigile (Rumeeniale, Ungarile, Leedule, Lätile ja Eestile). Lisaks tehti ettepanek suurendada paindlikkust automaatsel 2007. aasta summadega seotud kohustustest vabastamisel.

Komisjon oli selle kompromissi vastu, sest meie arvates ei pakkunud see kriisis kannatada saanud inimestele piisavat tuge. See ettepanek on praegu Euroopa Parlamendi käes.

Komisjoni ettepanek võtta vastu uus Euroopa 2020. aasta strateegia sisaldab suurprojektide raames mitut ettepanekut koostada või tugevdada ELi vahendeid, mida saab kasutada otseselt või kaudselt töötuse kasvu vastu võitlemiseks. Suurprojekti „Uute oskuste ja töökohtade tegevuskava” tehakse ettepanek soodustada ja edendada tööjõu liikuvust ELis ja sobitada tööjõu nõudlus pakkumisega, kasutades selleks sobivat rahalist abi struktuurifondidest, nimelt Euroopa Sotsiaalfondist. Suurprojekti „Innovatiivne liit” tehakse ettepanek tugevdada struktuurifondide, maaelu arengu fondide ning teadus- ja arendustegevuse raamprogrammi rolli uuendustegevuse toetamisel. Suurprojekti „Euroopa digitaalne tegevuskava” tehakse ettepanek lihtsustada ELi struktuurifondide kasutamist selle tegevuskava elluviimisel.

*
* *

Küsimus nr 47, mille esitas Catherine Bearder (H-0074/10)

Teema: bioloogiline mitmekesisus ja keskkonnaalaste prioriteetide allutamine ärihuvidele

Aafrika elevandi uuesti ohtu sattumine näitab mõnede maakera kõige haruldasemate ja ohustatumate liikide kaubaks muutmise ohtlikkust. Oht sellele konkreetsele loomale on iseloomulik lähenemisele, kus majanduslik nõudlus seatakse esiplaanile meie ökosüsteemi ja seal elavate loomaliikide kaitsmise vajaduse suhtes.

Sellise suhtumise teiseks näiteks on komisjonist hiljuti lekkinud dokument, millest selgub komisjoni kavatsus liigitada palmiistandikud ümber „metsaks”, et võimaldada palmiõli kasutamist biokütusena.

Õlipalmiistandike ümberliigitamine komisjoni poolt annab palmiõli-, raie- ja paberitööstusele vaba voli raadata, hävitada ja tappa. Üle kogu maailma võitlevad organisatsioonid selliste tööstusharude agressiivse vohamise tõttu väljasuremise äärele viidud liikide ellujäämise eest.

Milliseid täiendavaid samme kavatseb komisjon käesoleval, ÜRO elurikkuse aastal astuda, et kaitsta paljusid ohualteid liike, mida võidakse kasutada ära kaubandusliku tulu saamiseks?

Vastus

(EN) Ka komisjon muretseb, et paljusid loodusvarasid ei kasutata jätkusuutlikult. Komisjon tegeleb selle probleemiga mitmel moel ja püüab tagada elurikkuse parema kaitse nii ELis kui ka väljaspool seda.

Komisjon toetab koos Saksamaa ja teiste riikidega suurt sõltumatut uuringut ökosüsteemidest tuleneva kasu ja elurikkuse kadumise kohta (TEEB)⁽¹⁴⁾. TEEBi algatasid G8 keskkonnaministrid 2007. aastal ja seni on esitatud kolm aruannet, milles rõhutatakse elurikkuse majandusliku väärtuse hindamise tähtsust ja elurikkuse vähenemise majanduslikke tagajärgi. See töö on tähtis, sest kuni looduse väärtust ei teata, jäävad majanduslikud huvid selle kaitsmise üle domineerima. Eesmärk on see, et TEEBi leiud ja soovitused kajastuksid kõikides asjaomastes otsustes ja poliitikavaldkondades ning neid arvestataks teiste majanduslike kaalutlustega võrdsel määral (nt kaasates sellise hindamise tavapärastesse raamatupidamismenetlustesse), mitte ainult ELis, vaid kogu maakeral. TEEBi lõpparuanne esitatakse bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste 10. konverentsil, mis toimub 2010. aasta oktoobris Jaapanis Nagoyas.

Sel aastal – ÜRO rahvusvahelisel elurikkuse aastal – peetakse ÜRO bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni raames läbirääkimisi uue üleilmse elurikkuse poliitika raamistiku üle. Konventsiooniosaliste 10. konverentsil 2010. aasta oktoobris Nagoyas võetakse vastu konventsiooni strateegilise kava muudetud ja ajakohastatud

⁽¹⁴⁾ <http://www.teebweb.org/>

versioon, milles sätestatakse pikaajaline üleilmne arusaam elurikkuse tulevikust, keskpika perioodi peaesmärk ning muud eesmärgid ja alleesmärgid selle peaesmärgi saavutamiseks. Komisjon püüab hoolitseda selle eest, et ohualdiste liikide kaitsmine kajastuks 2010. aasta järgses üleilmses raamistikus, ja parandada ohustatud liikide kaitsesstaatust.

Samuti on ELil tähtis osa CITESi (ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni) osaliste konverentsil, mis toimub 2010. aasta märtsis. Tasub märkida, et EL teeb ettepaneku võtta vastu meetmed mereelurikkuse kaitsmiseks liigkasutatud mereliikidega rahvusvahelise kauplemise reguleerimise kaudu. Samuti on EL praegust olukorda arvestades vastu meetmetele, mille tulemuseks võib olla vandlikaubanduse taastamine, ja ta aitab Aafrika riikidel töötada välja elevantide parema kaitsmise tegevuskava.

Komisjon jätkab ka jõupingutusi selle nimel, et puidu ja puidutoodete tarbimine ELis ei soodustaks ebaseaduslikku raiet, millel on sageli ülimalt kahjulik mõju elurikkusele. Sellega tegeldakse metsaõigusnormide täitmise järelevalve, metsahalduse ja puidukaubanduse tegevuskava kaudu ning kavandatud ostueelse kontrolli määruuse kaudu, kus sätestatakse kohustused puidu ja puidutoodete müüjatele ning mis on praegu kaasotsustamismenetluses.

*
* *

Küsimus nr 48, mille esitas Ryszard Czarnecki (H-0076/10)

Teema: konkurentsi- ja kapitali ülekandmise põhimõtete rikkumine finantsasutuse Unicredit poolt

Projektiga Chopin rikkus UniCrediti kontsern, millesse kuulub Pekao pank Poolas, ELis konkurentsi- ja kapitali ülekandmise suhtes kehtivaid põhimõtteid. Konkreetselt on tegemist UniCrediti poolse kokkumängu ja valitseva seisundi kuritarvitamisega. 2005. aasta juunis sõlmisid Unicredit ja arendaja Pirelli, kes teevad koostööd omavahel sõlmitud kokkuleppe raames, pangaga Pekao SA lepingu Chopin (ilma et nad oleksid sellest teavitanud turgu või finantsjärelevalve asutusi, kuigi neil oli see kohustus). Selle tagajärjel sundis põhiaktionär UniCredit 2006. aasta aprillis Pekaod allkirjastama Pirelliga ebasoodsat aktsionäride lepingut, kusjuures Pirelli ja UniCredit on kapitali kaudu seotud ettevõttega Olimpia, mille ühel juhtival ametikohal on Alessandro Profumo, UniCrediti president. Lisaks on ettevõtte Olimpia teinud ebasümmeetrilise tehingu, st Pirelli ostis Unicreditilt Telecom Italia väärtuseta osakuid.

Koos oma varasema küsimusega (H-0506/09) küsin, kas komisjon kavatseb nimetatud asjade käiku sekkuda, arvestades, et tegemist on Euroopa Liidu kahes liikmesriigis tegutseva äriühinguga?

Vastus

(FR) Esiteks tuleb öelda, et juhtumi ühendusse puutuvust ei pruugi näidata pelgalt see, et asjaomased ettevõtted asuvad kahes liikmesriigis. Sellega seoses on Euroopa Kohus väljakujunenud kohtupraktika kohaselt viidanud asjaolule, et juhtumi ühendusse puutuvus ja ühenduse huvi selles tehakse kindlaks mõju järgi ühendusesisesele kaubandusele ja selle järgi, kas asjaomased toimingud mõjutavad liikmesriikidevahelisi kaubavooge nii, et see võib ohustada ühtse turu eesmärkide saavutamist (vt otsust kohtuasjas C-425/07P: AEPI vs. Euroopa Komisjon, eelkõige punkt 42). Austatud parlamendiliikme esitatud teabest võib järeldada, et kõnealune juhtum puudutab ühekordset ärikoostööd kahe ettevõtte vahel ja see kokkulepe ei paista olevat ühenduse huvides.

Lisaks näitab väljakujunenud kohtupraktika, et konkurentsiõiguse norme, täpsemalt eeskirju turgu valitseva seisundi kuritarvitamise kohta, ei kohaldata tütar- ja ematööstuse vaheliste suhetele (vt otsust kohtuasjas C-73/95: Viho Europe BV vs. Euroopa Komisjon). Seetõttu ei saa antud juhul konkurentsiõigust kohaldada.

Eelnimetatud punkte arvestades ei kavatse komisjon parlamendiliikme nimetatud asjasse sekkuda.

*
* *

Küsimus nr 49, mille esitas Georgios Papastamkos (H-0079/10)

Teema: Euroopa majanduspoliitika

Kreeka praeguse sügava majanduskriisi ja euroala teiste riikide eelarvepuudujäägiga seoses kerkib esile küsimus majandus- ja rahaliidu ülesehituse stabiilsuse, dünaamilisuse ja jätkusuutlikkuse kohta. Ei ole mingit kahtlust selles, et euroalasse kuuluva riigi eelarve konsolideerimine on just nimelt kõnealuse riigi ülesanne.

Finantskriis on aga tõstnud esile asjaolu, et täieliku rahaliidu ja ebatäieliku majandusliidu vahel valitseb ebakõla.

Kas komisjon on valmis tegema ettepanekut kujundada välja ja luua Euroopa Rahandusfond, millel oleks majandus- ja rahaliidu struktuuriliste vajakajäämistest korvamiseks piisavalt vahendeid ja sekkumisvõimalusi, mis oleksid formaalsema ja kooskõlastatuma Euroopa majanduspoliitika väljenduseks?

Vastus

(EN) Euroopa Liidu toimimise lepingus sätestatud majandus- ja rahaliidu poliitikaraamistiku ning stabiilsuse ja kasvu pakti eesmärk on tagada head majandus- ja eelarvetingimused. Mõnel juhul ei ole euroala liikmesriigid kahjuks suutnud head poliitikat õigel ajal rakendada ning on tekkinud tasakaalutus ja nõrkused, mis nõuavad kriisi ajal kõrget hinda. See väljendub majanduskasvu probleemides, töötuses ja riigi maksejõuetuse riskiga seotud intressi suurenemises. Neil riikidel on tõsisemaid majandus- ja eelarveprobleeme, mis nõuavad koheseid otsustavaid parandusmeetmeid. Komisjon toetab neid selles järelevalvega ja poliitikat puudutavate nõuannetega.

Konkreetselt Kreeka puhul võttis komisjon 3. veebruaril vastu laiaulatusliku ja nõudliku üksikasjalike soovitusete paketi, mis hõlmab eelarvepoliitikat ja statistika kogumist (soovitus nõukogule nõuda artikli 126 lõike 9 kohaselt tegutsemist (ülemäärase puudujäägi menetlus)), ettepanekut võtta vastu nõukogu arvamus stabiilsusprogrammi kohta ja struktuurireforme (nõukogu soovitus artikli 121 lõike 4 kohaselt, kui majanduspoliitika ei vasta majanduspoliitika üldsuunistele ning see võib ohustada majandus- ja rahaliidu nõuetekohast toimimist). Majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu võttis asjaomased dokumendid vastu 16. veebruaril ja palus esimest aruannet 2010. aasta puudujäägieesmärgi saavutamist toetava meetme kohta hiljemalt 16. märtsiks.

Nii riigipead ja valitsusjuhid kui ka komisjon on palunud Kreeka valitsusel teha kõike mida vaja (sealhulgas võtta vastu lisameetmed), et saavutada ajakohastatud stabiilsusprogrammi nõudlikud eesmärgid, eelkõige eelarvepuudujäägi vähendamine 4% võrra SKPst 2010. aastal. 3. märtsil andis Kreeka peaminister teada eelarve konsolideerimise lisameetmetest, mis ulatuvad kahe protsendini SKPst. Komisjonil oli meetmete üle hea meel, sest see kinnitab Kreeka valitsuse tahet võtta kõik vajalikud meetmed, et saavutada stabiilsusprogrammi eesmärgid ja eelkõige tagada, et täidetaks eesmärk vähendada 2010. aastaks eelarvepuudujääki 4%ni SKPst. Samas rõhutas komisjon, et eelarvemeetmete täielik ja õigeaegne rakendamine koos nõukogu otsusega kooskõlas olevate otsustavate struktuurireformidega on kõige olulisem. Komisjon jälgib olukorda tähelepanelikult ja suhtleb Kreeka võimudega tihedalt. Komisjon koostab meetmete üksikasjalikuma hinnangu märtsi keskpaigas toimuva majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu istungi ajaks, võttes aluseks ka Kreeka võimudelt oodatavad aruanded.

Nagu riigipead ja valitsusjuhid rõhutasid, vastutavad euroala liikmed euro stabiilsuse eest ühiselt. Meist igapäev majanduspoliitika on meie kõigi asi. Praeguse kriisi tähtis õppetund on see, et meil on hädasti vaja riikliku majanduspoliitika sügavamat ja laialdasemat järelevalvet, sealhulgas tasakaalu puudumise varast avastamist ja jälgimist, et paremini hoida euroala makromajanduslikku finantsstabiilsust. Komisjon kavatseb varsti esitada ettepanekud riikliku majanduspoliitika kooskõlastamise ja järelevalve tugevdamiseks euroalal.

*
* *

Küsimus nr 50, mille esitas Laima Liucija Andrikiene (H-0081/10)

Teema: ELi ja Venemaa vahelised kaubandussuhted

Alates finantskriisi algusest 2008. aasta lõpus on Venemaa kehtestanud „ajutisi“ protektsionistlikke kriisivastaseid tariife mitmetele importkaupadele, näiteks liha- ja piimatooted, mööbel, teatud terasetooted, veokid, televiisorid ja muu. Lisaks sellele jõustus 1. jaanuarist 2010 Venemaa, Valgevene ja Kasahstani tolliliit. Kolme riigi vahel kokku lepitud välistollitariifid põhinevad peamiselt Venemaa tariifidel. Selle tagajärjel on 30% ELi Venemaale eksporditavate tooterühmade tollitariifid tõusnud.

Üldtunnustatud vaate kohaselt seisneb ELi peamine probleem selles, et Venemaa ei ole Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) liige ega ole seetõttu seotud WTO eeskirjadega, mis piiravad ühepoolset imporditariifide tõstmist ja muid kaubandust piiravaid meetmeid.

Milline on komisjoni hinnang ELi praegustele kaubandusprobleemidele Venemaaga ning kuidas kavatseb ta need lahendada? Kas ELil on Venemaa WTO liikmeks saamise küsimuses konkreetne strateegia?

Vastus

(EN) 2008. aasta lõpust alates on Venemaa suurendanud paljude toodete imporditariife, väites, et teeb seda praeguse majanduskriisi tõttu. G 20 riikidest on viimase aasta jooksul rakendanud kõige rohkem proteksionistlikke meetmeid just Venemaa. Need meetmed kahjustavad otseselt ELi majandushuve, sest EL on Venemaa suurim kaubanduspartner.

Need proteksionistlikud meetmed kehtestati ajutiselt, aga hiljuti Valgevene ja Kasahstaniga loodud tolliliidu raames on need muudetud alalisteks. 1. jaanuaril 2010 kehtima hakanud tolliliidu uue ühtse välistariifiiga muudeti püsivaks enamik Venemaa nii-öelda ajutistest kõrgematest imporditariifidest ja laiendati neid ka tolliliidu ülejäänud kahele liikmele.

Viimaste kuude jooksul on komisjon keskendunud selle uue kaubavahetuskorra mõju hindamisele ja püüdnud seda leevendada. Komisjon on tungivalt palunud Venemaal vähendada paljude ELile eriti tähtsate eksporttoodete tariife varasemale tasemele. Samuti on EL korduvalt palunud Venemaal korraldada ametlik konsulteerimine, mis on ette nähtud partnerlus- ja koostöölepingus.

Seni on Venemaa endiselt rakendanud kõrgemaid tariife. Tuleb mainida, et ELi ja Venemaa vahel praegu kehtivate kahepoolsete kokkulepete kohaselt ei ole Venemaal mingeid konkreetseid juriidilisi kohustusi imporditollimaksud muutumatutena hoida, ent sellist käitumist, mis ei ole küll juriidiliselt nõutav, eeldatakse igalt riigilt, kes tahab saada Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) liikmeks.

Komisjon tegeleb Venemaa WTOga ühinemise protsessiga edasi. Uue olukorra selgitamiseks toimuvad pingelised nõupidamised kõrgemate ametnike tasandil. Komisjon teeb kõik, et ühinemine edasi lükkuks, ning nõuab Venemaalt oma kaubavahetuskorra paremaks ja stabiilsemaks muutmist, et täita ühinemisega seotud kohustusi, milles on kokku lepitud.

*
* *

Küsimus nr 51, mille esitas Nadezhda Neynsky (H-0082/10)

Teema: direktiiv 2001/18/EÜ geneetiliselt muundatud organismide kohta

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/18/EÜ⁽¹⁵⁾ ei taga ei kindlust geneetiliselt muudatud organismide geneetilise materjaliga viiruste horisontaalse ülekande osas teistele kultuuridele ega mahepõllumajanduse ja traditsioonilise tootmise eesmärgil geneetiliselt muundatud organismideta põllumajanduspiirkondade loomise osas.

Milliseid meetmeid kavatseb komisjon võtta, et direktiiv 2001/18/EÜ annaks kõikidele liikmesriikidele võimaluse ühelt poolt kehtestada lisapiiranguid, mis reguleerivad selliste põllumajanduskultuuride muundatud liikide muundatud organismide keskkonda viimist, millel on vastava riigi põllumajanduses suur tähtsus, ning teiselt poolt määrata geneetiliselt muundatud organismideta piirkondi, et kaitsta mahe- ja traditsioonilist põllumajandust ning liikide mitmekesisust?

Vastus

(EN) Direktiivis on konkreetne nõue hinnata igasugust tervisele ja keskkonnale avalduvat kahjulikku mõju, mis võib tekkida GMOde viimisel keskkonda. Selline hindamine hõlmab viiruste geneetilise materjali võimalikku ülekandumist teistele organismidele.

Seoses GMO-vabade alade loomisega tuleb komisjon meelde oma presidendi 2009. aasta septembri väljaütlemist, et GMOde valdkonnas peaks olema võimalik ühendada ELi teaduspõhine lubade süsteem liikmesriikide vabadusega otsustada, kas nad tahavad oma territooriumil geneetiliselt muundatud kultuure kasvatada või mitte.

2. märtsil 2010 alustas komisjon analüüsi, et teha kindlaks, kas liikmesriikidele saab sellist vabadust anda olemasolevate õigusaktide alusel, ja kui ei, esitab ta enne suve sobiva uue õigusakti ettepaneku.

*
* *

⁽¹⁵⁾ EÜT L 106, 17.4.2001, lk 1.

Küsimus nr 52, mille esitas Mairead McGuinness (H-0084/10)**Teema: põllumajandustoodete tootmisega tegelevatele väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele antav riigiabi**

Komisjoni määruse (EÜ) nr 1857/2006⁽¹⁶⁾, mis käsitleb asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist põllumajandustoodete tootmisega tegelevatele väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele antava riigiabi suhtes, artikli 11 lõikes 8 sätestatakse, et alates 1. jaanuarist 2010 sõltub ebasoodsatest ilmastikutingimustest tulenevate kahjude eest hüvitise maksmine põllumajandustootjatele sellest, kas neil on kindlustuspoliis, mis katab vähemalt 50% nende toodangu müügist saadud või toodanguga seotud keskmisest aastatulust. Kui põllumajandustootja ei ole oma saaki kindlustanud, vähendatakse talle pakutavat hüvitist 50% võrra. Milline on artikli 11 lõike 8 staatus nendes liikmesriikides, kus ükski kindlustusandja saagi kindlustamise võimalust ei paku?

Kas komisjon võiks anda teavet liikmesriikide käsutuses olevate riskihindamise vahendite kohta, eelkõige nendes liikmesriikides, kus põllumajandustootjatele kindlustustooteid pakutakse, ning selle kohta, kui suurt kindlustuskaitset kindlustustoodete kaudu pakutakse ja kuidas neid tooteid rahastatakse – kas seda teeb riik, põllumajandustootja või mõlemad ühiselt?

Vastus

(EN) Kui mingis liikmesriigis ei paku ükski kindlustusselts kindlustuslepinguid, mis hõlmavad statistiliselt kõige sagedamini esinevatest ilmastikutingimustest põhjustatud kahju, siis määruse (EÜ) nr 1857/2006 artikli 11 lõiget 8 ei kohaldata, aga kahju hüvitamiseks antava abi kava puhul ei saa kasutada samas määruuses lubatud vabastust teavitamiskohustusest. Sellisel juhul võib liikmesriik komisjonile abikavast teada anda Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 lõike 3 alusel ja näidata teatistes, et kõigile mõistlikele jõupingutustele vaatamata ei pakutud kahju tekkimise ajal mõistlikku võimalust kindlustada asjaomase liikmesriigi või piirkonna statistiliselt kõige sagedamini esinevatest ilmastikutingimustest põhjustatud kahjusid. Kui selline tõendusmaterjal esitatakse, siis 50protsendilist vähendamist ei toimu.

Liikmesriikides on praegu mitmesuguseid riskiohjevahendeid. Kindlustajad pakuvad ELis peamiselt klassikalisi kindlustuskavasid (peamiselt ühe riski ja liitriskide vastu, aga on ka saagikindlustus) ja need on tavaliselt eraõiguslikud. Paljudes liikmesriikides tegutseb vähe kindlustusettevõtteid. Põllumajanduskindlustuse arengu taseme määravad riikides peamiselt kaks tegurit:

– riigi vajadused (riskimäär);

– liikmesriigi poolt kindlustussüsteemidele antav majanduslik toetus.

Mõni riik toetab kindlustust, aga teised annavad abi pärast kindlustusjuhtumit, siis kui vaja, kasutades selleks hüvituskavasid või hädaabifonde, mida rahastavad osaliselt põllumajanduse sidusrühmad vabatahtlikult või kohustuslikult.

Komisjoni rahastatud aruandes „Põllumajanduskindlustuse kavad“⁽¹⁷⁾, mida ajakohastati viimati 2008. aastal, antakse ülevaade mitmesugustest riskiohjevahenditest, mida ELi põllumajandustootjad saavad kasutada. See aitab paremini aru saada kindlustussüsteemide arengust Euroopas, sest kindlustussüsteemide areng on tugevas korrelatsioonis teiste riskiohjevahendite olemasoluga ja avaliku sektori rolliga, eelkõige seoses juhtumipõhise abi meetmetega.

*
* *

Küsimus nr 53, mille esitas Nikolaos Chountis (H-0085/10)**Teema: lennuettevõtjate Olympic Air ja Aegean Airlines peatne ühinemine**

11. veebruaril 2010 tegid Olympic Air ja Aegean Airlines sarnase avalduse, kus nad kinnitavad, et peavad läbirääkimisi tulevase koostöö asjus, kuigi ajakirjanduses on räägitud kahe ettevõtja peatsest ühinemisest. Asjade selline käik, mis viiks eramonopoli tekkimise ja 2500 töökoha kaotamiseni, on kutsunud esile tarbijakaitseühenduste terava reaktsiooni. Võttes arvesse, et nimetatud kaks lennuettevõtjat kontrollivad

⁽¹⁶⁾ ELT L 358, 16.12.2006, lk 3.

⁽¹⁷⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/analysis/external/insurance/index_en.htm

peaaegu tervet Kreeka siselennundusturgu, et Kreekas on geograafilistest tingimustest tulenevalt teiste liikmesriikidega võrreldes rohkem lennujaamu ja et on oodata siselendude hinnatõusu ning subsidieeritud teenuste arvu ja mahu kasvu, siis kas komisjon võib vastata järgmistele küsimustele:

kas tõsiasi, et kaks lennuettevõtjat kontrollivad 97% siselennuliiklusest, on piisav põhjus selleks, et Kreeka konkurentsiamet keelduks ettevõtjate ühinemist heaks kiitmast? Kas Kreeka riik saab keelduda Olympicu nime ja logo ühinemise teel loodava ettevõtte kasutusse andmisest ja kehtestada siselendude hinna ülemmäära, arvestades, et uue ettevõtja käes oleks 97% siselennuliiklusest?

Vastus

(EN) Komisjon on ettevõtete avalduste kaudu Olympic Airi ja Aegean Airlinesi kavandatud ühinemisega kursis.

Praegu on veel liiga vara kindlaks teha, kas sellest toimingust tuleb Euroopa Komisjonile või Kreeka pädevatele konkurentsiasutustele teada anda või mitte.

Nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 (ühinemismääruse)⁽¹⁸⁾ kohaselt on komisjonil pädevus ühinemismääruses sätestatud käibenõuete alusel otsustada, kas ELi mõjutavad koondumised sobivad ühtse turuga kokku või mitte.

Komisjon hindab koondumisi põhieesmärgiga tagada ühisturul tõhus konkurents ning vältida kahjulikku mõju konkurentsile ja lõpuks ka tarbijatele. Komisjon võtab analüüsimisel muu hulgas arvesse asjaomaste ettevõtete turupositsiooni ja -võimu.

Et kavandatud koondumisest ei ole veel ametlikult ühinemismääruse kohaselt komisjonile teada antud, ei saa komisjon parlamendiliikme mainitud tehingut praegu rohkem kommenteerida.

Olympicu nimi ja logo kuuluvad pärast Olympic Airlinesi erastamise lõpuleviimist Olympic Airile.

*
* *

Küsimus nr 54, mille esitas Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0094/10)

Teema: majanduskasvu soodustavad eelarve kohandamise meetmed Kreekas

Veebruari majandus- ja rahandusministrite nõukogu kutsus Kreekat üles võtma erimeetmeid eelarve kohandamiseks. Hr Juncker rõhutas, et komisjon teeb Kreekale meetmepaketi ettepaneku, mille eesmärk on vähendada kulusid ja suurendada tulusid. Meetmete kohta tõi hr Juncker näiteks palgakulude kärpimise, käibemaksu tõstmise ning sõiduautode ja energia maksustamise. Arvestades, et enamik meetmeid, mis Kreeka valitsus on võtnud või kavatseb võtta, hõlmavadki juba palgakulude kärpimist ja tulude suurendamist maksude tõstmise abil, palun komisjonil vastata järgmistele küsimustele.

Kas komisjon ei leia, et kõnealused meetmed, mille eesmärk on tulude-kulude osas range eelarvepoliitika, võivad veelgi vähendada investeeringuid ja tarbimist Kreeka majandusvaldkonnas ning seetõttu kahjustada Kreeka jõupingutusi majanduse elavdamiseks ja eelarve stabiliseerimiseks? Kas komisjon kavatseb teha Kreeka valitsusele ettepaneku meetmete kohta, mis soodustaksid majanduskasvu ning oleksid kohandatud Kreeka oludele, et taastada majanduse tootlikkus?

Vastus

(EN) Suur eelarvepuudujääk ja võlg mõjuvad finantsturgude, intressimäärade ja krediitingimuste olukorda arvestades väga halvasti riigi majanduskasvuvõimele. Seetõttu on majanduskasvu jaoks vajalik ka eelarve konsolideerimine. Kuigi majanduskasvu tingimused on 2010. aastal Kreeka jaoks ebasoodsad, on eelarve konsolideerimise edasilükkamine majanduskasvule kindlasti veelgi halvem. Kreeka esitas 2010. aasta jaanuaris stabiilsuse ja kasvu paketi sätete järgi ajakohastatud stabiilsusprogrammi, milles on ette nähtud suur eelarve konsolideerimine, mille käigus vähendatakse eelarvepuudujääki 12,7 protsendilt SKPst 2009. aastal alla 3 protsendini SKPst alates 2012. aastast. Korrigeerimise esimene osa – 4% SKPst – on plaanis teostada sel aastal. Komisjon ja nõukogu on Kreeka stabiilsusprogrammi heaks kiitnud ja arvavad, et nii eesmärgid kui ka nende saavutamise meetmed on sobivad.

⁽¹⁸⁾ ETL L 24, 29.1.2004.

Kui eelarvepuudujäägi ja võla ülemmääraga seotud riskid realiseeruvad, on eelarvega seotud eesmärkide saavutamiseks vaja lisajõupingutusi. Komisjonil on hea meel, et Kreeka valitsus andis 3. märtsil 2010. aastal teada kavast rakendada lisakonsolideerimismeetmeid, mis ulatuvad kahe protsendini SKPst. See teadaanne kinnitab Kreeka valitsuse tahet võtta kõik vajalikud meetmed, et saavutada stabiilsusprogrammi eesmärgid ja eelkõige tagada, et täidetakse eesmärk vähendada eelarvepuudujääki 2010. aastaks 4%ni SKPst. Lisameetmete seas on asjakohaselt kulukärped ja konkreetset riigieelarveliste töötajate palkade kärpimine, mis on eelarve konsolideerimise püsiva mõju saavutamiseks ja konkurentsivõime taastamiseks hädavajalikud. Väljakuulutatud meetmed tulude suurendamiseks aitavad samuti eelarve konsolideerimisele kaasa. Eelarvemeetmete täielik ja õigeaegne rakendamine koos nõukogu otsusega kooskõlas olevate otsustavate struktuurireformidega on kõige olulisem. See on Kreeka rahva huvides, sest neile on kasulikud parem riigi rahandus, paremad majanduskasvu väljavaated ja töövõimalused. Samuti on see tähtis euroala üldise finantsstabiilsuse jaoks.

*
* *

Küsimus nr 55, mille esitas Pat the Cope Gallagher (H-0098/10)

Teema: turvalisus internetis

Üle 50% Euroopa teismelistest avaldab isiklikku teavet, mis on internetis kõigile nähtav. Kas komisjon kavatab töötada välja uusi meetmeid laste turvalisuse suurendamiseks internetis, eelkõige seoses suhtlusportaalidega?

Vastus

(EN) Vastuseks austatud parlamendiliikme küsimusele väljendab komisjon arvamust, et laste turvalisuse parandamine internetis ja konkreetset suhtlusportaalides on riigiasutuste, lastevanemate, koolide ja internetiettevõtete ühine vastutusalala.

Turvalisema interneti programmi⁽¹⁹⁾ raames aitas komisjon kaasa enesereguleerimise kokkuleppe „Suhtlusportaalide turvalisema toimimise põhimõtted ELi jaoks“⁽²⁰⁾ sõlmimisele 2009. aastal järgmise 20 ettevõtte poolt: Arto, Bebo, Dailymotion, Facebook, Giovanni.it, Google, Hyves, Microsoft Europe, MySpace, Nasza-klaza.pl, Netlog, One.lt, Piczo, Rate.ee, Skyrock, Tuenti, Sulake, VZnet Netzwerk Ltd., Yahoo!Europe ja Zap.lu. Need ettevõtted mõistsid oma vastutust ning teevad oma saitidel kindlaks võimalikud ohud alla 18aastastele, sealhulgas küberkiusamise, kontakti otsimise seksuaalsuhte eesmärgil ja ohtliku käitumise, näiteks isiklike andmete avaldamise. Nad püüavad neid ohte vähendada mitme konkreetse meetme abil.

Komisjon jälgib selle kokkuleppe rakendamist hoolega. 2010. aasta 9. veebruaril avaldas komisjon suhtlusportaalide turvalisema toimimise põhimõtete rakendamise hindamise aruande, mille aluseks oli ettevõtete turvapoliitika analüüs ja asjaomaste saitide kontrollimine sõltumatute ekspertide poolt. Aruandest on näha, et enamik neist ettevõtetest on abinõud tarvitusele võtnud ja andnud alaealistele rohkem volitusi, tehes eraelu puutumatust tagavate seadete muutmise, kasutajate blokeerimise ning soovimatute kommentaaride ja sisu kustutamise lihtsamaks. Kuid tuleb teha rohkem, sest ainult 40% suhtlusvõrke haldavatest ettevõtetest teeb alla 18aastaste kasutajate kontod vaikeseadena nähtavaks ainult nende sõpradele ja ainult kolmandik vastas kasutajatele, kes palusid abi.

Komisjon analüüsib üksikasjalikult iga allakirjutanu tulemusi ja võtab järelmeetmeid nende ettevõtete puhul, kes peavad suhtlusportaalide toimimise põhimõtete teatud osade paremaks rakendamiseks rohkem ära tegema. Nagu ettevõtete allkirjastatud kokkuleppes „Suhtlusportaalide turvalisema toimimise põhimõtted ELi jaoks“ on ette nähtud, tuleb sel aastal taas kokku Euroopa suhtlusportaalide töörühm⁽²¹⁾, et arutada võimalust parandada suhtlusportaalide kasutavate alla 18aastaste turvalisust internetis veel rohkem.

⁽¹⁹⁾ http://ec.europa.eu/information_society/activities/sip/index_en.htm

⁽²⁰⁾ http://ec.europa.eu/information_society/activities/social_networking/docs/sn_principles.pdf

⁽²¹⁾ Suhtlusportaalide töörühma kutsus esimest korda kokku Euroopa Komisjon 2008. aasta aprillis ning sellesse kuuluvad suhtlusportaalide esindajad, teadurid ja lastekaitseorganisatsioonide esindajad.

Peale selle vaatab komisjon läbi kehtivaid Euroopa andmekaitse ja eraelu kaitse eeskirju. Selleks on komisjon korraldanud andmekaitse direktiivi⁽²²⁾ muutmist käsitleva avaliku arutelu, mis lõppes 2009. aasta detsembris. Tulemused näitavad, et paljud inimesed tahavad internetis alaealistega seoses karmimaid nõusolekunõudeid.

Lisaks oli 9. veebruaril tähistatud turvalisema interneti päeva moto „Mõtle, enne kui postitad”, et just noored mõtleksid enne isikuandmete interneti riputamist järele.

*
* *

Küsimus nr 56, mille esitas Konrad Szymański (H-0101/10)

Teema: võrdne juurdepääs internetiteenustele ühisturul

Ettevõtte Apple hallatav internetipood iTunes pakub oma audio- ja videotooted ainult teatavates liikmesriikides (nt Poola internetikasutajatele neid ei pakuta). Tegemist on diskrimineeriva ja seega Euroopa õigusega kokkusobimatu tavaga, mis ühtlasi soodustab internetipiraatlust.

Eriti murettekitav on asjaolu, et internetimüügi puhul ei saa nt Poola kodanik osta toodet, mida interneti kaudu teises riigis pakutakse, sest krediitkaardi kasutamisele on tahtlikult tehnilised piirangud seatud.

Kas uus komisjon on peale selle, et ta olukorra üle muret väljendab, nagu ka juba eelmisel aastal tehti, võtnud tegelikke meetmeid kõnealuse diskrimineeriva tava lõpetamiseks?

Kas diskrimineerimine, mis teatavate liikmesriikide kodanikele internetimüügi puhul osaks saab, kuulub nende asjaolude hulka, mille suhtes komisjon kavatseb meetmeid võtta, et kehtestada ühisturul tarbijatele võrdsed õigused?

Vastus

(EN) Nagu komisjon oma vastuses küsimusele E-5058/09 mainis, käsitletakse seda, kui teenusepakkujad kohtlevad tarbijaid kodakondsuse või elukoha alusel erinevalt (näiteks rakendavad krediitkaardi kasutamise piiranguid, mis ei võimalda ühe liikmesriigi tarbijatel kasutada teises liikmesriigis asuva e-poe teenuseid), konkreetselt siseturu teenuste direktiivi 123/2006/EÜ mittediskrimineerimise artikli 20 lõikes 2. Lisaks diskrimineerimise keelamisele on selles sättes ka kirjas, et mitte kõik kohtlemiserinevused ei ole keelatud, sest lubatud on kättesaadavuse tingimuste erinevused, „kui need on otseselt õigustatud objektiivsete kriteeriumidega”.

Seda sätet rakendavate liikmesriikide õigusaktide jõustamine on peamiselt riigiasutuste ja kohtute ülesanne. Komisjonil ei ole volitust alustada teenuste direktiivi artikli 20 lõike 2 alusel rikkumismenetlust eraõigusliku isiku vastu. Sellegipoolest aitab komisjon liikmesriikidel hoolitseda selle eest, et riigiasutused ja kohtud rakendaksid ja jõustaksid teenuste direktiivi artikli 20 lõiget 2 üle võtvaid riiklikke sätteid riiklikul tasandil õigesti. Konkreetselt sellega seoses avaldas komisjon hiljuti uuringu äritavade kohta, mis võivad kuuluda artikli 20 lõike 2 alla, ja nende võimalike põhjuste kohta. Tarbijad, kellele võib olla osaks saanud diskrimineerimine, võivad otsida abi kohalikelt tugioorganisatsioonidelt, näiteks Euroopa tarbijakaitsekeskuste võrgustiku (ECC-Neti) liikmetelt.

Neid sätteid kohaldades peavad riigiasutused ja liikmesriikide kohtud arvestama objektiivsete kriteeriumidega, mis võivad õigustada erinevat kohtlemist.

Lisaks tuleb märkida, et autoriõigused ja nendega seotud õigused (näiteks e-poes müüdavate salvestiste produtsentide ja muusikapalade esitajate õigused) on tavaliselt litsentsitud riigiti, nagu austatud parlamendiliige võib-olla teab. Ent komisjonil ei ole infot, mis kinnitaks, et vajadus hankida autoriõigustega seotud load teenuste osutamiseks Poolas on põhjus, miks e-poodi iTunes selles liikmesriigis kasutada ei saa.

Lisaks eelnimetatud teenuste direktiivi mittediskrimineerimise artikli 20 lõike 2 kohaldamisele on turgu valitsevate ettevõtete iseseisvaid otsuseid vaja hinnata vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 102, milles on tunnistatud ühisturuga kokkusobimatuks ja keelatud igasugune turgu valitseva seisundi kuritarvitamine ühe või mitme ettevõtte poolt niivõrd, kuivõrd see võib mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust.

⁽²²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta, EÜT L 281, 23.11.1995.

Komisjon jätkab jõupingutusi, kaotamaks takistused, mis ei lase ikka veel välja kujuneda seaduslikel üleeuroopalistel muusikateenustel, et tarbijad saaksid elukohast sõltumata teha oste igast ELi e-poest. Nimetatud takistuste kõrvaldamine koos teenuste direktiivi artikli 20 lõike 2 tulemusliku jõustamisega liikmesriikides on nende eesmärkide saavutamiseks määrava tähtsusega.

*
* *

Küsimus nr 57, mille esitas Morten Messerschmidt (H-0107/10)

Teema: piirikontroll

Taani politsei andmetel peeti eelmisel aastal 203 korral kinni isikud, kes olid rikkunud sisenemiskeeldu. Politsei väitel on see vaid jäämäe ülemine osa. Taani professori Marlene Windi sõnul on väljasaadetud kriminaalkurjategijatel avatud piiride tõttu lihtne tagasi tulla ja uusi kuritegusid toime panna.

Milline on komisjoni seisukoht seoses ulatusliku, riigipiire ületava kuritegevusega Euroopa Liidus? Mida arvatakse ebapiisava kuritegevusevastase võitluse kohta Bulgaarias ja Rumeenias, pidades silmas kavatsust aasta lõpuks ka seal piirikontroll ära kaotada?

Vastus

(EN) Sisepiirikontrollita ala loomist toetavad kaasmeetmed, mille seas on tulemuslik politsei ja kohtute koostöö. Seda silmas pidades on loodud ELi õiguskaitseorganid, näiteks EUROPOL ja EUROJUST, ning vastu võetud hulk õigusakte (näiteks 2008. aasta otsus piiriülese koostöö tõhustamise kohta eelkõige seoses terrorismi ja piiriülese kuritegevuse vastase võitlusega), mis võimaldavad liikmesriikidel piiriülese kuritegevusega tulemuslikult võidelda. Nende sätted puudutavad konkreetset automaatset teabevahetust seoses tähtsaimate sündmustega ja terrorismi vastu võitlemisega ning muud piiriülest politseikoostööd.

Mis puudutab sisenemiskeeldude tulemuslikkust, siis juhin austatud parlamendiliikme tähelepanu direktiivile 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel, mille liikmesriigid peavad üle võtma 2010. aasta detsembriks ja milles on sätestatud ühtne ELi sisenemise keeld. Sellel sisenemiskeelul on ennetav mõju ja see parandab Euroopa tagasisaatmisepoliitika tõsiseltvõetavust, sest see annab selgelt märku, et neil, kellel ei ole õigust siin olla ja kes on eiranud ELi liikmesriikide rände-eeskirju, ei lubata mingi aja vältel ühtegi ELi liikmesriiki uuesti siseneda.

Ühinemisakti kohaselt toimub enne Bulgaaria ja Rumeenia piirikontrolli kaotamist sisepiiridel eriline hindamine, mille käigus tehakse kindlaks, kas kõik eeltingimused Schengeni lepingu kohaldamiseks on täidetud.

Hindamine hõlmab välispiire, viisasid, politseikoostööd, Schengen infosüsteemi ja andmekaitset. Bulgaaria ja Rumeenia seadsid endale sisepiirikontrolli kaotamise tähtajaks 2011. aasta märtsi. Hindamine algas 2009. aastal ja kestab kogu 2010. aasta.

Otsus selle kohta, kas kõik eeltingimused on täidetud ja kas sisepiirikontroll kaotada, on täielikult liikmesriikide teha.

Schengeni ala edukus sõltub liikmesriikide vastastikusest usaldusest ja nende võimest täiel määral rakendada neid kaasmeetmeid, mis võimaldavad sisepiirikontrolli kaotada. Tulemuslik võitlus korruptsiooni vastu ning politsei ja kohtute koostöö tugevdamine on usalduse loomisel määrava tähtsusega. Komisjon julgustab Bulgaariat ja Rumeeniat selles valdkonnas edusamme tegema ning jälgib tehtavat tähelepanelikult. Koostöö- ja kontrollimehhanismi raames hindab komisjon kohtureformi ning võitlust korruptsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastu. Piiriüleste kuritegude menetlemine on hindamisel tähtis tegur. Komisjon võtab hindamisel aluseks mitmesugused allikad, sealhulgas liikmesriikidest tuleva teabe, ning esitab suvistes aruannetes soovitusel olukorra parandamiseks.

*
* *

Küsimus nr 58, mille esitas Charalampos Angourakis (H-0110/10)**Teema: Skaramanga laevatehase erastamine**

Skaramanga laevatehase erastamisel, milleks Kreeka järjestikused valitsused on survet avaldanud, on olnud rasked tagajärjed tehase töötajatele, kelle sajad töökohad on koondatud. Tehase omanik Thyssen Krupp, kes allveelaevade ehitamiseks nõudis sisse kolm miljardit eurot ja tühistas varem Kreeka riigiga sõlmitud lepingud, müüb nüüd tehase maha. Ta ei ole kõnealuseid allveelaevu tellijale üle andnud. Tehas on jagatud mitmeks osaks ja loodi veeremile spetsialiseerunud eraldi ettevõtte. Laevatehase 160 töötajale ei ole juba ligi 10 kuud palka makstud. Lepingusätetes nähakse ette veel sadade töötajate vallandamine ja läbivõetud laevatehase omandiõiguse müümiseks lisaks rahvusvahelistele ettevõtetele ka valitsusega, et uued omanikud võiksid osa saada aastateks 2010–2011 relvastusprogrammide jaoks eraldatud miljarditest eurodest.

Kas komisjon ei leia, et Euroopa Liidu ja liikmesriikide valitsuste otsus laevaehitusturg liberaliseerida ja kohaldada seal konkurentsieeskirju on tüüpilises mereriigis Kreekas toonud kaasa selle valdkonna allakäigu, töökohtade kadumise ja töötajate õiguste rikkumise, ja seda monopolistlike kontsernide kasumite suurendamise nimel?

Vastus

(EN) Konkurentsieeskirjade kohaldamise eesmärk on õiglane toimiv konkurents, mis on kasulik Euroopale ja selle kodanikele, sest konkurents vähendab hindu, parandab kvaliteeti, laiendab tarbijate valikut, soodustab tehnoloogilisi uuendusi ja kokkuvõttes ergutab Euroopa majandust. Euroopa Liidu toimimise lepingu konkurentsieeskirjades on üldine riigiabi keeld (v.a õigustatud erandjuhtudel), et valitsuse sekkumisega ei moonutataks ELis konkurentsi ega kaubandust. Komisjon võib teatud juhul lubada abi andmist raskustes ettevõtte ümberkorraldamiseks, sealhulgas laevaehitussektoris. Ent riigiasutuste kohustus on tagada abi õige rakendamine.

1997. aastal andis komisjon Kreekale võimaluse rahastada ettevõtte Hellenic Shipyards tsiviilvaldkonna kommertstegevuse ümberkorraldamist, lubades anda 160 miljonit eurot abi⁽²³⁾. Kahjuks ei ole mõnd olulist heakskiidu andmisega kaasnenud nõuet täidetud. Lisaks andis Kreeka kuni 2002. aastani korduvalt ebaseaduslikku ja nõuetega kokkusobimatut abi tehase kahjumit tootvale tsiviilvaldkonna tegevusele.

Komisjon on järelevalvaja, kes peab hoolitsema selle eest, et liikmesriigid kohaldaksid riigiabi eeskirju õigesti. Et tingimusi rikuti ja seejärel anti laevatehasele ebaseaduslikku abi, nõudis komisjon 2008. aasta juulis pärast põhjalikku uurimist EÜ asutamislepingu riigiabi eeskirjade alusel, et Kreeka nõuaks tagasi üle 230 miljoni euro ebaseaduslikku riigiabi⁽²⁴⁾.

Komisjon tahab märkida, et laevatehase müümise otsuse või muud selle ümberkorraldamisega seotud otsused langetab ainult tehase omanik. Komisjoni volitused piirduvad riigi majandusse sekkumise kontrolliga, et see ei mõjutaks ettevõtte tegutsemisvalikuid.

Töötajate kaitse eesmärgil on ELi õiguslikus raamistikus mitu direktiivi, mis võivad erilist huvi pakkuda seoses laevaehitussektori ümberkorraldamisega ELis. Need on nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiv 98/59/EÜ kollektiivsete koondamiste kohta⁽²⁵⁾, nõukogu direktiiv 94/45/EÜ Euroopa töökoostöökoostöö kohta⁽²⁶⁾, direktiiv 2002/14/EÜ, millega kehtestatakse töötajate teavitamise ja nõustamise üldraamistik Euroopa Ühenduses⁽²⁷⁾, nõukogu direktiiv 2001/23/EÜ töötajate õiguste kaitsmise kohta ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul⁽²⁸⁾ ning direktiiv 2008/94/EÜ töötajate kaitse kohta tööandja maksejõuetuse korral⁽²⁹⁾.

(23) Vt juhtumit N 401/1997.

(24) ELT L 225, 27.8.2009.

(25) EÜT L 225, 12.8.1998.

(26) EÜT L 254, 30.9.1994.

(27) EÜT L 80, 23.3.2002.

(28) EÜT L 82, 22.03.2001.

(29) ELT L 283, 28.10.2008.

Et Kreeka on need direktiivid üle võtnud, on pädevate riigiasutuste, täpsemalt kohtute kohustus tagada ülevõtmisel kehtestatud riiklike sätete õige ja tulemuslik kohaldamine, võttes arvesse iga juhtumi konkreetseid asjaolusid, et tööandjate asjaomased kohustused oleksid täidetud.

*

* *